

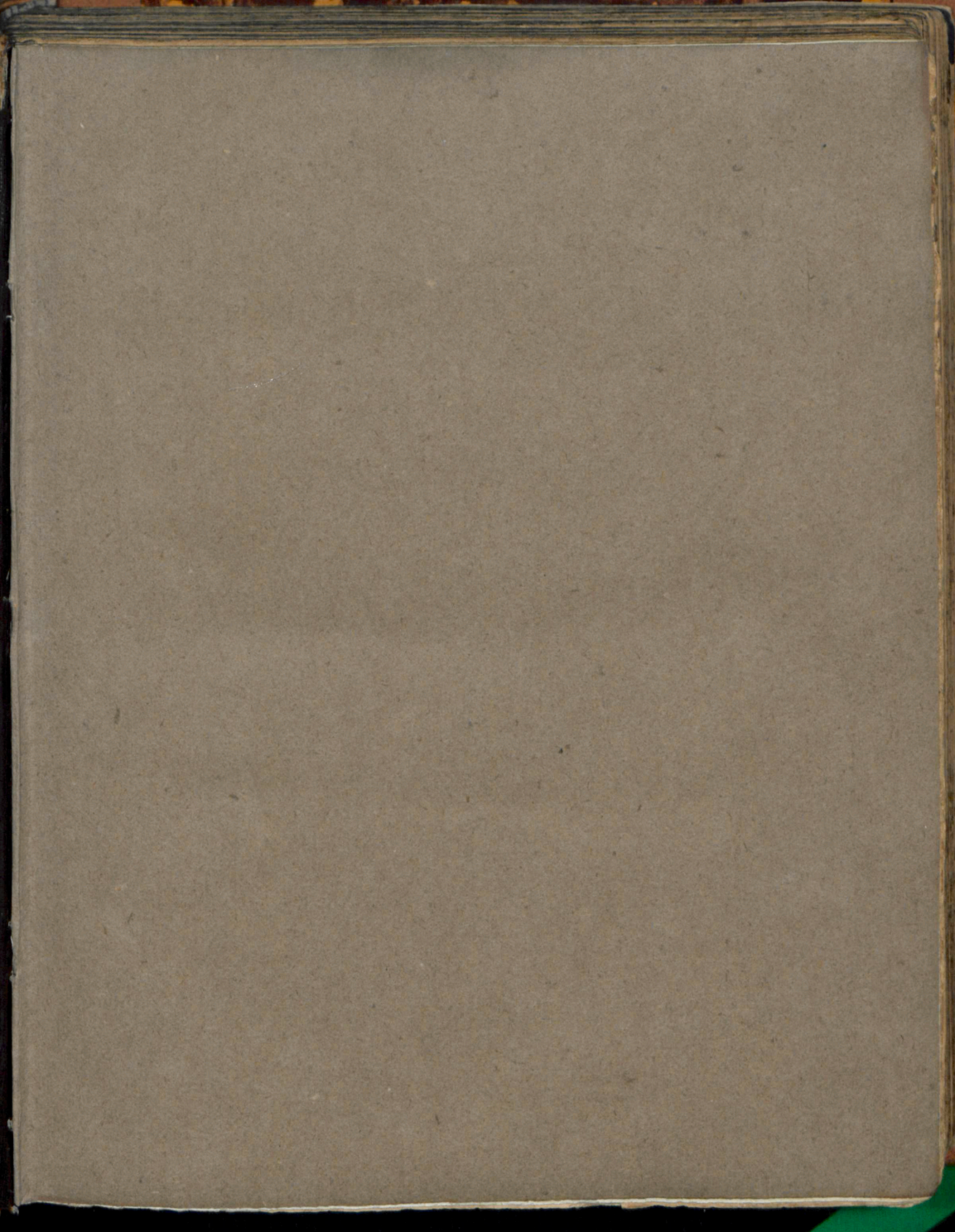
~~Lit.~~

~~342~~

R. W. K. I. 947.

~~A. p. d. t.~~

(Teljes.)

947

GILEAD BALSAMUMA.

Az az,

Sz. Dávid Száz Ötven Soltárinak, czéljok és értelmek szerént egyben szedegettetéseknak, és
 Kilencz Részekben alkalmaztatásoknak

TABLAJA.

Az Ov és Uj Testamentumbéli Szenteknek-is, külömb külömb féle alkalmatosságokkal szerzett, főt az Istennek Sz. Könyveiben, azon kívül az Apocryphusokban-is, tanuságunkra meg-irattatott nevezeteseb buzgo Imádságokéival egygyütt bé-summálván s' rekesztvén Idvezítőnk maga formálta Könyörgéssel.

Gyerő Monostori KEMENY JÁNOS
 írta, Tatár Országi Rabságában.

SAROS PATAKON.

Nyomtatta ROSNYAI JÁNOS, 1659-ben.

Ex Musae
Hungaricae

Rom. 5. v. 3, 4, 5.

Dicskedünk a' nyomorúságokban-is, tudván hogy az
nyomorúság tűrést nemzjen.

A' tűrés pedig meg-tapasztalást; a' meg-tapasztalás pe-
nig reménseget.

A' reménység pedig, szégyenben nem hágy.

A Nyomtatás igazgato, az Olvasohoz.

Köz képpen úgy tartják nagyobb részent a Magyarok, hogy Theologia s- afféle és egyéb materiáról való Könyv-írogatás, s- Könyv-ki-botsátás, Politicus Rendhez, kiváltképpen az Méltóságosbakhhoz illetlen volna. De más képpen mutatja, leg-elsőör is a Királyok amaz Instructioja, mellyet maga Isten, ad eleikben Moses által: A Király úgy-mond, mikoron az ő Országának székeiben ülend, írja-meg magának Könyvben a Törvének mását. Ihol a Theologia; s- még penig írja-meg, azt hadgya, nem irassa. Moses nagy Fejedelem és Hercege ember, az egész Theologiat őt Könyvekben foglalta. Amaz példa nélkül való nagy Királyok, Dávid és Salamon, a Soljár és több könyvekkel mely hireffek! Ez utolso penig mind Ethicát, Politicát, Oeconomicát, a Példabeszédes s- Prædikátor könyvekben, és Physicát-is írot, mint az Isten Lelke az ő ebbéli átséretes emlekezetire az 1. Kir. Könyvének 4-dik Ré- szében feljegyeztette. A Reformatio ulta, mely nagy hírek nevek vagyon ezért, elsőbens is ama nagy emlekezetű tudofs Jacab Királynak, Anglia, Scotia és Hibernia Királynának, ki mig Scotiában lakott, Academiákban egy néhány uttal profiteált, disputált. Könyveket-is írot s- bocsátott világ szeme eleiben, Bellarminus, Vorstius s- többek ellen. A Basilicon Doron nevű könyve penig, híres neues Europában. Illyen volt Georgius Princeps Anhaltinus, Német országban. Philippus Mor-naus Plessiaci Dominus, és Antonius Sadacl Galliában: Joannes a Lasco Lengyelországban; mindnyájá nagy Fejedel-

Deut. 17.
v. 18.

1. Reg. 4.
v. 32, 33.
34.

mies Uri Nemzeiből. Angliában pedig ugyanúgy egy mást az nagy Rendek a' Könyv-írással: Nagy Equeféknek láttam szép írott Könyveket. Nemes és nemzeti Anna Máriának, Belgiumban, mely bölts írási jöttek nem régen ki! A' mi el-allyasodott, és a' sűrű sok hadakozások miatt a' Tudományokban való virágzásra kevesbé érkezett, s-jutott Nemzetünkbe is, a' Méltóságos BALASSAK, RIMAI, szép ékes Rythmussú Enekes Könyvet hagytak örök emlékezetben. Nem régen az halhatatlan emlékezetű idvezült Fejedelem, NAGY RAKOCI GYÖRGY is, tudós és istenes Instructiókat adott ki, Méltóságos Két Fiainak, maga saját elméjével és kezével íratottakat: melyek azok is köz nyomtatás által világot látnak. Nő halgathatom el a' Moses és a' Prophéták nevű könyvét, azon boldogul kimult Urunk, még Isten kegyelméből életben lévő szerelmes HAZAS TARSANAK: melly ellen, a' pokolnak kapui sem vehetnek erőt, noha ostromlották azt. Im el-utoljára már, ez Nagy Ur Embernek, szép lelki BALSAMUMJA is mellyel igazán Esdrással volt a' kegyetlen Pogányok között, a' nagy lelki fogyatkozásban, magával együtt rabságban esett szerelmes édes Husinknak Csontinknak, azoknak nagy jó szerencsével, világra jő.

Match. 16.
18.

Num. 11.
29.

Mindezek bizonyosságot téznek arról, hogy a' nagy Rendekhez nem hogy illetlen volna a' Theologia, s-arrol és egyéb hasznos dolgokról való Könyv-írás; de inkább úgy fénlük ez őbennek, mint a' sár aranyban a' drága gyémánt: mely viszontag őket is sokszerte fénlöbбекé teszi örökké. Adná Isten már valaha, hogy a' mint Moses buzgovan kívánnya-vala, mind az egész nép profétálna, s-kiváltképpen az Első Rend lenne első ebben: elkelhinni, hogy több sok hasznokon kívül, a' Tudományoknak sokkal nagyobb böcsi lenne Nemzetünkben.

Bizon-

Bizonnyal álmélkodásra való dolog, hogy ez Nagy Uri Rend
 úgy mint ez Könyvnek Authora, ki a mint magánja Előjáró-
 beszédében, Gyermekségbéli tizen ött elztendő korá-
 rol fogva, nem a Tudományoknak tanulásában, hanem
 Katonai, Udvari, és egyéb világi külső dolgokban töl-
 tötte idejét; mindazonáltal, ennyi ellenkező alkalmatlansá-
 gok közöt-is, úgy-mint, nem hazaföldén jóbékességben: nem va-
 lami tudós Nemzet közt, s-jó Bibliothecak mellet Theologusok-
 nak bőségében: nem csendes és nyugott elmével; hanem hazájá-
 tol távol, rut csunya, barbarus és Isten igaz esméretin kívül
 való kegyetlen Tatár Nép közöt, sanyaru Rabságban, Vasák és
 Csincserek közt, az egy Szent Bibliát marasztván Isten, ki-
 váltképpen való gondviseléséből keze közöt, illy bölcsen és iste-
 nessen profetálhatot! Noha a kik voltaképpen esmérjük, mit
 csudáljuk? En a magam tudásából és tapasztalásából vagyok
 taníttatott s-teszek bizonyosságot rolla, hogy ez Scriba doctus
 in regno cœlorum, mint Idvezitőnk szöll, még jó idején, a
 jobb szerencsének idejében, mint okos Házi-gazda, Ovkat
 és Újakat rakot volt bé tárházában; s-mind azokat tudgya
 már most Isten segítségéből elő-adni és hozni. Miként a jó sa-
 gu fűvek és virágok, meg-törsölve s-roncsolva adják-ki illat-
 jokat: úgy az Isten Szenteiből, a meg-szentelt nyomorúságok
 nyomják-ki, s-hozzák nap fényre, a szívben el-rejtett drága
 Lelki kegyelmeket: mellyeknek jó illattja, mint ama' Mária, Joan. 12. 3.
 Christus Urunk Fejére öntött drága kenettjéje, az Isten- 1. Tim. 3.
 nek egész házát, mely az Ecclesia, bé-tölti. Itt telik egy szer- Solt. 119.
 ki, a David szava: Jomra eset nekem hogy meg-nyomor- 71.
 gattattam, hogy tanulnám a te rendelésidet. Serkentő Pé-
 da lesz már ez, a Fő Rendeknek, és a nyomorúságban Lé-
 vőknek, kiváltképpen a Keresztény Raboknak, enyhítő Vigas-
 talás. Engedje a jó Isten! Légy jó egészségben.

Fényes

Fényes és Méltóságos Fejedelem-Azfszonyhoz,
LORANTFI SUSANNAHOZ;
 Fényes és Méltóságos boldog emlékezető id-
 vezült Fejedelem

**IDŐSBIK RAKOCI
 GYÖRGY,**

Erdély Országának néhai Fejedelme, Magyar Or-
 szág Részzeinek, Ura és Székelyek Ispánya; meg-ha-
 gyot özvegyéhez, mint sok időktől fogya szolgált jo
 kegyelmes Azfszonyához, az Autornak elől járo be-
 széde.

Noha a' Szent Dávid király és Prophéta,
 az Ur Istennek oly kiváltképpé valo ked-
 ves embere vala, hogy maga tanubi-
 zonyfágot tenne mindenek előtt: *talál-*
tam szi-ve m szerint valo férfiat (eszt mondván felöl-
 le) és fel-is ruhászta vala mind Királyi Méltóság-
 hoz szükséges jofzágos cselekedetekkel, s-mind
 Prophétiai lélekkel; mindazáltal sem az emberi
 gyarlóságtól és indulatoktól üressé; sem pedig
 lelki, s-testi probák és nyomorúságok szenvedé-
 siben résztlenne nem tötte, s hadta vala; a' mint
 ezek

Handwritten signature or scribble at the bottom of the page.

ezek szent írásbéli más historiákból-is ugyan, de az maga külömb külömb fele alkalmatosságokban irt, s-szerzett szép énekeiből-is ki-tetczenek. Mellyekben néhol maga esetit, gyarlosagit, bűneit megvallya, azokból valo fel-serkenésével poenitentiajával és kegyelem kérésével edgyűt. Másut fok nyomorúságit számlállyá, és nyilván, s-titkon valo ellenségi ellen-is könyörög. Sok helyeken az Istennek kegyelmével, irgalmas voltával magával edgyűt minden keresztyéneket biztat, hatalmát, csudálatos voltát hirdeti, és az Isteni dicsiretre buzgolkodásra serkenti. Némelylekben Istennek lelkétől indittatván prophétál, az mint mind ezek, s-többek-is az emlitet szép Soltarokból ki-tetczenek. Azok pedig a' mint hogy a' mi tanuságunkra-is irattattak, ugy minden lelki s-testi szűkségeinkben valo Isteni szolgálatra oly igen alkalmatosok, hogy akarki-is ez földi emberek között szob és buzgoságosb Imádságokat s' Enekeket a' Szent Dávidnál, mint nem csak köz ember hanem egyszer s-mind Prophétánál-is, nem formálhatott. Es mivel azokat a' Szent Király és Prophéta, az maga ügyének és szűkségeinek mi-volta, ideje, és helye szerént irta s-éneklettes-az közön-

közönséges ki-nyomtatásban-is az szerént vadnak helyheztetve; ahoz képest azokkal élni és buzgolkodni, akaró némely egyigyű keresztyének, csak folytában olvasván avagy énekelvén, magoknak meg-fogyatkozhatnak. Mert noha azok mind igen jók, szépek, és Isten dicsőségére tiszteltetire arattattak, s-az Anyaszentegyház részéről, (melynek az ő fok felé el-szélyhedett állapottyához képest e földön, külömb külömb sorsa vagy on) akar-mellyiknek-is éneklése illendőképben esik; mind-azáltal, a' külön külön valo Ecclesiáknak, annál inkább személyeknek állapotihoz képest, a' szent Pál intése szerént mint az Ecclesiákban mindeneknek szép illendőséggel és rendességgel, ugy szükséges minden imádkozásokkal, isteni szolgálatokkal és ez szent Soltárokkal valo élésnek-is lenni; nem pedig viszfázson, avagy ugy mondva, tövel hegyvel öszve. A' mint hogy némely egyigyűvek elő vevén valamely egyéb iránt szép imádságokkal tellyes könyvecskét, és folytában olvasván, reggelre avagy délre rendelt könyörgéseket, estve: estvelit, reggel mondgyák: néha asztali háladásokat és imádságokat olykor, mikor kenyeret sem láttak, né hogy jól lakhattanak volna. Némelykor a' nagy

zápor

*amely által mind
szentek mind bűnösök
együtt megváltottak
az mondduk helye
melyek által
igj. fogtan
négy
ve
94*

zápor első le-szakad, s. első kérnek: némelyek az
tiz parancsolatokat, Apostoli vallástételt, és szent
Szűznek köszöntését imádságok helyén mondják,
és több efféle fogyatkozások is esni szoktak. Így
ez Psalmusokkal való élésben-is, ha az rendesség
meg nem tartatik, történhetik az hogy némely
nagy boldogságban élő ember, nyomoruságirol
való méltatlan panaszival busítsa Istent, azokban
lévő szóknak folyási szerént; midőn inkább buz-
go hálaadásokkal tartoznék. Másnak senkitől sem-
mi bántódása, avagy talám ő háborgat egyebeket,
még-is ellenségitől való szabadulás, azokra bünté-
tést keres felől békételékedik: avagy az nyavalyák-
ban fetrengvén, né Prophétiai lélekkel, sem az re-
ményfelet meg-nyert dolog hel'én tartással, hanem
tudatlanságból már az meg-nyert dologért ad há-
lalat. Sokak még bűnöknek isméréstire sem jutván,
melynek elől járása, s. azt követet poenitentia nélkül
senki bűn bocsánatot nem nyerhet, már bűneinek
kegyelmét énekli és több efféle rendeletlenségből
való fogyatkozások szoktanak történhetni.

Hogy azért az egygyigyűvek s. kiváltképpen
penig ez előt-is velem eggyűt katonai állapotban
inkább forgott, mint sem könyvek olvasásiban

[**]

magó-

magokat gyakorlott, efféléknek vizsgáláshoz ke-
 veset érthető, azok közzül pedig sok ezerek mo-
 stan-is velem együtt sanyaru rabságot viselő Ma-
 gyar Vitézlő Rendek az említett és egyéb fogyat-
 kozás tételék nélkül olvashassák, halgathassák, és
 magok szűkségekre szabhasák az szent Soltáro-
 kal valo élések; azoknak értelmek s' külömbse-
 gek szerént igyekeztem alkalmaztatni meg-szag-
 gatott Részekre, azon Soltárokat. Mely dologban,
 mint nem világi hivatalom, sem arra valo elégsé-
 gem szerént magam egyvelítése, noha talám illet-
 ben vétethetik valakiktől; mindazáltal ez mostani
 rabságomban valo idő töltésem, mint sem avagy
 csak henyélésben, avagy Isten titkában rejtetett
 szabadulásom, s-hazám állapottya felől valo szű-
 netlen és házontalan törődésben mullyék: illen-
 dőbnek ismértem és szivem csendesitífireis orvof-
 ságosbnak e' szent Soltároknak olvasásában, vi-
 gálásban valo foglalatoskodásomat. Nem iri-
 gyelvén, sem szégyenelvén ha ki Isten lelkitől in-
 dítván, ez után vagy hivatallya, vagy Istentől
 bőveb tudománnyal fel-ruhásztatása szerint, hel-
 lyesben munkálodik ezen szent dologban. En pe-
 dig az Olvasokat kérem, ezekben történhetett fo-
 fogyat-

gyátkozásokról bocsánatosok legyenek, úgy mint ki-gyermekfélegembeli tizenöt esztendő korom-tól fogva, nem a' tudományoknak tanulásában, hanem katonai, udvari, és egyéb világi, külső dolgokban töltöttem időmet, s gyakorlottam magamat. Egyébiránt-is pedig efféle munka csendes elmét, szívet, jó eszközöket és alkalmatosságokat kívánván, mind azokat Isten el-rekeszteté mostanén töllem, a' rabi sanyarúság, és azt nevelt sokféle gyótródések által. Ajánlván mindazáltal ez kis munkát, az én (mar sok időtől fogva szolgáltam) mindenkori jó kegyelmes Afzszonyomnak; az én Néhai szolgált Kegyelmes Uramnak idősbik Rákoczi György Erdélyi Fejedelem szomorú Eözvegyének, az méltóságos Lórantfi Susánna Fejedelmi Afzszonnak: mint ki a' szent írásnak egyéb részei közt, a' Szent Dávid Soltárinak olvasásában, azoknak énekeltetésiben, s-halgatásábá, mely igen gyönyörködgyék, magam látásiból, s-hallásiból-is jól tudom. Kinek boldogjab napokra jutását, és minden idvefféges jokat Istentől buzgólagoson kíván, az ő Nagysága régi igaz és maig-is azon tökéletességben maradott.

Szegény Rab szolgája

K E M E N Y J Á N O S .

Költ ez kis munka először Anno 1657-ben
 Őszszel, és ki-is küldetvén, Moldvában el-
 veszett, több irásokkal egygűt: mostan penig
 ujjobban végeztetett=el, 1658. Mens. X-bris.
 Krim országában Tatár Chám lako helye,
 Bakcseszarai várasa felet lévő kősziklákön
 épitetett, a' mint névelugy valósággal=is Ka-
 loda nevű Sido várban.

GILEAD BALSAMUMabéli Imádságok-
nak Laistroma, rendel, a' Táb-
lák szerént.

Az I. TABLABAN mely a' Soltá-
roké, vannak Kilencz Részek.

1. Első Részében vannak, Az Istennek dicséretire,
ferkentő, és tanétó Enekei a' Sz. Dávidnak, Pag. 17.
2. Rész. Melyben az Istennek méltósága, dicsősé-
ge, hatalma, és jóvolta hirdettetik, pag. 39.
3. Rész. Proférál Sz. Dávid a' Messiás Christus felől,
pag. 50.
4. Rész. Melyben az Isten igéjének sok ezer hasznai
jelentetnek, pag. 62.
5. Rész. Az igaz bődödség miben áll; s az Hívek-
nek és Hitetleneknek állapotjok miben forog, pag. 73.
6. Rész. A' Bűnökről való Vallástétel; és a' Lelki, te-
sti nyavalyákból való meg-gyógyulásért való Esedezés,
pag. 79.
7. Rész. Titkos gonoszakarók, rágalmozók és nyil-
ván való ellenlégek felől való panaszolkodás; azoktól
és egyéb nyomoruságokból való meg-szabadulásért té-
tetett Könyörgés, pag. 91.
8. Rész. A' meg-szabadulásért, Könyörgés; az el-
vőtt jótéteményekért hálá-adás, pag. 133.
9. Rész. Sz. Dávidnak, és az Israelitaknak, külömb-
külömb alkalmatóságokban szerzett Enekei, pag. 153.

[***]

A' II-dik

A II=dik TABLABAN bé-foglaltatnak

a' több Bibliabéli Imádságok, az Apocryphus Köny-
vekével egyetemben, három Karban.

I.

Ov Testamentumnak Isteni méltosá-

gú Könyveiből valók.

1. A' Viz Őzön előtt. való Szenteknek Imádságok, és
közönséges Isteni tiszteltelek. Pag. 168.
2. Viz Őzön után a' Noéjé, pag. ibid.
3. Abrahám Könyörgési, pag. ibid.
4. Ísak Aldása, pag. 169.
5. Jácob Könyörgése, pag. ibid.
6. Israel Népeinek Móseffel és Máriával Hálá-adó E-
nekek, pag. 170.
7. Szent Job Könyörgési, pag. 171.
8. Szent Anna Afzszony, Samuelnek Anyja Imág-
fága, pag. 172.
9. Szent Dávid Könyörgése, pag. 173.
10. Salamon Könyörgése, pag. 174.
11. Afa Király Könyörgése, pag. 178.
12. Josaphát Könyörgése, pag. 179.
13. Illyés Proféta Imádsági, pag. ibid.
14. Ezechias Imádsága, pag. 180.
15. Esaías Propféta Imádsági, pag. ibid.
16. Jeremias Proféta Imádsági, pag. 182.
- és Siralmi pag. 186.
17. Daniel Proféta Imádsága, pag. 197.
18. Jonás Proféta Imádsága, pag. ibid.
29. Mi-

19. Michæas Proféta Imádsága,	Pag. ibid.
20. Habakuk Propféta Imádsága,	pag. 199.
21. Nehemias Könyörgése,	pag. 201.
22. Esdrás Imádsága,	pag. ibid.

II.

Uj Testamentumbéli Imádságok.

1. Zacharias Papnak hálá-adó Eneke,	Pag. 103.
2. A' Sz. Szűznek Máriának hálá-adó Eneke,	p. ibid.
3. A' Vén Simeonnak Eneke.	pag. 204.
4. Christus Urunknak maga személyében tört Hálá-
dási és Könyörgési,	pag. ibid.
5. Bél-poklos, Száz-ados, Chananæa Asziszony, és
Bartimæus Koldus Könyörgési,	pag. 207.
6. Christus Tanyitványinak Könyörgési közönség-
gel,	pag. ibid.
7. Az Apostolok és az Ecclesia Könyörgések,	p. ibid.
8. Szent Pál Könyörgési,	pag. 208.
9. Szent István Könyörgése,	pag. ibid.
10. A' Mennyei Jelenésben való Imádságok,	p. ibid.

III.

Apocryphus Könyvekbéli Imádságok.

1. Manassés Könyörgése,	Pag. 211.
2. Az égő Kemenczében vettetett Három Ifjáknak
Imádságok,	pag. 212.
3. Esdrás Könyörgési,	pag. 216.
4. Mardocheus Könyörgése,	pag. 220.
5. Ester Könyörgése,	pag. ibid.
6. Vén	

6. Vén Tobias és Sára Könyörgési,	Pag. 222.
7. Ifju Tobias és Raguelnek Könyörgési,	pag. 224.
8. Judit Aszfzonymnak Imádsági,	pag. 225.
9. Baruch Könyörgési,	pag. 227.
10. Simeon Pap Imádsága,	pag. 231.
11. Eleázár Könyörgése,	pag. 233.
12. Judás Machabæus Könyörgési,	pag. 234.
13. Sirach Könyörgési,	pag. 235.

Bé-rekesztés.

Idvezítő Christusunk maga formálta Imád. P. 237.

Az Authornak közönséges Könyörgése a' Rabságban,
pag. 238.

GILE

GILEAD BALSAMUMA.

Azaz,

3z. Dávid Száz Ötven Soltárinak, czéljok és értelmek
szerént egyben szedegettetéseknek, és Kilencz
Részekben alkalmaztatásoknak

TABLAJA.

ELSŐ RESZ.

*Melyben vannak az Isten dicséretire serkentő, és tanító Ene-
kek, külömb külömbféle okokért, s-kiváltképpen jótetemé-
nyért. Soltárok szám szerént XXIII.*

SOLTAR. XXIX.

I fejedelmek fia; adgyatok az Urnak, adgyatok

az Vrnak dicsőséget és erőiséget:

2. Adgyatok az Vrnak az ő nevének dicsőséget, imádgá-
tok az Vrat az ő fényes szent hajlékában.
3. Az Vrnak szava vagyon a' vizeknek felette, a' dicső-
ségnek Istene meg-dördüle, az Vr a' sok vizeknek felette vagyon.
4. Az Vrnak szava hatalmas, az Vrnak szava dicsőséges.
5. Az Vrnak szava le-töri a' Cedrus fákat, az Vr le-töri a' Libánus-
nak Cedrusit.
6. Es meg-tomboltattya azokat, mint a' tulkokat: a' Libánust és a'
Sirion hegyeket, mint az Vnicornisnak fiait.
7. Az Vrnak szava bocsát lángos tüzet.
8. Az Vrnak szava reszketteti a' puztát, az Vr reszketteti a' Cadefnek
puztáit.
9. Az Vrnak szava meg-borjuszattya a' nőstén szarvasokat, és meg-
fesztya

fosztja az erdőket: és az ő szent templomában *ki ki* ő néki dicséretet mőd.

10. Az Vr szerez őzön vizeket: és az Vr örökké való király.

11. Az Vr ad erőtséget az ő népének, az Vr meg-áldgya az ő népét békefőgben.

SOLTAR. XXXIII.

Ó Rüllyetek ti igazak az Vrban; az igazakhoz illik a' dicséret.

2. Dicsérjétek az Vrat hegedőben; lantban és tiz húró kintor-nában énekellyetek néki.

3. Mondgyatok ő néki új éneket, jól énekellyetek nagy örömmel.

4. Mert igaz az Vrnak beszéde, és minden ő cselekedeti álhatafok:

5. Szereti az igazságot és az itéletet; az Vrnak jóvoltával rakva a' föld.

6. Az Vrnak beszéde által löttének az egek, és az ő szájának lelkével minden ő seregei:

7. Olzvegyűjti a' tengernek vizeit mint egy tömlőben, helyhezterti a' mélységeket az ő titkos helyeire.

8. Féllye az Vrat minden föld: féllyenek ő tőle a' földnek minden lakosi.

9. Mert ő mondotta és lett: ő parancsolta és elő állott.

10. Az Vr el-fordította a' pogányoknak tanácsokat, és el-rontya a' népeknek gondolattokat:

11. Az Vrnak pedig tanácsa mind örökké meg-marad; és az ő szívének gondolati nemzetségről nemzetségre.

12. Boldog nép kinek Istene a' Jehova: és a' nép mellyet választot ő-rökségül magának.

13. Az égből le-tekénte az Vr, és meg-látá az embereknek minden sáit:

14. Az ő lakó házának székiből néz, a' földnek minden lakosira.

15. Ki teremtetten egyetemben az ő sziveket, és ki érti minden ő cselekedeteket.

16. Nem szabadul-meg a' király az ő népének sokasága által, sem az erős nem szabadul-meg az ő nagy ereje által:

17. Meg-csal a' ló a meg-szabadításban, és az ő fok ereje által senki meg nem ment.

18. Imé az Vrnak szemei vadnak az ötet félőkön: és az ő irgalmassága gaba bizokon:

19. Hogy

19. Hogy meg-szabadítsa haláltól az ő lelkeket, és el-tartsa őket az éhségben.
 20. A' mi lelkünk várja az Vrat: mert ő a' mi segítségünk és paifunk.
 21. Mert ő benne vigad a' mi szívünk, ezért mert az ő szent nevében bízunk.
 22. Légyen Vram a' te irgalmaságod mi rajtunk; miképpen bízunk te benned.

S O L T A R L.

A Z Isteneknek Istene, a' Jehova szól; és híja a' földet napkelettől fogva mind napnyugatig.

2. A' tőkéletes szépségű Sionból jelenik-meg az Isten.
 3. El-jö a' mi Istenünk, és nem halgat: meg-emésztő tűz vagy on ő előtte; és ő környüle erőfő forgó szél.
 4. Szolitotta az egeket onnan fellyül, és a' földet az ő népének, meg-ítélésére; *ezt mondván.*
 5. Gyűjtétek én előmben az én szenteimet; kik én velem szövetség-tettének vala az áldozatok által.
 6. Es az egek ki-jelentik az ő igazságát: mert az Isten bíró.
 7. Halgald-meg én népem, és szolok; te Izrael és bizonyságot téfzek teneked, Istened te Istened vagyok.
 8. Nem az áldozatokért haragszom te read, mert a' te egészlen égő áldozatid szüntelen én előttem vadnak.
 9. Nem kedvellem a' te házából a' tulkot; és a' te aklaidból a' bakokat.
 10. Mert enyim az erdőnek minden vada, és az hegyeken való fok ezer barmok.
 11. En esmérém az hegyeknek minden repeső állatit, és a' mezőnek vadaival én bírok.
 12. Ha meg éhezném nem mondanám meg teneked; mert enyim ez világnak kereksege és annak minden gazdagsága.
 13. Avagy eszémé én a' bikáknak húfokat, vagy a' bakoknak véreket iszomé?
 14. Aldozzál az Istennek dicsérettel, és add-meg a' magasságban lakozó Istennek a' te fogadásodat.

15. Es hij engemet segítségül a' te nyomoruságodnak idején : meg-fzabaditlak tégedet és dicsőítesz engemet.

16. Az hitetlennek pedig ezt mondgya az Isten ; Miért hidered te az én rendelésimet , és miért veszed az én szövetségemet a' te szádra.

17. Te pedig gyűlölted a' fenytéket ; és hátad megé vetetted az én beszédimet ?

18. Mihelt lopót látándasz *azonnal* melléje adod magadat , és a' tértárfalkodásod a' paráznákkal vagyon :

19. A' te szádát meg-nyitod a' gonoszra , és a' te nyelved álnokságot szol :

20. A' te felebarátod ellenis szolfsz : a' te anyádnak fiátis szidalmazod.

21. Mikor te ezeket cselekeded vala mivel hogy én halgatok vala , azt gondoltad hogy én te hozzád hasonlatos vagyok : de én meg-fedlek téged , és rendelszemed eleibe rakom a' te gonofságodat.

22. Vegyétek észetekbe immár ezt ti kik Istent el-felejtitek ; hogy el ne ragadgyalak , és ne légyen ki meg-mencsen téged.

23. A' ki dicsérettel áldozik , a' dicsőít engemet : a' ki az ő utait jól vezérli , meg-mutatom annak az Istennek szabadítását.

S O L T A R LXVI.

Orvendezzetek az Istennek , földnek minden lakosí :

2. Énekellyetek dicsőséget az ő nevének , dicsőítsétek és dicsérjétek őtet :

3. Mondgyátok az Istennek , mely csudálatosok a' te dolgaid : a' te hatalmasságodnak nagy voltaért , a' te ellenségid hazudnak tenéked.

4. E' földnek minden lakosí imádgyanak tégedet , és énekellyenek te néked , énekellyenek a' te nevednek.

5. Jertek-el és lássátok az Vrnak dolgait ; csudálatosok az ő cselekedeti az embereknek fiaihoz.

6. A' tengert meg-szárazsátra , a' folyó vizen szárazlábbal mentek által , ott örvendeztünk.

7. Vralkodik ez világon hatalmasságával ; az ő szemei a' pogányokat nézik ; hogy a' kik engedetlenek , fel ne fuvalkodgyanak magokban.

8. Aldgyátok népek a' mi Istenünket , és zengjen az ő dicséretinek szava.

9. Ki meg-eleveníti a' mi lelkünket, és nem engedi hogy a' mi lábaink el-eszenek.

10. Mert meg kefergettél minket Isten, meg-probátrál minket tűzzel, mint az ezüst meg-probálatik.

11. Bé-vittél minket az háloba, meg szoritottad a' mi derekainkat.

12. A' mi fejünkre ültetted az embereket: tűzbe és vizekbe mentünk, mindazáltal vittél minket szép kies helyre.

13. El-megyek azért a' te házádba áldozatokkal; meg-adom tenéked az én fogadásimat.

14. A' mellyeket az én ajakaim ígértek, és melyről szolt az én szám az én nyomoruságomban.

15. Kővér kőfoknak áldozattyával áldozom tenéked jo illattal egybe: Aldozom ökrökkel és barmokkal.

16. Jőjjetek-el, halljátok-meg, és meg-beszéllem minden Isten főlknek; a' mellyeket cselekedett az én lelkemmel:

17. Eő hozzája kiálték az én számmal, és az én nyelvem alatt fel-magasztaltatott:

18. Ha hamiságra néztem volna az én szivemben, meg nem halgált volna.

19. De meg-halgata engemet, és az én könyörgésemnek beszédere figyelmezett.

20. Aldott az Isten; ki nem vetette-meg az én könyörgésemet, és irgalmaságát nem vonta-meg tőlem.

S O L T A R X C V.

Jövetek-el örvendezzünk az Vrnak; vigadgyunk a' mi szabadításunknak köfsziklájának.

2. Mennyünk eleibe hálá-adással, énekellyünk néki dicsereteket.

3. Mert nagy Isten az Vr, és nagy király minden Isteneknek felette:

4. Mert ő hatalmában vadnak e földnek első részei, és az hegyeknek magassági övé.

5. Eövé a' tenger ő teremttette azt: és a' földet az ő kezei formálták.

6. Jövetek-el imádgjuk, burullyunk-le artzal; hajtsuk-meg térdünket a' mi teremő Vrunknak előtte.

7. Mert ő a' mi Istenünk, és mi az ő mezeinek népei, és az ő kézének

juhai vagyunk, ma ha az ő szavát hallándgyátok:

8. Meg ne keményítsétek szíveteket mint a' versengéfnék helyén, a' késértetnek napján a' puszttában.

9. Mikor meg-késértének engemet a' ti atyáitok; meg-probálának engemet, jollehet látták volna az én cselekedetimet.

10. Negyven esztendeig bántattam e' nemzetségtől, azért azt mondom: tévelygő szívű nép ez, és nem tudgyák az én utaimat.

11. Kiknek meg-esküttem az én haragomban, hogy bé nem mennek az én nyugodalmomba.

S O L T A R X C V I.

E Nekellyetek az Vrnak új Eneket: Enekellyen az Vrnak mind az egész föld.

2. Enekellyetek az Vrnak és áldgyátok az ő nevét: hirdesétek minden napon az ő szabadtását.

3. Hirdesétek a' pogány népek között az ő dicsőséget, minden népek között az ő csuda dolgait:

4. Mert nagy az VR és igen dicséretes: tisztelendő minden Isteneknek felelte.

5. Mert a' pogányoknak minden isteni bálványok: De az VR az eget teremtetten.

6. Dicsőség és szépség vagyon ő előtt: erősség és méltóság az ő szent hajlékában.

7. Adgyátok az Vrnak népeknek nemzetségi adgyátok mondok az Vrnak dicsőséget és erősséget.

8. Tulajdonitsatok az Vrnak nevének dicsőséget: adgyátok ajándékot és mennyeteket bé az ő tarnáczaiba.

9. Imádgjátok az Vrat az ő szent hajlékának ékeiségében: rettegjen őtöle mind az egész föld.

10. Mondgyátok: a' pogány népek között uralkodik az Vr, mert meg-erősítette a' földnek kerektségét hogy meg ne indullyon: meg-ítéli a' népeket igazságban.

11. Örüllyenek az eget és örvendezzen a' föld, zengjen a' tenger és minden benne valók.

12. Örüllyenek a' mezők minden benne valókkal, akkoron örüllyenek az erdőknek fái.

13. Az Vrnak ortzája előtt mikor el-jövend, mert el-jött birni e' földet: Meg-itéli e' földet igazságban, és a' népeket igaz mondasával.

S O L T A R XCVIII.

E Nekellyetek az VRnak új Eneket, mert csuda dolgokat cselekedett: Szabaditást adott néki az ő job karja és az ő szentséges karja.

2. Hirdettette az VR az ő szabadítását: a' pogány népeknek szemek előtt meg-jelentette az ő igazságát.

3. Meg-emlekezem az ő jovoltáról, és az Izrael házához való tökéletességéről: e' földnek minden határi látták a' mi Istenünknek szabadítását.

4. Örömmel énekellyetek az VRnak földnek minden lakosi, zengjetek, örüljetek és mondgyatok dicséretet.

5. Mondgyatok dicséretet az Vrnak hegedővel, hegedővel mondom és énekléssel.

6. Trombitákkal, és kürtnek zengésével zengjetek e' J E H O V A király előtt.

7. Zengjen a' tenger minden benne valokkal egybe: e' világ a benne lakozokkal egybe.

8. A' folyó vizek tapsoljanak kézzel: az hegyek-is egyetembe örüljenek.

9. Az VR előtt, mert el-jött e' földnek birására: birja e' világot igazsággal, és a' népeket felette igen igazán.

S O L T A R XCIX.

V Rrakodik az Vr. *akár mint* dühösködgyeneka a' népek: A' Cherubimokon ül, *akár mint* tétovázzon a' föld.

2. Sionban lakozó VR nagy, és magafságos minden népeknek felette.

3. Tisztellyék a' te nagy és rettenetes nevedet, mert szent.

4. Es a' királynak ereje ítéletet szeret: te rendelted az igazságot: ítéletet és igazságot te rendeltél a' Jacob nemzetségében.

5. Magasztaljátok a' mi VRunkat Istenünket, és hajtsátok meg magatokat az ő lábainac sámolyánál, ment szent.

6. Móses és Aaron az ő papjaival egybe: és a' Samuel azokkal egybe kik az ő nevét segítségül hívák vala: segítségül hívák vala az Vrat. és ő meg-halgatá őket.

7. Fel-

7. Felhőnek oszlopában szol vala nékik az Isten: meg-őrizzik vala az ő bizonyosság tételit és parancsolattját mellyet adott vala nékik :

8. VRam mi Istenünk te meg-halgattad őket : Isten kegyelmes volt nékik : mindazáltal bocszot állottál az ő cselekedetükért.

9. Magafzrallyátok a' mi Vrunkat Istenünket : és hajtsátok-meg magokat az ő szentséges hegyénél, mert szent a' mi Vrunk Istenünk.

S O L T A R C.

Orvendezzetek az Vrnak földnek minden lakói.

2. Szolgályatok az Vrnak vigasággal: mennyetek ő cseibe örömmel.

3. Tudgyátok-meg hogy az Vr Isten: ő teremtet minket, és nem mi *teremtettük* magunkat ő népe vagyunk és az ő mezeinek juhait.

4. Mennyetek-bé az ő kapuin hálá adással, az ő tornácziba dicsérettel: adgyatok halákat néki, áldgyátok az ő nevét.

5. Mert jo az VR: mind örökké vagyon az ő irgalmafsága, és nemzetségről nemzetségre vagyon az ő tökéletessége.

S O L T A R C V.

Tisztellyétek az Vrat: hijátok segítségül az ő nevét, hirdessétek a' népek között az ő cselekedetit.

2. Enekellyetek és mondgyatok dicséretet ő néki: szollyatok minden ő csudáiról.

3. Dicsekedgyetek az ő szent nevében: örvendezzen azoknak szivek kik keresik az Vrat.

4. Kerefsétek az Vrat és az ő erejét: kerefsétek az ő ortzáját szüntelen.

5. Emlekezzetek-meg az ő tsudáiról mellyeket cselekedet: az ő csudáiról és az ő szájának itéletiről.

6. O Abrahámnak ő szolgájának magva, Jacobnak ő valasztottának fiai.

7. Ez Vr a' mi Istenünk: mind az egész földön vadnak az ő itéleti.

8. Meg-emlekezik mind örökké az ő szövetségéről, és az ő befzédéről; mellyet parancsolt meg-tartani ezer nemzetségiglen.

9. Mellyet szerzett Abrahámmal: és az Ifaknak tött esküvéséről.

10. Mellyet meg-erősítet Jakobnak örök végezés szerént, és az Izraelnek örök szövetségül.

11. Ezt mondván: Neked adom a' Canaán földét, hogy legyen neked fors szerént való örökséged.

12. Jollehet szám szerént kevesen volnának, felette igen kevesen és úgy mint fellérek.

13. Es egy nemzetség közzül más közzé mennének, és egy országból más nép közzé:

14. Es nem engedé hogy senki ártana nekik: és ő érettek a' királyokat is meg-dorgálta, *ezt mondván:*

15. Az én meg-kenettetteimet ne illefsétek: és az én prophétáimnak ne ártsatok.

16. Es éhséget szerze a' földön: és a' kenyérnek táplálását el-vévé.

17. El-külde ő elöttök egy férfiat: a' Josephet ki el adattatot vala rabságra.

18. Kinek lábait békákba veték: a' vas által hará az ő lelkét.

19. Mind az ideig mellyben bé kell vala az ő beszédének tellyesfedni: Az VR beszéde meg-probálá őtet.

20. El-külde a' király, és el-bocsáttatá őtet a' népeknek fejedelmé és el-szabaditá őtet:

21. VRrá tévé azt az ő házán: és minden jóságán fejedelmé:

22. Hogy az ő fejedelmét is az ő akarattya szerint meg-kötöztetné: és hogy az ő véneit tanitáná böltseségre.

23. Akkor méne az Izrael Egyptomba: és a' Jákob bujdosék a' Chamnak földén.

24. Es meg-szaporitá Isten az ő népét felette igen; és az ő ellenfőginél erősbé tévé.

25. El-forditá azoknak sziveket, hogy meg-gyűlölnék az ő népét; és álnokol cselekedének az ő szolgálival.

26. El-bocsátá Mosest az ő szolgálját, és az Aaront kit választott vala.

27. Kik azok között nagy csudákat tőttek, és jeleket a' Chamnak földén.

28. Botsára fetétséget és bé fetétit é az: és a' csudák nem voltak engedetlenek az ő beszédinek.

29. Azoknak vizeket vérré változtatá, és meg-ölé az ő halokat.

30. Az ő földök békákat teremte, mellyek az ő királyoknak házokban is volrak.

31. Parantsolá és támadá legyeknek foklága, és tetvek minden ő határookban.

32. Az ő felsőjőket kőfelsővé változtatta vala, és égő tüzet botsáta az ő földökre.

33. Es el-veré azoknak szőlejeket, fige fájakat, és el-veszté minden ő határoknak termő fajt.

34. Parantsola és támadának fászkák, és számlálhatatlan sok cserebogar.

35. Es minden zöldellő füvet meg-emészte az ő földökbe, és meg-emészte az ő földöknek gyömölsét.

36. Es minden első szülöttet meg-öle az ő földökben, minden ő erejeknek első fengéjét.

37. Es ki hozá őket ezüsttel és arannyal, és az ő tselédgyekben egy sem volt beteges.

38. Eörvendezé Egyptom az ő ki-jöveletekben, mert azoktól való félelem meg-környékezte vala őket.

39. Ki-terjeszté Isten a' felhőt hogy őket bé-fedezné: és a' tüzet, hogy éjel világosságot adna.

40. Könyörge az Izrael és fúrjek jövének; és mennyei kenyeret adott nekik.

41. Meg-nyitá a' köziklát; és vizek jövének-ki, mellyek folytak a' száraz földön, mint a' folyóviz.

42. Mert meg-emlekezék az ő szentséges beszédéről, mellyet mondott volt Abrahámnak.

43. Ki-hozá azért az ő népét örömmel és vigassággal az ő választottit.

44. Es adá azoknak a' pogányok földét: és a' népeknek munkájokat vőrttéek örökségül;

45. Hogy meg-tartanák, az ő rendelését, és meg-öriznék az ő törvényit. Dicsíret Istennek.

S O L T A R C V I.

Dicsérjétek az Vrat, mert jo; Mert mindörökké vagyon az ő irgalmasága.

2. Kítsoda mondhatná-meg az Vrnak nagy erejét? és kítsoda jelenthetné-ki az ő dicsíretit?

3. Bodogok a' kik meg-örzik az itiletet, és a' ki igazán vífeli magát mindenkoron.

4. Emlkezéél-meg én rollam Vram, a' te jövoltodért mellyel vagy a' te népedhez, látogals-meg engemet a' te segitségeddel.

5. Hogy lássam-meg a' te választottidhoz valo jo tétedet, és örvendezzek a' te népednek örömében; hogy ditsekedgyem a' te öröklégeddel.

6. Vérkezünk a' mi atyáinkkal; álnokul tselekedünk, gonoszol tselekedünk.

7. A' mi atyáink Egyiptomban nem értették a' te tsudádat, nem emlekezének-meg a' te fok jo téteményedről; és engedetlenek lőnek a' veres tengernél.

8. De-meg tartá őket az Vraz ő nevéjért, hogy meg-jelentené az ő hatalmafságát.

9. Mert meg-dorgálá a' veres tengert és meg-szárada; és által vivé őket a' mélységekben mint a' pusztaban.

10. Es meg-szabadítá őket az ellenségek kezéből: meg-menté őket az ő ellenségektől.

11. Es a' vizek el-buríták az ő nyomorgatójokat: tsak egy-is nem marada-meg azok közzül.

12. Akkor hívének az ő beszédinek, és éneklék az ő ditsiretit.

13. De azonnal el-felelték az ő dolgairol: és nem várák az ő tanátsát;

14. Es kívánságra indulának a' pusztaban: és kéfirték Istent a' pusztaban.

15. Annakokáért meg-adánékik az ő kívánságokat, de botsáta ő reájok ő sztvővérséget.

16. Annakfelette irégységre indulának Moses ellen a' táborban, és az Istennek szente ellen, az Aaron ellen;

17. Meg-nyilarkozék az föld és el-nyelé Dáthánt, és el-burítá az Abirámnak tselédgyét:

18. Es tűz gerjede az ő gyülekezetek ellen, a' láng meg-gyújtá a' gonoszokat.

19. Borju képet öntének a' Horebnél; és imádák az öntött bálvánt.

20. Es el-változtaták az ő ditsőségeket, baromnak hasonlatossá-ga, melly szénát efszik.

21. El-felekezének Istenről, ki-meg tartotta vala őket; ki nagy dolgokat tselekedet vala Egyiptomban.

22. Tsudálatofokat a' Chámnak földén: rettenetéseket a' verestengernél.

23. Annakokáért meg-mondotta vala, hogy el-veszti őket; ha Moses az ő választott szolgálja nem állot volna a' romlásan az ő ortzája előtt, az ő haragjának el-fordításáért, hogy őket el-ne törlené.

24. Meg-utálák a' kívánatos földet-is, nem hívének az ő szavának.

25. Es morgolodtak az ő fátorokban, és nem hallák-meg az Vrnak szavát.

26. Annakokáért fel-emelé az ő kezét ő ellenek, hogy őket el-veszténé a' pusztában.

27. Es hogy az ő magvokat a' pogányok között el-széleszténé: és hogy minden földeken őket el-hinténé.

28. Annakfelette adák magokat a' Baal Pehor mellé; és halottak áldozattyát évék.

29. Es haragra inditák az Istent az ő tselekedetekkel, és ostor szála rájuk;

30. Mig nem a' Phineas elő állá és bocsfuzt állá, és meg-szűnék az ostor:

31. Es e' tulajdoníták néki igazságnul, nemzetségről nemzetségre mind örökké.

32. Haragra inditák őket a' versengésnek vizinél-is; annyira hogy Moses-is gonoszol járna ő miattok:

33. Mert meg-háboriták az ő lelkét, és maga gondolatlanul szolla ajakaival.

34. Nem veszték-el a' népeket-is a' kikiről az Vr szollot vala.

35. Hanem meg-egyeledének a' pogányokkal: es azoknak tselekedeteket meg-tanulták.

36. Es szolgálnak azoknac bálványoknak, mellyek nekik romlásokra lőnek

37. Mert meg-áldozák az ő fiokat és leányokat az ördögöknek.

38. Es ártatlan vért ontának az ő fioknak es leányoknak véreket, mellyeket a' Canaánnak bálványinak áldozták; es meg-fergetteték a' föld öldökléfelek el.

39. Es

39. Es meg-ferteztetének az ő tselekedetekkel; és paráználkodának szánt szándékkal.

40. Azért fel-gerjede az Vr haragja az ő népe ellen; és meg-utálá az ő örökségét:

41. Es adá azokat a' pogányoknak kezekbe: és uralkodának ő rajtuk az ő ellenfégek:

42. Es nyomorgaták őket az ő ellenfégek, és meg-aláztatának azoknak kezek alatt.

43. Nagy gyakorta meg-szabadította őket; jöllehetők meg-háborították volna őket az ő tanácsokkal, és el-veszének az ő hamiságokért.

44. Mindazáltal reájok tekinté mikor nékik nyomorúságok volna, meg-halgtván az ő kiáltásokat.

45. Es ő érettek meg-emlekezék a' szövetségéről; és az ő kegyelmességének nagysága szerint el-változtatá szándékát.

46. Es könyörületességre indítá azokat, a' kik őket fogva el-vitték vala.

47. Tarts-meg minket mi Vrank Istenünk, és gyűjts egybe minket a' pogányok közzül; hogy a' te szent nevedet ditsirjuk, és hirdessük a' te ditsiretedet.

48. Aldott az Izraelnek Vra Istene öröktől fogva mind örökké; és minden nép ezt mondgya: Amen. Ditsérjétek az Vrat.

S O L T A R C V I I.

D Itsirjétek az Vrat mert jo: mert mind örökké vagyon az ő irgalmassága.

2. Hirdessék ezt az Vrtól meg-váltattak, kiket meg-szabadított a' nyomorgatoknak kezekből;

3. Kiket egybe gyűjtötté e' földről; napkeletről, napnyugotrol, és szakról, és a' tenger felől.

4. Budosnak vala a' pusztaiban, a' kietlenben az uton kivől; és nem találának vala lakásra való vároft.

5. Ehek és szomjak valának; az ő lelke a' szomjuság miat el-fogyatkozott vala.

6. Es kiáltának az Vrhoz az ő nyomorúságokban; ki-megszabadítá őket az ő nyomorúságokból.

7. Es vivé őket az egyenes utra; hogy jutnának olly városba, melyben laknának:

8. Tisztelleyék azért az Vr előtt az ő kegyelmességét: és az ő tsudálatos dolgait az embereknek fiai előtt:

9. Mert meg-eligéti a' szomjuhozó lelket, és az éhező lelket bé-tölti jóval.

10. Némellyec fetitségben és a' halálnac árnyékában ülnek: meg-kötöztetvén keserűséggel és vassal;

11. Mert engedetlenec voltac az Isten befzédihez; és a' felséges Istennec tanátsát meg utáltac.

12. De minek-utánna meg-alásztá a' nyomorúság az ő sziveket, és el-estenenannyira hogy segítségec nem volna.

13. Es kiáltánac az Vrhoz az ő nyomorúságokban, az ő nyavalyájokból meg-szabadította őket.

14. Ki-hozá őket a' fetitségből, és a' halálnac árnyékából: és az ő köteleket el-szakasztya.

15. Hirdeffétec azért az Vr előtt az ő jovoltát, és az ő tsuda dolgait az embereknek fiai előtt;

16. Mert meg-rontotta az értz kapukat, és a' vas zárokat el-törté.

17. Némellyek balgatagoc-lévén az ő gonofságoknac utáért, és az ő hamiságokért ostoroztatnac.

18. Minden érket utál az ő lelkec, és közelget a' halálnac kapujához.

19. Es kiáltnak az Vrhoz az ő nyomorúságokban, és az ő nyavalyájokból meg-szabadította őket.

20. El-botsáttya az ő ígését és meg-gyogyította őket, és meg-szabadította őket az ő vermekből.

21. Hirdeffétec azért az Vr előtt az ő irgalmasságát, és az ő tsuda dolgait az embereknek fiai előtt;

22. Es áldozzanac ditsiretnec áldozattyaival: és hirdeffétec az ő tselekedetit örömmel.

23. A' kichajókona' tengerre menne; és a' nagy vizeken kereskedne.

24. Azoc lártya az Vrnac dolgait, és az ő csudáira' mélységben.

25. Mert minek-utánna szol, szélvesztet támaszt, mely a' tenger-habjait fel-emeli.

26. Az égig fel-emelkednek a' mélységbe le bocsátkoznak; az őlel-
kek a' nagy félelemnek miatta el-olvad.

27. Hányattatnak; és tántorganak mint a' részeg, és minden tudo-
mányoknak eszek vész.

28. Es kiáltanak az Vrhoz az őnyavalyájokban, ki az őnyomorusá-
gokból meg-fzabadítja őket.

29. Meg-állattya a' szélvész, és meg-csendesednek az habok.

30. Es örülnek mert meg-csendesedtek, és vezérli őket a' partra;
mellyre igyekeztec menni.

31. Hirdesséte az Vr előtt az őjó téteményét, és az őcsuda dolgait
az embereknek fiai előtt.

32. Es magasztallyác őtet a' népnek gyülekezetiben, és a' véneknek
gyülekezetiben dicsérjéc őtet.

33. A' folyó vizeket pusztácká téfzi: és a' vizeknek forrást szárazzá.

34. A' gyümölcs termő földet meddő földé tőtte, azon a' földön
lakó népnek gonofságáért.

35. A' pusztát álló tócká téfzi, és a' kietlen földet vizeknek folyásává.

36. Es azt miveli hogy ott lakozzanac az éhezőc, és azt lakó várofsá
tegyéc.

37. Hogy mezőket bé-ültesenec, szőlőket plántályanac és hafznos
jövedelmet szerezzenec.

38. Es meg-áldgya őket, és igen meg-fzaporodnac; és azoknac bar-
mokat meg nem kevesíti.

39. Az után meg kevesednek és meg-aláztatnac a' nyomoruságnac
veszedelménec, és keserűségnek miatta.

40. Gyalázatba ejti a' fejedelmeket, és azt miveli hogy tévelyegje-
nec az út nélkül való pusztán.

41. Es felemeli a' nyomorultat a' nyomoruságból: és meg-fzapo-
rittya a' cselédeket mint a' juhokat.

42. Hogy látsác az igazac és örvendezzenec; és minden gonoszoc
meg-tartoztatsác az őszájokat.

43. Kitsoda a' bölcscek között a' ki ezeket eszébe venné, hogy az em-
berec meg-gondolnác az Istennec kegyelmességit.

S O L T A R CXIII.

Dicsérvjétec Vrnacszolgai, dicsérvjétec az Vrnac nevé.

2. Az Vrnacneve legyen áldott: mostantól fogva mind örökön öröcké.

3. Nap kelettől fogva mind napnyugatiglá; dicséretes az Vrnac neve.

4. Fel-magasztaltatot az Vr minden pogány népeknek felette; az egeknek felette; az ő dicsősége.

5. Kitsoda hasonlatos a' mi Vrunkhoz Istenünkhöz? ki magasságban lakozic.

6. De magát úgy-mint meg-alázván néz mindenekre mennyen, és földön.

7. Fel-emeli a' szegényt a' porból; és a' szegényeket elő vészi a' gánéjbol.

8. Hogy ültesse azokat a' fejedelmec közzé; az ő népénec fejedelmi közzé.

9. Ki azt miveli hogy a' ki meddő vala az házban, nagy örömmel magzatoknac annya légyen. Dicsérvjétec az Vrat.

S O L T A R CXVII.

Dicsérvjétec az Vrat minden pogány népec, dicsérvjétec ötet minden népec.

2. Mert el-hatalmazott mi rajtunc az ő irgamsága: és az Vrnac igasága meg-marad mind öröcké. Dicsérvjétec az Vrat.

S O L T A R CXXII.

Orvendezec mikor nékem azt mondgyác, mennyünk-el az Vrnac házába.

2. Hogy állanac a' mi lábainc a' te tornácidban ő Jerusálem.

3. A' Jerusálem szépen éppitterett város, melly egybe szerkesztetett egyenlő képpen.

4. Hogy oda mennyenec a' nemzetséget, az Vrnac nemzetségi az Izraelnec bizonyfágához: Az Vrnac nevének tisztetletire.

5. Mert ott helyheztetec az itiletnek széki: Dávid házának székei.

6. Könyörögjétec a' Jerusálemnec békefégyért: és legyenec szerencsés a' kic téged szeretnec.

7. Légyen békeség a' te kerítéfedben : és csendesség a' te tornyaiban.

8. Az én atyámfiáiért és az én barátimért , kérem most , hogy *légyen* békeség te benned :

9. A' mi Vrunknac Istenünknek házáért kívánoc tenéked jot.

S O L T A R C X X X I V .

I Mé *mostan* áldgyátoc az Vrat , Vrnac minden szolgai , kik minden , éjfel állatoc az Vrnac házában.

2. Emellyétek-fel a' ti kezeiteket az Vrnac házában , és áldgyátoc az Vrat.

3. Aldgyon meg tégedet az Vr Sionbol ki teremttette a' mennyet és a' földet.

S O L T A R C X X X V .

D Itsirjétec az Vrnac nevét , Ditsirjétec Vrnac szolgai.

2. Kic állatoc az Vrnac házában : a' mi Istenünknek házána tornátziban.

3. Ditsirjétec az Istent mert jo az Vr : Enekellyetec az ő nevénec , mert gyönyörűséges.

4. Mert a' Jakobot választotta magánac az Isten : az Izraelt ő saját népévé.

5. En bizonynal tudom hogy nagy az Vr : és a' mi Istenünk minden Isteneknek felötte.

6. Mindeneket valamiket akar az Vr cselekefzic mennyekben és a' földön : a' tengerben és minden mélységekben.

7. Ki a' felhőket a' földnek utolsó határából fel-hozza , ki villámásokat szerez esővel egybe , és a' szelet ki-hozza az ő tarházából.

8. Ki az Egyptomnac első szülöttit meg-ölte , mind emberec mind barmocközött.

9. Mikor jeleket és csudákat botsátott volna reád te Egyptom országa : Pharaora és minden őszolgaira.

10. Ki-meg vert fóc népeket : és erős királyokat meg-ölt :

11. Sihont az Amorrheusoc királyát , és Ogot Báfannac királyát : és a' Chananeusnac minden birodalmokat.

12. Es a földet, melly örökkéges vala, adá örökkéül Izraelnek, az ő népének.

13. Vram a' te neved mind örökké vagyon; Vram a' te emlékezeted nemzetségről nemzetségre *meg-marad*.

14. Mert meg-ittili az Vr az ő népét: és az ő szolgainak egyelmes léfzen.

15. A' pogányoknak bálványoc ezüst és arany, emberek kezinec csinálmánnya.

16. Szájoc vagyon azoknac és nem szolnac: szemec vagyon azoknac és nem látnac.

17. Fülöc vagyon nékic és nem hallanac, orroc vagyon, és nincsen léheller az ő szájokban.

18. Hasonlatosoc azokhoz, kic azokat tsinállyac, és minden valaki azokban bizic.

19. Izrael háza áldgyátoc az Vrat: Aaron háza áldgyátoc az Vrat.

20. Lévi nemzetségének háza áldgyátoc az Vrat, kic félitec az Vrat, áldgyátoc az Vrat.

21. Aldott légyen az Vr Sionbol, ki-lakozic Jerusálemben. Dicsérjétec az Vrat.

S O L T A R CXXXVI.

Dicsérjétec: az Vrat mert jo: mert mind örökké *meg-marad* az ő *irgalmassága*.

2. Dicsérjéc az Isteneknek Istenét: mert mind örökké *meg-marad* az ő *irgalmassága*.

3. Dicsérjétec az Vraknac Vrat: mert mind örökké *meg-marad* az ő *irgalmassága*.

4. Ki nagy csudákat cselekeszic egyedül: mert mind örökké *meg-marad* az ő *irgalmassága*.

5. Ki teremtetie az egeket az ő bölcseségének általa: mert mind örökké *meg-marad* az ő *irgalmassága*.

6. Ki meg-erősítette a' földet a' vizeknek felette: mert mind örökké *meg-marad* az ő *irgalmassága*.

7. Ki teremte amaz nagy lámpásokat, mert mind örökké *meg-marad* az ő *irgalmassága*.

8. A' na-

8. A napot hogy nappal uralkodnéc: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

9. Az holdot és a csillagokat, hogy uralkodnának étzaka: mert mind öröcké meg marad az ő irgalmafsága.

10. Ki meg veré Egyptomot az ő első szülöttökben: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

11. Ki-hozá az Izraelt ő közzüllőc: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

12. Hatalmas erősz kézével és ki-nyújtott karjával: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

13. Ki a veres tengert kétfelé választá: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

14. Es által vivé az Izraelt annak közepette, mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

15. Es el-veszté Pharaot és minden ő népét a veres tengerben: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

16. Ki az ő népét által vitte a pusztán: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

17. Ki nagy királyokat meg-vere: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

18. Es meg-öle hatalmas királyokat: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

19. Sihont az Amorreusoc királyát: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

20. Ogot a Báfámnac királyát: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

21. Es adta az ő földöket örökfégül: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

22. Eörökségül az ő szolgájanac az Izraelnec: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

23. Ki a mi alázatos állapotunknac idején meg-emlekezett mi rül-lunc: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

24. Es meg-szabadított minket a mi ellenséginktől: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

25. Ki eledelt ád minden testnec: mert mind öröcké meg-marad az őirgalmassága.

26. Dicsérjétec a' mennyeknek Istenét: mert mind öröcké meg-marad az őirgalmassága.

S O L T A R CXLVI.

Dicsérjéd én lelkem az Vrat.

2. Dicsírem az Vrat az én életemben, éneklec az én Istenemnek mig élec.

3. Ne bizzatoc a' fejedelmekben: Az embereknec fiaiban, kikben nincsen szabaditáfra valo erő.

4. Ki mégyen az ő lelke, és ők földé léfnec: a' napon el-vész minden őgondolattyc.

5. Boldog az a' kinec segítője a' Jakobnac Istene: és a' kincc reménfőge vagyon az ő Vrában Istenében.

6. Ki-teremtette a' mennyet, földet tengert, és mind azokban valo állatokat: és az igaz mondást meg-őrizi mind öröcké.

7. A' nyomorultaknac itéletet szolgáltat: eledelt ád az éhezőknek, az Vr meg-szabadittya a' foglyokat.

8. Az Vr világosittya-meg a' vakokat: az Vr emeli-fel az el-eszteket: az Vr szereti az igazakat.

9. Az Vr oltalmazza a' jövevényeket: az árvákat és özvegyeket táplállyá: a' gonoszoknak utakat el-vészti. Vralkodic az Vr mind öröcké: A' te Istened Sion nemzetségről nemzetségre *meg-marad*.

S O L T A R CXLVII.

Dicsérjétec az Vrat, mert jo dicséretet mondani a' mi Istenünknek: mert gyönyörűséges és illendő dolog a' dicséret.

2. Az Vr éppiti a' Jerusalemet, és az el-széledett Izraelitákat őgyűjti egybe.

3. Eőgyogyítja-meg a' töredelmes szívuéket: és ő kötőzi-bé azoknak fájdalmokat.

4. Meg-számlállyá a' csillagoknak fokaságát, és mindeniknek nevet ád.

5. Nagy a' mi Vranc, és nagy az ő ereje: Kincc az ő bölcsesége meg-számlálhatatlan.

6. Fel-

6. Fel-segíti a' nyomorultakat az Vr, a' gonoszokat földig meg-alázza.

7. Enekellyetec az Vrnac hálá-adással: mondgyatoc dicséretet Istennechegedövel.

8. Ki bé-fedezi az eget felhőckel, efsőt készít e' földre: és a' hegyeken füvet terem.

9. Kia' barmoknak meg-adgya az ő eledeleket: A' holló fiaknak kik ő reája kiáltnak.

10. Nem a' lónac erejében gyönyörködik, és a' férfinak-is gyorsaságában nincsen néki kedve.

11. Hanem kedvesek az Vrnac a' kik ötöt félic, és a' kik biznac az ő irgalmaságában.

12. Dicsérjed Jerusálem az Vrat: Dicsérjed a' te Istenedet Sion.

13. Mert ő erőssíti-meg a' te kapuidnac zárjait, meg-áldgya te bened a' te sfaidat.

14. Ki a' te határidat békefségefsé téfzi, gabonának firjával meg-elégit tégedet.

15. Ki el-bocsáttya az ő igéjét e' földre, nagy gyorsanfoly az ő beszéde.

16. Ki a' gyapjuhoz hasonló havat adgya, és hinti a' havat mint az hamvat.

17. Ki a' jeget darabokba fagylallya: melynechidegségét ki-álhattya-meg?

18. Ki-bocsáttya az ő beszédét és el-olvastya azokat: az ő szele fű, és a' vizet folynac.

19. Az ő szent igéjét hirdetteti a' Jácobnac, az ő rendeléfit és itéletit az Izraelnec.

20. Nem cselekedett ilyen módon semmi nemzetséggel, és az ő itéletit egéb nemzetséggel nem tudgyác.

S O L T A R CXLVIII.

Dicsérjéte az Vrat mennyei állatoc: dicsérjétek ötöt a' magasságba.
2. Dicsérjéte ötöt minden ő Angyali: Dicsérjéte ötöt minden ő feregei.

3. Dicsérjétec ötlet Nap és Hold: dicsérjétec ötlet minden fényes csillagoc.
4. Dicsérjétec ötlet magasságos egec, és ez égen fellyül való vizek.
5. Dicsérjétec az Vrnac névét: mert ő mondotta és lőttec.
6. Es meg-erősítette azokat mind öröcké: öröcké való rendet szabot azoknac, mely soha el nem változik.
7. Dicsérjétec az Vrat földi állatoc, sárkányoc és minden mélységec.
8. Tűz és köcső, hó és nedveség, szelec: kic az ő akarattyánac engedtec.
9. Hegyec és minden halmoc, gyümölcs termő fák, és minden Cedrus fác.
10. Vadac és minden barmoc, csuszó mászó állatoc, és repeső madarac.
11. Földi királyoc és minden népec, fejedelmec és földnec minden birái.
12. Ifjac és szüzec, vénec és gyermekec.
13. Dicsérjétec az Vrnac névét, mert csak az ő neve nagy, az ő dicséreti a földnec és az egeknek felette vagyon.
14. Es fel magasztalta az ő népének szarvát: Dicséret minden őszenteinéc, az Izrael fiainak az ő hozzá közel való népnek.

S O L T A R. CXLIX.

E Nekellyetec az Vrnac új éneket: az ő dicséreti zengjen az ő szenteinéc gyülekezetekben.

2. Örvendezzen az Izrael az ő teremtmőjében: a' Sionnac fiai örvendezzenec az ő királyoknac.
3. Dicsérjétec az ő nevét fippal, dobbal és hegedővel, mondgyanac néki dicséretet. (takat szabadulással.)
4. Mert gyönyörködic az Vr az ő népében, meg-ékesíti a' nyomorult.
5. Örvendezzenec az ő szentei dicsőségesen: énekellyenec az ő agyas házokban.
6. Az Isteneec fel-magasztalási légyenec az ő torkokban: és kétélő fegyverec az ő kezekben.
7. Hogy a pogányokó buzfizut állyanac; és meg-büntesséc a' népeket.

8. Hogy

8. Hogy meg kötözzék azoknac kirallyokat vas lanczokkal: és azoknac fő embereit meg-békozzák.

9. Hogy a' meg-írott ítélet szerént cselekedgyenec övélec: ez az ő szenteinec ékeiségec.

S O L T A R. C L.

Dicsérjétec az Istent az ő Szentséges lako helyében: dicsérjétec őtet az ő ki terjesztett erejéről.

2. Dicsérjétec őtet az ő nagyságának sokasága szerint.

3. Dicsérjétec őtet trombiták nac zengésivel, dicsérjétec őtet lanttal és hegedővel.

4. Dicsérjétec őtet dobockbl és szipockal: dicsérjétec őtet huroknac zengésivel és orgonákkal.

5. Dicsérjétec őtet hangos cymbal mockal, dicsérjétec őtet vigaság tévő cymbal mockal.

8. Minden lélec dicsérje az Istent.

M A S O D I C R E S Z.

Melyben az Istennek méltósága, dicsősége, hatalma, és jó volta hirdettetik: Soltárok száma szerént XI.

S O L T A R V I I I.

Mi Vrunk Istenünc mely igen csudálatos a' te neved az egész földön, ki a' te dicsőségedet, az egek necfelette magasztaltad!

2. A' kicsinyek nec és csecszópóknac szájok által erősített meg a' te hatalmadat a' te ellenségidért, hogy meg-rontsad ellenségidet, és a' boszú állokat.

3. Mikor látom a' te egeidet, a' te kezed nec munkáit, az holdat és a' csillagokat, mellyeket te teremtetél, *akkor így gondolkodom.*

4. Mitsoda az ember, hogy meg-emlekezel róla? avagy az ember nec fia, hogy meg-látogatod őtet?

5. Noha ezt valamenyire, kisebbé teremtetted az Angyaloknál, mindazonáltal dicsőséggel és tisztességgel meg-ékesítetted őtet.

6. Törted őtet minden te kezid nec munkáin Vrrá, mideneket vetettél az ő lábai alá.

7. Juhokat és minden barmokat, még a' mezei vadakat-is.

8. Az

8. Az égi madarakat, és a' tengernek halait, és a' mellyec általyárjác a' tengernek övényit.

9. Mi Vruc Istenűnc, mely igen dicsőséges a' te neved mind az egész földön.

S O L T A R XI.

A Z Vrbán bizom, hogy hogy mondgyátoc *tebát* az én lelkemnek, fufsz a' ti hegyetekre mint a' madár?

2. Mert imé az hitetlenec az ő Ivjeket meg-vontác, nyilokat az ideg-be vetettéc: hogy lövöldözzék titkon az igaz szívű embereket.

3. Miért hogy még a' fundamentomok is el-rontattatnac, az igaz mit cselekedhetic?

4. Az Vr az ő szent templomában, az Vrszéki az égekben; az ő szemei nézenc, és az ő szemei meg-probállýac az embereknek fiokat.

5. Az Vr az igazat szereti; az hitlent pedig és az gonofságnak szeretőjét gyűlöli az ő lelke.

6. Botsát az Isten az hitetlenekre eleven szemet, tüzet és kénkövet: és meg-égető szemet, mely az ő pohároknac része.

7. Mert mivel hogy az Vr igaz, igazságot szeret; az igaz embert láttyák az ő szemei.

S O L T A R XIX.

A Zegek hirdetic az Istennek dicsőségét, és az ő kezeinek munkáját, hirdeti amaz ki-terjesztet erőlség.

2. Az egy más után következő napoc bővséggel prédikállýac az igét *nékűnc*; és az egy más után való ettzakác tanitnac bölcseségre.

3. Nincsen beszédec *nékűnc* sem igéjéc, még-is meg-hallattatnac az ő szavoc.

4. Minden földre ki-hatott az ő zengélec, és az földnek kerekiségének határirá az ő beszédec; a' napnac szerzett fátort az égekben.

5. Es az ugy mint egy vőlegény ki-jöván az ő ágyas házából; fiet mint egy erős fűtő férfin, az ő utánac el-végezésére.

6. Az ő ki-jövele az égnecc egygyic végétől fogva a' másic végeiglen yagyon, és nincs, a' ki el-rejtezhernéc az ő melege előtt.

S O L T A R XXIII.

A ZVraz én páfztorom, azért semmiben meg nem fogyatkozom.

2. Ggyönyörűséges és füves helyeken legeltet engemet, és kies vizek mellé viszen engemet.

3. Az én lelkemet meg-vidámittya, és visel engemet az igazságnac ösvényin; az ő nevéjért.

4. Még ha szinte az halálnac árnyékánac völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te én velem vagy: A' te veszfzöd és a' te botod vigasztalnac engemet.

5. Afztalt szerzesz én előttem azok ellen kik énnékem ellenségim; meg-hizlalod olajjal az én fejemet, és meg-töltöd az én poháromat bővséggel.

6. Sőt még-bizonyyal a' te jóvoltod és irgalmafságod követnec engemet életemnec minden idejében: és lakozom az Vrnac házában hofzszu ideiglen.

S O L T A R LXV.

T Egedet kell nagy csendességgel várnunc, ti jéd a' dicséret Sionban; és teneked adgyác a fogadást.

2. Ott megyen te hozzád minden test, ki meghalgatod a' könyörgést.

3. Az hamiságnac beszédit, mellyec mi rajtunc erőt vötenec, és a' mi bűneinket te tisztítod-el.

4. Boldog az a' kit te választasz és hozzád fogadsz, a' ki lakozic a' te tornáczában: meg-elégitetűnc a' te házadnac javaival, a' te templomodnac szent dolgaival.

5. Rettenetes dolgokat szolasz minékűnc mi idvefségűnk nec Istene a' te igazságodban; e' földnec minden végeinec és a' meszsze való tenger nec reménsége.

6. Ki a' hegyeket meg-erősited a' te erőddel, ki hatalommal környül vétetél.

7. Ki meg-enyhited a' tengerek nec zugását, és azok nachabjainak zugását: és a' pogány népek nec háboruságokat.

8. Es fél nec a' te jeleidről, valakik ez földnec utolsó határin lakoznac, és örvendezteted azokat a' reggelért és estvéjért.

9. Meg-látogattad e' földet és meg-öntöztöd azt, bővséggel meg-

gazdagítottad azt: Az Istennek folyovize tellyes vízeccel; gabonát szerezsz ő nékiec, mert úgy rendelted a földet.

10. Annak barázdáit meg-részegited, meg-nedvesítéd hantyaít, a zápor esőökkel meg-lágyítod azt, annac termését meg-áldod.

11. Meg-ékesítéd az esztendő t a te jó voltoddal, és a te öfvényid kövérséggel csepeg nec:

12. Cseped nec a' puszánac aklaira, és az halmoc örömmel vétet nec környül.

13. A' mezőc juhockal meg-tellyesed nec, és a' völgyec gabonával meg-gazdagul nec, örvendez nec, és éneket mondanac.

S O L T A R LXXVI.

E Smértetic az Isten Sido országban, Izraelben nagy az ő neve.

2. Kinec az ő hajléka vagy on Salemben, és az ő lako helye Sionban.

3. Ott el-törte a' nyilakat, kéziveket, paist, szablyát, és a' hadat.

4. Ekesb vagy te és csudálatosb a' kobilóknac hegyeknél.

5. Meg-fosztattac az erős szivűjec, el-aluttnac; és az erős férfiaknac kezek nec semmi erefe nem volt.

6. A' te hatalmas beszéded miat ő Jákobnac Istene: el-szenderedett mind a' szekér mind a' lo.

7. Te rettenetes vagy és kicsoda álhat-meg a' te orczád előtt mikor meg-haragszol?

8. A' menyből jelentetted ki a' te ítéletedet: a' föld meg-rettent, és halgatott.

9. Mikor az Isten fel-kelne az ítéletre; hogy meg-szabadítaná a' föld-nec nyomorultit.

10. Az emberek nec hévsége tisztel tégedet, és azoknec hévségektől a' kic meg-maradnac, azokat környül vészéd.

11. Tegyetec fogadáfokat, és adgyátok meg azokat a' ti Vratoknac Istentek nec; mindnyájan kic ő környüle vadto c, vigyetec ajándékokat a' rettenetes nec.

12. Ki a' fejedelmek nec lelkeket el-vészi, és rettenetes a' királyoknaci

S O L T A R LXXXIX.

A ZVrnac kegyelmességit mind öröcké éneklek; minden nemzetség-ről nemzetségre hirdetem a' te igazságodat az én számmal.

2. Mert azt mondom, hogy az ő kegyelmessége mind öröcké megmarad; és a' mennyekben meg erőssited a' te igaz mondádot, *mellyet ezt mondottad:*

3. Szövetséget törtem az én választottammal, és meg- esküttem Dávidnac az én szolgámnac:

4. Hogy mind öröcké meg-erőssitem a' te magodat, és nemzetség-ről nemzetségre meg-éppitem a' te királyi székedet.

5. Annak okáért egéc hitdetic a' te csudálatos dolgodat Vram: és a' te igaz mondásodat a' szentec gyülekezetiben.

6. Mert a' felhőkben kitsoda volna hasonlatos az Vrhoz? Kitsoda hasonlatos az Vrhoz az erőseknek fiai között?

7. Az Isten igen rettenetes a' szenteknek gyülekezetiben, és tiszteletes mind azoknac felette a' kik ő környüle vadnac.

8. Vram seregeknek Istene: kitsoda olyan erős Isten mint te vagy? mert a' te igaz mondásod te környüled vagyon.

9. Te Vrakodol a' tengernek kevélységén, mikor az ő habjai fel-emelkednec, te enyhited meg azokat.

10. Az Egyptombélieket te rontád meg mint ha fegyverrel verettetec volna által; és a' te karodnac ereje által a' te ellenségidet el-szélesztéd.

11. Tíéd az egéc, tíéd a' föld; e' világot minden benne valoval te fundáltad.

12. Az Efszakit, és a' Délt te teremtetted, a' Thábor, és Hermon hegye, a' te nevednec énekelnec.

13. Tenéked a' te karod hatalmas, erős a' te kezéd, fel-magasztaltatott a' te job kezéd.

14. Az igazság és ítélet a' te székednec helye, a' kegyelem és a' tökéletesség jár a' te országod előtt.

15. Boldognép a' melly tudja az *Urban való* örömet: Vram ezek a' te ábrázatodnac világosságában biznac;

16. A' te nevedben örvendeznec minden napon, a' te igazságodban fel-magasztaltatnac.

17. Mert az ő erejeknee ékeiségete vagy : és a' te jó akaratod általe-meltetic-fel a' miszarvunc.

18. Mert az Vr minékünc paifunc , és az Izraelnee szent Istene a' mi királyunc.

19. Ackor meg-szolitád látásban a' te szentidet , és ezt mondád : segí-tséget rendeltem az erőss ellen , fel-magasztaltam azt a' kit a' köfség köz-zül választottam.

20. Találtam Dávidot az én szolgámat : Az én szent olajommal ken-tem-meg azt ;

21. Azért az én kezem meg-erőssíti azt : kétségnélkül az én karom , meg-erőssíti őtet.

22. Nem nyom/ác el-ötet az ő reája jövő ellenfégi , a' gonosz em-ber-is nem nyomorgottya azt :

23. Mert meg-rontom ő elötte az ő nyomorgatoit , és azokat kic-ötet gyölölőlc meg-verem.

24. Es az én igazságom , és kegyelmességem lészen ő véle : és az én nevemben emeltetic-fel az ő szarva.

25. Mert vetem az ő kezét a' tengerre , és a' folyovizekre az ő jobb kezét.

26. Eő énnékem azt mondgya : En atyám vagy én Istenem , és az én szabadtásomnac kösziklája :

27. En is első szülöttemmé tészem őtet , és minden földi királyok-nál fellyeb valová.

28. Mind öröcké meg-tartom néki az én irgalmafságomat , és az én szövétségem ő véle erős lészen.

29. Es az ő magvát öröcké valová tészem , és az ő királyi székit , mint az egeknek napjait.

30. Ha az ő fiai el-hagyángyác az én törvényemet , és az én itiletim-ben nem járnac.

31. Ha az én rendelésimet meg-szegic , és az én paráncsolatimat , meg-nem őrizic.

32. Meg látogatom veszfővel az ő bűnöket : és vereségeckel az ő álnokságokat :

33. De az én irgalmafságomat el-nem veszem ő tőle , és az én igaz mondalomat el-nem változtatom.

34. Nem

34. Nem rontom-meg az én szövetségemet, és a' mi ki-jött az én számból el-nem változtatom.

35. Egyszer meg-ésküttem az én szentségemre, Dávidnac tölt igéretemet nem változtatom el.

36. Az ő magva mind öröcké meg-marad: és az ő királyi széki mint a' nap én előttem.

37. Es mint a' hold *meg-marad* mind öröcké: és mint az egekben való tökéletes bizonyfagoc.

38. De te el-vetted őtet és *meg-utáltad*: és meg-haraguttál a' te meg-kent királyod ellen.

39. Fel-bontottad a' te szolgáddal tölt szövetséget, a' földre vetvén meg-gyaláztad az ő koronáját.

40. El-rontottad az ő köfalait minden ő erőfiségeit a' földre hántad.

41. Minden uton jároc fákmánt vetettec ő benne: az ő szomizédgyai előt-tyalázatos.

42. Fel-magasztaltad az ő ellenséginéc job kezeket, és meg-vidámitottad minden ő gonosz akaroit.

43. Az ő fegyverénéc élit ki-vontad, és minden bátorságát el-vőtted az hadban. (rontottad.

44. El-törlőrted az ő fényességét, és az ő királyi székit a' földre le-

45. Az ő ifjuságának napjait meg-rövidítetted, környül-vőtted őtet gyalázattal:

46. Meddiglen rejtet-el te magadat mi töllűnc mind öröcké? és meddig ég a' te haragod mint a' tűz?

47. Emlkezzél-még rollam, melly rövid életű vagyoc, miért te-remtetted volna hiába az embereket?

48. Kitsoda az élő közzül a' *ki meg=nem* halna? kitsoda szabadithat-tya-meg magát a' koporfotol?

49. Hol vadnac a' te előbbi irgalmaságid, Vram mellyeket eskü-véssel fogadtál vala Dávidnac; a' te tökéletességédben?

50. Emlkezzél-meg a' te szolgaidnac gyalázattyokrol; hogy foc né-peknec gyalázattyokat hordoztam az én kebelemben.

51. Mellyekkel illetenec tégedet a' te ellenségid Vram: és mellyek-
kel illettec a' te meg-kent királyodnac jövetelit.

52. Aldott légyen az Vr mind öröcké, Amen, Amen.

S O L-

S O L T A R XCI.

A' kilakozic a' felséges Istennek rejtekében, az hatalmas Istennek árnyékában nyugszic.

2. Azt mondom azért én az Vrnac: én oltalmam vagy, én erősségem, én Istenem, ő benne bizom.

3. Mert ő szabadit meg tégedet a' madarásznac töriből, és a' veszedelmes dögtől;

4. Az ő szárnyaival fedez bé tégedet, és az ő szárnyai alatt léfzen oltalmad; pais az ő igaz ígéreti.

5. Nefély az éjjeli rettegéstől, és a' nappal repülő nyiltol:

6. Az étfzaka kegyetlenkedő dögtől, és a' délben pusztító dög-háltól.

7. Ha el-esnec mellőled ezen, és job kezed felől tiz ezen, mindazáltal te hozzád nem közelget.

8. Kétség nélkül a' te szemeiddel nézed, és az hitetleneknek büntetéseket meg-látod.

9. Mivel hogy te Vram én oltalmam vagy, és a' felséges Istent választottad hajlékodnac;

10. Nem illet téged a' veszedelem, és az ostor nem közelget a' te hajlékodhoz.

11. Mert az ő Angyalinac parancsolt te felőled; hogy őrizzenec tégedet mindente utaidban.

12. Az ő kezekben hordoznac tégedet, hogy meg ne üssed a' te lábaidat a' köbe.

13. Az orofzlánon és az Aspis kigyón jársz: meg-rapodod az orofzlán kölyköket: és a' farkányokat.

14. Mert ezt mondja az Isten: Mivel hogy ez engemet szeret, meg-szabaditom őtet, fel-magasztalom őtet, mert esméri az én nevemet:

15. Segítségül hívott engemet, meg-halgatom őtet; véle vagyoc háboruságában, meg-mentem és meg-dicsőitem:

16. Hofszu napokkal bé töltöm őtet, és meg-mutatom néki az én szabadításomat.

S O L T A R XCIII.

V Ralkodik az Vr, dicsőséget öltözött-fel; Az Vr nagy hatalmas erőt öltözött-fel: fel-övedezte magát: A föld-is ő tőle erőfítetett-meg, hogy meg ne indullyon.

2. Allando a te széked öröktől fogva, öröktől fogva vagy te.

3. A folyó vizek Vram, a folyó vizec zugnac; a folyó vizeknek habjai zugnac:

4. De a fok vizeknek zugásánál, tengernek erős habjainál, erős b'a magasságban lakozó Vr.

5. A te bizonyosság tételid igen erősec. A te házadnak kívánatos szentsége Vram fok ideig meg-marad.

S O L T A R C I V.

A Ldgyad én Ielkem az Vrat: En Vram Istenem felette igen fel-magasztaltattál, dicsőséget és ékeséget öltöztél magadra.

2. Ki magadat világossággal mint egy öltözettel környül vőrted, és ki terjesztetted az egeket mint egy kárpitot.

3. Ki a vizekben szerzette az ő lakó helyeit; ki a felhőket rendelte az ő szekerévé, és jár a szeleknek szárnyain.

4. Ki a szeleket ő követivé tőtte, és ő szolgálva a lángoló tüzet.

5. Fundálta a földet az ő oszlopín; mely soha öröcké meg né mozdul.

6. Mélységes vizekkel úgy mint öltözettel bé-borítottad vala azt, az hegyeknek felette állanac vala a vizec:

7. De a te parancsolatodra el-oszlánac: a te menydörgésednek szavára hamar el menének.

8. Fel-emelkedénac az hegyec, és a völgyec le-szállánac az helyre, mellyet azoknac rendeltél vala.

9. Határt vetettél azoknac mellyet által nem hágnak, és vízfőz nem térne a földnek el-burítására.

10. Ki a forrásokat folyovizeké téfzed, hogy az hegyec között folyanac.

11. Hogy abbol igyanac a mezei vadac; és a vad szamaróc meg-enhítséc az ő (zom)júságokat.

12. Azoc mellett lakoznac az égi madarac, és a fáknac ágai közzül folznac.

13. Ki meg-öntözi az hegyeket az ő lakó helyeiből, hogy a te cselekedetednek hasznából meg-elégíteséc a föld.

14. Te-

14. Teremt szénát a' barmoknak, és fűvet az embereknek hasznokra; hogy eledelt vegyenek a' földből.
15. Ki borral meg-vidámittya az embernek szivét; és ortzáját megfényesíti olajjal, és kenyérrel az embernek szivét erősíti:
16. Az Vrnak fái meg-elégittetnek: A' Libánusnac Cedrus fái, melyeket plántált:
17. (Mert a' madarac azon fészket raknac, és az esztragoc, mellyeknek házoc a' jegenye fák.)
18. A' magas hegyeca' vad kecskéknec, a' kösziklác az hörcsököknec hajléki.
19. Teremtette az hőldot bizonyos időknec mutatására; és a' napot mely az ōalá-menetelit tudgya.
20. Setétséget szerzesz hogy étfzaka légyen, mellyen az erdőknec vadai ki-jőnec;
21. Az orofzlán kölykőc kik orditanac a' prédájért, keresvén az istentől az ō eledeleket.
22. Fel-támad a' nap, és ismét el-rejteznec; és az ō hajlékokban le-fekesznec.
23. Ki-mégyen az ember az ō munkájára, és az ō dolgára mind estvéig.
24. Mely nagyok a' te cselekedetid Vram; mindeneket bölcsen teremtetted: bé-tölt a' föld a' te gazdagságiddal.
25. E' nagy és széles tenger, melyben vadnac számlálhatatlan uszó állatoc, és apró állatoc nagyockalegybe.
26. Azon járnac a' gallyák; a' nagy tzethal, mellyet te formáltál hogy jártodozzéc abban.
27. Mindenec te reád néznec, hogy eledelt adgy nékik alkalmas időben.
28. Mikor te adsz nékiec akkor takarnac, mikor a' te kezedet megnyitod akkor mindenec bé-telnec a' te jóvoltoddal.
29. Mikor el-fordítod ortzádat meg-háborodnac; mikor el-veszed azoknac lelkeket, el-fogyatkoznac, és földé leszne:
30. Ha a' te lelkeket ki-bocsatod, meg-újulnac: és meg-újítod a' földnec szinét.

31. Légyen az Vrnac dicsőség mind örökké: és örvendezzen az Vr az ő teremtetett állatiban.

32. Ki mikor a' földre tekint, meg-retten az: ki az hegyeket meg-üti: és füstölgenec.

33. Eneklec az Vrnac az én életemben: Eneket mondoc az én Iste-
nemne a' mig vagyoc.

34. Légyen kedves néki az én beszédem, és én örvendezec az Vrbán;

35. Veszzenek-el a' gonosz emberek e' földről, és az hitetlenectöb-
bé ne legyenec: Aldgyad én lelkem az Vrat. Dicséjétecz az Vrat.

S O L T A R CXLV.

MAgasztallak tégedet Isten én királyom: és áldom a' te nevedet mind
örökkön örökké.

2. Minden napon áldalac tégedet, és dicsérem a' te nevedet mind ö-
rökkön örökké.

3. Nagy az Vr és igen dicséretes: és az ő nagyságának nem mehet-
senki végére.

4. Eggyic nemzetség a' másíknac hirdeti a' te dolgaidat: és a' te ha-
talmasságodat beszéllic.

5. A' te méltóságodnac ékekségét és dicsőfségét, és a' te csudálatos
dolgaidat beszéllem.

6. Es a' te rettenetes dolgaidnac hatalmasságát hirdetic: és a' te
nagyságodat beszéllic.

7. A' te jovoltodnac nagyságának emlekezetit szollyác, és a' te igaf-
ságodat éneklic, *mondván*:

8. Kegyelmes és irgalmas az Vr, késedelmes a' haragra, és nagy az ő
kegyelmessége.

9. Jó az Vr mindeneknac, és az ő irgalmassága minden ő teremtetett
állatin.

10. Dicsérnee tégedet Vram minden te teremtetett állatid, és a' te fia-
id áldanac tégedet.

11. A' te országodnac dicsőfségét szollyác, és a' te hatalmatat hir-
detic.

12. Hogy az embereknac fiaínac tudtokra adgyác az ő hatalmasságait,
és az ő országának ékekségénec dicsőfségét.

13. A' te országod minden időben álló ország, és a' te uralkodásod meg-marad minden nemzetségről nemzetségre.

14. Az Vr támogattya az elefendőket: és fel-emeli azokat, a' kik meg-görbedtec.

15. Mindeneknek szemei te reád néznek, és te adsz azoknac eledelt alkalmas időben.

16. Meg-nyitod a' te kezedet, és bé-töltesz minden lelkes állatot a' te jóvoltodból.

17. Igaz az Vr minden utában, és kegyelmes minden dolgaiban.

18. Közel vagyon az Vr mindenkhez kik ötet segítségül hívác, mindenkhez kik ötet tökéletességgel hívác.

19. Az ötet félőknec akarattyokat tész, azoknac könyörgéseket meghalgattya, és őket meg-szabadittya.

20. Meg-őrizi az Vr mind azokat kik ötet szeretic, és a' gonoszokat mind el-veszti.

21. Az Vrnac dicséretit szollya az én szám, és áldgya az ő szentséges nevét minden test mind öröckön és öröcké.

HARMADIK RESZ.

Prophétál szent Dávid a' Messiás Christus felől: Soltárok színe szerént X.

SOLTAR II.

Mért dühösködne a' pogányok, és a' népec gondolnac hívába valókat?

2. A' földnec királyi öfvegyülne, és a' fejedelmec tanácsot tartanac az Vr ellen, és az ő Christus ellen, *ezt mondván:*

3. Szaggassuk-el az ő köteleket, és rázzuk-le rolunc az ő igájokat.

4. A' ki lakozic az egekben neveti, és az Vr meg-csufollya őket.

5. Akkor szol az ő haragjában ő nékiec, és busulásában meg-rententi, *őköt ezt mondván:*

6. En pedig válaszítottam az én királyomat Sionon az én szent hegyemen.

7. Meg-beszéllem az Vrnac decretomát, *ki ezt mondá énnékem: En fiam vagy te, én ma szültelec tégedet.*

8. Kérd én tőlem a' pogányokat örökkéig, és a' földnek határait birodalmul. (töröd őket.

9. Meg-rontod amazokat vas veszfővel, és mint egy cserepet meg-

10. Most azért ti királyok legyetek eszeffec, ti földnek bírái tanul-lyatoc.

11. Szolgályatoc az Vrnac félelemben, és örüllyetec néki rettegésben.

12. Csokolgassátoc a' Fiat, hogy meg ne haragudgyéc, és el ne veszeffen a' ti utórokban, mert hamar fel-gerjed az ő haragja. Boldogoc mind azoc, kik biznac ő benne.

S O L T A R. XVI.

T Arts-meg engemet Isten: mert én te benned bizom.

2. Mondgyad ezt az Vrnac *én lelkem*: En Vram vagy te, jöllehet semmi en tőlem nem származhatic *mely néked használna*.

3. Hanem a' szenteknek kik ez földön vadnac, és a' becsülleteffek-nec, *kikben* vagyon minden én gyönyörűségem.

4. Meg sokafódnac azoknac bánattyoc kik máshozsietnec: Nem áldozom azoknac véres áldozattyockal, fel sem veszem azoknac nevöket az én ajakimra.

5. Az Vr az én örökségem nec és poháromnac része, te tartod az én részemet.

6. Az én nyilásom esett énnékem kies helyen: nyilván szép örökség jutott énnékem.

7. Aldom az Vrat ki énnékem tanácsot adott: hogy még éjjel-is tannitanac engemet az én belső tagaim.

8. Szüntelen az Vrra néztem: mert jobb felől vagyon, azért meg nem mozdittatom.

9. Annak-okáért örült az én szívem, és örvendez az én nyelvem: még az én testem is bátorságban nyugszik.

10. Mert nem hagyod az én lelkemet a' koporsóban: és nem engedted hogy a' testented rothadásra jusszon.

11. Te tanítasz-meg engemet az életnac ösvényire: elégséges öröm vagyon te előtted: és gyönyörűségek vadnac a' te jobbod felől mindenkor.

S O L T A R XXII.

EN Istenem, én Istenem, miért hadtál-el engemet; és miért távoztál-el az én meg-tartásomtól, és az én járgatásimnac beszéditől?

2. En Istenem, kiáltok mind nap estig, de nem halgat sz-meg, éjjel-is nincsen énnékem veszteglésem.

3. Te pedig szent vagy, ki-lakozol az Izraelnec dicséreti között.

4. A' mi atyáink te benned biztanac: biztanac és meg-szabadítottad őket.

5. Te hozzád kiáltottanac, és meg-szabadultanac; benned biztanac, és meg nem gyaláztattanac.

6. En pedig féreg vagyok, és nem férfiu; Embereknek szidalma; és népeknek utálatossága.

7. Mindenec kik engemet láttanac; meg-tsufoltanac engemet, félre vonszác ajakokat, és hajtogattyác az ő fejeiket.

8. Bizott az Vrban, szabaditsa-meg őtet, mert ő néki jo akarója.

9. Mert te vontál ki engemet az én anyámnac méhéből: és biztattál engemet az én anyámnac emlőjétől fogva.

10. Te oltamad alá vettettem az én anyámnac méhétől fogva, az én anyámnac méhétől fogva te voltál énnékem Istenem.

11. Ne távozzál meszfe én tőlem, mert a' nyomoruság közel vagyok, és senki nincs, ki énnékem segitséggel légyen.

12. Környül vőttene engemet sok bikác, és a' Báfannac erős bikái meg-környékeztene engemet.

13. Fel-tátottác én ellenem az ő szájokat, mint a' ragadozó és ordító orofzlán.

14. Mint a' viz ugyan ki-öntöttem, és minden én csontaim el-olfatlattattanac: az én szivem mint a' viasz, el-olvadott az én belső tagaim között.

15. Meg-szaradott mint a' cserép az én erőm, az én nyelvem-is az én nyemhez ragadott, és az halálnac porába vetettél engemet.

16. Mert környül vőttene engemet az ebec, és ez gonoszoknak sereg meg-környékezett engemet; által likasztottác kezeimet és lábaimat.

17. Meg-számlálhatom minden én csontaimat: ők pedig csak reám nézne és tekintene vala,

18. Az

18. Az én ruháimat magoknak el-ösztottát, és az én köntösömrre for-
fot vetetted.

19. De te ne légy megszűzve tőlem: én erősségem az én segítségemre,
fiess.

20. Ments-meg az én lelkemet a' fegyvertől, és az én egygyetlen-
met az ebeknek kezéből.

21. Sabadits-meg engemet az orofzlánnac szájából; és az Vnicorni-
foknac szarvai ellen, halgass-meg engemet.

22. Hirdetem a' te nevedet az én atyámfiainac; a' gyülekezernec kö-
zepette dicsérlec tégedet:

23. Kik féltet az Vrat dicséjétec ötet: Jácobnac minden nemzeti
dicsőitsétec ötet: és félyétec ötet Izraelnek minden magzati.

24. Mert nem utálta és meg nem vetette a' szegénnek nyomorusá-
gát, és el nem rejtette az ő országát ő tőle; és midőn kiáltot ő hozzá,
meg-halgatta ötet.

25. Te felőled léfszen az én dicséretem a' nagy gyülekezetben: az én
fogadásimot meg-telleyesítem azok előtt, kik félic ötet.

26. Elszne a' nyomorultac, és meg elégefznec; dicséric az Vrat kik
keresik ötet, és él a' ti szíverec mind öröcké.

27. Meg-emlekezne és meg-térne az Vrhoz, a' földnek minden
határi: és imádkoznac te előtted a' pogányoknak minden nemzetségi.

28. Mert az Vré a' birodalom, és uralkodic a' pogányokon.

29. Elszne és imádgyc ötet a' földnek minden kövéri, térdet hajt-
nac ő előtte mindenec, kik a' porban fekűszne; és nyomorultul élne.

30. Az ő magzattyocnékie szolgál, és az Vré leszne mind öröcké.

31. El-jőne és hirdetic az ő igazságát, az ő utánoc való népne,
hogy ezt cselekedte.

S O L T A R XL.

V Arván vártam az Vrat, és ő én hozzam téré, és meg-halgatá az én
kiáltásomat:

2. Es ki-vont engemet a' rettenetes kútból és a' sáros fertőből; és
fel-állatá a' kösziklára az én lábaimat, és meg-erősíté az én lépésimet:

3. Es ada az én számban új éneket, a' mi Istenünknek dicséretit: lát-
ván ezt nagy fokban, félni kezdénec és reménségeket vetéc az Vrbán.

4. Boldog ember az, a' ki az Vrbán vetette az ő reménségét; és nem nézett a' kevélyekre, és azokra kik az hazugságra törnec.

5. Meg-fokasítottad Vram én Istenem a' te csudálatos cselekedetidet: és a' te mi felőlűnc való gondolatidat senki te előtted el nem rendelheti: melyeket ha elő akar néi számlálni és meg-beszélleni, többec hogy nem mint ki-mondhatnám.

6. Aldozatot és ajándékot nem kívántál, hanem füleimet által furtad énnékem: egészlen égő aldozatot és bűnért való aldozatot nem kívántál:

7. Ackoron mondéc: Im hol vagyoc én, a' törvény könyvében írva vagyon én felőlem:

8. Hogy cselekedgyem a' te akaratodat, én Istenem, azt akarom: és a' te törvényed az én belső tagaimnac közepette vagyon.

9. Hirdetem a' te igazságodat a' nagy gyülekezetben: imé az én ajakimat meg-nem tiltom; te Vram tudod.

10. A' te igazságodat el-nem rejtettem, az én szívemnac közepette, a' te ígérétdben való igaz mondásodat, és a' te jóvoltodat, és igaz mondásodat, a' nagy gyülekezetben: el nem titkoltam.

11. Te azért Vram ne tarts-meg én tőlleim a' te irgalmasságidat: a' te jóvoldod és a' te igaz mondásod mindenha őrizzenec engemet.

12. Mert környül vőttenc engem számtalan gonoszoc: és környül fogtac engemet az én hamisságimnac büntetési, hogy azokat szemem-mel nem léphetem, többec az én fejemnac hajszálinal; és az én szívem el-hagya engemet.

13. Kellecséc, Vram, te neked az én meg-szabadulásom; te Vram az én segítségemre fies.

14. Gyaláztassanak-meg és szégyentüllyenec-meg egyetemben, kik keresic az én lelkemet, hogy el veszezséc azt; veretteffenec hátra és gyaláztassanak-meg, kik akarác az én gonoszomot.

15. Pusztítassanak-el az ő gyalázatoságoknak jutalma szerént, kik mondgyác énnékem, ha ha!

16. Vigadgyanac és örüllyenec te benned mindenec kik keresnec tégedet, és mondgyác ezt mindenha: Fel-magasztaltsács az Vraboktól, kik szeretic a' te meg-tartásodat.

17. En pedig noha szegény és szűkölködő vagyoc, mindazáltal az Vrgondot

gondot vifel én rolam: te vagy az én segítségem és az én meg-szabadi-
tom, én Istenem, ne kétsél.

S O L T A R XLV.

N Agy kívánsággal kíván az én szívem *mondani* jó beszédet, el-inon-
dom az én énekemet a' királyrol, az én nyelvem gyors irónac pen-
nája.

2. Te szeb vagy minden emberc fiainál; szoláfnac kedvesége: mert
meg-áldott téged az Isten mind öröcké.

3. Kőfd-fel oldalodra fegyveredet te erős vitéz; a' te dicsőiségedért,
és ékekségedért:

4. Es légyen a' te ékekségedben elő meneteled, Vrálkodgyál az igafa-
ságnac igéjéért, és a' szelid igafságért: és tanit tégedet a' te job kezed csu-
dálatos dolgokra.

5. A' te nyilaid igen éleffec, a' népec te előtted le-hulnac; a' király
ellenféginac szivekbe *es nec a' nyilac*.

6. A' te széked Isten, meg-marad mind öröcké; a' te országodnac
páltzája, igafságnac páltzája.

7. Szereted az igafságot és gyűlölöd a' hamisságot: Ennek okáért
mert meg-kent tégedet, ő Isten a' te Istened vigafságnac olajával, a' te
társaid felött.

8. Minden te öltözetid, Mirrha, Aloës és Casia illatnac: mellyec
ki-hozatnac a' te Elefánt tetemből csinált palotáidból, honnet *mikor ki-
jősz* te néked mindnyájan örvendeznec.

9. A' királyoknac leányi a' te ékekségedben járnac: a' te jegyesed pe-
dig áll a' te job kezed felől aranyas öltözetben.

10. Halgátd-meg én leányom, és látd-meg, és hajts ide a' te füleidet,
és feletkezzél-el a' te népedről, és a' te atyádnac házáról.

11. Es meg-kivánnya a' király a' te ékekségedet, mert ő a' te Vrad,
és te tiszteltyed ötet.

12. A' Tyrusnac leányi-is, ajándékokkal a' te orczádat tisztelic, és a'
népnec gazdagi.

13. Mindeneftől fogva dicsőséges a' királynac leánya belől: Es az ő
ruhája vont aranybol vagyon.

14. Himes öltözetekben vitetic a' királyhoz: az ő szűztársai utánna
vadnac, és be-vitetnec te hozzád.

15. Bé-vitetnec nagy örömmel és vigasággal, és bé-mennec a királynacpalotájába.

16. A' te atyáid helyet léfnec te néked fiaid: kiket fejedelmecké té-szesz mind e' széles földön.

17. Meg-emlekezem a' te nevedről nemzetségről nemzetségre; En-nek-okaért a' népec halát adnac te néked mind öröckön öröcké.

S O L T A R L X I X.

T Arcs-meg engemet Isten, mert el-értenec a' vizec mind az én lel-
kemig.

2. Bé-estem mélységes sárba, holott fel nem állhatoc, mélységes víz-
zekre jutottam: és a' viznec habja el-fogott engemet.

3. El-fáradtam a' kiáltásban, meg-száradott az én torkom, el-fo-
gyatkoztak az én szemeim várván az Istent.

4. Mert többen vadnac az én fejemnec hajszálínál a' kik engemet ok-
nélkül gyűlölnec, erősséc a' kik engemet szorongatnac kik nékem ellen-
ségim ok nélkül: A' mit én nem ragadoztam-el, meg-kell fizetnem.

5. Isten te tudod az én balgatagságomat; és az én bűneim nyilván-
vadnac te előtted.

6. Ne szégyenüllyenek-meg én érettem a' kik tégedet várnac Vram,
seregeknec Vra: Ne szégyenüllyenek-meg én miattam a' kik tégedet ke-
resnec Izraelnec Istene.

7. Mert te éretted terheltem gyalázattal, és a' gyalázat bé-fedezte
az én orcámat:

8. Az én atyámfiái előtt idegenné löttem, és az én anyámnac fiai
előtt jövevénné:

9. Mert a' te házadhoz való buzgó szeretet meg-emészt engemet: és
azoknak gyalázattyoc kik tégedet gyaláznac, én reám estenec.

10. Mikor sírván gyötöröm böjtöléssel az én lelkemet, az-is gyalá-
zatomra vagyon nékem.

11. Mikor az én ruhám helyébe sákba öltözöm ő nékiek akkor példa
beszéd vagyoc.

12. A' kik a' kapuban ülneć én rolam szolnac: és a' lakodalomban én
rolam énekelnec.

13. En annak-okaért te néked így könyörgök Vram: A' te jövöltod-
nac meg-

nac meg jelentésénec ideje vagyon; Isten a' te irgalmaságodnac fokságában halgafs-meg engemet, a' te szabadításod felől való ígéretnek igazságában.

14. Szabadíts-meg engemet a' sárból, hogy el ne borullyac; hanem inkább szabadullyak-meg az én ellenségimtől, és a' vizeknek örvényétől.

15. Hogy el ne burítson engemet a' vizeknek habja, és el ne nyeljen engemet az örvény; és a' veremnek szája ne dugattassék-bé én reám.

16. Halgafs-meg engemet Vram: mert jo a te kegyelmességed: A' te irgalmaságidnak foksága szerint tekints én reám.

17. Es ne rejsz-el a' te orczádat a' te szolgádtól: mert nagy szorongatásom vagyon nékem; Siefs halgafs-meg engemet.

18. Légy mellette az én lelkemnek és szabadíts-meg azt: az én ellen-ségimért szabadíts-meg engemet.

19. Te tudod az én gyalázatomat, az én szégyen vallásomat, és szidalmamat: te előtted vadnac minden én ellenségim.

20. A' gyalázat az én szívemet meg-alázta, annyira hogy meg-nyomorodtam: és várom vala ha valaki én velem együtt bánkodnéc, de senki nem vala, és ha valaki meg-vigasztalna, de nem találéc fenkit.

21. Sőt inkább azeledel helyébe nékem mérget adnak vala; és nékem innom adnak vala etzetet.

22. Légyen az ő asztalok ő előttök töör gyanánt; és az ő jó szerencsének háló gyanánt.

23. Setétüllyenek meg az ő szemec hogy ne lássanac; és az ő derekokat tegyed erőtelenné.

24. Onts-ki a' te haragodat ő reájoc: és a' te haragodnac busulása vegye őket környül.

25. Légyen az ő palotájoc puszta; és az ő hajlékokban ne légyen lakos:

26. Mert a' kit te meg-vertél, azt háborgattác, és a' te tőled meg-sebesítettnek nyavalyájokrol beszélle nec.

27. Az ő hamiságokat fokasíts-meg, és a' te igazságodra ne jussanac.

28. Töröltesse nek-ki az előknek könyvökből és az igazak közzé ne irattassanac.

29. En szegény szűkölködő és nyomorult vagyoc; De a' te szabadításod engemet fel-magasztal.

30. Dicsérem az Vrnac nevét énekeckel, és ötet dicséreteckel felmagasztalom.

31. Es kedvesb léfzen ez az Vr előtt az ökörnél; és tuloknál, melynek szarvai és körmei vadnac.

32. Látták ezt a nyomorultac, és örvendezne a kik keresic az Vrat; és éla ti szivetec.

33. Mert meg-halgattya a szegényeket az Vr; és az ő foglyait nem-hadgya-el.

34. Dicséjéc ötet az egec és a föld a tengerec és valami azokban-vagyon.

35. Mert az Isten meg-tartya az Siont, meg-éppiti a judánac várost és ott lakoznac, és örökségül birjác azt:

36. Es az ő szolgájo knac maradéki örökségül birjác azt, és a kik szerette az ő nevét laknac abban.

S O L T A R LXXII.

I Sten a te itéletidet adgyad a királynac: és a te igazságot a királyfiánac:

2. Hogy itéllye a te népedet igazságban, és a te szegényidet itéletbē

3. Az hegyec hoznac békeféget a népnek: és az halmoc igazságot.

4. Meg-itéli a népnek szegényit, és meg-szabadittya a szegényeknek fiait, és meg-rontya a nyomorgatót.

5. Félnec tégedet míg a nap; és hold leszne mind örökké.

6. Le-száll mint egy eső a meg-kaszált mezőre, és mint a földöntöző záporoc.

7. Virágozic ő idejében az igaz; és a békeségnek soksága léfzen míg az hold nem léfzen:

8. Es uralkodic egyic tengertől fogva a másik tengerig, és az *Euphrat* folyo vitzől fogva a földnek határáig.

9. E ő elötte arczal le-borulnac kika pusztában vadnac; és az ő ellensége a port nyallyác.

10. A tengernek és szigeteknek királyi ajándékot hoznac; Sébánac és Scebanac királyai ajándékot hoznac:

11. Es arczul le-borulnac ő elötte a földnek királyi; minden pogány népec szolgálnac ő néki.

2. Mert

12. Mert meg-szabadította a' kiálto szegént, a' szegént kinek nem-
 vala segítője:
13. Kedvez a' szegénec és a' szükölködőnec; és a' szükölködőkne-
 életeket meg-tartya.
14. A' családtságtól és erőteteltől meg-szabadittya azoknac lelke-
 ket: és az ő vérec drága az ő szeme előtt.
15. Es él és adattatic annac Seabéli arany; és imátkoznac ő érette
 mindenkor, és minden napon áldgyác.
16. Lészne cgabona kévé a' földön, az hegyeknec tetején: ackép-
 pen meg-indul annac gyümöltse; mint a' Libanus, és virágoznac a' la-
 kosoc mint a' földnec füve.
17. Lészen az ő neve mind öröcké, mig a' nap lészen, az ő neve ne-
 vekedic; és meg-áldatnac ő benne minden népec, és magasztallyác őtet.
18. Aldott az Vr Isten, az Izraelnec Istene, ki csuda dolgokat csele-
 keszic egyedül.
19. Es áldott légyen az ő dicsőöséségs neve mind öröcké, és tellye-
 fedgyéc-bé az ő dicsőöségével az egész föld, Amen. Amen.

S O L T A R XCVII.

- V** Ralkodic az Vr, örüllön a' föld; örvendezzenec a' nagy szigerec.
2. Felhő és homályoság vagyon ő környüle; igaság és ítélet az
 ő székinec erőssége.
3. Tűz jár ő előtte: és körös környül meg-égeti az ő ellenségét.
4. Fénlettec az ő villámái e' világon, láttya és meg-rettén a' föld.
5. Az hegyec mint a' viafz meg olvadnac az Vrnac előtt: ez egész
 földnec Vránac színe előtt.
6. Hirdetic az egec az ő igaságát: és meg-láttya minden népec az ő
 dicsőöségét.
7. Szégyenüllyenek-meg mind a' faragot képeknec szolgálai, kik dí-
 csekednec a' bálványokkal; imádgátoc őtet minden Istenec.
8. Hallá és örvendezé Sion; és örülének a' Judánac leányi a' te ítélete-
 dért Vram.
9. Mert te Vram magasztágos vagy mind az egész földön; és felette-
 igen fel-magasztaltattál minden Isteneknec felette.
10. Kik szeretitec az Vrat gyűlöllyétec a' gonoszai: meg-örizi az ő

szenteinek lelkeket: a gonoszoknak kezéből meg szabadította őket.

11. Világosság támadott az igazaknac, és az igazszívű embereknek vigaság.

12. Örüllyetec igazac az Vrban, és tisztellyetec az ő szentségének emlékezetit.

S O L T A R. CX.

M Onda az Vr az én Vramnac, úgy az én jobb kezem felől; miglen vetem a te ellenségedet a te lábad alá.

2. A te birodalmodnac pálczáját ki-bocsátta az Vr Sionból, ezt *mondván*: Vrakodgyál a te ellenségednek közepette.

3. A te néped szabad akarattya szerént, a te feregednek *munstrálása* nac napján *jelen lé szentenedek*, szentséges öltözetekkel; Az ő méhétől fogva, hajnaltól fogva *jelen lé szentenedek* a te ifjaidnac harmattya.

4. Meg eskütt az Vr, és el nem változtattya; te vagy öröcké valo Pap Melchisedeknek rendi szerént.

5. Az Vr lé szentenedek jobb kezed felől; Az ő haragjánac napján meg rontya a királyokat.

6. Ítéletet té szent a pogány népek között meg-tölt fok helyeket holt testekkel; fokaknac meg rontya fejeket e földön.

7. Az úton való zavaros patakból íszik; annak-okáért felemeli az ő fejét.

S O L T A R CXVIII.

H Irdesítetec az Vrat, mert igen jó: mert mind öröcké meg-marad az ő irgalmafsága.

2. Mondgya ezt most az Izrael, hogy mind öröcké vagyon az ő irgalmafsága.

3. Mondgya ezt most az Aaron háza: hogy mind öröcké meg-áll az ő irgalmafsága.

4. Mondgya most az Isten főlök, hogy mind öröcké meg-áll az ő irgalmafsága.

5. Az én nyomorúságomban segítségül hívám az Vrat, és nekem meg-felelvén, tágas helyen helyhez tete engemet az Isten.

6. Az Vr én velem vagyon nem félec hogy árthatna nekem az ember.

7. Az Vr én velem vagyon az én segítőim között, és én meg-látom az én ellenségimen a *mit kívános*.

8. Job

8. Job az Istenben bizni, hogy nem mint az emberekben.
9. Job az Istenben bizni, hogy nem mint a' fejedelmekben.
10. Minden pogányoc környül vötte nec vala engemet, de az Vrnac nevében el-vesztém azokat.
11. Felötte igen meg környékesztet vala engemet: De az Vrnac nevében el-vesztém őket.
12. Környül vöttec vala engemet, mint a' méhec, el-oltattak mint a' tövis nec tüze: mert az Vrnac nevében el-vesztém őket.
13. Igen talztitottál vala engemet hogy el-esném: De az Vr meg-se-gite engemet.
14. En erősségem és én énekem az Isten: ő szabadított meg-engemet.
15. Eneklés nec és szabadulás nac ízava vagyon az igazak nac sátorok-ban.
16. Az Vrnac *ugymond* job karja hatalma son cselekedett. Az Vrnac karja fel-magasztaltatott: Az Vrnac job karja hatalma son cselekedett.
17. Nem halok-meg, hanem élec: és hirdetem az Vrnac dolgait.
18. Keményen meg-ostoroza engemet az Isten: De meg nem öle engemet.
19. Nyírsátok-meg nékem az igazságnac kapuját, hogy azon bé-men-vén dicsérjem az Istent.
20. Ez az Vrnac kapuja, mellyen az igazac mennek-bé.
21. Dicsérlec tégedet, mert meg-halgattál engemet, és engemet meg-szabadítottál.
22. A' kö, mellyet az építőc meg-vetettec, lött szézelett kö.
23. Az Vrtollött e' mely csudálatos a' mi szemeinc előtt.
24. Ez a' nap, mellyet az Vr rendelt, örvendezzün c és vigadgyun c azon.
25. O Vram kérlec tarts-meg: Kérlec Vram, adgy jo elő menetele most.
26. Aldott a' ki jött az Vrnac nevében: áldnac titeket kik az Vrnac házából való c vadto c.
27. Isten a' Jehova, ki minket meg-világosított, köteleckel meg-kötözve vigyété c a' báránt az oltárnac szarváig.
28. En Istenem vagy te, dicsérlec tégedet: En Istenem fel-magasztallac tégedet.

29. Hirdecséte az Vrat, mert igen jó: mert mind örökké megmarad az ő irgalmafsága.

NEGYEDIK RESZ.

Melyben az Isten igjénec sok ezer Hasznait és gyümölcseit, terjeszti szem eleiben, a szent Dávid, kiváltképpen két II. Soltárookban.

SOLT. 19, 7-dik versről fogva, a' végéig.

7. Az Vrnac törvénye tökéletes, meg-eleveníti a' lelkeket: Az Vrnac igaz tanubizonyságtétele, bölcseséget ad a' kiédeknek.

8. Az Vrnac parancsolati igazac, meg-vidámittya a' szívet: Az Vrnac parancsolattya tiszta, meg-világosittya a' szemeket.

9. Az Vr félelme tiszta, meg-marad mind örökké: Az Vrnac ítéleti igazmondás, mindeneftől fogva igazac.

10. Kévánatosbac minden tiszta aranyból, és édesbec minden színméznél.

11. Még a' te szolgád is meg-inretic azokból: és azoknac meg-tartótnac sok jutalmoc vagyon.

12. (De kitsoda tudhattya a' vétkeket?) az én titkos bűneimtől tiszta-megengemet.

13. Tartoztad-meg a' te szolgádat a' vakmerő bűnöktől, ne uralkodgyanac én rajtam; akkor tökéletes léfzec, tiszta léfzec sok vétkektől.

14. Az én számnac beszédi és az én szívemnac gondolati, legyenec a' te kedved szerént való: Vram ki énnékem erősségem és szabadítóm-vagy.

SOLT. 119. kezdettől fogva, mind végig.

A L E P H.

B Oldogoc a' kik az ő utokban ártatlanoc, a' kik járnac az Vrnac törvényében.

2. Boldogoc a' kik meg-örizic az ő tanubizonyságit: és a' kik tellyes szívvel keresik őtet.

3. A' kik nem cselekefsznez hamisságot, hanem az ő utáiban járnac.

4. Te parancsoltad Vrá; hogy a' te parancsolatidat igen megörizzüc.

5. Vajé

5. Vájha igazgattatnának az én utaim: a' te parancsolatidnac meg-örizésére.

6. Ackor meg nem szégyenülne: mikor néznék minden te parancsolatidra.

7. Dicsérlec tégedet tiszta szívemből: minek-utánna meg-tanulándom a' te igazságnac törvényit.

8. A' te parancsolatidat meg-örizem: ne hagy el soha engemet.

B E T H.

9. **V** Allyon mi mondon jobbitya-meg az ifju az ő utát? hanem a' te beszédednac meg-tartásával?

10. Tellyes szívemből kereslec tégedet: ne engedgyed hogy el-idegenüllyeca' te parancsolatidtol.

11. Az én szívemben el-rejtettem a' te beszédedet, hogy ne vétkezzem te ellened.

12. Aldott vagy te Vram: tanics-meg-engemet a' te parancsolatidra.

13. Az én ajakimmal hirdetem a' te szádnac törvényit.

14. A' te parancsolatidnac utában gyönyörködöm, miképpen minden gazdagságokban.

15. A' te parancsolatidrol gondolkodom: és nézec a' te ösvényidre.

16. A' te parancsolatidban gyönyörködtetem magamat, és el nem felelkezem a' te beszédidről.

G I M E L.

17. **T** Egy jól a' te szolgáladdal hogy mig élec meg-tartsam a' te beszédedet.

18. Nyisd-meg az én szemeimet, hogy a' te törvényednac csudálatos bölcsességét láthassam.

19. Mige földön bujdosom: ne rejts-el én tőlem a' te parancsolatidat.

20. Meg-eméztetett az én lelkem a' te törvényedhez való buzgóságomnac miatta, melly bennem vagyon mindenkor.

21. Meg-dorgáld a' kevélyeket: Atkoztaca' kik el-távoznac a' te parancsolatidtól.

22. Vedd-el én rolam a' szidalmat és gyalázatot, mert meg-öriztem a' te parancsolatidat.

23. A' fejedelmek-is le-ülnek és én ellenem szolnac: a' te szolgád pedig gondolkodica' te parancsolatidrol.

24. A' te parancsolatid én gyönyörűségim, és én tanácsosim.

D A L E T H.

25. **R** Agadott az én lelkem a' porhoz: eleveníts-meg engemet a' te beszéded szerint.

26. Az én utaimat tenéked meg-beszéllettem és engemet meg-hal-gattál; taníts engemet a' te parancsolatidra.

27. Engedgyed hogy értsem-meg a' te parancsolatodnac utát, és gondolkodom a' te csuda dolgaidrol.

28. Az én lelkem el-olvadott a' keسرűségmiat; vigasztaly-meg en-gemet a' te beszéded szerint.

29. Az hamisságnak utát távoztasd-el én tőlem, és a' te törvényedet adgyad énnékem.

30. Az igazságnak utát választottam magamnac, a' te törvényid fo-rognac előttem.

31. A' te bizonyfágidhoz ragaszkodom Vram: ne gyalázz-meg enge-met. (lod az én szivemet.

32. A' te parancsolatidnac utain járcominek: utánna meg-vigaszta-

H E.

33. **T** Anits-meg Vram engemet a' te parancsolatidnac utára, mel-lyet meg-örizzec mind végiglen.

34. Adgy énnékem olly értelmet hogy meg-örizzem a' te törvénye-det: és meg-tartsam azt tellyes szivemből:

35. Igazgafs engemet a' te parancsolatidnac utában: mert abban gyönyörködöm.

36. Hajtsad az én szivemet a' te parancsolatidhoz: és nem a' telhe-setlenséghez.

37. Fordits-el az én szemeimet, hogy ne lássanac hijába valóságot: A' te utaidban elevenits-meg engemet.

38. Tellyesíts-meg a' te szolgádnac a' te beszédedet: ki a' te tisztele-tedhez ragaszkodott.

39. Fordits-el a' gyalázatot, én tőlem, mellytől én félec: Mert a' te parancsolatid jók.

40. Imé kívánom a' te parancsolatidat: A' te igazságodban eleveníts meg engemet.

V A V.

41. **S** Zállyon én reám a' te irgalmaságod Vram: és a' te beszéded szerezint.

42. Hogy meg-felelhessek valoba az engem gyalázónac, hogy bizodalom vagyok a' te beszédedben.

43. Es az igazságnac beszédét soha ki-ne vegyed az én számból: mert a' te itéletidet várom.

44. Es meg-örizem a' te törvényedet mindenkor: és mind öröckön öröcké.

45. Es jároc nagy széles uton: mert a' te parancsolatidat kerestem.

46. Es szolloc a' te bizonyfágidrol a' kirláyoc előtt: és meg-nem szégyenülök.

47. Es gyönyörködtetem magamat a' te parancsolatiddal, melyeket szeretec.

48. Fel-emelem az én kezeimet a' te parancsolatidra melyeket szeretec: és gondolkodom a' te parancsolatidrol.

Z A I N.

49. **E** Mlekezzél meg a' te szolgáddal való beszédedről: melyről nekem reménséget adtál.

50. Ez az én vigasztalásom az én nyomorúságomban: hogy a' te beszéded meg-vigasztal engem.

51. A' kevélyec felötte igen csufoltanac engemet, mindazáltal a' te törvényedről el nem hajlottam.

52. Meg-emlekezem a' te eleitől fogva valo itéletidről Vram: és vigasztalást vészec.

53. A' rettegés környül vött engemet az hitetlenec miatt, kik a' te törvényedet el-hadtác.

54. Ennékem énekeim voltanac a' te parancsolatid, az én bujdosásimnac helyén.

55. Meg-emlekeztem éjjel a' te nevedről Vram: és meg-öriztem a' te tudományodat.

56. Ez az én vigasztalásom: hogy a' te parancsolatidat meg-örizem.

H E T H.

57. **E**N azt mondtam hogy az én örökségem Vram, a' te beszéded-
nec meg-tartása.

58. Tellyes szivemből engesztelém a' te orczádat, könyörülly én-
rajtam a' te beszéded szerént.

59. Meg-gondolom az én uraimat, hogy fordicsam az én lábaimat a'
te bizonságidra.

60. Sietéc és nem halasztám: hogy meg-örizném a' te parancsola-
tidat.

61. A' gonoszoknak serege még-fosztanac engemet, de a' te törvé-
nyedről el nem-felelkeztem.

62. Ejjélkor fel-kelec hogy tégedet tisztellyelec, a' te igazságodnac
itéletiért.

63. Tárfoc vagyok én mind azoknac, kik tégedet féllec és meg-öri-
zica a' te parancsolatidat.

64. A' te irgalmaságoddal tellyes a' föld: tanits-meg engemet a' te
parancsolatidra.

T E T H.

65. **K**Egyelmesen cselekedtél a' te szolgáladdal Vram, a' te beszéded
szerént.

66. Az okosságnac és tudománnac drága voltára, tanics-meg enge-
met: mert a' te parancsolatidnac hiszec.

67. Minek-előtte meg-aláztatnám én tévelygec vala, mostan pedig
a' te beszédedet meg-örizem.

68. Jó vagy te és jolt tévő: tanits-meg engemet a' te parancsolatidra.

69. A' kevélyec én ellenem hazugságot gondolnac: En pedig tellyes
bível-örizem a' te parancsolatidat.

70. Meg-kövéredet mint a' kövérség az őszivőc: De én a' te törvé-
nyeddel gyönyörködtetem magamat.

71. Jó énnékem hogy engemet meg-aláztál, hogy meg-tanulnám a'
te parancsolatidat.

72. Jobb énnéké a' te szádnac törvénye, sok ezer arany és ezüst pénzél.

J O D.

73. A' te

73. A' te kezeid teremtetted és erőltetted-meg engemet: adgy nékem értelmet hogy tanuljam-meg a' te parancsolatidat.

74. A' kik téged félnek, látnak engemet és örvendeznek: mivel hogy a' te beszédedben vagyon reménségem.

75. Tudom Vram hogy igazak a' te ítéletid: és igazán ostromoztál engemet.

76. Légyen én velem a' te kegyelmeiséged, hogy meg-vigasztaljow engemet: a' te szolgádnac mondott beszéd szerént.

77. Légyen a' te irgalmaóságod én rajtam, hogy éllýec: Mert a' te törvényed nékem minden gyönyörűségem.

78. Szégyenüllyenek-meg a' kevélyec, kik ok nélkül háborgatnac engemet: holott én a' te parancsolatidról gondolkodom.

79. Forduljána én hozzám a' kik téged félnek, és a' te bizonyágaidat tudgyác.

80. Az én szívem tökéletes léfzen a' te parancsolatidban, hogy megac szégyenüllyec.

C A P H.

81. A' te szabadításodnac kívánsága miatt, elfogyatkozott az én lelkem: A' te beszédedet várom.

82. A' te beszédednac kívánsága miatt elfogyatkozta az én szemeim, ezt mondván: mikor vigasztalt-meg engemet?

83. Olyanná löttem mint a' főtön meg-száradott tömlő: de a' te parancsolatidról el nem felekeztem.

84. Menyi léfzen a' te szolgádnac napja? mikor itiled-meg az én háborgatoimat.

85. Vermet ástana nékem a' kevélyec, kik nem élnek a' te törvényed szerént.

86. Minden te parancsolatid igazak: ok nélkül háborgatnac engemet: segélly-meg engemet.

87. Csak nem meg emésztetted engemet e' földön: mindazáltal én el nem hadtam a' te parancsolatidat.

88. A' te jóvoltodból eleveníts-meg engemet, és meg-örizem a' te Gádnac bizonyág tételit.

I A M E D.

89. **V** Ram mind örökké meg-marad menyben a' te beszéded.
 90. Nemzetségről nemzetségre vagyon a' te igazságod: meg erősített a' földet és meg marag.
 91. A' te parancsolatid szerint állanac mind ez ideig, mert mindenec te szolgaid.
 92. Ha a' te törvényed nem volt volna én gyönyörűségem: el-veszem volna régen az én nyomorúságomban.
 93. Soha el nem felelkezem a' te parancsolatidról: mert azok által elevenítettél meg engemet.
 94. Tiéd vagyoc én, tarrs-meg engemet: mert a' te parancsolatidról tudakozom.
 95. Engemét vártac a' gonoszoc: hogy el-veszeffenec, de én a' te bizonyosságidat gondolom-meg.
 96. Minden tökéletes dolognac látom hogy vége lészén: de a' te parancsolatid igen szélelec.

M E M.

97. **M** Ely igen szeretem a' te törvényedet: egész nap estig csak arról gondolkodom.
 98. Az én ellenségimnél bölcsébbé törtél engemet a' te parancsolatiddal: mert azok mindenkor én velem vadnac.
 99. Minden én tanitoimnál engemet bölcsébbé törtél, mert a' te bizonyosságid az én gondolatim.
 100. A' vén embereknel bölcsébb vagyoc, mert a' te parancsolatidat meg-örizem.
 101. Minden gonosznac öfvenyétől meg-tartóztartam az én lábaimat, hogy meg-örizném a' te beszédedet.
 102. A' te törvényidtől el nem távoztam, mert te tanítottál engemet.
 103. Mely édesec voltac az én inyemnac a' te beszédid: édesbec voltac az én számnac a' méznél.
 104. A' te parancsolatidból bölcsé löttem, annak-okaért gyűlölöm minden hamisságnac öfvenyét.

N V N.

105. **A** Az én lábamnac szövétneke a' te igéd: és az én ösvényemnek világa.

106. Meg-esküttem és meg-állom, hogy meg-tartom a' te igazságodnactörvényit.

107. Felette igen meg-nyomorodtam Vram, elevenits-meg engemet a' te beszéded szerint.

108. Az én számnac szabad akarat szerént való áldozati legyenek kedvesec te előtted: A' te törvényidre tanits-meg engemet.

109. Az én lelkemet az én markomban hordozom mindenkor mindazáltal a' te törvényedről el nem feletkezem.

110. A' gonoszoc nékem töört vetetec: de a' te parancsolatidtol el nem tévelyedtem.

111. Örökség szerint birom a' te bizonyság tételidet mind öröcké: mert az én szívemnek öröme azok.

112. Hajlott az én szívem a' te parancsolatidnac cselekedetire, mind öröcké és mind végig.

S A M E C H.

113. **A** Z álhatatlanokat győölöm, a' te törvényedet pedig szeretem.

114. En rejték helyem és paísom vagy te: a' te beszédedben vagyon reménségem.

115. Távozzatok el én tőlem gonoszoc, hogy őrizzem-meg az én Istenemnek parancsolatit.

116. Táplály engemet Vram a' te beszéded szerént hogy éllyec: és ne hadgy szégyent vallanom az én reménségemben.

117. Támogass engemet hogy szabaduljak-meg: és a' te parancsolatidra nézzec szüntelen.

118. Meg-tapodod mind azokat kik a' te parancsolatidtol el-távoznak, mert az ő álnokságoc hazugság.

119. Mint a' falakor, azonképpen el veted e' földnek istentelenit: annak-okaért szeretem a' te bizonyság tételidet.

120. A' te tőled való félelem miatt reszketett az én testem; mert a' te ítéletidről féltem.

A I N.

121. **I** Téletet és igazságot cselekedtem, ne adgy engemet azoknak kezébe kik engemet nyomorgatnac.

122. Légy keres a' te szolgáért néki javára, hogy a' kevélyec el ne nyomjanac engemet.

123. Az én szemeim el-fogyatkoznac a' te szabadításodnac kívánsága miatt, és a' te igazságodnac beszéde miatt.

124. Cselekedgyél a' te szolgáladdal a' te irgalmafságod szerént, és a' te parancsolatidra taníts-meg engemet.

125. Te szolgád vagyok én: adgy nekem értelmet, hogy tudgyam-meg a' te bizonyság tételidet.

126. Ideje vagyon hogy az *Vr itéletet* cselekedgyéc, mert a' te törvényedet meg-rontottác.

127. Annak-okáért a' te parancsolatidat inkább szeretem az igen tisztarannál.

128. Azért minden te parancsolatidat igazaknac mondom lenni, és az hamiságnac minden öfvenyt gyűlölöm.

P E.

129. **C** Sudálatofoc a' te bizonyság tételid: azért meg-örizi az én lelkem azokat.

130. A' te beszédidnec ajtaja meg-világít, és értelmet ad a' kicsinyeknek.

131. Az én számat el-szelesítem és lehellec: mert a' te parancsolatidat nagy kívánsággal kívántam.

132. Tekéncs én reám és könyörülly rajtam, a' miat szoktál cselekedni a' te nevednec szeretőivel.

133. Az én uraimat vezérlyed a' te beszédeddel: és ne engedgyed hogy semmi hamiság uralkodgyéc én bennem.

134. Szabadíts-meg engemet, az embereknek álnokságoktól, és meg-örizem a' te parancsolatidat.

135. A' te orczádat világosítsd-meg a' te szolgádon: és taníts-meg engemet a' te parancsolatidra.

136. Vizeknec folyáfi származnac az én szemeimből azok miatt kik a' te törvényedet nem őrizik-meg.

T Z A D E.

T Z A D E.

137. **I** Gazvagy Vram, és igaz a te ítéleted.

138. Parancsoltad a te bizonyoságidnac igazságát, és a te igaz mondásídat igen meg-örizi.

139. A te hozzád való buzgó szerelmem meg-emészt engemet, mert el-felelkeztec a te beszédedről ez én ellenségim.

140. Felette igen tisztá a te beszéded: és a te szolgád szereti azt.

141. Kitsiny vagyoc én és utálatos: De a te parancsolatidról el nem felelkeztem.

142. A te igazságod öröcké való igazság, és a te törvényed igazság.

143. Nyomoruság és keferőség talált engemet: De a te parancsolatid én gyönyörűségim.

144. A te bizonyosság rételidnec igazsága meg-marad mind öröcké: adgy nékem értelmet hogy élhesse.

K O P H.

145. **M**ikor kiáltoc te hozzád téllyes szívemből, halgass-meg engemet Vram: hogy a te parancsolatidat meg-örizzem.

146. Mikor segítségül hivlac tartss-meg engemet: hogy meg-örizzem a te parancsolatidat.

147. Hajnalnac előtte kiáltottam te hozzád, a te beszédedben volt reménységem.

148. Az én szemeim a vigyázókat elől veszi: hogy a te beszédedről gondolkodgyam.

149. Az én szomat halgass-meg a te kegyelmességed szerint: Vram a te törvényed szerint eleveníts-meg engemet.

150. En hozzám közelgettec a gonosz háborgatóc, kika a te törvényedről megszűze távoztanac.

151. Közel vagy te Vram: és minden te parancsolatid igazac.

152. Régtől fogva tudom a te bizonyosságid felől hogy azokat öröcké állandóckátörted.

R E S C H.

153. **L**assd meg az én nyomoruságomat és szabadíts-meg engemet: mert a te törvényedről nem felelkezem-el.

154. Itéld

154. Itéld-meg az én igyemet és szabadíts-meg engemet: A te beszéded szerént eleveníts-meg engemet.

155. Távol vagyok a' szabadítás a' gonoszoktól: mert a' te parancsolatidat nem keressék.

156. A' te irgalmaságid nagyoc Vram, a' te törvényid szerént eleveníts-meg engemet.

157. Sokan vadnac az én nyomorgatoim és háborgatoim: De a' te bizonyfág tételidől nem távoztam-el.

158. Látám a' bűnösöket és gyötrelmem vala, hogy a' te beszédedet meg-nem őrizték.

159. Lásd-meg hogy a' te parancsolatidat szeretem Vram, a' te jó voltod szerént eleveníts-meg engemet.

160. A' te beszédednec feje az igaz mondás, és mind öröcké vagyon minden te igazitiled.

S C H I N.

161. **A'** Fejedelmec ok nélkül háborgatnac engemet, a' te beszédedől félt az én lelkem.

162. Gyönyörködöm a' te beszédedben, mint a' ki nagy nyereféget talált.

163. Az álnokságot gyűlölöm és utálom: a' te törvényedet szeretem.

164. Minden napon hétszer dicsérlec tégedet: A' te igazságodnac itéletiért.

165. Nagy békefégec vagyon a' te törvényednec szeretőinec, és nincsen azoknac bántásoc.

166. Várom a' te szabadításodat Vram, és a' te parancsolatidat cselekezem.

167. Meg-tartya az én lelkem a' te bizonyfágidat és azokat igen szeretem.

168. Meg-tartom a' te parancsolatidat és bizonyfágidat: mert minden én uraim te elörted vadnac.

T H A V.

169. **K**özelgessen az én könyörgésem a' te orczád eleibe Vram: a' te beszéded szerént tégy bölcsé engemet.

170. Mennyen te elődbe az én könyörgésem: A' te beszéded szerént szabads- meg engemet.

171. Az én ajakaim mondanac dicséretet: minek-utánna meg-tanítáda engemet a' te parancsolatidra.

172. Az én nyelvem énekli a' te beszédedet: mert minden te parancsolatid igazac.

173. Légyen a' te kezed nékem segítségül: mert a' te parancsolatidat választottam magamnac.

174. Kivánom a te szabadtáfodat Vram: és a' te törvényed nékem minden gyönyörűségem.

175. Ellyen az én lelkem, hogy dicsérjen tégedet: a' te ítéletid legyenek nékem segítségül.

176. Tévelygettem mint az el-vesztet juh, keresd- meg a' te szolgádat: mert a' te parancsolatidat nem felejtetem-el.

ÖTÖDIK RESZ.

Az igazán való boldogság miben álljon, az Isten felöknece- dig, s' ellenben az hitetleneknek állapotjoc miben forogjon meg-irattatic, Soltár szám szerént I X.

SOLTAR I.

B Oldog ember az, a' ki az hitetlenectanácsán nem jár: és a' bűn- sőknece után nem áll, a' csufolóknac székekben nem ül.

2. Hanem az Vr törvényében vagyon az ő gyönyörűsége, és az ő tör- vényéről gondolkodic éjjel és nappal.

3. Ez ollyatén mint a' folyó vizec mellet plántáltatot termő fa, mely gyümölcsét adgya ideje korán, és kinec levele meg nem hervad: és min- den cselekedete, jó szerencsés lészén

4. Nem ugy az hitetlenec, hanem lésznece mint a' polyva, melyet a' szél idestova hány. Annak-okáért az hitetlenec meg nem állhatnac az ité- letben: sem a' bűnösöc az igazaknac gyülekezetiben.

5. Mert tudgya az Vr az igazaknac utokat, az hitetleneknek pedig ú- tok el-vész.

S O L T A R XV.

V Ram kicsoda lakozik a' te sátorodban? és kitsoda nyugszik-meg a' te szent hegyeden?

2. A' ki tökéletességbe jár, és igazságot cselekedik és igazságot szól az ő szivében:

3. A' ki nem rágalmaz nyelvél, nem cselekedik felebaráttának gonosz: és gyalázatot nem szerez felebaráttának.

4. Kinek szemei előtt urálatos a' gonosz; de az Isten félőket tiszteli: esküvését kárával-is meg-álly, és meg nem változtattya.

5. Pénzét nem adgya uforára, és ajándékot ártatlan ellen nem vészen. A' ki ezeket cselekedí, meg-marad mind öröcké.

S O L T A R XXIV.

A Z Vré a' föld és minden ő tellyessége; a' földnek kereksege, és annac minden lakosi.

2. Mert a' tengeren fundálta azt, és a' folyó vizeknek felette csinálta.

3. Kitsoda mégyen-fel az Vrnac hegyére? és kitsoda áll-meg az ő szentségének helyén?

4. Az ártatlan kezű, és a' tiszta szivű; és ki fel nem emelte lelkét a' hivalkodásra; sem családsággal meg nem eskült.

5. E' vészen áldást az Vrtól, és igazságot az ő idvezítő Istenétől.

6. Illyen az Isten keresőknek nemzetsége; és az igaz Jácób nemzetsége, a' kik a' te orczádat keresik.

7. Ti kapuc emellyétek-fel a' ti fejetekeket, és emelkedgyetek-fel örökké való ajróc; hogy mennyen-bé a' dicsőiségnec királly.

8. Kicsoda ez a' dicsőiségnec királly? Az erős és hatalmas Vr; az erős hadakozó Vr.

9. Ti kapuc emellyétek-fel a' ti fejetekeket, és emelkedgyetek-fel ti öröcké való kapuc: hogy mennyen-bé a' dicsőiségnec királly.

10. Kitsoda ez a' dicsőiségnec királly? A' seregeknec Istene: ő a' dicsőiségnec királly.

S O L T A R XLIX.

H Algasátok-meg ezt minden népec: vegyéte ezetekben mindnyájan ezt földnek lakosi.

2. Ti-is mind köz embereknek fiai; s' mind nemeseknek fiai: egyetemben a' gazdag és szegény.

3. Az én szám szol bölcseséget, és az én szívemnek emelkedése értelmet.

4. Hajtom az én fülemet példa beszédre, és ki-jelentem az én mé-
femet hegedőben.

5. Miért félec a' veszedelemnek napján, midőn környül vész en-
gemet az én nyomorgatóimnac hamisága?

6. Vadnac kik biznac az ő gazdagságokban, és az ő gazdagságoknak
fokaságokban dicsekednek;

7. De az ő atyafiát senki meg nem válthatta, sem meg nem adhatta
Istennek az ő váltságának árrát:

8. (Mert az ő lelkének váltsága drágább, hogy nem mint meg-szün-
mec az halál ő töle azok által öröcké.)

9. És élne mind öröcké, és nem látná soha a' koporsót.

10. Mert minden ember nyilván látta, hogy a' bölcsék-is meg-hal-
nac, és a' bolondoc az efszenteleneckel egyetembe el-vesznek, és az ő
gazdagságokat másnac hadgyák.

11. De még-is az ő gondolatyoc ez: hogy az ő házoc öröcké meg-
maradgyon, és az ő lakó helyek nemzetségről nemzetségre szállyon: és
az ő nevec a' földön mind öröcké meg-maradgyon.

12. De efféle ember az ő tisztettségében meg nem marad, mert ha-
sonlatos a' barmockhoz kik el-vesznek.

13. Ez ő életoc noha merő bolondság; még-is az ő maradékjoc javal-
lyác az ő cselekedeteket.

14. Mint a' juhoc pokolra vettetnek, az halál meg-emészti őket, az
igazac ő rajtoc jó reggel uralkodnac, az ő erősségec el-vész, és a' pokol
léfzen az ő lakó helyec.

15. De az Isten meg-szabadítja az én lelkemet a' pokolnac kezétől,
és hozzá vész en-gemet.

16. Ne fély azért attul, ha ki meg-gazdagul, és az ő házának dicsőf-
sége meg-öregbül.

17. Mert semmit az halálba véle el nem viszzen, sem alá nem száll véle
az ő dicsősége.

18. Mert életiben el-vette az ő javait, dicsérik őtet, hogy magával jól tett:

19. Maga mégyen az ő eleince nemzetségéhez, és soha öröcké nem lát világosságot.

20. Az ember mikor tisztettségben volna, nem vette észében magát; annak-okáért hasonlítatik a' barmokhoz kik el-vesznek.

S O L T A R LXXIII.

B Izony jó Izraelnek az Isten azoknac a' kik tisztá szívőjé.

2. De a' mién ream néz, ug-mint meg-hanyatlottac, az én lábaim; és kicsiny hja hogy az én lábaim el nem ízomodának.

3. Mikor irigykedném a' kevélyekre, és a' gonoszoknak jó szerencséjeket látnám.

4. Mert nincsenec az halálnac köteleiben, és az ő erejé állandó.

5. Az embereknek nyomoruságokban nincsen részec, és az emberekkel együtt nem nyomorgattatnac.

6. Annak-okáért mint egy arany láncz meg-környékezte őket a' kevélység, bé buritotta őket a' kegyetlenség, mint egy ruha.

7. A' kövérségnek miatta kin ülne az ő szemec, az ő elméjének gondolatját meg-győzic.

8. Kevélyec és szolnac álnokságot; boszszúságot szollanac nagy kevélységgel.

9. Az égre tátottac szájokat, és az ő nyelve el-járja a' földet.

10. Annak-okáért erre fordul az ő népe, mivel-hogy tellyes pohár viz vagon kezekben.

11. Hogy ezt mondgyác: mimodon tudhatná-meg ezt az Isten? és avagy vagoné a' magasságban értelem?

12. Imé e' gonosz emberek, melly nagy szerencséfen nevelic erejeket e' világon.

13. Annak-okáért én hja ba tartottam tisztán az én szívemet: és hja ba mostam ártatlanságban az én kezeimet.

14. Mert minden nap nyomorgottam és minden reggel ostoroztat-tam.

15. Ha azt mondándom, ilyen módon szoloc; Imé eza' te fiadnac nemzetség: hitetlen lészec;

16. An-

16. Annak-okaért gondolkodom, vala szorgalmazáson hogy ezt meg tudhatnám, de a nehéz dolognak láttatéc énnékem.

17. Mig nem bé-mennéc az Istennek szentséges helyébe és meg értém azoknac végeket.

18. Bizony igen fikon helyhezteted őket; és őket nyakra főre vetéd.

19. Mi módon pufztultanak-el egy szem pillantásban? meg-szüntek, meg-emésztetted a rettegéstől.

20. Mint az álom, minek-tánna fel-serken az ember: Vram mikor fel-serkented őket az ő gondolattyokat utálatosockátészted.

21. De az én szívem háborog vala, és az én veséimben őszitőnőztetem vala.

22. Annak-okaért én balgatag voltam, és értelem nélkül való: ok-talan állat voltam te előtted.

23. Mindazáltal én mindenkor te mellett voltam: mert a' te kezdeddel az én jobb kezemet tartottad.

24. A' te tanácsoddal igazgatíz engemet, hogy az után a' dicsőisége-be fogadgy-bé engemet.

25. Kitsoda volna nékem mennyekben te náladnál több: és te náladnál egyebben nem gyönyörködöm e földön.

26. El-fogyatkozott az én testem és az én szívem; az én szívemnek kösziklájá, és én örökségem te vagy Isten mind öröcké.

27. Mert imé a' kik te töled el-távoznak el-vesznec, el-veszted mind azokat, a' kik tetőled el-hajolnac.

28. A' mi én reám néz, Istenhez közelgetnem énnékem felette igen jó: Az VtJéhovában helyheztettem reménségemet, hogy hirdesse minden cselekedetit.

S O L T A R LXXXIV.

M Ely igen szerelmeresec a' te hajlékaid ő seregeknec Vra.
2. Az Vrnac tornácziba való menetelnec kívánsága miatt el-fogyatkozic az én lelkem, az én szívé és testem kívánczognac az élő Istenhez.

3. A' te oltáridnál, seregeknec Vra, én királyom és én Istenem, a veréb-is talált házat, és a' fecske fészket magánac, melyben helyheztesse az ő fiait.

4. Boldogoc a' kik lakoznac a' te házában, és szüntelen téged dicsiré-

5. Boldog ember az, a' kinecte erőssége vagy, és a' kinectszívében vadnac a' te ősvenyid.

6. Kik által menvén a' víznélkül való völgyeken, azokon forrásokat ásnac, és kútakat első viznec.

7. Seregenként mennec mig nem meg látatnac Isten előtt Sionban.

8. Seregeknek Vra Istene, halgald-meg az én könyörgésemet, halgald-meg Jácobnac Istene.

9. Te mi paisunc Isten tekints rejám: és tekints-meg a' te meg-kent királyodnac orczáját.

10. Mert jobb nékem egy nap a' te tornácidban, hogy nem másutt ezer nap: Inkáb akarnéc az én Istenem nec házának külszöbén ülni hogy nem mint lakni a' gonoszoknak hajlékodon.

11. Mert olyan mint a' nap és a' pais az Vr Isten, kegyelmet és dicsőséget ád az Vr, nem vonsza-meg a' jót azoktól a' kik járnac ártatlanságban.

12. Seregeknek Vra, Boldogember az, a' kinectbenned vagyon bízodalma.

S O L T A R CXII.

B Oldog a' férfit ki-féli az Vrat: és az ő parancsolatryában igen győnyörködic.

2. Hatalmas lészén annac magva e' földön; az híveknek nemzetségec meg-áldatic.

3. Gazdagság és bővség lészén annac házában; és az ő igazsága megmarad mind öröcké.

4. Fénlica' setétségben-is az igazac világossága; a' kegyelmes irgalmas és igaz Isten által.

5. A' jó férfit könyörül másón és kölcsönt ád; az ő dolgait igazán visszeli.

6. Annak-okáért soha meg nem indul; örök emlékezetben lészén az igaz.

7. A' gonosz hir hallástól nem fél; erős az ő szive mivel hogy Istenben bízic.

8. Bátor az ő szive azért nem retteg: mig nem meg láttya az ő ellenfeleinec veszedelmeket.

9. Ofztogat, adakozic a' szegényeknek; az ő igazsága meg-marad mind örökké, az ő feje fel-emeltet dicősséggel.

10. A' gonosz ember ezt látván haragszik; fogait csikorgattya és kegyetlenkedic; A' gonoszoknak kívánságoc semmivé lészén.

S O L T A R CXXV.

A' kik biznac az Vrbán, hasonlatosac lészne a' Sion hegyéhez, mely meg nem mozdul, és mind örökké meg-maradnac.

2. Mint a' Jerusálem környül hegyec vadnac; azonképpen vagyona az Vr az ő népe környül, mostantul fogva mind örökké.

3. Mert nem marad-meg a' gonoszoknak birodalmoc az igazakon; hogy az igazac semmi hamisságra ne nyujsac az ő kezeket.

4. Tégy jól Vram a' jockal, és az igaz szívő embereckel.

5. A' kik pedig az ő gonofságokra térnec, az Vr küldgye el-azokat veszedelemre az hamisságnac cselekedőivel. Légyen békeség az Izraelen.

S O L T. 119. *Lásd a' 4-dik Részt.*

S O L T A R. CXXVIII.

B Oldog ember a' ki féli az Vrat: és a' ki az ő utaiban jár.

2. A' te kezeidnek munkáját észed: Boldog vagy, jól lészén dolgozod.

3. A' te feleséged olyan lészén, mint a' termőfzőlő a' te házaidban; a' te fiaid mint az olajfának ágai a' te asztalod környül.

4. Imé így áldatik-meg a' férfin ki féli az Vrat.

5. Meg-áld téged az Vr Sionból: és meg-látod a' Jerusálemnek javazit életednek minden idejében.

6. Es meg-látod fiadnak fiait, és az Izraelen való békeséget.

HATODIK RESZ.

Bűnciről vallást tévesen bocsánatért és lelki, s testi nyavalyáiból való meg-gyógyításért Istennek esedezik Dávid király. Soltár szám szerent. XII.

S O L T A R VI.

V Ram a te busuláfodban ne fedgy-meg engemet, és a' te haragodban ne ostorozz engemet.

2. Könnyörülly rajtam Vram, mert erőtelen vagyok; gyógyics-meg engemet Vram, mert meg-háborottanak az én tsontaim:

3. Es az én lelkem igen meg-háborodott: De te Vram miglen?

4. Térj hozzám Vram és ments-ki az én lelkemet, és szabadíts-meg engemet a' te irgalmaságodért.

5. Mert nincsen te felőled az halálban emlekezet, a' koporfolban kistsoda mond tenéked dicséretet?

6. El-fáradtam fohászkodásimban, meg-mostam minden éjjel az én ágyamat, és könnyhullatásimmal meg-ötöztem ágyamat.

7. El-hervadt orcám szomorúság miatt, és meg-vénhett az én ellenségim miatt.

8. Meunyetek-el én töllem minnyájan kik álnokfágot cselekesztec, mert meg-halgatta az Vr az én siralmamnac szavát.

9. Meg-halgatta az Vr az én könnyörgésem, és az Vr bé vötte az én esedezésemet.

10. Pirullynak-meg és igen háboritaffanak-meg minden én ellenségim, hátra térjenec és hirtelen szégyenüllyenek-meg.

S O L T. 19. v. 13, 14, 15. *Lásd a' 4-dik Rést.*

S O L T A R XXV.

T E hozzád Vram emelem-fel az én lelkemet.

2. En Istenem te benned bizom, hogy meg-ne gyaláztassam, és ne ötrüllyenek az én ellenségim én rajtam.

3. Mert mindenek kik tégedet várnak, meg nem szégyenülnek, szégyenülteffenek-meg, a' kik gonoszol cselekednec oknélkül.

4. A' te utaidat mutasd-meg Vram énnékem, és a' te öfvenyidre tanits-meg engemet.

5. Vifelly engemet a' te igazságodban, és tanits engemet; mert te vagy énnékem szabadító Istenem; tégedet várلاع egész napon.

6. Emlekezzél-meg Vram a' te irgalmaságidrol, és jo voltodrol; mellyec kezdettől fogva vadnac.

7. Az én igazságomnac bűneiről, és én vétkeimről meg-ne emlekez-

zél; hanem inkább Vram a' te irgalmafságod szerént emlekezzél-meg én rolam, a' te jóvöltodért.

8. Jó és igaz az Vr; ennek-okáért tanította a' kik az útról el-tévelyednek.

9. Igazgattya a' nyomorultakat az itéletben, és tanította az alázatos-fakat az őutaira.

10. Minden utai az Vrnac, irgalmafság és igazság kik az őfrigyét és parancsolatit meg-örizik:

11. A' te nevedért Vram, légy kegyelmes az én bűneimnec, mert fokak.

12. Kitsoda az ember ki féli az Vrat? Azt tanította az utra, a' melyet választson magának.

13. Annac lelke a' joban megmarad, és az őmagzattya örökségül bírja a' földet:

14. Az Vrnac titka az oknac adatis kik ötet félic, és az őfrigyét meg-jelenti nekik.

15. Az énfemeim mindenha az Vrra néznec; mert őveszi-ki a' tör-ből az én lábaimat.

16. Tekénts reám és könyörűly rajtam; mert én egyes és szegény vagyoc.

17. Az én szívemnec háborusági igen meg-fokasultac: az én nyomorúságimból szabadíts-meg engemet.

18. Lásd-meg az én nyomorúságomat, és gyötrelmemet; és bocsásd-meg minden bűnemet.

19. Tekénts-meg az én ellenségitmet; mert igen meg-fokasodtanac; és méltatlan gyűlöséggel gyűlöltanec engemet.

20. Eörizd-meg az én lelkemet és szabadíts-meg engemet, hogy meg ne szégyenüllyec, mert én te benned biztam.

21. A' tökéletesség és az igazság meg-öriznec engemet, mert én te benned biztam.

22. Szabadíts-meg Isten az Izraelt minden őnyomorúságiból.

S O L T A R XXXII.

B Oldog a' kinek az őhanáfsága meg-botsáttatott, és kinek az őbűne el-fedeztetett:

2. Bol-

2. Boldog ember kinék az Vr nem tulajdonittya az ő hamisságát, és kinék lelkében nincsen csalárdság.

3. En mikor veszteglenék meg-avultanak az én csontaim; az én estig való jafgatásom miatt.

4. Mert éjjel és nappal nehezedik vala én rajtam a' te kezed; változik vala az én nedveségem nyári szárazságokra.

5. Annak-okaért az én bűnömért tenéked meg-jelentetem, és az én hamisságomat el-nem fődöztem. (s' mondék:) meg-vallom én ellenem az én álnokságomat az Vrnac: és te meg-borsátod az én bűneimnek hamisságát.

6. Azért könyörög tenéked minden szent a' meg-találásnaciején: (Bizonyára a' fok vizeknek áradási hozzája nem jutnac.)

7. Te vagy az én óltalmam, az háborúságban, őrizz-meg engemet: szabadulásnác énekével végy körül engemet.

8. Bölsé tészlec tégedet, és meg-tanítlac tégedet az útra mellyen járj, tanácsot adok tenéked szemeimmal.

9. Ne legyetec ollyaténoc mint a' ló, és mint az őszvér, kiknek nincsen értelmek, kiknek állokat ha meg nem szorítod zabolával és féckel, tenéked nem engednek.

10. Sok bánati vadnac az hitetlennek: de a' ki bizic az Vrbán meg-környékezi azt az ő irgalmasága.

11. Vigadgyatoc az Vrbán és örüllyetec ti igazac, énekellyetek mindnyájan ti tiszta szívűvek.

S O L T A R. XXXVIII.

V Ram ne fegy-meg engemet a' te büfülésodban, se ne ostorózz engemet a' te haragodban.

2. Mert a' te nyilaid belém akadtanac ennékem, és a' te kezed szállot én reám.

3. Nincsen épség az én testemben, a' te haragod miatt: és nincsen békeség az én csontaimban az én bűneim miatt.

4. Mert az én hamisságim el-bmitottac az én fejemet: és mint egy nehéztereh, reám nehezülttenec erőm felett.

5. Meg-rothadtanac, és meg-szenvedrenéc az én sebeim, az én boldogságom miatt.

6. Le-horgadtam, és igen le-nyomattattam; és minden nap szomoruan jároç:

7. Mert az én tomporim meg-rakodtanac nagy fájdalommal, és nincs femmi épség az én testemben.

8. El-szakaszkodtam, és igen meg-rontattam, jajgattam az én szívemnek keserősége miatt.

9. Vram te elöitted vagy on minden én kívánságom; és az én nyögésem te elöitted el nem rejtetett.

10. Az én szívem csak kereng, el-hagyott engemet az én eröm; és az én szememnek világa, még azok sincsenec én velem.

11. Az én barátim és társaim az én csapásomban félre állottac, és az én rakonim távul állottanac.

12. Es töört vetettenec, kik az én lelkemet keresie: és kik ártani akarnac énnékem gonoszokat szolnac, és mind nap estig csalárdságot gondolnac.

13. En pedig mint a' fiket nem halloç vala, és olyan valéc mint a' néma, ki az ő száját fel nem ráttya;

14. Es lők olyan mint a' fiket ember, kinek az ő szájában nincsen feddés:

15. Mert én tégedet vártalac Vram; te halgass-meg, Vram én Istené.

16. Mert azt gondolom vala, né talám örülni fognac én rajtam; Az én lábamnac izsamodásakorán ellenem támadnac.

17. En bizonyával csak a' nyomoruságokra készítettem, és az én sérelmem mindenkor én előttem vagy on.

18. En bizonynyal az én hamiságomat hirdetem, és szorgalmatos vagyoc az én bűnöm felől:

19. Az én ellenségim pedig élvén meg-erősödnec, és meg-fokasodnac, kik engemet méltatlanul gyűlölnec.

20. Es azoc ellenkednec én velem, kik a' jóért gonoszt fizetnec; azért hogy a' jót követem.

21. Ne hadgy el-engemet; Vram: én Istenem ne távozzál meszszé én tölem.

22. Sies az én segítségemre, oh Vram én szabadító.

S O L T A R XXXIX.

EL-végezén magamban; hogy meg-örizzem az én utaimat, hogy **az** vétkezzem az én nyelvemmel: meg-zabolázom az én számat, míg az hitetlen én előtttem vagon.

2. Meg-némuléc vesztegléssel, és a jót-is el-halगतom vala; mikor az én nyavalyáim nevednének.

3. Meg-hevüle az én szívem én bennem, és az én gondolatomban fel-gerjede a tűz; és végre így szólék az én nyelvemmel:

4. Jelents-meg Vram énnékem az én végemet, és az én napimnac mértéke menyilégyen; hogy meg-tudgyam, hogy csak ideig való vacyoc.

5. Imé egy tenyérnyivé tötted az én napimat; és az én időm ugy mint femmite előttd: bizonyára merő hiába valóság minden ember miglen él-is.

6. Bizonyára mint az árnyék úgy jár az ember: bizonyára csak hiában szorgalmatoskodik: rakásra gyűjt, de nem tudgya kitsoda éli-meg azokat.

7. Azért én most mit vároc Vram? *bizonyával* minden bizodalمام csak te bennned vagon.

8. Minden én vétkeimből szabadits-meg engemet, és a bolondnac szidalmazására ne ves engemet.

9. Meg-némuléc és meg-nem nyitám számat, mert te cselekedted azt.

10. Veddel én rolam a te ostorodat, mert a te kezened fenytéke miatt én el-fagytam.

11. Midőn meg-fedded az embert az hamisságért, meg-emészted az ő szépségét, mint a moly: ennek-okáért minden halando ember csak femmi.

12. Halgasd-meg Vram az én könyörgésimet, és vedd füleidbe az én kiáltásomat; az én könyhullatásimra, ne vesztegelly; mert én te előttd jóvevény vagyok és sellér, miképpen minden én atyáim voltanac.

13. Szűnnyél-meg én tőlem, hogy vehessék erőt; minek-előtte el-mennéc hogy az után ne legyen.

S O L T A R XLI.

B Oldog az a' ki könnyörül a' nyomorulton a' veszedelemnek napján; meg-szaabadittya őtet az Vr.

2. Az Vr meg-örizi azt, és élteti azt, boldog léfzene földön; és nem adgya azt az ő ellenségének kívánságára:

3. Az Vr meg-erősíti azt, az ő beteges ágyában, és minden ő ágát egélségre fordította.

4. En mondek: Vram könnyörülly rajtam, gyógyíts meg az én lelke-met: mert várkeztem tenéked.

5. Az én ellenségim gonofzt szollottanak én felőlem, mondván; mikor hal-meg és vész-el az ő neve?

6. Ha midőn el-jőnek látogatnom; tehát csak hazudoznak és az ő szívek áltoktságot gondolnac: és ha ki-mennek azt beszéllek.

7. Minden én ellenségim egyetemben én ellenem fufognak, és én ellenem gonofzt gondolnac mondván:

8. Istennec átka szállott ő reá, és miért hogy le-efett, nem kél-fel többé.

9. Még az én békeségem nec emberei-is, a' kiből bizom vala: és ki az én kenyeremet eszi vala, farkát fel-emelte én ellenem.

10. De te Vram könnyörülly én rajtam, és emely-fel engemet, hogy meg-fizessék nékiem:

11. Ebből ismértem-meg hogy jomat akarod, hogy az én ellenségem nem örül én rajtam;

12. Es imé engemet éppen meg-tartottál, és állattál engemet te elődbe mind örcké.

13. Aldott az Izrael nec Vra Istene eleiről fogván mind öröcké, Amen, Amen.

S O L T A R L I.

K önyörülly én rajtam, én Istenem, a' te irgalmasságod szerént; A' te irgalmasságod nac foksága szerént töröld-el az én bűneimet.

2. Moss meg engemet az én áltoktsáგimból, és az én bűneimből tisztíts ki engemet:

3. Mert az én bűneimet én ismértem, és az én bűnöm szüntelen elő-tem forog énnékem.

4. Tenéked, csak tenéked várkeztem, és gonoftságot cselekedtem a'

te szemeid előtt; hogy igaznac ítéltsél a' te befzédidben, és tiszta légy mikor itélsz.

5. Imé én álnokságban fogantattam, és az én anyám bűnben melegitet engemet az ő méhében.

6. Imé gyönyörködöl te igazságban, a' mely a' vesékben vagyon; és engemet kiváltképpen a' bölcseségre meg-tanítottál vala.

7. Mós-meg engemet ifoppal, és meg-tisztulóc; mós-meg engemet és fejeérb léfzec az hónál.

8. Engedgyed hogy hallyac örömet és vigaságot: hogy örvendezzenec az én tetemeim, mellyeket meg-rontottál.

9. Fordits-el az én bűneimtől a' te orczádat; és minden én álnokságimattöröld-el.

10. Teremts én bennem tiszta szívet Isten, és az erős lelket ujíts-meg én bennem.

11. Ne vess-ol engemet a' te orczád elöl; és a' te szent lelkedet ne vedd-el éntőlem.

12. Add-meg énnékem a' te idvezitésed nec örömet: és az engedellem nec lelkével erőfíts-meg engemet.

13. Tanitom a' bűnösöket a' te utaidra, és a' bűnösöc te hozzád meg-térnec.

14. Szabadíts-meg engemet a' vértől, ó Isten, én idveségem nec Istene: Es az én nyelvem nagy örömmel hirdeti a' te igazságodat.

15. Vram az én ajakimat nyífsd-meg, és az én szám hirdeti a' te dicséretedet.

16. Mert nem gyönyörködöl az áldozatokban, hogy azokat adgyam senéked: az egészen égő áldozatot nem akarod.

17. Az Isten előtt kedves áldozatoc, a' töredelmes lelec: a' töredelmes és keserves szívet nem utálod meg.

18. Tégy jól a' te jó akaratodból a' Sionnal; és építs-meg a' Jerusálem neckőfalait.

19. Ackor kedvesec léfznek te előtted az igazságnac áldozati: az egészen égő áldozatoc, és az hálá-adásnac áldozati: Ackor a' te oltárodon áldoznac néked tulkockal.

S O L T A R Y C.

Vram.

V Ram te minékünc hajlékunc voltál minden időben.

2. Minek-előtte az hegyek lennének és formáltatnék a' föld, és e' világ; öröktől fogva mind örökké te vagy Isten.

3. Ki az embert femmivé tészed: és ezt mondod, térjetez a' földbe embereknek fia.

4. Mert az ezer esztendő te előttd mint a' tegnapi nap, mely elmúlt; és az étszakánac negyed része.

5. El-ragadod őket mint egy árvizzel: olyanoc mint az álom, mint a' fű, mely hirtelen meg-szárad;

6. Mely reggel virágzik és estvére el-változik, ki-vágattatik és meg-szárad.

7. Azért meg-émésztetünc a' te haragod miatt, és a' te, busulásod miatt meg-romlunc:

8. Mert a' mi álnokságinkat elődbe vetetted, és a' mi titkos bűneinket a' te orcádnac világa eleibe.

9. Annak-okaért minden mi napinc el-mulnac a' te haragod miatt, meg-émésztyünc a' mi esztendeinket mint a' beszédet.

10. A' mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy mennél fel-lyeb nyolczvan esztendő: és azoknac szinte a' java-is nyomoruság és farsadtság, mely mikor el-mulic, el-röpülünc.

11. Ki tudhattya a' te haragodnac erejét; és a' te félelmed szerént a' te haragodat.

12. Taníts-meg minket hogy tudhassuk-meg a' mi napinknac számát: hogy járhaszunc bölcs szível.

13. Térj hozzám Vram, meddig léfzen a' te haragod; és légy megylemes a' te szolgaidhoz.

14. Tölts-bé minket a' te jóvotoddal minden napon, hogy énekellyünc és vigadgyunc minden mi időnkben.

15. Vidámits-meg minket a' mi nyomoruságinknac napjai után, és az esztendőc után; mellyekben láttunc nyomoruságot.

16. Láttasék-meg a' te szolgaidban a' te csuda dolgod, és a' te dicsőséged azoknac fiaiban.

17. Es légyen a' mi Vrunknac Istenünknek szépsége mi rajtunc, a' mi kezeinknek, *mondom*, cselekedetit erőssíts-meg.

S O L T A R C I I.

Vram halgassd-meg az én imádságomat; és az én kiáltásom jusson te-
hozzád.

2. Ne rejsd-el a' te orczádat én tőlem, mikor szorongattatom: Hajts
én hozzám a' te füledet, a' mely nap kiáltok te hozzád, hamar halgass-
meg engemet.

3. Mert meg-emésztetnec mint a' füst az én napjaim, és az én csont-
taim mint az üszög meg-égtene.

4. Az én szívem minek-utánna meg-verettetett, meg-száradott mint
a' fű, annyira hogy el-felelkezsem ételemről-is.

5. Az én nyögésemnek szava miatt az én csontom az én húsomhoz ra-
gadt.

6. Hasonlatos lőttem a' pusztában lakozó ökörbikához: olyanná
lőttem mint a bagoly a' pusztában.

7. Vigyázoc, és olyan vagyoc mint az egyedül való veréb az házhé-
ján.

8. Minden napon gyalázattal illetnec engemet az én ellenségim, és
a' kik engemet csufolnac, én rejám esküsznec.

9. Annak-okáért a' port mint a' kenyeret észem vala: és az én italo-
mat könyhullatással egyelitem vala.

10. A' te haragod és bufulásod miatt; mert fel-emelvén a' földhöz
ütöttél engemet.

11. Az én napjaim hasonlatosoc az el-hanyatlott árnyékhöz: és én
mint a' fű meg-száradtam.

12. Te pedig Vram mind örökké meg-maradsz, és a' te emlekezeted
nemzetségtől nemzetségre meg-marad.

13. Azért te fel-kelvén könyörülsz a' Sionon; mert ideje hogy könyö-
rűly rajta; mert el-jött az idő.

14. Mert a' te szolgaid annak köveiben gyöyörködne, és annac po-
könyörülne.

15. Es félic a' pogányoc a' te nevedet Vram, és e' földnec minden ki-
rály a' te dicsőségedet;

16. Mivel-hogy az Vr meg-éppítette a' Siont, és ott meg-láttatott
az ő dicsőségekben.

17. Es a' nyomorultaknac könyörgésekre tekintett, és azoknac könyörgéseket meg nem utálta.

18. Irattasék meg ez a' következendő nemzetségnek *hasznára*, hogy a' meg-ujjított nép dicsérje az Vrat.

19. Mivel-hogy alá tekintet az ő magoságos szentséges helyből: Az Vra' mennyekből a' földre tekintett.

20. Hogy meg-hallaná a' foglyoknac nyögéseket, és meg-oldozná az halálnac fiait.

21. Hogy hirdecséc Sionban az Vrnac nevét, és az ő dicséretit Jerusalemben:

22. Mikor sok népec gyűlnec egybe; és sok országoc hogy szolgállyamac az Vrnac.

23. Ki ilyen modon nyomorgatván az én erőmet, az én életemnec napjait meg-rövidíti:

24. Ezt mondván azért: En Istenem ne vig-el engemét az én napjaimnac felén; mind öröckön öröcké vadnac a' te esztendeid.

25. Minek előtte e' földet fundáltad volna, és a' te kezeidnec munkája, az egek volnának.

26. Ezecc el-vesznec, de te meg-maradsz: mind ezek mint a' ruha meg-avulnac, mint az öltözetet el-változtatod azokat, és el-változnac:

27. Te pedig ugyan azon vagy, és a' te esztendeid el nem fogynac.

28. A' te szolgálidnac fiait meg-maradnac, és azoknac magvoc te előtted meg-erősítetie.

S O L T A R CXXX.

A' mélységből kiáltok te hozzád Vram.

2. Vram halgass meg az én szomat, a' te füleid legyenec figyelmetesec az én könyörgésemnec szavára.

3. Ha a' mi bűneinket meg-tartándod Isten: Vram kitsoda maradhat-meg.

4. De te nálad vagyon a' kegyelem, hogy tiszteltesél.

5. Várom az Vrat, várja az én lelkem; és az ő beszédében vagyon az én reménségem.

6. Az én lelkem figyelmetesben várja az Vrat hogy nem mint a' vigyázóc a' reggelt, a' vigyázóc, *mondok*, a' reggelt.

7. Várjad Izrael az Vrat, mert az Vrnál vagyon a' kegyelmesség, és bővségts ő nála a' szabadítás.

8. Es ő szabadittya-meg az Izraelt, minden ő bűneiből.

S O L T A R CXLIII.

V Ram halgasd-meg az én könyörgésemet, figyelmezzél az én imád-
ságomra: a' te igaz ígérted és igazságod szerént halgas-meg enge-
met.

2. Es ne pöröly a' te szolgáladdal, mert egy igaz sem találtatik te elöt-
ted az élők között.

3. De az ellenség kergeti az én lelkemet, a' földhöz verte az én élete-
met, a' fetétségbe helyheztetett engemet, mint a' kik régen meg-hol-
tak.

4. Es az én lelkem én bennem el-keferedett: az én szivem el-háboro-
dott én bennem.

5. Mindazáltal meg-emlekeztem a' régi időkről, gondolkodtam a' te
régi dolgaiddal, a' te kezeid nec cselekedetiről elmélkedtem.

6. Az én kezeimet ki-terjesztettem, te hozzád, az én lelkem *foház-
kodik* hozzád, mint a' szomjuhozó föld.

7. Sies halgas-meg Vram, el-fogyatkozik az én lelkem, ne rejts-el
a' te ortzádat tőlem: mert hasonlatos vagyoc a' meg-holtakhoz.

8. Adgyád hogy hamar hallyam a' te kegyelmességedet, mert te
benned bizom: mufasd-meg nékem az útát mellyen járjac, mert te hoz-
zád emeltem az én lelkemet.

9. Szabadits-meg engemet az én ellenségimtől Vram, mert te tőled
várocs oltalmat.

10. Tanits-meg engemet hogy a' te akaratod tégyem, mert én Iste-
nem vagy te. A' te jó lelked vezérrellyen engemet egyenes úton.

11. A' te nevedért Vram elevenits-meg engemet: a' te igazságodért
vigy-ki engemet e' szoróságból.

12. Es a' te kegyelmességedből veszed-el az én ellenségimet, és
ronts-meg azokat kik az én lelkemet háborgattyc: Mert én te szolgál-
d vagyoc.

HETE-

HETEDIK RESZ.

Titkos gonosz akaroi, Rágalmazoi, és nyilván valo ellenségi felől is panaszkodván, azok ellen valo oltalomért és nyomorúságából meg-szabadításért könyörög Istennek a Szent király, Soltár szám szerént XLVIII.

S O L T A R I I I.

V Ram melly igen meg-fokasodtanac az én ellenségim? melly fokban vadnac az én ellenem támodóc.

2. Sokan mondgyác az én lelkem felől, nincsen ő néki szabadulása az Vrtól.

3. Te pedig Vram énnékem paísom vagy, dicsőségem vagy, és felmagasztalod az én fejemet.

4. En fel-szoval az Vrhoz kiáltottam, és meg-halgatott engemet az ő szentségének hegyéről.

6. En le-fekszem el-aluszom és fel-kelek, mert az Vr oltalmaz engemet.

7. Nem félec sok ezer néptől, melly minden felől meg-környékezett engemet.

8. Kelly-fel Vram, tarts-meg engemet én Istenem, verd arczul minden én ellenségimet, fogait ellenségimnek ronts őszve.

9. Az Vr é a szabadítás, és a te népeden vagyon a te áldádod.

S O L T A R I V.

Mikor kiáltoc halgasd-meg engemet én igazságomnac Istene, a nyomorúságban vidámits-meg engemet, könyörülly én rajtam, és halgasd-meg az én könyörgésemet.

2. Embereknek fiai, meddig lészen az én dicsőségem gyalázatban? meddig szeretitec az hívásot, és keresitec az hazugságot?

3. De légyen tudokra, hogy magánac választott az Vr engemet, ki meckedves vagyoc? Az Vr meg-halgat engemet mikor könyörgőc ő néki.

4. Haragudgyatoc, és ne vétkezzetec, szollyatoc sziveitekben, a gyas-házatokban legyetec csendességben.

5. Aldozzatoc igafságnac áldozatnyár, és bizzatoc az Vrban.
6. Sokan mondgyác: kitsoda mivelheti azt, hogy valaha jot lásfunc? De te Vram mutatád meg mi nékünc a' te ortzádnac világát.
7. *Es így* nagyobb örömet adsz az én szivemben, hogy nem mint mikor az ő boroc és buzáfoc meg-fokafodnac.
8. Békefégben el-nyugoszm és el-aluszm, mert te Vram egyedül adsz énnékem bátorfágos lakást.

S O L T A R V.

V Ram az én beszédimet vedd füleidbe: érts-meg az én gondolatimot.
 2. Figyelmezzél az én kiáltásomnak szavára, éa királyom és én Istenem, mert én tenéked könyörgök.

3. Vram hamar halgásd meg az én szomat, minden dolgaim előtt készitem magam te hozzád, és várom a' te *segítségedet*.

4. Mert nem olly Isten vagy ki gyönyöködgyél az hitetlenségbe, nem lakik te nálad a' gonosz.

5. Nem álnak-meg a' te szemeid előtt a' kevélyec, és gyűlölsz minden gonosz cselekedőket.

6. El-veszted a' kik hazugságot szolnac, a' vérszopo és álnokfágnac emberit gyűlöli az Vr.

7. En pedig a' te jovoltodnac fokfágában *bizván*, megyek-bé a' te házadban, és könyörgök a' te szent templomodban a' te félelmedben.

8. Vram igazgás engemet a' te igafságodban az én ellenfélimért, igazgásd én előttem a' te utadat.

9. Mert nincsen az ő szájokban igafság, szívec merő álnakfág, torkoc meg-nyilt koporfo, nyelvöckel hizelkednek.

10. Itéld-meg Isten őket, hogy csalatkozzanac-meg az ő tanácsokban, az ő hamiságoknac fokfágáért vesd-el őket, mert engedetlenec te ellened.

11. Es örülne mindnyájan kik biznac te benned, mind öröcké vigádnac a' kiket meg-oltalmazs, és örvendeznec te benned mindnyájan kik szeretic a' te nevedet.

12. Mert te Vram meg-áldod az igazat, a' te jovoltoddal mint egy paissal körül veszed őket.

SOLTAR. VII.

EN Vram Istenem te benned vetem reménségemet, oltalmaz meg engemet minden én háborgatom ellen, és szabadíts-meg engemet.

2. Hogy el ne ragadgya mint egy orofzlán az én életemet, el-izag-gassa, és ne legyen ki meg-szabadítson.

3. En Vram Istenem, ha cselekedtem ezt, ha vagyon hamiság az én kezeimben.

4. Ha gonoszsíval voltam az én velem békével lakozónac, ha meg-fosztottam ellenfélgemet ok nélkül.

5. Bátor üldözzé ellenfélgem az én életemet, meg-fogjon és földre tapodgya az én életemet, és az én dicsőségemet porrá tégye.

6. Kelly-fel Vram a' te haragodban, és magasztaltsá-sal-fel az én ellenfélgim-nec di-hő-sége ellen, és serkeny-fel én mellettem, az ítéletért mellyet parancsoltál.

7. Hogy népek-nec ferege környül vegyen tégedet, és ezért fel-ma-gasztaltsá-sal.

8. Az Vr meg-ítéli a' népeket: Itély-meg Vram engemet az én igaz-ságom és ártatlanságom szerint.

9. Szűnnyék-meg kérlec az hitetlenek-nec gonofságoc, és erőfirs-meg az igazat, mert te vagy szivek-nec és vesék-nec igaz látó Istene.

10. Az én paifom az Vr, ki meg-szabadította az igaz szív-ő embereket.

11. Az Isten az igazat meg-őrizi, és az Isten naponként haragfzic.

12. Ha meg nem tér az *hitetlen* az ő fegyverét meg-élesítette, az ő kezivét meg-vonta, és el-arányozta.

13. Es csinált magánac halálos nyilakat, az ő nyilait az ellenség el-len készítette.

14. Impé hamiságot gondol, háboruságra igyekezc és híjába valo-fágot cselekefczic.

15. Vermet áfott, és mélyen ásta azt, de ő maga esett a' verembe mel-lyet áfott.

16. Fordul az ő munkája ő maga fejére, és az ő tetejére száll minden ő álnoksága.

17. Dicsérem az Vrat az ő igazsága szerint, és éneklec a' felséges Isten-nec nevé-nec.

S O L T A R X.

V Ram miért állasz távol? *miért* rejtetted el magadat kelletekorán a' minyomoruságinkban?

2. Kevélységben az hitetlen háborgattya a' szegént: fogattassanak meg az ő tanításokban mellyeket gondoltanac.

3. Mert dicsekedic az hitetlen az ő gondolatának kívánságiban: és az fősvény áldván ő magát, káromlya az Vrat.

4. Az hitetlen az ő haragjánac kevélysége miat nem tudakozic, mine den ő gondolati azoc hogy nincsen Isten.

5. Az ő utoc minden időben szerencsések; megszűve vetettéc a' te ítél-tidet az ő szemec elől: minden ő ellenségit csufollya.

6. Azt gondollya az ő szívében, soha öröcké meg nem inditatom: mert nyavalya nélkül leszec.

7. Kinec szája átkozódással rakva, csalárdságoackal, és álnoksággal: Az ő nyelve alatt ártalom és álnokság.

8. Az utzáknac szorossáin lefelkedic, lesben meg-öli az ártatlant: az ő szemei vigyaznac a' szegényre.

9. Lefelkedic tickon, mint az orofzlán a' barlangba, hogy el-ragad-gya a' segént; el-ragadgya a' szegént midőn az ő töriben éjti őtet.

10. Meg-rontya, le-vonnya; és leveti a' szegényeket az ő erejével.

11. Es mond az ő szívében, el-feletkezett az Isten; el-fordította or-tráját, és soha nem láttya ezeket.

12. Kelly-fel te Vram Isten, emeld-fel kezedet: ne feletkezzél-el a' szegényről.

13. Az hitetlen miért boszszontya az Istent? mert azt mondgya az ő szívében, hogy meg-nem keresed.

14. Maga te látod, mert mind az álnokságot s' mind a' fájdalmat né-zed, hogy néki kezeiddel meg-fizess: Te reád hagyattatott a' szegény; az árváknac te lésszel segédője.

15. Ronts meg az hitetlenec és a' gonoszuac karját: annyira hogy ha keresic az ő istentelenégeket, meg-ne talállyác.

16. A' Jehova uralkodic minden ha, és mind öröckön öröcké: el-tesz nec a' pogány népec az ő földökről.

17. A' szegényeknek kívánságokat meg-halgatod Vram, meg-erősítet az ő sziveket, és fülleiddel reájoc figyelmezel.

18. Hogy ítéletet tegy az árvának és a' nyomorodotnac; hogy többé ne kegyetlenkedgyéc a' földből való ember.

S O L T A R XII.

T Arts-meg Vram, mert el-fogyott a' szent, mert el-fogtanac az hi-vec az embereknek fiai között.

2. Hazugságot szol kiki az ő felebaráttjánac; hízkelkedő ajakval ket-tős szivből szolnac.

3. Vágja-ki az Vr mind az hízkelkedő ajakokat; és a' kevély nyelveket:

4. Kik ezt mondgyác, nyelvünkkel mindent tehetünk, a' mi ajakiné mi velünk vadnac: s' kitsoda minékünk Vranc?

5. A' nyomorultaknac pusztításokért és a' szegényeknek foházkodásokért, mindgyarást fel-kelec, azt mondgya az Vr: meg-izabaditom azokat, kiket törben ejtet az ellenség.

6. Az Vrnac beszédi, tiszta beszédec; mint a' kohban meg-probáltatott és hétfzer meg-tisztittatott ezüst.

7. Te Vram tarts-meg őket: és őrizd-meg őket ez nemzetségtől mindörökké.

8. Környös környül járnac a' gonoszoc: mikor az embereknek alávaloi fel-magasztaltatnac.

S O L T A R XIII.

V Ram miglen felelkezel-el én rolam mindeneftől fogva? miglen rejtet-el ortzádat én tőlem?

2. Miglen tanácskozom az én lelkemben? keserűségemet naponként miglen tartom szivemben? miglen magasztaltatik-fel ellenségem én rajtam.

3. Nézz reám és halgass-meg engemet, én Vram Istenem világosíts-meg szemeimet: ne aludgyam-el az halálban.

4. Hogy valamikor ne mondhasá az én ellenségem: meg-győztem-ötet, és az én háborgatoim ne örüllyenec, ha meg-eséndem.

5. En pediglen a te jóvotodban bizom, örvendez az én szivem a te szabadításodban: Enklec az Vrnac, mert jól tett én velem.

S O L

S O L T A R XIV.

Azt mondgya a' balgatag az ő szívében: Nincsen Isten: Meg-veszte-
nec, utálatosoc löttene c igyekezetekben, nincsen a' ki jót cseleked-
gyéc.

2. Az Vr a' menyből tekintet az embereknek fiaira, hogy meg-lássa,
ha vagyon értelmes és Isten féltő.

3. Mindnyájan el-hajlottanac, egyetemben hiában valócká lötte-
nec, *meg-vesztenec*, nincsen a' ki jót cselekedjéc csak egy-is.

4. Avagy nincse értelem e' gonoszoknak cselekedőiben, hogy az
az én népemet meg-észic, mint a' kenyeret szoktác meg-enni, és az Vrat
nem tisztelic? Ott rettegnec retteggéssel:

5. Mert az Vr az igazaknac nemzetségivel vagyon.

6. A' szegénynec tanácsát meg-csufolyátoc, De az Vr őnéki remén-
sége.

7. Vajha el-jőne Siobol az Izraelnec szabadítója, hogy mikor az Vr
az ő népénec foglyait meg-szabadítja az Jácob örüllőn, és az Izrael ör-
vendezzen.

S O L T A R XVII.

HAld-meg Vram az én igazságomat, figyelmezzél az én kiáltásomra;
halgasd-meg az én könyörgésemet, *melyben* nincsen csalárdság.

2. A' te ortzád elől jöjőn-ki az én ítéletem: a' te szemeid lássanac
igazat.

3. Meg-probáltad az én szívemet, meg-látogattál éjjelel, meg-pro-
báltál engemet, és semmit nem találtál; elmém eggyezett az én számmal.

4. Embereknek cselekedetektől és a' *latroknac ösvényitől*, a' te szá-
nacparancsolatiért, meg-ottam magamat.

5. Igazgassd lépésimet a' te ösvényidben; hogy ki ne hágjanac az én
lábaim.

6. En tégedet segítségül hívla c, annak-okaért halgasd-meg engemet
Isten; Harts füleidet én hozzám, és halgasd-meg beszédemet.

7. Mutasd-meg a' te csudálatos irgalmaságodat, ki meg-szabadítod a'
te benned bizokat azoktul, kik a' te jobbod ellen támadnac.

8. Őrizz-meg engemet mint szemed fényét; oltalmaz-meg enge-
met a'

met a' szárnyaidnac árnyéka alatt.

9. Az hitetleneknek ortzájoc előtt, kik engemet háborgattanac ellenségem előtt: kic életemet halálra környül-vöttéc.

10. A' kövérség el-buritotta ortzájokat; *annak-okéért* nyelveckel kevélyen szollottanac.

11. Az én utaimban mostan környül vötenec engemet: és csak az szemlélic holott földhöz ragaszthassanac.

12. Használóc a' préda szomjuhozó oroszlánokhoz, és a' barlangban ülő oroszlán fiakhoz.

13. Kell-fel Vram, és vedd eleit az ő ortzájánac; vesd-le őtet, szabadíts-meg az én életemet az hitelentül, a' te fegyvereddel:

14. Emberektől szabadíts-meg a' te kezdedel Vram, e' világnac embereitől, kiknek részec e' világban vagyon, kiknek hafokat bé-töltöd gazdagsággal: meg-elégítettéc magzatockal, és hadgyác marhájokat az ő fioknac.

15. En pedig igaságban meg-látom a' te ortzádat: meg-elégítettem a' te ábrázatoddal midőn fel-serkenec.

S O L T A R XXVI.

I Telly-meg engemet Vram, mert én tökéletességben jártam; és az Vrbán bízam, azért én nem tántorgoc.

2. Probály-meg engemet Vram, kéérgefs-meg engemet, kérdezd-meg az én veséimet, és az én szivemet:

3. Mert a' te irgalmasságod az én szemeim előtt vagyon, és jártam a' te igaságodban.

4. Nem ültem együtt a' hivalkodó embereckel, és a' csalárd embereckel nem nyáaskodtam:

5. Gyűlölöm a' gonoszoknak gyülekezetit, és az hiteleneckel együtt nem ülőc.

6. Meg-mosom az én kezeimet az ártatlanságban, és a' te oltárodag gyakorlom vala:

7. Hogy hallatos szóval dicsérjelec tégedet, és hirdesse minden te csudáidat.

8. Vram szeretem a' te házadban való lakásomat; és a' te dicsőségednek hajlékánac helyét.

9. Ne rekezd eggyűvé a' bűnösöckel az én lelkemet, sem az én életemet a' vér szopó embereckel;

10. Mert az ő kezekben bűn vagyok, és az ő jobb kezec rakva ajándékkal.

11. En pedig az én ártatlanságomban járok: annak-okaért szabadíts-meg engemet, és könyörülly rajtam.

12. Az én lábam áll igazságban, és a' gyülekezetekben hálákat adoc az Vrnac.

S O L T A R XXVII.

A Z Vr az én világom es szabadító m' s' kitől féllyc? Az Vrn az én életemnek erőssége, s' kitől rettegjec?

2. Midőn jönénec a' gonoszoc én ellenem, hogy az én testemet ennéc, az én ellenségim és háborgatoim meg-ütkezénec és el-hullánac.

3. Ha szinte én környülem tábori járnának-is, nem fél az én szívem: Es hogy ha had támad ellenem, még-is ő benne bizom.

4. Egy dolgot kértem az Vrtól, most-is azont kérem, hogy lakhassam az Vrnac házában, életemnek minden idejében, hogy láthassam az Vrnac szépségét, és látogathassam az ő templomát.

5. Mert el-rejt engemet az ő sátorában a' veszedelemnek napján, el-rejt engemet az ő sátorának titkos helyén, és a' közfiklára fel-emel engemet.

6. Es mostan-is fele-meli az én fejemet az én ellenségim felett, kik környülöttem vadnac; és áldozom az ő sátorában örömnec áldozattyát, éneklec és dicséretet mondoc az Vrnac.

7. Halgásd-meg Vram az én szomat, midőn te hozzád kiáltoc, nyörülly rajtam, és halgás-meg engemet.

8. Te felőled mondgya az én szívem: keressétek-meg az én ortzámat, a' te ortzádat Vram meg-keresem.

9. Ne rejtse-el a' te ortzádat én előttem, ne ved-el haragodba a' te szolgádat: te vagy énnékem segítségem, ne hadgy-el engemet, én id-vefségemnek Istene.

10. Ha az én atyám és az én anyám el-hágynak-is engemet: az Vr hozzá vészén engemet.

11. Taníts-meg engemet, Vram, a' te utadra, és hordozz engemet az egyenes úton, az én ellenségimért.

12. Ne cselekedgyél velem az én ellenségemnek az ő kívánsága szerint: mert hamis tanúk támadtanak ellenem, kik hazugságot szólnak.

13. En pedig hiszem hogy meg-látom az Vrnac javait az élőknec földébe.

14. Várjad az Vrat, és légy erős, és meg-erősíti a' te szivedet; s várjad az Vrat.

S O L T A R XXVIII.

TE hozzád kiáltoc, Vram: én erősségem, ne vesztetegely az én kiáltásomra: mert nétalám ha vesztegléndesz, hasonlatos lészec a' megholtakhoz.

2. Halgassd-meg az én könyörgésemnek szavát, midőn kiáltoc te hozzád, és midőn fel-emelem kezéimet a' te szentséges templomodhoz.

3. Ne számlály engemet az hitetleneknek és gonofságnac cselekedői között: kik békeséget szólnak felebaráttjokkal, gonosz vagyon pedig az ő szivekben.

4. Fizess-meg nékic, az ő cselekedetec szerént, és az ő gyövezeteknek gonofsága szerént: fizess ő nékic, fizess-meg nékic az ő jutalmoc szerént.

5. Mert nem vesztic eszkekben az Vrnac cselekedetit, és az ő kezeinek munkáit: ennek okáért el-rontya őket és fel nem épiti többé őket.

6. Aldott az Vr, mert meg-halgatá az én könyörgésemnek szavát.

7. Az Vr az én erősségem és az én pailóm, ő benne bizott az én szívem, és meg-segítetttem: örült az én szívem, és az én énekemmel dicsérem őtet.

8. Az Vrezeknek erősségec, és ő az ő királynac meg-tartó ereje.

9. Tarts-meg a' te népedet és áld-meg a' te örökségedet: birjad őket, és magasztald-fel őket mind örökké.

S O L T A R XXXI.

TE benned biztam Vram kérlec soha meg ne gyaláztassam, a' te igazságodban szabadíts-meg engemet.

2. Hárts hozzám a' te füleidet, hamar szabadíts-meg engemet: légy önnékem erős közsziklám és erős házam, hogy meg tarts engemet.

3. Mert te vagy az én közsziklám és az én erősségem; annak okáért a' nevedért vezérely engemet, és visely engemet.

4. Szabadíts-ki engemet a' törből, kit el-rejtettene c' énnékem: mert te vagy az én erősségem.

5. A' te kezében ajánlom az én lelkemet: mert meg-váltottál engemet Vram, igazságnac' Istene.

6. Gyűlöltem a' hiába való hazugságoknak követőit: én pedig az Vrbán bízom.

7. Vigadoc és örvendezec a' te jóvoltodban; mert meg-tekinttetted az én nyomorúságomat: és láttad az én lelkemet az háboruságokban:

8. Es nem rekesztettél engemet az ellenségnec kezében; hanem állattad széles helyen az én lábaimat.

9. Könyörölly rajtam Vram, mert nyomorúságom vagyok, meg-hervadt bánat miatt az én ortzám, az én lelkem, és az én háfam:

10. Mert el-fogyatkozott életem a' bánat miatt, és az én esztendeim a' fohászkodás miatt: az én erőm el-szakadt az én hamisságomért: és az én csontaim meg-senyvedtenec.

11. Minden én ellenségim nec voltam szidalma, jelesben, pedig szomzédimnac, utálatos voltam barátimnac: és kik engemet kívül láttatanac, el-futottanac én tölem.

12. El-felekeztenec én rolam mint az halotrol: ki az élők nec szivekből ki-ment, olyaténna' lőttem mint az el-roshatt edény.

13. Mert sokaknac szidalmazásokat hallottam, és minden felől félelmem vagyok; mivel-hogy egyetembe tanácskoznac én ellenem, és tanácsot tartnac hogy meg-fogják az én lelkemet.

14. En pedig, Vram, te benned bízom: el-hittem hogy Istenem, vagy te.

15. Te kezében vadnac az én életem nec napjai; szabadíts-meg engemet az én ellenségim nec kezéből, és az én háborgatoimtol.

16. Világosítsad-meg a' te ortzádat a' te szolgádon, tarts-meg engemet a' te jóvoltodból.

17. Vram kérlec meg ne gyaláztassam, mert szegítségül hivtalac tégedet: gyaláztassanak-meg az hitetlenec, és enyhítessenec-meg az köporsóban.

18. Meg-némullyanac az hazugságnac ajaki: kik szolnac az igaz ellen keményeket: kevélységgel és utálatossággal.

19. Melly igen bővséges a' te jóváltod, mellyet el-rejtettél a' téd-félőknek! és mellyet meg-adtál azoknac, kik te benned biznac az embéreknek fiai előtt.

20. El-rejtéd azokat a' te ortaládnac rejtékében, mindeneknek kevélysége előtt: el-rejtéd őket a' te sátorodban az háborgó nyelvek előtt.

21. Aldott az Vr, ki csudálatosá tőtte az ő irgalmafságát én hozzám, mint egy erős varost.

22. En pedig gondolom vala az én hirtelenségemben, el-vettettem a' te szemeid előtt: de még-is meg-halgattad az én könyörgésimnek szavát, midőn kiáltottam te hozzád.

23. Szeresséte az Vrat minden ti ő jó tetemények, az ő hiveit meg-őrzi az Vr, és bőven meg-fizet a' kevélyen cselekedőknek.

24. Erősec legyetec, és erős légyen a' ti szíyetec; mindnyájan kik az Vrban biztoc.

S O L T A R XXXV.

Pörölly Vram az én velem pörölckel; és harczoly az én velem harczolckal.

2. Ragadgy fegyvert és paist; és kelly-fel az én segítségemre.

3. Es ved-fel dárdádat, és rekezd-meg az én háborgatoimnac eleinec útát: mondgyád az én lelkemnek, én vagyoc' te meg tartód.

4. Gyaláztassanak-meg és szégyenüllyenek-meg, kik kerefic az én lelkemet; veretteffenec hátra és pirullyanak-meg; kik én ellenem gonosz gondolnac.

5. Legyenec olyanoc mint a' polyva a' szél előtt, és az Vrnac Angyala háborgassa őket.

6. Legyenec az ő utoc homályosok és sítat: és az Vrnac Angyala kergetse őket.

7. Mert oknélkül meg-vetettéc énnékem az ő hálójoznak vermét, és oknélkül vermet ástanc az én lelkemnek.

8. Szállyon reá a' veszedelem, mellyet nem tud, és az ő hálója, mellyet el-rejtett fogja-meg őtet: és hirtelen eséc veszedelemben.

9. Az én lelkem pedig vigád az Vrban; örvendez az ő meg-szabadításában.

10. Minden én tetemim mondgyác: Vram, kitsoda hasonló te hozzád? ki meg-szabadítod az nyomorultat.

11. Fel-

11. Fel-kenec vala az hatalmas tanúc, és a' mellyeket nem tudtam?
szokat kérdeztél én tőlem:

12. Fizettenc énnékem gonoszt az jóért: hogy engemet meg fosz-
szanac az én lelkemtől.

13. En pedig mikor on ők betegec voltanac, gyászban öltöztem: szen-
vedtettem lelkemet bűjtel, és érettec ugy könyörgöttem mint maga-
mért:

14. Mint ha énnékem barátom, és atyámfia volt volna, érettec ugy
lártam, mint ha anyámat siratnám, ugy jártam gyászban nagy alázatosan.

15. Eők pedig az én nyomoruságimban örültenec, és egyben gyül-
tenec, egyben gyültenec én ellenem a' sántikálóc, és én hirem nélkül rá-
galmaztanac engemet; és nem veszteglettenec.

16. Eőszve gyültenec az hizelkedőckel és a' csufolóckal; agyarkod-
ván az ő fogóckal én ellenem.

17. Te pedig Vram, mig lennézed ezeket: szabadíts meg az én lel-
kem az ő veszedelmekből, az orofzlánoc közül az én egyetlenemet:

18. Hálaát adoc én tenéked a' nagy gyülekezetben, a' sok nép között
dicsérlec tégedet.

19. Ne örüllyenec én rajtam, kik méltatlanul löttenc énnékem el-
lenségim; se szemmel ne hunyorítsanac, kik ok nélkül engemet gyülöl-
nec:

20. Mert nem szolanac békeséget: hanem az oc ellen kik békeséges-
sec a' földön, álnoc beszédeket gondolnac:

21. Es fel-tátottác az ő szájokat én ellenem, és mondánac: ha, ha,
látá a' mi szeműnc.

22. Láttad te Vram, azért ne halgass Vram: és ne légy távol én tő-
lem.

23. Kelly-fel és serkeny-fel az én itiletemre: én Istenem, és én V-
ram, az én igyem nec itiletire.

24. Itélly-meg engemet a' te igazságod szerént, ő én Vram Istenem;
hogy ne örüllyenec ezec én rajtam.

25. Ne mondgyác az ő szivekbe: örülly mi lelkűnc, se ne mondgyác:
nyeljük-béret.

26. Gyaláztassanak-meg és egyetemben pirullynak-meg, kik örül-
nek az

nec az én nyavalyámon, öltöztessenek-fel gyalázatossággal, és szidalommal, kik fel-fuvalkodnac én ellenem.

27. Vigyadgyanac és örüllyenec, kik akarjác az én igazságomat; és mondgyác ezt mindenkoron: magasztaltság az én; ki akar békeféget az én szolgáinak.

28. És az én nyelvem szollya a' te igazságodat, minden napon a' te dicséretedet.

S O L T A R XXXVI.

AZ hitetlenec hitetlensége felől az én szivemben ilyen módon gondolkodom, hogy nincsen Istennek félelme az ő szemec elött.

2. Mert hízelt kedie magának az ő szemeci elött, miglén találatság az ő hamissága gyűlölségre méltónac.

3. Az ő szájának beszédi hamisság és álnokság: nem akaria hogy jól cselekedné.

4. Gonofságot gondol az ő ágyában; nem jó uton áll: a' gonofzt meg-nem veti.

5. Vram az égiglen vagyon a' te irgalmasságod, és a' te igazmondásod a' felhőkig.

6. A' te igazságod mint az Istennek hegyei; a' te ítéletid mint a' bőv mélyféges vízec: az embert, és a' barmot te tartod-meg Vram.

7. Oh Isten melly igen becsületes a' te irgalmasságod: Annak-okáért az embereknek fia i biznac a' te szárnyaidnac árnyékában.

8. Meg-elégétet nec a' te házadnac kövértségével, és a' te gyönyörűségidnac folyo vizével meg-itatod őket.

9. Mert nálad vagyon az életnek kútfeje; és a' te világosságod által látunc világosságot.

10. Terjezd-ki a' te irgalmasságodat a' te ésmérőidre, és a' te igazságodat az igaz szivű emberekre.

11. Ne támadgyanac én reám a' kevélyeknek láboc, és a' hitetleneknek kezec ne háborítsanak-meg engemet.

12. Ott hullyanak-el a' gonofzt cselekedőc, taszittassanak-el és fel-ne állhassanak.

S O L T A R XLII.

MIképpen kívánczok a' szarvas a' folyó vizekre, acképpen kívánczok az én lelkem te hozzád Isten:

2. Szomjuhozok az én lelkem az élő Istenhez, vallyon s' mikor mehetek-el, hogy bé-mutassam magamot az Vre előtt?

3. Az én könyhullatásom volt énnékem éjjel nappal kenyerem, midőn mondgyác énnékem minden napon: hol vagyon a' te Istened?

4. Mikoron ezekrol emlekezem, felette igen lelkemben meg-kefere dem: mert én ennek előtte mégyc vala nagy fokasággal, vivén mind az Isten házáig nagy örömmel és dicsérettel az örvendező fokaságot.

5. Miért én lelkem ilyen igen magadat el-hattad és nyughatatlankodol én bennem? bizzál az Istenben; mert még én ő néki halákat adok az ő meg-szabaditásáért.

6. En Istenem az én lelkem én bennem el-hatta magát; miért hogy emlekezem te rollad innét a' Jordánnac földéről, és a Hermonnac ki-tsény hegyéről.

7. A' nyomoruságnac egyyic mélysége a' másikat követi: a' te csatornáidnac szavára minden te áradásid és habjaid én rajtam által mentenec.

8. Nappal parancsollya vala az Vraz ő irgalmasságát, és éjjel az ő éneke vala én velem: és az én könyörgésem vala az én életem nec Istenéhez.

9. Mondom az Isten nec az én erősségem nec, miért felekezttél-el én rolam? s' miért jároc gyászruhában, midőn ellenségem háborgat engemet?

10. Nem külömb volt éles fegyvernél az én csontaimban, mikoron az én ellenségim szidalmaztanak engemet, mondván énnékem naponként: Hol immára a' te Istened?

11. Miért hadtad-el ok én lelkem ilyen igen magadat? és miért bu'songasz én bennem? várjad az Istent; mert még én halákat adok ő néki, mert ő az én ortzám nac meg-szabaditoja, és ő énnékem Istenem.

S O L T A R XLIII.

ITély-meg engemet Isten, és oltalmazd-meg igyemet a' gonosz nemzet ellen; az álnoc és hamis embertől szabadíts-meg engemet.

2. Mert te vagy az én erősségem nec Istene, s' miért vetettél-meg engemet? s' miért jároc szomoruan midőn az én ellenségem háborgat engemet?

3. Bo-

3. Botsájd ki a te világosságot és a te igazságodat; hogy azoc vezérellyenec engemet, és bé-vigyenec engemet a te szentségednek helyére, és a te házádba.

4. Hogy bé-mennyecc az Istennek oltárához, az én vigaságomnac és örömemnek Istenéhez: és dicsérlec tégedet örömmel ó Isten, én Istenem.

5. Miért hadtad oh én lelkem el-magadat, és miért buskodom én benem? Bizzál az Istenben; mert én még ő néki hálaikat adoc, mert ő az én ortzámnac szabadítója, és ő énnékem Istenem.

S O L T A R XLIV.

I Sten a mi fűleinkel hallottuc, a mi atyáinc beszéltetéc minékünk; minémű dolgokat cselekedtél az ő idejekben, és régtől fogva.

2. Te a te kezeiddel ki-űzted az pogányokat; és őket szállítottad helyekbe: el-vesztéd a népeket, és őket meg-gyökerezettetted.

3. Mert nem az ő fegyverec által vötték-meg a földet, sem az ő karjoc tartotta-meg őket: hanem a te jobb kezed, és a te karod, és a te ortzádnac világossága; mert jó akaró voltál ő hozzájoc.

4. Te vagy Isten az én királyom, ki igérsz Jácóbnac győzedelmet.

5. Te általad vertük-meg a mi ellenséginket, és a te nevedben tapodtuk-le azokat, kik mi ellenűnc támadtanac.

6. Mert én nem bizom az én ivemben, és az én fegyverem nem oltalmaz-meg engemet.

7. Hanem te szabadítasz-meg minket a mi ellenséginktől: Es te szégyenited-meg a mi gyűlölöinket.

8. Annak-okáért az Istent minden nap dicsérjűc: Es a te nevedet mind öröcké magasztallyuc.

9. De te mostan meg-vetettél és meg-gyaláztál minket: Es nem jősz ki a mi sereginkel.

10. Meg-furamtattál minket a mi ellenséginc előtt: Es a kik gyűlölnec minket meg-prédáltattál azokkal.

11. Adsz minket nékiec ételül mint a juhokat: és a pogányoc között el-hintesz minket:

12. El-adtad a te népedet minden pénz nélkül: Es meg nem öregdítettetted az öbecsűjeket.

13. Vetettél minket szidalmazásra a' mi szomszédinknac, meg-ésufolásra és nevétségre a' mi környülünk valoknac.

14. Vetettél minket példa beszédül a' pogányoknac, és fősóválásra minden nemzetségeknec.

15. Az én gyalázatom naponként előttem vagon; Es az én ortámanac pirongása el-borított engemet.

16. A' szidalmazóknac, és a' szidogatóknac szavokért; az ellenségért és a' hoszú állóért.

17. Mind ezec noha rajtunk-meg lettenec, mindazáltal nem felel-keztünk-el te rolad, sem meg nem szegtűc a' te frigyedet.

18. Nem szakadott el-tőled a' mi szívünk, sem a' mi lábunk ki nem-sért a' te ősvenyidből.

19. Noha minket oroszlánoc közben üztél légyen: Es el-burítottál légyen minket az halálnac árnyékával.

20. Ha hol pedig el-feledkeztűnc volna a' mi Istenűnk nec nevérol, és fel-emeltűc volna kezűnket idegen Istenhez:

21. Nemde ezt ki-kerefté volna-é az Isten? Mert ő jól isméri minden sziveknec titkait.

22. Bizonyára te éretted naponként ölettettűnc: és tartattunc mint a' meg-metzendő juhoc.

23. Serkeny-fel miért aluszol Vram? kely-fel: Es ne vess-el minket öröcké.

24. Miért rejted-el a' te orezádat és el-feletkezel a' mi nyavalyáinkrol és háboruságinkrol.

25. Mert le-nyomattatott mind a' poriglan a' mi lelkűnc, a' földhöz ragadott a' mi hasunc.

26. Kelly-fel a' mi segítségűnkre és szabadíts-meg minket a' te irgal-maságodért.

S O L T A R L I I.

Mit dicsekedel a' gonoszban, ó te maga bíró? Az erőfő Isten nec jó volta szünetlen való.

2. A' te nyelveddel szolasz meg-gondolt ártalmakat, hasonlatos az éles beretvához, ó te álnokságnac mestere.

3. Szeretted a' gonoszt inkább hogy nem a' jót, és az hazugságot hogy nem szólni igazságot.

4. Szeretted az ártalmas beszédekert, és az álnoc nyelvet.
5. Az Isten-is el-ront tégedet mind öröcké, el-ragad tégedet, ki-gyomlál tégedet a' te hajlékodból, és ki-szaggat az élőknec földökből.
6. Mellyet az igazac látván, félne, és tégedet csufolván, ezt mond-gyác:
7. Imé ez a' férfit, ki az Istennek hatalmosságában nem bizott: ha-nem bizott az ő gazdagságának sokságában, és az ő ereje volt az ő gonof-ságában.
8. En pedig olyan vagyoc az Isten házában, mint a' zöldellő olajfa, bizom az Istennek jó voltában mind öröckön öröcke.
9. Tisztellek tégedet mind öröcké, mert te cselekedted ezt: Várom a' te nevedet, mert jó azoc előtt a' kikhez te kegyelmes vagy.

S O L T A R. LIII.

Ezt mondgya a' balgatag ember az ő szivében: nincsen Isten, Meg-romlottanac, és utálatos hamisságot cselekedtec; Nincsen ki jóte cselekedgyéc.

2. Az Isten a' mennyekből alá-tekintett az embereknek fiaira, hogy meg-látná ha volna valaki értelmes, és ki az Istent meg-kerefné.
3. Mindnyájan el-hajlottanac, és egyenlőképpen meg-vesztenec: nincsen ki jól cselekedgyéc csak eggy-is.
4. Avagy nem értelem nélkül valóké az hamisságnac cselekedői, kik az én népemet meg-észic mint ha kenyeret ennénec; kik az Istent segit-ségül nem hívác?

5. Ott félne nagy félelemmel, az hol nincsen félelem: Mert az I-sten el-szélesíti azoknac tetemeiket kik te ellened táborn járnc: és te meg-szegenited azokat, mert az Isten őket utálatosslocká teszi.

6. O vajha el-jőne Sionból Izraelneca' Szabadító: Minek-utánna az Isten vissza hozza az ő népének foglyait, örül a' Jácob, és örvendez az Izrael.

S O L T A R LIV.

Isten a' te nevedért szabadits-meg engemet, és a' te hatalmáságodból ítélly-meg engemet.

1. Isten halgald-meg az én imádságomat, figyelmezzél az én számnac beszédire.
3. Mert

3. Mert az idegenec fel-támadtanac én ellenem, és a' kegyetlenec keresic az én lelkemet: kik az Istent nem gondollyác.
4. Imé az Isten nékem segítségem: és az Vr Örizője az én lelkemnek.
5. Boszszut áll az én utánnam leselkedőkön: a' te igazságod által rontsmegöket.
6. Ackor szabad akaratombol áldozom tenéked; tisztellem a' te nevedet mert igen jó.
7. Mert mi den nyomorúságombol meg-szabadita engemet, és az éa ellenfégimen valo boszszu állást meg-látá az én szemem.

S O L T A R L V.

Halgasd-meg Isten az én imadságomat: és ne jejtse-el te magadat az én könyörgésem előtt:

2. Figyelmezzél én reám és halgass-meg engemet: mert firoc az én gondolatomban és háborgoc.
3. Az ellenfégnec szaváért, és a' hitetlenec nyomorgatáfiért: mert hazugságot költenec én reám, és nagy dühösséggel ellenkeznec én velem.
4. Az én szivem retteg én bennem, és az halálnac félelmi környül vőttec engemet:
5. A' félelem és rettegés eset én reám, és környül vött engemet a' rettegés:
6. Mondéc: Kitsoda mivelhetné azt, hogy nékem szárnyaim lehetnének mint a' galambnak? el-repülnék és nyugodnám.
7. Imé megszfe el-mennék, és a' pusztában lakoznám.
8. Sietnék meg-szabadúlni e' sebes és forgo széltil.
9. Veszszd-el Vram, és oszlasd-el az ő nyelveket; Mert látok boszszu-ság-tételt és háborgást a' városban:
10. Nappal és éjjel környül vészika' várost kik a' köfalokon vigyáznak; hamisság és ártalom vagyon abban:
11. Nyomoruságok vadnak abban; és el nem távoznak az ő utzájától a' ravasság és álnokság.
12. Mert nem az ellenség illetett engem szidalommal, mert el-szenvedném; Nema az én gyűlölöm emelte-fel magát én ellenem, mert el-rejtettem volna magamat az előtt:
13. Hanem te én hozzám hasonló halando ember, én vezérem, és én barátom;

14. Kik együtt gyönyörűségesen tanácskoznak vala: és az Vrnac házába megylinc vala úgy mint társac.

15. Az halál vegye körül őket, elevenen szálljanac a' koporsóba; mert azoknac társaságokban, gonofságoc vadnac ő közöttöc.

16. En pedig az Istenhez kiáltoc, és az Vr meg-szabadit engemet.

17. Estve, reggel és délben imátkozom és szóloc, míg nem meghalगतंदgya az énszómat.

18. Meg-szabadította az én életemet az én ellenem való hadtól, helyheztetvén engemet békeségben: mert sokan valának én ellenem.

19. Meg-hallja az Isten, és meg-bünteti őket, mivel-hogy ő mind öröcké meg-marad; kik nem akarnac el-változni, és nem félic az Istent.

20. Kezeket fel-emeltéc azoc ellen kik ő vélec békeségesec valának; meg-rontottác az ő szövetségeket.

21. A' vajnál lágyabbac valának az ő szájának beszédi, de az ő szívében háborúság vala: Lágyabbac valának az ő beszédi az olaíjnal, jollehes éles szablyáévolnának.

22. Vesséd az Vrra a' te terhedet, és ő gongot visel te rolad: és nem engedi hogy az igaz ember mind öröcké háborgattaséc.

23. Te azért Isten a' verembe taszitod ezeket: Mert a' vér szopóc és álnokoc, az ő életekneccfelét-is nem élik-meg; En pedig te benned bizom.

S O L T A R LVI.

Könyörülly rajtam Isten: Mert el akart engemet nyelni az ember, és minden nap ellenem hadakozván engemet nyomorgat.

2. Az én ellenségim minden napon el-akartak engemet nyelni: bízony sokan hadakoznak én ellenem ő magafságos Isten.

3. Mindazaltal valamennyiszer féltem, én te benned vetettem remén-ségemet.

4. Az Istent dicsérem az ő beszédéért: Az Istenben bizom, nem féllec: mit árthatna nékem az ember?

5. Minden napon az én beszédemben patvart találnc, én ellenem vadnac minden ő gondolattyoc, nékem ártalmomra.

6. Egybe gyűlnc, el-rejtic magokat, nyomoznac engemet, úgy-mint kik várják az én életemnc végét.

7. Az ő hamiságokért, azt alitják hogy meg-menedne, a te haragodban Isten a népeket ronts-meg.

8. Az én bujdosáimnac számát jól tudod: Az én könyhullarásimat a te ömlődbe raktad; avagy nem tudnád azoknac számát?

9. Ackor az én ellenségem hátra fordulnak az melly napon kiáltandoc; ezt tudom hogy az Isten vagyon én velem.

10. Az Istent dicsérem az ő beszédéjért. Az Vrat dicsérem az ő beszédéjért.

11. Az Istenben bizom: semmit nem félec, mit árthatna nekem az ember.

12. En velem lészne, ő Isten a tenéked tört fogadáim; meg-adom néked a dicséreteket.

13. Mert meg-szabadítottad az én lelkemet az halálból; és az én lábaimat az esettől; hogy járjak te előtted Isten, az élőknec világosságokban.

S O L T A R LVII.

Könyörülly rajtam Isten, könyörülly rajtam, mert te benned bízic az én lelkem; Es a te szárnyaidnac árnyékában vagyon reményésem, miglen el-mulnac a nyomorúságoc.

2. Kiáltoc a magasságos Istenhöz, az Istenhöz, ki-el végezi hozzám való jó akarattját.

3. El-küld a menyből, és meg-tart engemet, az engem el-nyelőnek gyalázattya ellen el-bocsáttya Isten az ő kegyelmességét és igazságát.

4. Az én lelkem az orofzlánoc között vagyon, feküszöm a gyujtogatók között; oly emberek között, kiknec fogok dárda és nyilac, és kiknek nyelvec éles szamblya.

5. Magasztaltsál-fel az egeknek felötte: Mind az egész földön a te dicsőiséged.

6. Halot csináltanac az én járásimnac, meg-görbedett az én lelkem: vermet ástak én előttem, de ők abba estenec.

7. Kész az én szívem Isten, kész az én szívem, éneklec azért és dicséretet mondoc.

8. Serkeny-fel én dicsőiségem: serkeny-fel én éneke m és hegedüm; jo reggel fel-serkenec;

9. Tisztellec tégedet a' népecközött, és éneket mondoc tenéked a' pogány népecközött:

10. Mert mind az égig fel-magasztaltatott a' te irgalmafságod, és mind a' felhőkig a' te igazmondásod.

11. Magasztaltsál-fel az egeknek felette Isten, és mind az egész földön légyen a' te dicsőiséged.

S O L T A R LVIII.

A Vagy bizonnal igazságot szoltoké ti kik egybe gyűltetec? Avagy igazán ítélteké ti embereknek fiai?

1. Sőt inkább a' ti szivetekben hamiságot forgattoc; e' földön a' ti kezeteknek hamiságát mérítec.

3. El-idegenültéc az hitetlenec az ő annyoknak méhétől fogva, télyegyetec az ő annyoc méhétől fogva, szolván hazugságot.

4. Az ő mérgec olyan mint a' kigyónac mérge, mint a' sike Aspísnac mely az őfüleit bé-dugja.

5. Mely nem hallja a' bűbájosoknak szavokat; és a' bájolónac, ki bőlcsent tud bájolni.

6. Isten ronts-el az ő fogokat az ő szájokban; az oroszlanoknak zápfogokat ronts-meg Vram.

7. El-olvadnac mintha' viz, meg-vontác az ő keziveket, de el-romolnac.

8. Mint a' csiga el-olvadván el-mulnac, és mint az aszfzónyi állatnac idérlengyermeke, mely nem látta a' napot.

9. Minek-előtte meg-érezéc a' ti fizekaitoc a' tövisnee tűzét; mint a' nyers hús, Azonképpen az harag mint a' forgó szél veszeffe-el őtet.

10. Eőrül az igaz mikor láttya a' boszszu állást, az ő lábait mossa az hitetlenec vérében.

11. Es ezt mondgya az ember, bizonyára vagy az igaznac jutalma; kétségnélkül nagyon itélő Isten ez földön.

S O L T A R LIX.

S Zabadits-meg engemet az én ellenségimtől én Istenem; és az én ellenem támadóktul ments-meg engemet.

2. Szabadits-meg engemet az hamiságnak tselekedőitől, és a' vérontó emberek ellen tarts-meg engemet.

3. Merj

3. Mert imé, lefelkedne az én lelkem után, egybe gyűlték én ellemem azer össec; nem az én hamisságomért, sem az én bűnömért Vram.

4. Minden hamisságom nélkül egybe gyűlnék, és magokat készítenék: Serkeny-fel én előmbbe, és ezeket lásd-meg.

5. Es te Vram, feregeknec Istene; Izraelnec Istene, serkeny-fel hogy büntesd-meg a' pogányokat: Ne könyörülly mind azokon kik hamisságot cselekednek.

6. Estvére én hozzám jönnek, orditnak mint az ebek; és kerülnek a' városok.

7. Császsognak az ő szájokkal, szablya vagyon az ő ajakokban, mert az mondgyác: kitsoda hallja ezeket?

8. Te pedig Vram nevedet őket, és meg-csufolod mind a' pogány népeket.

9. Mig az ő hatalma tart, te rejád vigyázok: mert az Isten nékem váram.

10. Az én kegyelmes Istenem engemet elől véden: Az Isten megadgya látnom az én ellenségem felől való kívánságomat.

11. Ne veszed el őket *mindenestől*, hogy el ne felekezzen az én népem; hanem a te hatalmaddal tegyed bujdosókká őket: és alázd-meg őket Vram mi paifunc.

12. Az ő szájoknac bűne, az ő ajakoknac beszéde, fogattassanak-meg az ő kevélységekben: mert csak átkot és hazugságot szolanak.

13. Emézd-meg őket a' te búfúlásodban, úgy hogy ne legyenek; és tudgyák-meg hogy az Isten Vralkodik a' Jacob népe között mind a' földnek határáig.

14. Kik hozzám jönnek estve, ugatnak mint az ebek; és kerülnek a' városok.

15. Magokat kényszerítsék eledel keresni; és mikor meg nem elégítődnek, éhenfekedgyenek-le.

16. En pedig éneklek a' te hatalmadat, és minden reggel éneklek a' te kegyelmességedet; mert nékem váram voltál, és óltalmam az én nyomorúságomnac napján.

17. Az én oltalmam te nálád vagyon. Eneket mondoc néked: Mert az Isten engemet kegyelmessen szeret.

S O L T A R L X.

I Sten el-vetettél vala minket, el-szélesztettél vala minket, meg-haraguttál vala, térj-meg mi hozzánk.

2. Meg-renditetted vala az földet, két felé választottad vala azt, éppéts-meg annac romlásit, mert meg-indult.

3. A' te népednec nehéz dolgokat mutattál vala: Itattál minket rettegéfnec borával.

4. Adtál a' téged félőknec zászlót, mellyel éllyenec az igazságért.

5. Hogy meg-szabadullynac a' te szerelmefid: tarts-meg a' te jobb kezdeddel, és halgafs-meg engemet.

6. Az Isten szolott az őszentséges hajlékában: Örvendezec: el-ösztom a' Sichemiráknac örökségeket: Es a' Succuthnac völgyét el-mérem:

7. Enyim a' Gilhád, és enyim a' Manasse. Az Ephraim az én fejem nec ereje: Juda az én törvény rendelőm.

8. Moáb en mosdó medenczém, Az Edomra vetem az én sarumát: te Palestina énnékem örüllő.

9. De kitsoda viszen engemet az erőfs várasokba? kitsoda vezérle engemet Edomig?

10. Avagy nem te-é Isten, ki minket meg-vetettél vala: és nem még vala-ki a' mi sereginkkel?

11. Légy segítségül nekünk a' mi nyomoruságunc után: Mert hiába való az emberi segítség.

12. Te benned bizván erőssen cselekefzünk: és ő el-tapodgya a' mi ellenséginket.

S O L T A R L X I.

H Algaft-meg Isten az én kiáltásomat; figyelmezzél az én könyörgésemre.

2. A' földnec határából kiáltoc te hozzád, az én szívem nec keferűségében: Vigy engemet magas kösziklára:

3. Mert lettél nékem reménségem, és erőstoronny az ellenség ellen.

4. Lakozom a' te haljlékodban mind öröcké: folyamodom a' te szárnyaidnac árnyéka alá.

5. Mert te Isten meg-halgattad az én kívánságomat, és a' te nevednec tisz-

nec tisztelőinec meg-adtad az ő örökségeket.

4. A' királynac életénec esztendeit szaporíts-meg, és az ő esztendei legyenec mint fok nemzetségnec esztendei.

5. Lakozzék mind öröcké az Isten előtt, készits kegyelmességet és igazságot mellyec meg-örizzéc őt.

6. Es így éneket mondóc a' te nevednec mind öröckön öröcké, és meg-telleyesitem az én fogadásimat minden napon.

S O L T A R LXII.

CSak az Istenben nyugoszi az én lelkem: Mert ő tőle vagyon az én szabadulásom.

2. Eő csak nékem az én közsiklám és az én szabadítóm, ő az én oltalmazóm; azért meg nem mozdulóc fölöttéb.

3. Meddig gondolkodtoc ti mindnyájan a' férfit ellen, hogy ötet meg-öllyétec mint egy el-hajlott falt és meg-dőtetett gyepüt?

4. Tanátskoznac csak arról mimodon ötet az ő méltóságából le-vestéc: gyönyörködne az házugságban: szájokkal nékem jót mondanak vala, szivekben gonosz mondanac vala.

5. Mindazáltal az Istenben nyugodgyál én lelkem? mert ő tőle vagyon az én reménségem.

6. Csak ő az én közsiklám és szabadítóm: én fel-magasztalom, azért nem mozdulok-meg.

7. Az Istenben vagyon az én szabadításom és dicsőségem; én erős közsiklám, az én oltalmam az Istenben vagyon.

8. Bizzatoc ő benne mindenkor ti népec, a' ti sziveteket tölsétek ki ő előtt: az Isten oltalmunc mi nekünk.

9. Bizony hijába valóc az embereknek fiai, és házugoc az fejedelmeknek fiai? ha mérő serpenyőbe vettetnec, a' semminél mindnyájan aláb valóc.

10. Ne bizzatoc a' kegyetlenségben, és a' ragadozásban; és ne legyenec hijában valóc: gazdagságokba bővölködóc, ne bizzatoc azokban.

11. Egyyszer szolott az Isten, kétszer hallottam, ugyan azont, hogy az hatalomság csak az Istené.

12. Estiéd Vram a' kegyelmesség, bizony te meg-fizetsz mindennek az ő cselekedete szerént.

S O L

S O L T A R LXIV.

H Algasd meg az én panaszokdásomban való szomat; Az ellenfégnec félelmétől ments meg az én lelkemet.

2. Rejts el engemet a gonosz akaroknak tanácsoc előtt, az hamiság cselekedőknek gyülekezete előtt:

3. Mert meg-élesztettéc mint az szablyát az ő nyelveket; az ő nyilat réjám igazították, az ő keserű beszédekét.

4. Hogy lövöldözzék titkon az ártatlant; nagy hirtelenséggel lövöldözik azt, és nem félnek.

5. Meg-erősítettéc magokat az gonoszban, szolnac árrol hogy énnékem tört vessenek, és azt mondgyák, kitsoda láttya őket?

6. Tudakoznak álnokságokrol; meg-eméztérünk azokkal, a mellyeket nagy álnoksággal találtak: olly mélységes és el-rejtetett annak a férfinac szive.

7. De meg-lövi az Vr őket az ő nyilával, és nagy hirtelenséggel meg-ostoroztatnak.

8. Es az ő magoc nyelvekkel meg-ütkezős az ő magokba: és meg-rettene mindnyájan a kik azt láttya.

9. Es meg-láttya minden emberec és beszélik az Vrnac dolgát: és az ő cselekedetét meg-értic:

10. Örövendez az igaz az Vrbán, és bizic ő benne: és dicsekednee mindnyájan az igaz szívű emberec.

S O L T A R LXX.

I Sten az én szabadításomra jövel; Vram az én segítségemre sies.

2. Szégyenüllyenek és pirullynak meg a kik keresic az én életemet: hátra térüllyenec és gyaláztassanak meg, kik gyönyörködne az én nyomorúságomban.

3. Hátra térüllyenec meg szégyenülvén nagy hamarfággal, kik azt mondgyác én felölem, hehé héhé.

4. Örüllyenec és örvendezzenec te benned mindenec kik keresne tegedet; és ezt mondgyác: Magasztaltsék fel mindenkor az Isten, kik szerezic a te szabadításodat.

5. En pedig szegény nyomorult vagyoc; Isten sies én hozzám, én segedel.

gedelmem és szabaditom vagy te Vram ne kéfédelmezzél.

S O L T A R LXXI.

TE benned bizom Vram, ne szégyenüllyek-meg soha.

2. A' te igazságod szerint ments-meg és szabadíts-meg engemet :
hajts én hozzám a' tefüleidet, és tarts-meg engemet.

3. Légy nékem erős kösziklám mellyhez folyamodgyam, parantso-
latot attál az én meg-tartásom felől, mert én kösziklám és én erősségem
vagy.

4. En Istenem szabadíts-meg engemet, a' gonosz embernek kezéből,
az hamisnac és kegyetlennek kezéből.

5. Mert te vagy az én várasom Vram Jehova, én bizodalmom gyer-
mekségemtől fogva.

6. Te töled tápláltattam az én anyámnac méhétől fogva, az én anyám-
nac méhéből te vontál-ki engemet te felőled vagy az én dicséretem,
szüntelen.

7. Vgy mint csudája löttem sokaknac: De te vagy én erős bizodal-
mom.

8. Meg-telleyesedic az én szám a' te dicséreteddel, és a' te dicsőisé-
geddel szüntelen.

9. Ne vész-el engemet az én vénségemnek idején: mikor el-fogy az
én erőm, ne hadgy-el engemet:

10. Mert szoltac az én ellenségim én felőlem, és a' kik az én életem
után lefelkednec, együt tanátskoznac.

11. Es ezt mondgyác: Az Isten el-hatta ötet; Kergesétec és fogjá-
tok-meg ötet, mert nincsen ki-ötet meg-szabaditaná.

12. Isten ne távozzál-el én tőlem; én Istenem fies az én segítségemre.

13. Szégyenüllyenek-meg, és fogyatkozzanak-el az én életemnek
ellenfégi; buritassanak-bé gyalázattal és szégyennel a' kik nékem gonoszt
akarnac.

14. En pedig szüntelen te benned bizom; és a' te dicséretedet hirde-
tem.

15. Az én szám beszéli a' te igazságodat, és minden nap a' te szabadi-
tásodat: jól lehet annac számát nem tudom.

16. Bátorfággal jároc az Vrnac hatalmagságában bizván; meg-emple-
kezem

kezem csak a' te igasságodrol.)(

17. Isten tanítottál engemet az én gyermeklégemtől fogva; és mind e' máinapig hirdetem a' te csudálatos dolgaiddat.

18. Annak-okaért vénségemig és az én meg-öszülésemig Isten ne hadgy-el engemet; miglen hirdessék a' te hatalomságodat e' nemzetségnek, és minden következő nemzetségnek a' te erődöt.

19. A' te igasságod Isten fel-magasztaltatott; mert nagyfágos dolgokat cselekedtél; Isten kitsoda hozzád hasonló?

20. Mert minek-utánna fok és gonosz nyomorúságokat kóltoltattál-meg én velem; ísmét meg-elevenítettél engemet, és a' földnek mélységéből fel-hoztál engemet.

21. Meg-fokasítottad az én nagyfágomat; és hozzám fordulván meg-vigasztaltál engemet.

22. Annak-okaért én-is tisztellec tégedet, és a' te igasságodat éneklő szerszámokkal Istenem, éneklec néked hegedűvel Izrelnec szent Istene.

23. Örvendeznec az én ajakim mikor néked éneklec; és az én lelkem-is, melyet meg-szabadítottál.

24. Az én nyelvem-is minden napon hirdeti a' te igasságodat: mert meg-szégyenültet, és gyalázzattal illettetec a' kik nekem gonoszt akarnak.

S O L T A R LXXIV.

Mért vetettél-el Isten minket mindenestől fogva? és miért füstölög a' te haragod a' te meződnec juhaid ellen?

2. Emlekezzél-meg a' te gyülekezetedről, melyet régen szerzettél, és melyet meg-váltottál; A te örökkégednec részéről, e' Sion hegyéről mellyen lakozol.

3. Emeld-fel a' te lábaidat örök veszedelmekre, mert az ellenség mindeneket el-pusztított a' te szentséges helyedben.

4. Ordítottac a' te ellenségid a' te templomodnac közepette, és ott helyhezettéc az ő jegyeket jelenséggül.

5. Azoknak mindenic fő emberne citéltetett, a' mint fel-emeli vala az ő fejszéjét az erdőnec fűfű fájira.

6. Mostan-is annac faragott köveit, fejszéckel, és pöröllyöckel rontyák.

7. Tűzet vetetted a' te Szentséges helyednec, a' földre tapodván meg-fergetteztéd a' te nevednec hajlékát.
8. Ezt mondottát az ő szivekben: vesűnc fák mánt bennec, egyetemben meg-gyújtottát e' földön az Istennec minden hajlékait.
9. A' mi jeleinket nem láttu; nincsen immár Prophéta; és nincsen mi közöttűnc a' ki meg-rudhatná meddig *léfz nec e' nyomorúságoc*.
10. Meddig szidalmaz minket az ellenség: avagy mind örökké boszszusággal illeti az ellenség a' te nevedet?
11. Miért fordítod-el a' te kezedet? és miért nem nyujtod-ki a' te job kezedet a' te kebeledből?
12. Mindazáltal az Isten én királyom, ki eleitől fogva e' földön szabadulásokat mivel.
13. Te választottad ketté a' tengert a' te erőddel, meg-rontottad a' nagy Czethalaknak fejeket a' vizekben.
14. Te rontottad-meg a' Léviáthánnak fejet, és adtad azt eledelül a' pusztában lakozó népnek.
15. Te száraztottad-meg a' forrást és a' patakot, te száraztottad-meg a' sebes folyóvizeket.
16. Tiéd a' nap; az étzaka-istied: te formáltad a' világosságot és a' napot.
17. Te rendelted a' földnec minden határit: a' nyarat és telet te formáltad.
18. Emlekezzél megerről, hogy az ellenség szidalmazta az Vrat, és a' bolond nép boszszontotta a' te nevedet.
19. Ne adgyad a' fene vadnac a' te gerliczédnec lelkét: A' te szegényidnec gyülekezetiről ne felekezzeél-el mindenestől fogva.
20. Tekénts a' szövetségre: Mert bé-töltenec e' földnec sötét helyei kegyetlenségnec hajlékival.
21. A' ki meg-rontarott, ne térjen-el te előled szűgyen vallással; A' nyomorult és a' szegény dicsérje a' te nevedet.
22. Kelly-fel Isten, és forgasd a' te igyedet: Emlekezzél-meg a' te gyalázatotdrol, mellyel tégedet minden nap illet a' bolond.
23. Ne felekezzeél-el a' te ellenségednec szavokrol; a' te ellened támodknac háborúságokrol melly minden nap nevededic.

SOLTAR LXXIX.

I Sten bé-jöttec a pogányoca' te örökségedbe : meg-ferteztetéc a' te szent templomod; és Jerusálemet rakáfra rontottác:

2. A' te szolgáidnac holt testeket vetetéc eledeül az égi madaraknac: és a' kiket te kegyelmesen szeretsz, azoknac testeket a' kegyetlen vadaknac.

3. Ki-ontottác az ő véreket mint a' vizet Jerusálem környül és nem volt ki el-temetné azokat.

4. Löttünc szidalom a' mi szomszédságinknac, nevetség és csufolás azoknak kik környülünk vadnac.

5. Meddig haragfzol Vram mind öröcké, és gerjedez a' te haragod mint a' tűz?

6. Onts-ki a' te haragodat a' pogány népekre, kik tégedet nem esmérnec: és az országokra mellyeca' te nevedet segítségül nem hívác.

7. Mert a' Jácobot meg-öztéc, és az ő hajlékat el-pusztítottác.

8. Ne emlekezzél-meg mi ellenünc azelebbi bűneinkről: hamar vegyenec elől minket a' te irgalmaságid, mert igen meg-nyomorodtunc.

9. Légy segítségül nekünc mi szabadító Istenünc a' te neved nec dicőségéért: és szabadíts-meg minket, és a' mi bűneink nec légy kegyelmes a te nevedért.

10. Miért mondanác a' pogány népec: hol vagyon az ő Istenec? légyen nyilván a' pogányok előtt a' mi szemeinc láttára a' te szolgáidnac ki-ontott vérekért való boszszu állásod.

11. Mennyen-bé te elődbe a' foglyoknac foházkodásoc, a' te hatalmaságodnac nagysága által tartsz meg azokat kik halálra rendeltettec.

12. Es fizetsz-meg a' mi ellenségikoeck kebeleibe hét képpen, a' szidalomért mellyel illetec tégedet Vram.

13. Mi pedig te néped, és te meződnec juhaid, te rolad vallást tévűnc mind öröcké: és nemzetségről nemzetségre hirdettyüca te dicséretedet.

SOLTAR LXXX.

O Izrael nec pásztora halgassd-meg: ki vezérled a' Józsephet mint a' juhokat, ki ülsz a' Cherubimokon, jelents-meg magadat,

2. Az Ephraim, Benjámín és Manassé előtt mind mutasd-meg hatalmaságodat, és jöj- el hogy szabadíts-meg minket.
3. Isten állás helyünkre minket, és mutasd-meg a' te ortszádat és meg-szabadulunc.
4. Seregeknec Vra Istene, meddig haragszol a' te népednec könyörgése ellen?
5. Meg-elégited őket siralmas kenyérrel, és siralmas italt adsz nekik nagy mértéckel.
6. Adtál minket szidalomra a' mi szomszédfáginknac, és a' mi ellenségink csufolnac minket.
7. Seregeknec Istene állás helyünkre minket, és mutasd-meg a' te ortszádat, és meg-szabadulunc.
8. Egyiptomból szőlőt hozál-ki, ki-üzéd a' pogányokat, és azt el-plántálád.
9. Te voltál előtte az ő utánac vezére: el-plántálád annac gyökezeit, és el-lepé a' földet.
10. Az hegyeket el-fogá annak árnyéka: és annac veszfzei olyanoe mint a' magas Cedrus fá.
11. Ki-terjeszté az ő veszfzeit mind a' tengerig, és mind az Euphratefig az ő növési.
12. Miért rontád-el annac gyöpűit: és miért szaggattyác azt minde-nec kik az uton el-mennec.
13. Pusztittyác azt az erdeti kanoc és a' mezőnec vadai élík azt.
14. Seregeknec Istene törj-meg kérlec, tekénts alá a' mennyégből és lásd-meg: és tekénts-meg e' szőlőt.
15. Es a' csemetét mellyet a' te job kezéd plántalt, és annac ágát mellyet magadnac meg-erősítettél vala.
16. Mely meg-égett tűz miatt, ki-vágattatott; a' te ortszádnac haragja miatt el-vesnec.
17. Légyen a' te kezéd a' te job kezédnec férfián; és az embernecfián, mellyet magadnac meg-erősítettél.
18. Es nem távozunk-el tőled: eleveníts-meg minket és a' te neve-det segítségül hívuc.
19. Seregeknec Vra Istene, állás helyünkre minket; és mutasd-meg a' te ortszádat, és meg-szabadulunc.

S O L T A R LXXXIII.

I Sten ne halgás és ne vesztegelly, és ne nyugodgyál Isten.

2. Mert imé a' te ellenfégid háborgatnac: és a' kik tégedet gyűlölnek fejeket fel-emeltéc.

3. A' te néped ellen álnoc tanácsot gondolnac, tanácskodnac a' te szárnyad alatt el-rejtettec ellen.

4. Es ezt mondták: jertek-el veszezsük-el ezeket hogy ne legyen nemzetség: és ne nevezteséc többé az Izraelnek neve.

5. Mert egyenlő akarattal tanácsot tartottac: és te ellened szövetséget kötöttec.

6. Az Edomitáknac és Ismaelitáknac sátoroc, a' Moabitac és Agare-nusok.

7. A' Gebalitac; Ammonitac és Amalekitac: a' Palestinabéliec a' Ty-rusbélieckel.

8. Az Assur-is tárful adta magát hozzájoc: segítségül löttec a' Lotfi-ainac.

9. Cselekedgyél úgy vélek, mint a' Madianitáckal, és a' Siferával, mint a' Jubinnal a' Kiffon patakánál.

10. Kik el-vesztenec Endornál, és löttec a' földnek genéja.

11. Tegyed őket és az őfejedelmeket olyanocká mint az Orebet, és mint a' Zeebet és Zebát, és mint a' Samunnat, mind az őfejedelmeket.

12. Kikezt mondtát: birjuc örökkéül az Istennek hajlékait.

13. En Istenem tegyed őket olyanocká, mint a' lapta; és minémű a' pozdorja a' szél előtt.

14. Mint a' tűz meg-gyujtja az erdőt, és mint a' láng meg-gyujtja a' hegyeket.

15. Acképpen kergesed őket a' te szélveszeddel, és a' te forgo sze-leddel veszed ezeket nékiec.

16. Tölts-bé az őorczájokat gyalázattal: hogy a' te nevedet Vram-kerefsék-meg.

17. Szégyenüllyenec és háboritassanak-meg, mind örökké: pirullyanak-meg és veszfzenek-el.

18. Es tudgyák-meg hogy te, kinek neved Jehova, csak egyedül vagy felféges Isten mind az egész földön.

S O L T A R LXXXV.

I O akarattal voltál Vram a' te földedhöz: A' Jacob nemzetségéből való foglyokat meg. szabadítottad.

2. A te népednek álnokságát meg. engetted: el. fedezted minden bűnöket.

3. El. vötted rollok minden haragodat, el. fordítottad haragodat hogy fel. ne gerjedne.

4. Térj. meg mi hozzánk mi szabadírasunknac Istene: és szálljon. le ellenünk való haragod.

5. Avagy mind öröcké haragszolé ellenünk? és a' te haragodat meg. tartanádé mind öröckön öröcké?

6. Avagy nem elevenítesz. meg minket ismét, hogy a' nép te benned örvendezzen?

7. Mutasd. meg minékünk Vram a' te irgalmafságodat: és a' te szabadításodat adgyad minékünk.

8. Meg. hallom mit szoll az Vr Isten: Mert kétségnélkül szoll békeséget az ő népének, és a' kiker. kegyelmefségével környül vött, hogy ne. térjenec a' bolondfagra.

9. Kétségnélkül közel vagy on az ő szabadítássa az őtet félőkhöz, hogy lakozzéc a' dicsőőség a' mi földünkön.

10. Az irgalmafság és igazság elől talállyác egymást: Az igazság és a' békeség egymást csokollyác.

11. Az igaz mondás a' földből gyümölcsöt terem, és az igazság menyből alá tekint.

12. Az Vr. is minden jot ad, hogy a' mi földünk meg. teremje az ő gyümölcsöt.

13. Az igazság jár ő előtte, és annac elő. meneteli léfzen.

S O L T A R LXXXVI.

H Ajts. le Vram a' te füledet, halgass. meg engemet, mert nyomorul. és szegény vagyoc én.

2. Tarts. meg az én életemet, mert te szented vagyoc tarts. meg én. Istenem a' te benned bizó szolgádat.

3. Könyörűly én rajtam Vram: Mert te hozzád kiáltoc minden napon.

4. Vidá-

4. Vidámits-meg a' te szolgádnac lelkét: mert az én lelkemet csak te hozzád emelem-fel.

5. Mert te Vram jó vagy, és kegyelmes, és sok irgalmaságú; azokhoz kik téged segítségül hívna.

6. Figyelmezzél Vram az én könyörgésemre; és halgass-meg az én könyörgésimnek beszédét.

7. Az én nyomorúságomnac idején segítségül hívlać tégedet: azért halgass-meg engemet.

8. Ninesen Vram senki az Isteneć között olyan mint te: és a' te dolgaidhoz hasonlóc ninesenec.

9. Minden népec a' mellyeket teremtetél eljőnec, és a' te ortszádat imádgýac Vram, és dicsőséget adnac a' te nevednec:

10. Mert nagy vagy te, és csuda dolgokat cselekezzel egyedül.

11. Mutasd-meg nekem Vram a' te utadat: járok a' te igazságodban; erősíts-meg az én lelkemet a' te nevednec félelmére.

12. Tisztelleć tégedet Vram Isten tellyes szívem szerént; és dicsőítem a' te nevedet öröcké:

13. Mert a' te jó voltod nagy én rajtam, és meg-szabadítottad az én lelkemet a' mélységes koporsóból.

14. Isten a' kevélyecfel-támadtac én ellenem, és az hatalmasoknak ferege, keresi az én lelkemet; és tégedet meg nem gondoltanac.

15. De te Vram Isten irgalmas és hajlandó vagy a' kegyelemre, kéfedelmes a' haragra, nagy kegyelmességű és igazságú.

16. Tekénts ream, és könyörülly rajtam; adgyad a' te erődet a' te szolgádnac, és szabadíts-meg a' te szolgáló leányodnac fiát.

17. Esmértesd-meg velem nyilván való jéltől a' te hozzám való jó akarodat, hogy lássac az én ellenségim, és szégyenüllyenek-meg, mikor engemet meg-segiténdesz, és meg-vigasztalándasz.

S O L T A R LXXXVIII.

Vram én szabadításomnac Istene; mind nappal mind éjel kiáltoc te előtted.

2. Mennyen te elődbe az én imádságom: hajts-le a' te füledet az én kiáltásomra.

3. Mert az én lelkem meg-telleyesedet nyomorúságockal, és az én életem a' koporsóhoz közelget.

4. Hasonlatos löttem a' koporsóba szállottakhoz, hasonlatos vagyoc ahoz kinec femmi ereje nincsen.

5. Az halottak közzé számláltattam, az emberi társaságtól meg-fosztatván: mint a' koporsóban feküvő meg-ölettettek, kikről többé meg nem emlékezel, kika' te kezéd által vágattattak-ki.

6. A' leg alsó sírbe vetettél engemet; a' fetétségbe, a' mélységes helyekre.

7. A' te haragod én reám szállott, és minden te habjaidal nyomorogattál engemet.

8. Az én esmérőimtől meg-fosztottál, engemet utálatossággal adtál ezeknek; bé-rekesztettem annyira hogy meg nem szabadulhatok.

9. Az én szemem meg-szenyvedett a' nyomorúság miatt; minden nap réged hívlać segítségül Vram, te hozzád terjesztém az én kezeimet.

10. Avagy az halottackal cselekeztél-e csudálatos golgot? Avagy az halottac támadnaké-fel, hogy rollad vallást tegyenec?

11. Avagy beszélliké a' koporsóban a' te kegyelmességedet, és a' te igazságodat az halálban?

12. Avagy meg-tudgyáké a' fetétségben a' te igazságodat a' feledékenységneć földében.

13. En te hozzád kiáltoc Vram, és minden reggel az én imádfágom te hozzád érkező.

14. Miért vetfz-el engemet Vram, és miért rejtet-el a' te orczádat én tőlem?

15. Szegény és holt eleven vagyoc a' nyomorúság miatt, és a' te tőled reám bocsátott rettegéseket hordozván félec.

16. A' te busulásid én rajtam által mentenec, és a' te tőled reám bocsátatott félelmeć meg-szorítottac engemet.

17. Környül-vőtteć engemet miat a' vizet; szüntelen környül-vész-nec engemet egyenlő képpen.

18. El-szakasztottad én tőlem az én barátomat és társomat, és az én esmérőim olyanoc mint a' fetétség.

S O L T A R XCIV.

V Ram boszszú állásnac Istene: boszszú álló Isten jelennyel-meg.

2. Magasztaltassál fel földneć birája, fizess-meg a' kevélyeknek.

3. Medj

3. Meddig örvendeznec Vram? meddig örvendeznec a hitetlenec?
4. Vakmerőképpen csácsognac, keményen szolnac: kérésznec az hamiságnac cselekedői.
5. A te népet Vram rontyác, és a te örökségedet nyomorgattyác.
6. Az özvegyet és jövevényt meg-ölic, az árvákat is meg-ölic.
7. Es azt mondgyác: Nem láttya az Isten, és a Jácobnac Iftene nem tudgya.
8. Vegyétéc észetekbe magatokat, kik a' kölség között bolondoc vatoc: és ti balgatagoc mikor tértec észetekre?
9. A' ki a' fület plántálta avagy nem hallé? és a' ki a' szemet teremtettenem láté?
10. A' ki a' pogányokat meg-feddi, avagy nem feddé-meg titeket? és a' ki embereket tudományra tanit, *avagy nem tudna é a' semmit.*
11. Az Vr tudgya az embereknek gondolattyokat hogy hijába valóc.
12. Boldog ember a' kit te tanítándasz Vram, és a' kit a' te törvényedre meg-tanítasz.
13. Hogy nyugalmat adgy annac a' veszedelem napján, mikor az istentelenec vermet áfnac.
14. Bizony nem veti-el az Vr az ő népét, és el nem hadgya az ő örökségét;
15. Mert még az ítélet meg-tér az igazságra: és ő utánna mennec az igazszívű emberek.
16. Kitsoda támadott-fel én érettem a' gonoszul cselekedőc ellen? Kitsoda állott én mellém az hamiság cselekedőc ellen?
17. Ha az Vr segítésül nem volt volna nékem, az én lelkem mostan csendesésgben lakoznéc.
18. Mikor azt mondtam: Az én lábam el-íszamodott; a' te jovoltod Vram meg-erősítet engemet.
19. Es az én bennem való fok gondolkodásimban, a' vigasztalásoc meg-vidámitottác az én lelkemet.
20. Avagy vagyoné te hozzád valami közti az hamiságnac székinec, mely nyomoruságot szerez törvénnecszine alatt?
21. Seregenként gyűlnec az igaznac lelke ellen: és az ártatlannac vért kárhoztattyác.

22. Es lőn énnekem az Vr kövaram, és az én Istenem oltalomnackösziklája.

23. Mert meg fizeti nékiec az ő álnokságokat, és az ő gonofságok el-veszti őket; el-veszti őket a' mi Vranc Istenünc.

S O L T A R C I X.

EN dicséretem nec Istene, ne halgás.

2. Mert a' gonosznac szája, és az álnok száj én ellenem fel-nyitotta magát: szoltak én ellenem házug nyelvel.

3. Es gyűlösféges beszédeckel környül vőttec engemet, és ostromlottac engemet oknélkül.

4. Az helybe hogy én szeretem őket, én velem ellenkezec: En pedig imádkozom vala;

5. Es adtac nékem gonoszt a' jó helyébe: és gyűlölséget az én szeretetem helyébe:

6. Adgy ő nékie gonosz fejedelmet, és az ellenség állyon az ő job keze felől.

7. Mikor törvénczic, meg-győzettetvén jőjön ki onnét, és az ő könyörgési változzanac bünné.

8. Az ő életénec napjai legyenec kevesec: és az ő fejedelemségét más vegye-el:

9. Az ő fiai legyenec árvác, és az ő felesége legyen özveggy:

10. Az ő fiai bujdoszanac-el, koldullyanac, és kereffénec eledelt az ő el-pusztult helyeken.

11. Foglallya-el az usorás néki minden jószágát: és az idegenec ragadozzák-el minden marháját:

12. Ne legyen néki, a' ki alhatatos lenne hozzája a' jó teteményben, és ne legyen a' ki könyörüllyön az ő árváin:

13. Az ő maradéki veszfzenek-el. A' másodic nemzetségben töröltsék-el azoknac nevec;

14. Az ő atyáinac álnoksága legyen emlekezetben az Vr előtt: és az ő anyjánac gonofsága el ne töröltséc:

15. Legyenec az Vr előtt mindenkor: és töröltsék-el a' földről az ő emlekezetec.

16. Mert nem emlekezett meg arrol, hogy irgalmaságot cselekednék,

nék, és kergette a' szegény nyomorult férfiat, és a' meg-keseredet szívűt, hogy azt meg-ölné;

17. Es szerette az átkot, hogy reá szállana, és nem akarta az áldást, és el-távozik tőle.

18. Hogy fel-öltöztetné a' tockal mint öltözzet, és bé-menne mint a' viz ő beléje, és mint az olaj az ő csontyaiba.

19. Légyen ő rajta mint egy palást, mellyel bé-fedeztesd: és mint az övedező, mellyel bé-övedeztesd.

20. E' légyen jutalmoc az Vrtol az én ellenféginéc, és a' kik gonofzt mondanac az én lelkem ellen:

21. De te Vram Isten cselekedgyél én velem *jo!* a' te nevedért, mivel-hogy *jo!* a' te irgalmasságod, szabadíts-meg engemet.

22. Mert szegény vagyoc és szűkölködő, és az én szívem én bennem meg-sebesítettet.

23. Mint az árnyéc mikor el-hanyatlic, el-kell mennem, és idefo-va hanyattatom mint a' fáska.

24. Az én térdeim tántorganac az étlenfég miat, és az én testem meg-száradott, mivel hogy nedveség-nincsen bennem:

25. Annac felötte gyalázatos löttem ő elöttö; mikor engemet lát-nak tekergetic fejeket rajtam.

26. Légy segítségül nékem Vram Isten; szabadíts-meg engemet a' te kegyelmeiséged szerént:

27. Es tudgyák-meg hogy te kezed, és hogy Vram te mivelte ezt.

28. Atkoztanac ő, de te aldy-meg, ellenem támodnac azoc, de meg-szégyenülne, és a' te szolgád örvendez.

29. Az én ellenfégi környül vétetne gyalázattal: és bé-fedeztet-ne mint egy palást val az ő szégyeneckel.

30. Dicsérem az Vrat felötte igen az én számmal: és sok emberekne gyülekezetiiben tisztelem őtet.

31. Mivel-hogy a' szegénne job keze felől áll, hogy meg-tartsa a' nac lelkét azoktol a' kik kárhoztattyá azt.

S O L T A R C X X.

A Z én nyomorúságomban az Vrhoz kiáltéc: és meg-halgata engemet.

2. Vram az én lelkemet szabadíts-meg az hamisság szoló ajakak-tól, és a' család nyelvtől.

3. Mi-

3. Mitsodát ad tenéked, vagy mivel gazdagít meg tégedet a család nyelvűember?
4. Kiknec beszédec hasonlatosoc az erősnec és nyilaihoz, és a' fenyő fába esett tűzhöz.
5. Jaj nékem hogy számkivetett vagyoc a' Mefech nemzetsége között, és lakom a' Kédár nemzetségének sátori között.
6. Sok ideig lakott az én lelkem, a' békeségnek ellenségivel.
7. En a' békeséget szeretem: De mikor én szóloc, ők viadalhoz készülnek.

S O L T A R CXXIII.

TE hozzád emelem az én szemeimet, ki lakozol menyekben.

2. Imé miképpen a' szolgálónac szemei az ő Vroknac segítségére néznek, és a' szolgáló leánac szemei az ő aszfzonyánac segítségére: Azonképpen a' mi szemeinc a' mi Vrunkra Istenünkre, mig nem könyörül mi rajtunc.

3. Könyörülly rajtunc Vram, könyörülly rajtunc: mert meg-teltyesedtűnc gyalázattal.

4. Igen meg-teltyesedett a' mi lelkűnc a' gazdagoknak csufolásockal: és a' kevésnek meg-utálásockal.

S O L T A R CXXXIX.

VRam, te meg-késértettél és esmérsz engemet.

2. Te tudod az én üléfemet és fel-keléfemet, távól látod az én gondolatomat.

3. Az én őszvenyemet és le-fekvéfemet környül vőtted, és minden én utaimat jól tudod.

4. Mikor még az én nyelvem alatt nincsen a' beszéd: imé, Vram, te azt mind jól tudod:

5. Elöl és hától meg-környékeztél engemet, és a' te kezdet én reám vetetted.

6. Csudálatosb és magaságosb a' te bölcséged, hogy nem mint én azt meg-foghatnám;

7. Hová mennéc a' te lelked előtt? és a' te ortsád előtt hová futnéc?

8. Ha a' menybe megyek-is, ott vagy, ha a' koporsóba vetem-is az én ágyamat, ott-is jelen vagy.

9. Ha

9. Ha olyan szárnyam volna-is mint a' hajnalnac, és a' tenger necutólso határánál laknám-is;

10. Oda-is a' te kezed vinne engemet, és a' te job kezed meg-fogna engemet.

11. Ha azt mondándom-is; talám a' fetétség el-fedez engemet: a' fetétség-is világosság lészén én környülem:

12. A' fetétség-is nem fedez-el engemet te előtted; hanem az éfszakai-is mint a' nap fénlic, a' fetétség te előtted olyan mint a' világosság.

13. Az én veséimet te bírod, és te fedeztél-bé engemet: az én anyám nac méhében.

14. Dicsérlec tégedet hogy csudálatos képpen csudálatosá törtel engemet: csudálatosoc a' te cselekedetid, és az én lelkem ezt jól tudgya.

15. Nem rejtetett-el te előtted az én csontaimnac alkotása, mikor formáltattam rejtékben, és csudálatos mesterséggel alkottattam, *ugymint* a' föld nec alsó részeiben.

16. Az én testemet mikor még forma nélkül volna, láttác a' te szemeid, és a' te könyvedbe mind ezec bé-irattattac: a' napok-is mellyeken azok formáltatnac vala, mikor még azokban egy sem volna.

17. Annak-okáért ő melly igen drágálatosoc én előttem a' te gondolatid: és azoknac summájoc mely nagy!

18. Meg-beszélleném azokat, de a' fővenynél többec: mikor fel-ferkenek-is, te veled vagyoc.

19. Hogy ha el-veszténéd, Isten a' hitetlen gonosz embert: a' kegyetlen vér szópók el-távoznánac én tölem.

20. Kik te felőled gonoszul szoltanac; és fel-magasztallyác a' te ellenféligidet.

21. A' kik tégedet gyűlöltec Vram, avagy nem gyűlöltémé azokat? és a' te ellenségidet avagy nem utáltamé?

22. Tökélletes gyűlölséggel gyűlöltém azokat, és énnékem ellenfélim voltac.

23. Késérts-meg engem Isten, és lássad az én lelken a'; próbály-meg engemet, és lásd-meg az én gondolatimat.

24. Es lásd-meg ha boscizuságodra való uton jároc, és hordozz engemet tökéletes uton.

S O L T A R CXL.

S Zabadíts-meg engemet Vram az álnoc emberektől, és a' kegyetlenektől oltalmaz-meg engemet.

2. Kik gondolnac gonoszt az ő szivökben, és mindenekben gyűlne harcra.

3. Meg-élesítettéc az ő nyelveket mint a' kigyoc: Aspis kigyónac mérge vagyon az ő ajakoc alatt.

4. Oltalmaz-meg engemet Vram a' gonoszoknak kezektől, a' kegyetlenektől őriz-meg engemet: arról gondolkodnac hogy lábamrol el-taszítsanac.

5. A' kevélyec tört vetettec nékem és köteleket: hálót vetettec nékem az én őfvenyemre, és ártalmat csináltac nékem.

6. De én azt mondám az Vrnac: En Istenem vagy te: Halgasd-meg az én könyörgésemnec beszédét.

7. Vram Isten én meg-tartásomnac ereje, bé-fedezted az én fejemet a' hadnac napján.

8. Ne engedgyed Vram, a' mít a' gonosz ember kíván, az ő gonosz gondolattokat ne vegyed elő, hogy ne fuvalkodgyanak-fel.

9. A' kik engemet környül vörtec, azoknac ajakoknak mérge buritsa: bé az ő fejeket.

10. Szállyon azokra szén: Vesse azokat Isten a' tűzbe, és a' verembe, honnét meg ne szabadullynac.

11. Az atkozodó nyelv ne légyen állandó e' földön: A' kegyetlen embert mind addig vadászsza a' veszedelem, mig nem nyaka szakad.

12. Bizonynal tudom hogy az Isten a' nyomorulnac pörít fel-véfi, és a' szegényért bőszt áll.

13. Az igazac pedig a' te nevedet dicséric, és az igazac lakoznac a' te orczád előtt.

S O L T A R CXLI.

V Ram te hozzád kiáltoc, sies én hozzám: figyelmezzél az én szomra mikor te hozzád kiáltoc.

2. Mennyen-fel az én imádságom te elődbe mint a' jo illatú füst: és az én kezemnec fel-emelése mint est veli áldozat.

3. Eörizd-meg Vram az én szájamat: oltalmazd-meg az én ajakimnac ajtaját.

4. N J

4. Ne engedgyed hajlani az én szivemet gonofzra, és hogy foglal-lyam magamat hamiságnac cselekedetiben, azockal egybe kik hamis-fágot cselekefznez: és ne engedgyed hogy egyem az ő gyönyörűféges ét-kekben.

5. Fedgyen-még engemet az igaz, és jo neven vészem, dorgállyon meg engemet, és nékem olyan léfzen mint a' drága Balsamum, ne tartsa meg azt az én fejemtől: mennél inkább miveli azt én velem, annál inkább imádkozom érettec az ő nyavalyájokban.

6. Vettefienek-le a' kösziklákra ezekne birái hogy az én beszédimet hallják-meg, mivel hogy azoc gyönyörűfégec.

7. Mert miképpen valamelly ember a' követ vágja, és darabollya a' földön: azonképpen hánnyattattak-el a' mi teteminc a' koporso szájánál.

8. De a' mi fzeimeinc Vram Je hova te reád néznec, te hozzád folya-modom, ne hadd-el az én lelkemet.

9. Orizz-meg engemet a' törtől mellyet vetettec nékem, és az ha-miság cselekedőkne hálójoktól.

10. Effenek a' gonofzfac mindnyájan az ő magoc hálójába: En pedig mindenkor ártalom nélkül által megyec.

S O L T A R CXLII.

A Z én szómmal kiáltoc az Vrhoz: Az én szómmal könyörgöc az Vrnac.
2. Ki-ontom ő előtte az én lelkemet: az én nyomoruságomat ő előtte meg-jelentem.

3. Mikor az én lelkem keseregne én bennem, te tudtad az én őfvenye-mer, mikor valahova mennéc nékem töört vetnéne.

4. Tekénts az én job kezemre, és lássad hogy nincsen ki engemet ef-mérne, nem szaladhatok-el, nincsen ki az én életemre gondot viselne.

5. Kiáltoc te hozzád Vram, ezt mondván: te vagy az én reménfé-gem, és én örökségem az élőkne földében.

6. Figyelmezzél az én kiáltáfomra, mert igen meg-fogyatkoztam, szabadits-meg engemet az én háborgatoimtol, mert el-hatalmaztat én rajtam.

7. Szabadits-ki a' tömlöczből az én lelkemet, hogy dicsérjem a' te-nevedet: engemet környül vefznec az igazac, mikor én velem jól te jen-defz.

S O L.

S O L T A R CXLIV.

Aldott légyen az Vr az én köfzıklám, ki-tanittya az én kezéimet hadakozásra, és az én újaimat a' víjadalra.

2. En jól tévöm és én oltalmazom, én kö-váram és én szabaditom, én páfom kihez folyamodom oltalomért, ki az én népemet nekem engedelmeslé téfzi.

3. Vram mitsoda az ember hogy gondot vífelfz ő rola? és az embernek fia hogy ő felőle gondolkodol?

4. Az ember hasonlatos az híjába valófághoz, és az ő napjai olyanoc mint az el-mulando árnyéc.

5. Vram hajts-le a' te egeidet és szállj alá, üfűd-meg az hegyeket, hogy fűfűölőgjenec.

6. Botsáfs menyűtő-kőveket, és veszfűd-el őket: botsáfűd-ki a' te nyilaidat, és veszfűd-efzeket nékiec.

7. Terjezd-ki a' te kezedet a' magafsfágból, szabadíts-meg és ments-meg engemet a' fok vízekből: az idegeneknek kezekből.

8. Mert az ő sfájoc szol hazufsfágot: és az ő jobb kezec hamífsfágnac job kezec.

9. Iften új éneket éneklec te néked: Tíz hűrű hegedűvel mondoc néned dicséretet.

10. Ki meg-szabadírtya a' királyokat, és meg-menti Dávidot az ő sfolgfját, a' sfablyától.

11. Szabadíts-meg és ments-meg engemet az idegeneknek kezekből, kiknek sfájoc szol hazufsfágot, és kiknek job kezec álnoksfágnac job kezec.

12. Hogy a' mi fiainc légyenek olyanoc mint a' nevekedő plantác az ő gyermekdéd korokban: és a' mi leányinc, mint a' Templum kőveinec hasonlatofsfágára sfépen meg-faragott kővec.

13. A' mi tellyes tárházainc sfolgfáltáffanac sfűntelen elefűget: A' mi juhainc ellyenec ezért, és tiz ezért a' mi faluinokban.

14. A' mi őkreinc legyenec kővérec, ne légyen ellenfűgnec fűmmi rabláfa, fűm valami kűltűzés, fűm kiáltás a' mi utzáinkon.

15. Boldog nép az, a' mellynec így vagyon dolga: Boldog nép az, a' mellynec Iftene a' Jehova.

NYOL

NYOLCZADIK RESZ.

A' meg-szabadításért, és Istennec sok féle jo teteményiért hála-adó szép Soltároc. Soltár szám szerént XXI.

SOLTAR IX.

Dicsérem az Vrat tellyes szivemmel, hirdetem minden te csuda tételidet.

2. Eörvendezec és örülöc te benned, és dicséretet mondoc felléges Isten a' te nevednec.

3. Hogy az én ellenségim háta adta, meg-ütköztec és el-vesztenc a' te ortzád elöl.

4. Hogy az én ítéletemet és igyemet véghez vitted, ültél a' székben mint igaz bíró.

5. Meg-feddetted a' pogányokat, el-vesztetted az hitetlent, az ő nevéket mindenha és mind örökké el-töröltted.

6. Az ellenségnek pusztitási mindenestől fogva meg-szüntenc, az ő várofit el-ronradé, és az ő emlékezetec vélec egyetenbe el-veszett.

7. Az Vr pedig örökké ül, és az ő székít készíti az ítéletre.

8. Es ő meg-ítéli e' világot igazságban, és a' népeknek törvént mond tökéletességben.

9. Es léssen az Vr a' meg-nyomorítottnac fel-magasztalás, és idejekorán való segítsége a' nyomorúságban.

10. Es te benned bizna a' kik esméri a' te nevedet, mert el nem hagyod azokat kik tégedet Vram keresnec.

11. Mondgyatoc dicséretet az Vrnaki Sionban lakik, hirdecsétec a' népec között az ő cselekedetit.

12. Mert ki-keresi a' véreket, azokrol meg-emlekezie, nem feledkezik-el a' szegénec kiáltásáról.

13. Könyörülly én rajtam Vram, lásd-megnyomorúságomat, melyet szenvedec ellenségimtől, ki meg-szabaditasz engemet az halálnac kapuiból.

14. Hogy hirdecsém minden te dicséretedet Sion leányánac kapuiból, és örüllyeca te meg-szabadításodban.

15. Be merültenec a pogányoc a' veremben, *mellyet* ástana; Az hálóban meg-akadott láboc, *mellyet* el-rejtettenec.

16. Meg-ésmértetett az Vra zítéletből *mellyet* cselekedett; Az hitetlen az ő kezénec munkájával meg-kötöztetett elmélkedésre valo do-log.

17. Térjenec az hitetleneca' földbe és minden népec, kik el-feled-keznec az Istentől.

18. Mert nem mind öröcké feledékenységbe lészén a' szegény; a' nyomorultaknac reménségec nem mind öröcké el-vész.

19. Kelly-fel Vram, ne vegyen hatalmat az ember: ítéltesse nek-meg a' pogányoc te előttd.

20. Rettsents-meg Vram őket, ésmérjék-meg a' pogányoc hogyők emberec.

S O L T A R XVIII.

S Zeretlec tégedet Vram én erősségem tellyes szivemből.

2. Az Vr én kösziklám, és én váram, és én szabadítóm; En Istene-m, én erősségem, ő benne bizom, én paísom, és az én szabadulásom-nac szarva, én fel-magasztalásom.

3. A' dicsérendő Istent midőn segítségül hívtam, az én ellenségimtől meg-oltalmaztattam.

4. Környül vőttenec volt engemet az halálnac kötelei, és az álnoc emberek nec foksága rettent vala engemet.

5. A' Pokolnac kötelei környül vőttenec volt engemet; előmet vót-réc volt az halálnac törei.

6. Az én nyomorúságomban hívtam segítségül az Vrat, és kiáltottam az én Istennemec, és meg-halgatta szomat az ő templomából, és az én kiáltásom ő előtte jutott az ő füleibe.

7. Meg-indult, és reszketett a' föld, és az hegyek nec fundamentomi meg-háborodtanac, az ő haragja ellen.

8. Füst jött-ki az ő orrából, és emészto tűz az ő szájából; és eleven szenec ő töle.

9. Fölöttünc bé-vonta az eget felhöckel; és le-szállott: és homály volt az ő lábai alatt.

10. Es vitettetett a' Cherubimokon, és repülött a' szelek nec szár-nyain.

11. Bé-vontra az ő fátorát fetétséggel, az ő fátorát környül vötte fetét vizekkel és fűző folyhőckel.

12. A' fényesség miatt, mely volt ő előtt, a' folyhőc el-multanac; kö-első és eleven szenecc következénec.

13. Es dörgött az égből az Vr, és a' felséges Isten adta az ő szavát; kö-első és eleven szenecket.

14. Es ki-botsátta az ő nyilait, és el-széleszté őket; a' villámáfokat meg-fokasította, és meg-háborította őket.

15. Ackor a' vizeknek örvényi láttatánac, és ki-nyilatkoztatánac a' föld kerekseginec fundamentomi; a' te meg-feddéfed miatt Vram, és a' te haragodnac szelénec fuvása miatt.

16. Botsátott segítséget az égből, és fel-vött engemet: és ki-vont engemet a' fok vizekből.

17. Ki-ragadott engemet az én hatalmas ellenségim között; és az én gyűlöldöm között; mert erősbec voltanac én nálamnál.

18. Előmet vettéc énnékem az én veszedelmemnec napján: de az Vr volt énnékem pálczám.

19. Ki-vitt engemet tágas helyre, és ki-ragadott engemet, mert jó-mat kívánnya énnékem.

20. Meg-fizetett énnékem az Vr az én igazságom szerént; az én kezeimnec tisztasága szerént fizetett énnékem.

21. Mert meg-öriztem az Vrnac útait, sem hitetlenől nem szakadtam-el az én Istenemtől.

22. Minden ő ítéleti én előttem vадnac: és az ő parancsolatit nem hántam-el tőlem.

23. Es voltam tökéletes ő előtt; és meg-tartóztattam magamot az én bűneimtől:

24. *Annak-okáért* meg-fizetett énnékem az Vr az én igazságom szerént: az én kezeimnec tisztasága szerént az ő szemei előtt.

25. Az irgalmashoz te irgalmas vagy, és a' tökéleteshez tökéletes vagy.

26. A' tisztával tiszta vagy, és a' vizszáshoz vizszás vagy.

27. *Annak-okáért* te a' nyomorodott népet meg-tartod; és a' kevélyeknek szemeket meg-alázod.

28. Mera

28. Mert te gyújtod meg az én szövétnekemet; te én Vram Istenem meg-világosítod az én sötétségemet.
29. Mert én te általad mégyec által az ellenségnek táborán: és az én Istenem által mégyec a' köfalokon által.
30. Ennec az Istennek uta tökéletes: az Vrnac beszéde igen tiszta; és paísa minden ő benne bizóknac.
31. Mert kitsoda Isten a' Jehova kívül? és kitsoda hatalmas a' mi Istenünk kívül?
32. Az Isten ővedzett-fel engemet erővel: és ő egyenesítette-meg az én utamat.
33. Ollyanná tőtte lábaimat mint a' szarvasoknak láboc: és az én váraimba állatott-bé.
34. Eő tanította az én kezemet az hartzra; annyira hogy az én kezem által meg-romlanának az értz kézivec.
35. Es adtad énnékem a' te szabadításodnac paísa, és a' te job karod tartott engemet; és a' te jóvoltod magasztalt-fel engemet.
36. Ki terjesztetted lépésimet én alattam; és az én lábaim nem fáradtanak-el.
37. Midőn ellenségimemet kergettem, meg-fogtam őket: és meg nem tértem, miglen meg-emésztettem őket.
38. Meg-vertem őket, és fel nem kelhetnec; el-hullottanac az én lábaim alatt.
39. Mert fel-ővedzettél engemet erővel az hadra; az én ellenségimemet én alattam le-nyomtad.
40. Az én ellenségimnek nyakokat én kezembe adtad; és az én gyűlölöimemet el-vesztetted.
41. Kiáltottanac, de nem volt ki őket meg-szabadította volna; Az Vrhoz, de nem halgatta-meg őket.
42. Es apróra törtem őket mint a' port a' szél ellen; és mint a' piaztos lévő sárt le-tapodtam őket.
43. Meg-szabadítottál engemet a' népnek pártolásától; tőttél engemet a' pogányoknak fejévé, a' mely népet nem esmértem, szolgált énnékem.
44. A' kik csak meg-halhattanak-is, engedtenec énnékem: és az idegen fiak

genfiak hazudtanac énnékem:)(

45. Az idegen népec meg-eptenec, és reszkettenec az ő hajlékokban.

46. Ellyen az Vr és légyen áldott az én közfiklám: és magasztaltság-fel az én szabadtásomnac Istene.

47. Isten az ki én érettem boszszut áll; és ki fok népet én hozzám holdtat.

48. Ki engemet az én ellenségimtől meg-szabadítottál: és az én ellenem támadóktól meg-mentettél; és a gonosz ember kezéből ki-ragadtál.

49. Ennek-okáért diesérlec tégedet Vram a' pogányoc között; és a te neved nec éneklec.

50. Mert te a te királyodat fokszor csudálatos képpen meg-szabadítottad; és a te meg-kent királyoddal a Dáviddal, irgalmaságot cselekedtél; és az ő maradékával mind öröcké.

SOLTAR. XXI.

VRam a' te erősségedben örül a' király: és a' te szabadtásodban felőtte igen örvendez!

2. Az ő szivénec kívánságát meg-adtad néki, és az ő ajakinac kérését nem tagadtad-meg őtőle.

3. Mert elől vőtted őtet a' te jóvaidnac áldásával, és őttől az ő fejébe tiszta arany coronát.

4. Eletet kért te tőled, és adtál ő néki napoknak hofzszufágit mind öröcké: és mind éltig.

5. Nagy az ő dicsekedése a' te meg-tartásodban; fényeséget és ékeséget vetettél őreá.

6. Mert vőtetted ő reá minden féle bővféges áldásodat: mind öröcké, meg-vidámitottad őtet a' te színed nec örömevel.

7. Mert a' király bizik az Vrbán: azért bizván a' magasságoknak jó kedvében, meg nem hanyatlic.

8. Meg-talállya a' te kezéd minden te ellenségedet, és a' te jobbod meg-talállya azokat, kik gyűlölnék tégedet.

9. Ollyanná tészed őket mint a' tűznek kemenczéjét a' te haragodnak idején; az Vr az ő haragjában el-nyeli őket, és meg-émeszti őket a' tűz.

10. Az ő magzattyokat e földről el-vezted, és az ő magvokat az embereknec fiaik között.

11. Mert te ellened gonoszt végeztene; és csalárdfágot gondoltanak, *mellyet véghöz* nem vihetne.

12. Mert te őket csúlul veted; és meg-vonszod a' te ivedet ő ellenec.

13. Magasztaltsál-fel Vram a' te erőrségedben; énekellyűc és dicsérjűc a' te hatalmadat.

S O L T A R XXX.

Fel-magasztallac tégedet Vram; mert fel-emeltél engemet; és nem engedted hogy az én ellenségim én rajtam örüllyenec.

2. En Vram Istenem, te hozzád kiáltottam, és meg-gyogyítottál engemet.

3. Vram ki-hoztad a' koporsóból az én lélkemet; meg-elevenítettél engemet; holott egyebec a' koporsóban szállottanac.

4. Dicsérjéte az Vrat-ő hivei, és dicsérjéte az ő szentségénec emlékeztet.

5. Mert egy szempillantásiglan tart az ő haragja, és öröcké valo az ő jó akarattya; este siralom vagon, és reggel öröm.

6. En pedig az én jó állapotomban így gondolkodom vala: soha meg nem változic az én állapatom.

7. (Vram a' te jó kedvedből erősítettél vala meg az én hegyemet:) De mi helt el-rejtéd a' te orczádat, én meg-háborodám.

8. Te hozzád kiáltottam Vram; és te néked könyörgöttem Vram, *mondván:*

9. Mi haszon vagon az én véremben hogy ha a' koporsóba szállóc? vallyon s' dicséré tégedet a' por? vallyon s' hirdetié a' te igazságodat?

10. Halgás-meg Vram, és könyörülly rajtam; Vram légy énnékem segitőm.

11. Fordítottad az én siralmimat énnékem örömré; le vetetted az én gyász ruhámat, és bé-övedzettél engemet örömmel.

12. Ennek-okaért énekel tenékéd az én lélkem, és nem vesztetél, én Istenem öröcké dicsérlec tégedet.

S O L T A R XXXIV.

A Ldom az Vrat minden időben, mindenkoron az ő dicséreti az én számban vagyon.

2. Az Vrbán dicsekedicz én lelkem; ezt meg-halván a' nyomorultac örülni fognac;

3. Magasztalljátoc az Vrat velem öszve, és magasztllyuc az ő nevét egyetemben.

4. Meg-kerestem az Vrat, és meg-halगतott engemet; és minden rettegésemből meg-szabadított engemet.

5. A' kik ő reánézne és ő hozzá futnac; azoknac orczájoc meg nem pirulnac.

6. Imé ez a' szegény kiáltott, és az Vr meg-halgattra őtet; és minden ő háborufáigiból meg-szabadította őtet.

7. Tábert jár az Vr Angyala az őtet félőckörnyül, és meg-szabadította őket.

8. Kósfollyátoc-meg és láfsátoc-meg, melly igen jó legyen az Vr: boldog ember az, a' ki ő benne bizic.

9. Féllyétec az Vrat kik ő szenti vattoc: mert semmi fogyatkozásoc nincsen az őtet félőcknek.

10. Az oroszlánoknak köllykei meg éhezne: és szűkölködnec, de a' kik az Vrat keresic semmi jó nélkül nem szűkölködnec.

11. Jöjjetec ide fiaim, és halgassátoc engemet: az Vrnac félelmére meg-tanítlac titeket.

12. Kítsoda az ember a' ki ez életet kívánna? és kívánna latni az ő jó napit?

13. Tartoztasd-meg nyelvedet a' gonosztol; és a' te ajakidat hogy ne szollyanac csalárdfagot:

14. Hajolly-el a' gonosztol és cselekedgyéljot: keresse a' békeféget és kövesd azt.

15. Az Vrnacszemei az igazakon, és az ő fülei azoknac kiáltásokon:

16. Az Vrnac tekinteti azok ellen vagyon, kik gonoszt cselekedne, hogy ki-gyomlálya é földről azoknac emlekezeteket.

17. Az igazac kiáltnac, és az Vr meg-halgattya, és minden ő nyomorúságokból meg-szabadította őket.

18. Közel vagyon az Vr az töredelmes szivekhöz; és a' töredelmes
Lelkűeket meg-tartya.

19. Sok nyomorúsági vadnac az igazaknac; de mind azokból meg-
szabadittya őket az Vr.

20. Meg-őrizi minden őcsontyokat; egy azok közül meg nem ron-
tatic:

21. A' hitetlent pedig meg-öli az gonofság; és a' kik gyűlölik az iga-
zat, el-vesztetnec.

22. Meg-szabadittya az Vr az őszolgainac lelkeket; és el nem vesz-
nek a' kik ő benne biznac.

S O L T A R XXXVII.

NE bősíszonkodgyál a' hitetlenekre: se ne irégykedgyél a' gonoszul
cselekedőkre:

2. Mert mint a' fű hirtelen ki-vágattatnac, és mint a' zöldellőftű
meg-száradnac.

3. Bizzál az Vrban és cselekedgyél jor: lakozzál e' földön, és éllý
hitnec általa:

4. Gyönyörködgyél az Vrban: és meg-adgya te néked a' te szivednec
kéréfét.

5. Hadgyad az Vrra a' te úradat, és bizzál ő benne; és ő meg-csele-
kefzi.

6. Es ki-hozza a' te igazságodat mint a' világot, és a' te ítéletedet mi-
képpen a' délt.

7. Vesztegségben légy az Vrban és várjad őtet: és ne bősíszonkod-
gyál azoc ellen, kiknec jó szerencsés életec vagyon, és kik gonosztaná-
cst követnec.

8. Szűnnyél-meg a' haragtol és hadd-el busuláfordat; ne bősíszonkod-
gyál; hogy te-is gonoszt ne cselekedgyél.

9. Mert a' gonoszoc ki-vágattatnac; de a' kik az Vrat várjác; örökké-
gűl bírjác a' földet.

10. Es kevés idő múlva a' hitetlen el-vész; nézed a' helyét, és ő
nem léfzen.

11. A' szelédéc pedig léfznec örökkősi a' földnec, és gyönyörködtetie
magokat a' békeségnec foklágában.

12. Tanácsot tart a' hitetlen az igaz ellen, és foggal csikorgat ő el-
léne.

13. Az Vr pedig neveti őtet; mert láttya hogy el-jő az ő napja.

14. Fegyvert vontanac a' hitetlenec, és meg-vontac az ő íveket; hogy le-verjék a' szegént, és a' szükölködőt; és meg-ölyléc az igazan él-
lőket:

15. De az ő fegyverec mennyen bé az ő szivekbe, és az ő íveket törer-
teffenek-el.

16. Jobb az igaznak a' kitsény, hogy nem mint a' hitetlen fejedelmek-
nek az ő gazdaglágoc.

17. Mert a' hitetleneknek karjoc el-törettetnec: de el-tartya az Vr
az igazakat.

18. Esméri az Vr a' tökéleteseknek napjait; és az ő örökléggé meg-
marad mind öröcké.

19. Meg nem gyaláztatnac a' veszedelmes időben, főt az éfégnec
idejében meg-elégéttetnec.

20. De a' hitetlenec el-veszne, és az Vr nac ellenfégi mint a' bárá-
nyokba valo kövérség meg-émésztetnec, és mint a' füst semmivé lészne.

21. Kölcsönt kér a' hitetlen, és meg nem fizet: az igaz pedig irgal-
mas és oltogat.

22. Mert a' kik meg-áldattatnac ő töle, e' földet birják: és a' kik meg-
árkoztatnac ő töle, ki-gyomláztatnac.

23. Az igaz ember ec lépéfi az Vrtol erősitetnek-meg, és az ő útát,
szereti.

24. Ha el-eséndic, meg nem rontatip; mert az Vr tartya őtet az ő
kezével.

25. Gyermecc voltam és meg-vénhöttem: de soha nem láttam hogy
az igaz el-hagyatott volna, és az ő kenyér kereső magya.

26. Minden naponként irgalmaskodic és kölcsön ad, és az ő magzat-
tya áldásban vagyon.

27. Távozzál-el a' gonosztól; és cselekedgyél jót: és maradando lész
mind öröcké:

28. Mert az Vr szereti az ítéletet, és el nem hadgya az ő szenteit: de
öröcké meg-öriztetnec: a' hitetleneknek pedig maradvóc ki-vágattat-

29. Az igazac örökkéigül bírja e földet, és lakoznac örökké azon.
 30. Az igaznac szája bölcseléget beszéll, és az ő nyelve ítéletet szoll.
 31. Az Istennec törvénye az ő szivében vagyon, *annak-okaért* az ő lépési meg nem tántorodnac.
 32. A hitetlen szemléli az igazat, és keresi őtet halálra.
 33. Az Vr pedig nem hadgya őtet a hitetlenec kezében; sem nem kárhoztattya őtet, mikor meg-ítéltetie.
 34. Várjad az Vrat, és őrizd meg az ő útát; és fel-magasztal tégedet, hogy örökkéigül bírjad e földet, és mikor a hitetlenec ki-gyomlálatnac meg-látod.
 35. Láttam el-hatalmazott hitetlent; és hogy a fel-fuvalkodott mint a ki-terjedett zöldellő fa.
 36. De el-muléc, és imé nem vala; kerestém őtet és meg nem találám.
 37. Nézd meg a tökéletteft, és vedd elzedben az igazat, mert e *főle* ember nec-végezetre békefége lőszon.
 38. A hitetlenec pedig egyetemben el-vesznec, és a gonoszoknak maradékoc ki-gyomlálatnac.
 39. Az igazaknac pedig meg-maradásoc az Vrtól vagyon, ki ő nékik erőssége a háboruságnac idején:
 40. Meg-ségéti őket az Vr, meg-szabadittya őket: meg-szabadittya őket a hitetlenektől és meg-tartya őket, mert ő benne biznac.

S O L T A R XLVI.

A Z Isten a mi oltalmunc és erősségűnc; és igen alkotmas segítségűnc a mi nagy nyomoruságinkban.

2. Ennek-okaért nem félűnc ha a föld meg-indulna-is; Es ha szintén az hegyec a tengerbe bé-merülnének-is.
 3. Még ha zúgnac és fel-emelkednec az ő vizei-is; Es ha annak háborgása miatt az hegyec le-omolnak-is.
 4. Az ő vizénec folyáfi meg-vidámittyac az Istennec városát; és a felséges Istennec szent lako helyét.
 5. Az Isten ő közepette vagyon, ennek-okaért meg nem indul; meg-ségíti Isten őtet hajnal felé.
 6. A pogányok fel-rohantanac, az országoc meg-indultanac, de mihelyen ő szót ada, ottan meg-csendesedéc a föld.

7. A fő

7. A seregeknek Istene velűnc vagyon, a' Jácóbnac Istene mi várunc.
 8. Jövetec és látsátok meg az Vrnac cselekedéit; mely nagy pusztaságokat szerzett ez földön.

9. Eő szállittya le az hadakat mind ez széles földön; el-töri az ivet, és el-rontya a' kopját, és a' szekereket tüzzel meg-égeti.

10. Szünyetek meg és esmérjétek meg hogy én vagyok az Isten, ki fel-magasztaltatom a' pogányoc között, és fel-magasztaltatom az egész földön.

11. A seregeknek Vra Istene mi velűnc vagyon, és mi oltalmunc a' Jácóbnac Istene.

S O L T A R XLVII.

Minden népec tapsolljatoc kezeteckel, örvendezzetc Istennec világos szóval.

2. Mert az Vr felséges és rettenetes nagy király mind az egész földön.

3. Ki a' mi birodalmunc alá veti a' népeket, és a' pogányokat a' mi lábunc alá.

4. Ki el-választotta nekűnc a' mi örökséginket, Jácóbnac dicsőséget, kit szeretett.

5. Fel-méne az Isten nagy örömmel, az Vr trombita szóval.

6. Énekellyetec az Istennec, énekellyetec a' mi királyunknac, énekellyetec.

7. Mert az Isten mind e' széles földnec királya: énekellyetec őnéki bölcsen.

8. Vralkodic az Isten minden pogányokon, az Isten ül az ő szentség-nec székiben.

9. A' népeknec fejedelmi gyülekeztenec az Abrahám Istenének népéhez; mert Istene a' földnec meg-oltalmazása, ki igen fel-magasztaltatot.

S O L T A R XLVIII.

NAgy az Vr és igen dicséretes a' mi Istenünknek városában, az ő szent-ségének hegyén.

2. A' Sionnac hegye kies hely, és mind e' széles földnec öröme, észak-felől való oldala a' nagy királynac városa.

3. Isten vagyon az ő palotájában, és ő esmértetic erős oltalomnac.

4. Mert

4. Mert imé a királyoc egyben gyűltenec, és hiában el-multanac mellőle.

5. Eők pedig ezt látván el-csudálkoztanac, meg-rettentenec és hanyathomlóc eszenec.

6. A' refizketés ott őket el-fogá, a' fájdalom mint egy szülő aszfzonyi állatot.

7. A' napkeleti széllel el-rontod a' tenger nec hajoit.

8. Miképpen hallottuc, acképpen láttuc a' feregek nec Vránac Istenének városában, a' mi Istenünk nec városában: az Isten meg-erősíti azt mind öröcké.

9. Vártuc ő Isten a' te irgalmasságodat a' te templomodnac közepette.

10. Miképpen vagyon Isten a' te neved, acképpen vagyon a' te dicséreted mind e' széles föld nec határáig: a' te job kezed tellyes igazsággal.

11. Eörüllőn Sionnac hegye, és vigadgyanac Judánac leányi a' te titéletedért.

12. Környékezzétek meg a' Siont, és kerüllyétek meg őtet: számlállyatok meg az ő tornyait:

13. Nézzétek meg szivetec szerént az ő kö falainac erőlségit: látsátok meg az ő palotáit; hogy hirdésétec az utánatoc való nemzetség nec.

14. Mert ez az Isten mi Istenünk mind öröckön öröcké; ő igazgat minker mind halálig.

S O L T A R LXIII.

EN Istenem, én Istenem vagy te, jó reggel kereslec tégedet, az én lelkem szomjuhozic tégedet: Kévánt tégedet az én testem a' pusztaszomjuhozó, és viznélkül való földön:

2. Hogy a' te hatalmasságodat és dicsőségedet látnám, a' mint a' szent hájlekban szoktalac vala téged látni:

3. (Mert a' te kegyelmességed jobb az életnél) hogy az én ajakim dicsérjenec tégedet.

4. Es ugy áldanálac tégedet az én életemben: és a' te nevedbe fel-emelném az én kezeimet:

5. Mint a' kövérséggel ugy bé-tellyesedic az én nyelvem, mikor vig ajakackal dicsér tégedet az én szám.

6. Bizony meg-emlekezem te rólad az én ágyamban, és éjjeli vigyázásimban gondolkodom te felőled.

7. Mert

7. Mert nékem segítség voltál : és a' te szárnyaidnac árnyékában örvendezec :

8. Az én lelkem te hozzád ragaszkodott, a' te job kezéd őriz engemet.

9. Azok pedig a' kik veszedelemre keresic az én lelkemet, a' földnec alsó részére mennek.

10. A' szablyánac kezébe esnec, és a' rókáknac leszneceledeli.

11. A' király pedig örvendez az Istenben, és diésekedic, valaki es küszic őreája, mert bé-dugattatic az hazugság szőlőknac szájoc.

S O L T A R LXXVII.

A Z én szommal az Vrhöz kiáltottam : Az én szommal az Istenhez kiáltottam és meg-halgata engemet.

2. Az én nyomorúságomnac napján az Istent meg-keresem : Az én kezemet éjjel ki-terjesztettem és el nem fáradott, mikor az én lelkem vigasztalást nem akarna bé-venni.

3. Meg-emlekezem Istenről mikor háborgoc: gondolkodom, mikor az én lelkem nec szomorúsága vagyon :

4. Az én szemöldökimet meg-tartoztattad; meg-háborodtam vala, annyira hogy nem szolhatnéc.

5. Gondolkodni kezdéc a' régi napokrol, és az el-múlt időknec esztendeiről.

6. Meg-emlekezém az én énekimről, etzaka az én szívembengondolkodom vala : és az én lelkem tudakozic vala mondván :

7. Avagy mind öröcké el-vetnéc az Isten ? és nem lennéc többé jó akaro ?

8. Avagy el-fogyotté mindenestől az ő kegyelmessége ? avagy meg-szünneké az ő igéreti nemzetségről nemzetségre.

9. Avagy el-felelkeznék a' kegyelmességről ? avagy az ő haragjában meg-tarthatnáje irgalmasági ?

10. Az után mondéc : Ez az én nyavalyám : De ezeket el-változtathatty a' magasságos Isten nec job keze.

11. Meg-emlekezém eleitől fogya valo csudálatos dolgaidrol :

12. Es gondolkodám minden cselekedetiről ? és szolloc vala a' te dolgaidrol :

13. Isten a' te úrad szentséges; kitsoda olyan nagy Isten mint az Isten?
 14. Te Isten cselekedszel csuda dolgokat: A' népeknek meg-jelentetted a' te hatalmasságodat.
 15. Meg-szabadítottad a' te népedet hatalmad által; a' Jacobnac és Josephnek fiait.
 16. Látánac a' vizec tégedet Isten, látánac tégedet a' vizec, és meg-félemlénec: a' mélységek-is meg-indulánac.
 17. A' vizeket meg-árasztác a' felhőc: meg-zendülénec a' egec: és a' te nyilaid széllyel futkostac.
 18. A' te menydörgéfednec szava az égben: A' te villámásid meg-világosítottac e' földet: meg-rendült és meg-indult a' föld.
 19. A' tengeren volt a' te úrad, és a' te ősvényid a' nagy széles vizeken: és a' te nyomodat nem esmérték-meg.
 20. A' te népedet mint a' juhokat hordoztad, Mosénec és Aaronnac kezek által.

S O L T A R X C I I .

IO dolog az Vrat tisztelni, és a' te nevednec éneket mondani, felséges Isten.

2. Hirdetni minden napon a' te kegyelmességedet, és a' te igaz mondasodat minden éjjele;
 3. Tíz hurú hegedővel, lantval éneckel, hegedővel.
 4. Mert meg-vidámitottál engemet Vram a' te cselekedetiddel; a' te kezeidnec cselekedetiben örvendezec.
 5. Mely nagyoc Vram a' te cselekedetid: igen mélységefec a' te gondolatid.
 6. A' balgatag ember nem vészí az érzébe: és a' bolond nem érti ezt.
 7. Hogy mikor virágoznac a' gonoszoc mint a' füvec, és virágoznac mind az hamisság cselekedőc: el-vesznec mind öröcké.
 8. De te vagy felséges Isten mind öröcké, Vram.
 9. Mert imé a' te ellenségid Vram, a' te ellenségid *mondom* el-vesznec; és el-szélednec mind az hamisság cselekedőc;
 10. Es fel-emeled az én szarvamat mint az Vnicornisnac, mivel hogy meg-kenettettem szép zöldellő olajjal.
 11. Es meg-láttya az én szemem az én ellenem támadott ellenség

men a te ítéletidet, és a' gonoszoc felől meg-hallja az én fűlem a' melyeket akar.

12. Az igaz virágozic mint a' pálma fa: és meg-szaparodic mint a' Libánusnac Cedrusa. (nae.

13. Az Vr házánac palánti, a' mi Istenünk nec tornátziban virágoz-

14. Vénségeken is gyümölczöznec, kövérec és zöldellőc léznec:

15. Hogy hirdesséc az Vrat az én kösziklámát igaznac lenni; és hogy nincsen semmi hamisság ő benne.

S O L T A R C I I I.

Aldgyad én lelkem az Vrat: és minden belső részeim az ő szent nevére.
2. Aldgyad én lelkem az Vrat; és el ne felelkezzél semmi jo-téményiről.

3. Ki meg-kegyelmez minden te bűneid nec, ki meg-gyógyította minden betegségedet:

4. Ki meg-szabadította a' koporsóboja' te életedet: ki tégedet megkoronáz kegyelmességével és irgalmaságával.

5. Ki minden jóval meg-elégíti a' te szádát, meg-ujjította a' te ísűlődat mint a' fáskefelyűnec.

6. Igaságot cselekeztic az Vr: és ítéletet a' nyomorultaknac.

7. Meg-jelenti az ő utait Móses nec: az Izrael fiainac az ő gondolatit.

8. Irgalmas és kegyelmes az Vr, késedelmes az haragra, és igen kegyelmes.

9. Nem mind öröcké feddődic: és nem tattya-meg mind öröcké az ő haragját.

10. Nem a' mi bűneinc szerént cselekeztic mi velűnc, és nem fizet mi nekűnc a' mi álnokságunc szerént.

11. Mert mely igen magas az ég a' földtől, olyan igen nagy az ő jo volta az őtet félőkhez:

12. Mely távol vagyon a' napkelet a' nap nyugattól, oly messze vette mi tőlűnc a' mi bűneinket.

13. Miképpen könyörül az atya az ő fiain, azon képpen könyörül az Vr az őtet félőkön.

14. Mert ő tudgya hogy romlandó edényec vagyunc: meg-emleke-

zicrola hogy porból való vagyunc.)(

15. Es hogy az halandó embernek napjai hasonlatosok a' fűhöz, és hogy mint a' mezőnek virága úgy virágzic.

16. Es mikor a' szél által mégyen rajta, nem leszén többé, és nem eméri többé azt az ő helye.

17. De az Vrnac jó volta mind öröckön öröcké az ötlet félőkön, és az ő igazsága annac fiainac fiain:

18. Azokon a' kik meg-örizic az ő szövetségét, és meg-emlekeznec az ő parancsolattýáról, hogy azokat cselekedgyéc.

19. Az Vr a' mennyekben helyhezette az ő székít, és az ő birodalmánac mindeneken hatalma vagyon.

20. Aldgyátoc az Vrat ő Angyali, kik erővel hatalmasoc vattoc: kik az ő parancsolattýát mivelitec, engedvén az ő beszédénec szavánac.

21. Aldgyátoc az Vrat minden ő feregi, minden ő szolgai kik az ő akarattýánac engedtec.

22. Aldgyátoc az Vrat minden ő teremtet állati, az ő uralkodásánac minden helyein; Aldgyad én lelkem az Vrat.

S O L T A R III.

VRam mely igen meg-fokafodtanac az én ellenségim: mely fokban vadnac az én ellenem támadóc.

2. Sokan mondgyac az én lelkem felől, nincsen ő néki szabadulása az Vrtol.

3. Te pedig Vram énnékem paísom vagy, dicsőőségem vagy, és felmagasztalod az én fejemet.

4. En fel-szóval az Vrhoz kiáltottam, és meg-halगतott engemet az ő szentségénec hegyéről.

5. En le-fekszem el-aluszom és fel-kelec, mert az Vr oltalmaz engemet.

6. Nem félec sok ezer néptől, mely minden felől meg-környékezett engemet.

7. Kelly-fel Vram, tarts-meg engemet én Istenem, verd artzul minden én ellenségimet, fogait ellenségimnec ronts őszve.

8. Az Vréa szabadítás, és a' te népeden vagyon a' te áldásod.

S O L T A R CXIV.

Mikor az Izrael népe ki-jöve Egyiptomból: és a' Jácobnac háza népe a' pogány nép között:

2. Lőn a' Jüda őszentséges népe: és az Izrael ő Vrakodása.
3. Látá a' tenger őtet és el-futamodéc: és a' Jordán vize hátra térüle;
4. Az hegyec szöknece vala mint a' kofoc: és a' halmoc mint a' juhoknak barányai.

5. Mitsoda az oka tenger hogy meg-futamodál: és te Jordán vize hogy hátra fordulál?

6. Hegyec mitsoda az oka hogy szöktöc vala mint a' kofoc: és halmok mint a' juhoknak barányai? (lőtte.)

7. Az Vrnac ortzája előtt indult-meg a' föld: a' Jácobnac Istenének e-

8. Ki változtattya a' kösziklákot álló tova: és a' köszalat vizeknek forrásává.

S O L T A R CXV.

Nem nekűnc Vram, nem nekűnc: hanem a' te nevednek adgyad a' dicsőséget, a' te irgalmafságodért és te igazságodért.

2. Miért mondanác a' pogány népec hol vagyon most az ő Istenec?

3. A' mi Istenűnc a' menyben vagyon, és mindeneket a' mellyeket akart, teremtet.

4. De azoknac bálványocezűst és arany, embereknek munkája.
5. Szájoc vagyon és nem szolnac; szemec vagyon és nem látnac;
6. Fülök vagyon és nem hallanac; orrok vagyon és nem illatoznac;
7. Kezec vagyon, de nem tapogatnac; láboc vagyon de nem járnac; és nem ivöltenec az őtorkockal.

8. Ha sonlatofoc legyenec azokhoz a' kik azokat tsinállyác, és mind a' kik azokban biznac.

9. Izrael bizzál az Vrban, azoknac segétségec és paifock benne bizznak.

10. Aaron háza népe bizzatoc az Vrban: azoknac segétségec és paifok ő.

11. Kik félitec az Vrat bizzatoc az Vrbā azoknac segétségec és paifoc ő.

12. Az Vr meg-emlekeziec mi röllunc és meg-áld minket; Meg-áldgya az

gya az Izrael házát, meg-álgya az Aaron házát.)(

13. Meg-áldgya azokat kik félic az Vrat, a' kirsényeket és nagyokat.

14. Meg-szaporit az Vr titeket: titeket és a' ti fiaitokat.

15. Aldottac léfztec az Vrtol, ki-teremtette a' mennyet és a' földet.

16. A' magasságos egec az Vr é: a' földet pedig adta az embereknek fiainac.

17. A' meg-holtac nem dicsérnec téged Isten; és a' kik a' föld alá mennec.

18. Hanem mi áldgyuc az Istent mostantol fogva mind öröcké. Dicsérjétec az Istent.

S O L T A R CXVI.

S Zeretem az Vrat, mert meg-halgattya az én szomat és az én imádságot.

2. Es az őfülét én hozzám hajtotta, mikor az én életemnek napjaiban ötöt segítségül hívám.

3. Környül vörttec vala engemet a' halálnac kötelei, és a' pokolnac keferűségi el-foglaltac vala engemet, nyomorúságot és nyavalyát talál-tam vala.

4. Es az Vrnac nevét segítségül hívám *ext mondván*: kérlec Vram, szabadíts-meg az én lelkemet.

5. Kegyelmes az Vr és igaz: és a' mi Istenűnc irgalmas.

6. Meg-örizi az alázatosokat az Vr, mikoron el-fogyatkoztam volna meg-szabadita engemet.

7. Térj-meg én lelkem a' te nyugalmadba: Mert az Vr jól tött te veled.

8. Mivel-hogy-meg-szabaditottad az én lelkemet az haláltól: az én zemeimet a' könyhullatástól, és az én lábamat az eséstől.

9. Jároc az Vrnac orczája előtt az élőknek földekben.

10. Hittem és annak-okáért szoltam, *noha* én felette igen meg-aláz-tattam volna. (zug.

11. En azt mondtottam az én félelmemnek *idején* minden ember ha-

12. Mivel fizesséc az Vrnac, minden én hozzám való jó tétémé-nyiért?

13. A' szabaduláért való hálá-adásnac pohárát veszem, és az Vrnac nevét hívom segítségül.

14. Az én fogadásimat meg-adom az egész község előtt az Vrnac.
 15. Az Vrnac szemei előtt bocsúlletes az ő szenteinek haláloc.
 16. Vram kétségnélkül én te szolgád vagyoc, te szolgáló leányodna fia, ki az én köteleimet el-szaggattad.
 17. Te néked áldozom hálá adásnác áldozattyával, és az Vrnac nevére segétségül hívom.
 18. Az én fogadásimat meg-adom az Vrnac; az ő egész gyülekezeti előtt.
 19. Az Vrnac házánac tornácziban; te közeperted Jerusálem. Dícsérjérec az Vrat.

S O L T A R CXXIV.

HA az Vr nem volt volna mi velűnc, mondgya most az Izrael.
 2. Ha az Vr nem volt volna mi mellettűnc, mikor az emberek mi ellenűnc támadnának.

3. Ackor minket elevenen el-nyeltenec volna, mikor az ő busuláloc mi ellenűnc fel-gerjedet volna.

4. Ackor a' vízec el-buritottac volna minket, a' patac által ment volna a' mi lelkünkön.

5. Ackor által mentec volna a' mi lelkünkön a' meg-áradott vízec.

6. Adott légyen az Vr, ki nem adott minket prédára az ő fogoknac.

7. A' mi lelkűnc meg-szabadult mint a' madár a' madarásznac töriből; a' töör el-szakadozott és mi meg-szabadultunc.

8. A' mi segitségűnc volt az Vrnac nevében, ki teremtetete a' mennyet és földet.

S O L T A R CXXVI.

Mikor az Vr visszafra hozza a' Sionnac foglyait, olyanoc valánc mint a' kik álmodoznac.

2. Ackor nevetségel bé-teléc a' mi szánc, és a' mi nyelvűnc vigasággal: akkor azt mondottac a' pogányoc magokban, hatalmason cselekedett az Vrezeckel.

3. Hatalmas dolgokat cselekedett mi velűnc, azért vigadunc.

4. Vram szabadits-meg a' mi foglyainkat, mint ha vizet vinnél a' száraz tartományba.

Hogy ha felmentek

5. A' kik

5. A kik vetnec könyhullatással, nagy örömmel aratnac.
6. A ki az ő kerefett magvát vivén, firva megyen vala: a' térjen-meg nagy énecszoval, hozván az ő kévéit.

S O L T A R CXXIX.

Gyakorta nyomorgattac engemet az én ifjuságomtól fogva, mondgya most az Izrael.

2. Gyakorta nyomorgattac engemet az én ifjuságomtól fogva, mind-azáltal nékem semmit nem árhattac.
3. Az én hátamon szántottac a' szántóc, és hoszszu barázdát vontac.
4. Az Vrigaz, el-szaggatta a' gonoszoknak köteleket.
5. Meg-szégyenülne és hátra térülne mind azoc, kik gyűlölic a' Siont.
6. Olyanoc leszne mint a' ház földélen való fű, mely minek előtte ki-szaggattatnéc meg-szárad.
7. Mellyel az arató meg nem tölti az ő markát; sem az ő ölét a' kévé kötő.
8. Es nem mondgyác az uton járóc; Az Vrnac aldáfa légyen rajtatoc: áldunc titeket az Vrnac nevébe.

S O L T A R CXXXVIII.

Dicsérlec tégedet tellyes szivemből: Az Istenec előtt éneket mondoc tenéked.

1. Meg-hajrom magamat a' te szentségednek Templománál, és éneklec a' te Nevednek, a' te kegyelmiséged és igaz mondásod felől: mert mindeneknek felette magasztaltad a' te nevedet és a' te beszédedet.
3. A' mely nap kiáltottam, azonnal meg-halgattál engemet, megszaporítottad az én lelkemben az erőt.
4. Dicsérnec tégedet Vram, a' földnek minden királyai: mikoron hallándgyác a' te szádnac beszédit.
5. Es éneket mondanac az Vrnac útai felől: mivel-hogy nagy az Vrnac dicsősége.
6. Mert jollehet felséges az Isten, mindazáltal az alázatoft nézi: és a' kevélyeket nagy távol láttya.
7. Ha a' nyomoruságnac közepette járok-is, meg-elevenitesz engemet:

met: Az én ellenségimnek haragjoc ellen ki-nyujtod a' te kezedet, és meg-tart engemet a' te job kezed.

8. Az Vr el-végezi a' mit én bennem kezdett: Vram a' te irgalmaságod mind öröké vagy: A' te kezednek munkáját ne hadgyad-el.

KILENCZEDIK RESZ

Szent Dávidnac és az Israelitáknac, külömb-külob alkalmasságokban szerzett Enekei. Soltár szám szerént. XVI.

SOLTAR XX.

A Királyokért és egyéb Méltóságbeliekért.

Halgasson-meg tégedet az Vr, a' te háboruságodnac napján; és te-gyen győzedelmessé a' Jácob Istenének neve:

2. Küldgyön tenéked segítséget az ő szentséges helyéről: és Sionból oltalmazzon-meg tégedet.

3. Emlekezzék-meg minden te áldozatidrol, és a' te egészen égő áldozatidat tegye kövérré.

4. Cselekedgyéc te veled a' te kívánságod szerént, és minden te táncodat tellyesítse-meg.

5. Hogy örülhesünc a' te szabadításodban, és a' mi Istenünknek nevében zászlót emellyünc: Az Vr tellyesítse-meg minden te kérést.

6. Most esmérem hogy meg-tartya az Vr az ő királyát, meg-halgatya ötet az ő szent egeiből, az ő jobb keze hatalmasson meg-szabadittya.

7. Némellyec az ő szekerekben, némellyec az ő lovokban biznac; de mi a' mi Vrunknac Istenünknek nevérol emlekezünk-meg.

8. Eők meg-hanyarlottanac és el-eszenec: mi pedig fel-költünc és fel-egyenefedtünc.

9. Vram, tarts-meg minket: Ama' mennyei király halgasson-meg minket a' napon; melyben segítségül hívuc ötet.

SOLTAR LXVII.

Istennek velünk lakásáért.

Az Isten könyörüllyön rajtunc és áldgyon-meg minket, világosítsa-meg mi hozzánk az ő ortzáját:

2. Hogy meg-ismérjéc e földön a' te utadat, és minden pogány népec között a' te szabadításodat.

3. Tisztelnec téged a' népec Isten, tisztelnec téged minden népec.

4. Örvendeznec és vigadnac a' népec; mert itéled a' népeket igazságban: és a' népeket e földön igazgatod.

5. Tisztelnec téged minden népec.

6. A' föld meg-adta az ő gyümölcsét: Meg-áld minket az Isten, a' mi Istenünc.

7. Meg-áld minket az Isten; és félic ötet a' földnec minden határi.

S O L T A R LXVIII.

Istennec az ő népére valo nagy gondviselése.

Mikor Isten fel-kél, az ő ellenségi el-szélednec, és el-futnac az ő gyűlölöi az ő orczája elől.

2. Mint a' szél el-szélesztetic, azonképpen el-széleszted őket; miképpen el-olvad a' viaza a' tűz előtt, azonképpen el-vesznec a' hitetlenec Isten orczája elől.

3. De az igazac örvendeznec és vigadnac az Vr előtt; és örülnec nagy övömmel.

4. Enekellyetec az Istennec mondgyatoc dicséretett az ő nevénc; magasztallyátoc azt a' ki lakozic kijes helyeken, kinek neve Jáh, és örvendgyetec ő előttte.

5. Ki az árváknac attya, és az özvegyeknec őrizője az Isten tudni illik, ki az ő szentséges helyében lakic.

6. Ki az egyedül valokat meg-szorittya cseléddel, és ki hozza a' meg-kötöttetteket: de az engedetlenc lakoznac szaraz helyen.

7. O Isten mikor a' te néped előtt járnál: mikor a' pusztacon járnál.

8. A' föld reng vala, egek is csepegnec vala az Istennec jelen valo volta miatt, A' Sinai hegy-is az Istennec, Izrael Istenénec előttte.

9. Bővleges esőt adsz vala Isten a' te örökségedre, és az el-fáradtatt meg-ujtad vala.

10. A' te juhaid laknac azon, mellyeket készítettél jo voltodból a' szűkölködőjért, ő Isten.

11. Az Vr ád vala beszédre valo alkalmatosságot; és a' dicsérő aszszony állatoknec serege nagy vala *kikezt mondgyak vala:*

12. A' se-

12. A' seregeknek királyai el-futottac, el-futottac: és az othon ülő aszonyi állatoc, ofztottac a' nyereséget.

13. Jollehet a' kormos fazekac között ültetec, mindazáltal lesztec hasonlatosoc az ezüstül tündöklő galambnac szárnyához, vagy a' melynec szárnyai hasonlatosoc a' farga aranyhoz.

14. Mikor a' minden hato *Isten* el-széleszté a' királyokat azon a' földön, lön akkor fejér mint a' Salamon *hava*sa.

15. Az Isten hegye, kövér hegy fok halmoknac hegye, kövér hegy.

16. Mit kevelykedtec halmos hegyec? ez hegyet kívánta Isten hogy lakoznécazon, az Vr lakozik azon mind öröcké.

17. Az Isten szekerei hufz ezerec, fok ezer Angyaloc: az Vr vagyon azockal, mint a' Sinai hegyen, ugy vagyon az ő szent hajlékában.

18. Fel-menvén a' magasságba, foglyoknac fokfágát fogád, ajándékokat vivén ofztogatád azokat az embereknec; Az engedetlenek-is *ide jönek* lakni Vram Isten.

19. Aldott légyen az Vr, mert minden nap ajándékoz minket a' mi szabadito Istenünc.

20. Az Isten minékünc szabadito Istenünc: és az Vralkodo Vr szabadit-ki az halálból.

21. Az Isten meg-rontya az ő ellenséginec fejeket, az ő bűnökben járroknc üftököcs fejeket.

22. Azt mondta vala az Vr. Báfánból vízfíza hozlac, a' tenger nec mélyfégéből ki-kozlac.

23. Annak-okáért a' te lábadat meg-veresítéd a' vérben, és a' te ebedne nyelveket az ellenségnec vérében.

24. Láttac a' te járásídat Isten, az én Istenem nec járásít, az én királyom nac ki a' szent helyben vagyon.

25. Elől mennec vala az éneklőc, az utan hegedűsőc: középben való nac dobolo leányoc, *ezt mondván*.

26. A' gyülekezetekben áldgyác az Istent, az Vrat áldgyák az Izrael magvából valoc.

27. Egy felől vagyon a' kis Beniamin ki ő rajtoc uralkodic, a' Judának fejedelmi, és az ő gyülekezetec: Zebulon nac és Naphtalinnac fejedelmi.

28. Parancsolta a' te Istened hogy te erős lennél: Erősíts-meg Isten azt a' mit mi közöttünk cselekedtél.

29. A' te templomodból a' Jerusálemért te néked a' királyoc ajándékokat hoznac.

30. Veszeld-el a' nyilas sereget, a' bikáknac seregét mind a' népeknek kulkaival egybe, kik dicsekednec a' foc darab ezüstökben; Veszeld-el a' pogányokat, kik gyönyörködne a' hadakozásban.

31. El-jőnec a' fejedelmec Egyptomból: A' Szerecsen ország hamar ki-nyújtja az ő kezét az Istenhez.

32. E' földnec minden országai énekellyetec az Istennek, mondgyatok dicséretet az Vrnac.

33. Ki kezdettől fogva az egeknek egein ül; imé onnét szol nagy keményfűges szoval.

34. Adgyatoc dicséretet Istennek, kinec dicsőfsége az Izraelen, és az ő hatalma a' felhőben.

35. Rettenetes vagy Isten a' te szentséges hajlékidból, Izraelnek Isten; ő ad erőt és hatalmat e' népnek: Aldott légyen az Isten.

S O L T A R L X X V .

Fogadás tétele a' jó és igazán való ítélet rételről.

Tisztelünk téged Isten, tisztelünk: Mert a' te nevednec közel való voltát hirdetic a' te csuda dolgaid.

2. Minek-utánna a' nekem rendeltetet gyülekezetet mellém vejen-dem, én igazán itélec.

3. A' föld és annac minden lakosi meg mozdultanac: En meg-erősítem annac ofzlopit:

4. A' kérkedékenyeknec azt mondom, ne kérkedgyetec; és a' gonoszoknac: Ne emellyetec szarvat:

5. Ne emellyetec magas szarvat, ne szollyatoc meg-keményedett nyackal.

6. Mert sem nap támadatról; sem nap nyugattól, sem a' pusztától nincsen a' fel-magasztaltatás:

7. Mert az Isten igazgató bíró: ki egyyet meg-aláz mást fel-magasztal.

8. Mert az Vrnac kezében pohár vagyon és zavaros bor, és tellyes itallal

írállal mellyet abból tölt-ki, mellynec a' sepreit-is meg-írfizác, és ugyan ki-szopjác a' földön lakozó minden latroc.

9. En pedig hirdetem mind öröcké, és eneket mondoc a' Jácóbnac Istenénec.

10. Es a' gonoszoknak minden szarvokat le-rontom; Az igazáknac pedig szarvoc fel-magasztaltatnac.

S O L T A R LXXVIII.

Soc jótéteményi: Soc háládatlanság: Soc ostor.

H Algaftad én népem az én törvényemet; hajtsátoc a' tífúleireket az én számnac beszédire.

2. Meg-nyitom az én számat bölcs beszédec által: nagy bővűggel szolloc régi titkos dolgokrol.

3. A' mellyeket hallottunc és tudunc: és mellyeket a' mi atyáinac beszéllettek mi nekűnc.

4. Nem titkollyuk-e' azokat azoknac fiaitól és maradékitól: beszélvén az Vrnac dicséretit; és az ő erejét, és az ő csuda dolgait mellyeket cselekedett.

5. Es bizonyfágot állatott *maga felől* Jacob nemzete között, és törvént adott az Izraelben; mellyeket parancsolt a' mi atyáinknac hogy azokat meg-jelentséc az ő fiainac:

6. Hogy meg-tudgyác azokat az ő utánnc valoc, és a' melly fiak szűtettetnec, fel-kelvén beszéllyéc azokat az ő fiainac:

7. Hogy az Istenben véséc az ő reménsegeket és el ne felelkezzenec az Istenec dolgairol; és hogy az Istenec parancsolatit meg-tartsác.

8. Es ne legyenec olyannc mint az ő attyoc, vakmerő és rugoldozó nemzetség, melly nem bizott Istenben, és mellynec szive nem volt Istenhez tökéletes.

9. Az Ephraimnac fegyveres fiai kik kéziveséc valánac; hátat adtac az ütközetnec napján.

10. Nem őrizték-meg az Istenec szövetségét, és az ő törvényében nem akartac jární:

11. Es el-felelkezénec az ő dolgairol, és az ő csudáirol mellyeket muratott vala nekik.

12. Az ő attyoc előtt csuda dolgokat cselekedett Egyiptomban a' Soan mezején.

13. A tengert két felé választotta és által vitte őket, és rakásba állatá a vizeket:

14. Es hordozta őket nappal felhő által: és minden éjtaka tűznek világossága által.

15. Meg-hafította a' kősziklákat a' pusztában: és innyoc adot nékik úgy mint mélyfészes vizekből.

16. Es vizet hozott a' kősziklából, és azt művelte hogy a' vizec ki-
jönénec úgy mint folyovizek.

17. Mindazáltal még-is vétkezénec ő ellene, hogy meg-haragitanác a' magasságos Istent a' pusztában.

18. Es meg-kéértéc az Istent az ő szivekben, hogy kérnénec eledelt az ő kívánságoc szerént;

19. Es szóllánac Isten ellen s' mondánac: Avagy készérheté az Isten, asztalt a' pusztában?

20. Imé a' kősziklát meg-sujtá, és vizek jövének-ki belőle, vallyon adhaté kenyeret is? avagy készérheté huft az ő népénec?

21. Annak-okáért meg-hallá az Vr és meg-haraguvéc és tűz gerjede fel a' Jácob ellen, és haraggerjede-fel Izrael ellen.

22. Mert nem biztat az Istenben, és nem vetettéc reménfégeket az ő szabadításában:

23. Jollehet parancsolt vala oda fel a' felhőknek, és az égnek kapuit meg-nyitotta vala;

24. Es adott vala nékik Mannát ételekre: és mennyei kenyeret adott vala nékiec;

25. Az Angyaloc kenyeret öttec, és eledelt adott vala nékiec bőv-féggél.

26. El-hozá a' napkeleti szelet menyből, és el-hozá az ő erejénec általa a' déli szelet.

27. Es huft ada nékiec mint a' port; és madarakat mint a' tengernek fővenyét.

28. Le-szállitván azokat az ő táboroc közepire; és az ő sátoroknac környüle;

29. Evénec azért és igen meg-elégedénec, és az ő kívánságokat bé-

30. Az ő kívánságoktól még el nem távoztac vala: még az étéc az ő szájokba vala.

31. Mikor

31. Mikor az Isten haragja fel-gerjede ő ellenec, és a' kövérec köz-zúl fokakat meg-öle; és az Izraelnec válaftottit le-vágá.

32. Mind ezeknec felötte még-is vétkezénec; és nem hívénec az ő csuda dolgainac.

33. Es annak-okáért meg-emészte az ő napjokat hiába valóságban, és az ő esztendejeket félelemben.

34. Mikor őket őli vala: azonnal meg-keresic vala őtet: és meg-tér-nek vala, és jó reggel meg-keresic vala az Istent.

35. Es meg-emlekezne vala hogy Isten volna az ő vároc, és a' ma-gaságos Isten az ő szabadítójac.

36. Es hizelkedénec az ő szájokkal, és az ő nyelveckel hazudána néki.

37. Az ő szívec pedig nem vala tökéletes Isten előtt, és nem voltac igazac az ő szövétségében;

38. Eő mindazáltal irgalmas és kegyelmes vala az ő bűnöknek; és nem veszté-el őket, és az ő haragjá el-fordította vala, és nem gerjesztá vala-fel mindenestől az ő busulását.

39. Hanem meg-emlekezéc arrol; hogy test volnának, és olyanoc, mint az el-muló és meg nem térő szél.

40. Menyiszer haragitották meg őtet a' pusztában? keferűséggel il-lettéc őtet a' pusztában?

41. Es meg-tértene, és késértettéc az Istent és néki bizonyos ha-tárt vetettec.

42. Nem emlekeztek meg az ő kezéről sem a' naprol mellyen meg-szabadította őket a' nyomorgatotol:

43. Mikor Egyiptomban helyhezteté az ő jeleit: és az ő csuda dol-gait a' Soam mezején.

44. Es vérré változtatá az ő folyó vizeket és az ő patakjokat hogy ne ihatnának:

45. Botsáta reájoc fokféle oktan állatokat, mellyec meg-emészte-méc őket, és békákat, mellyel el-vesztenéc őket:

46. Es a' cserebogárnac adá az ő földőc gyömölcsét, és az ő mun-kájokat a' sáskának:

47. Es az ő szőlőjeket kö esővel el-veré, és az ő fige fájakat villá-másokkal;

48. Es adta az ő barmokat közsőnec, és az ő oktalan állatokat tüzes köveknek:

49. Botsátá ő reájoc az ő haragjánac bufulását, fel-gerjedett haragott, és szorongatást, bocsátá rájoc gonosz Angyalokat:

50. Vrat csinált az ő haragjánac ősvényénec; és nem tartotta-meg az haláltól az ő életet; és az ő oktalan állatokat adá a' döghalál alá:

51. Es meg-őle minden első szülőt Egyiptomban, az ő erejeknek elsőfengéjét, a' Chám maradékinac fátorokban.

52. Es ki-hozá mint a' juhokat az ő népét: és hordozá őket mint a' nyáját a' pusztaban.

53. Es ki-hozá őket nagy bátorsággal hogy ne félnének, és az ő ellenségeket el-buritá a' tenger.

54. Es bé-vivé őket az ő szent határába, a' hegyre mellyet szerzett az ő jobb kezével.

55. Es ki-üzé ő előttöc a' pogányokat, és forfal el-őztá nékic az ő örökséget: és lakoztatá azoknac hajlékokban az Izrael nemzetségit.

56. Es meg-késértéc s' meg-haragitác a' magasságos Istent és az ő bizonyosságát nem őrizék-meg:

57. Es el-fordulánac és hitetlenül cselekedénec, miképpen az ő attyoc; hátra fordultac mint a' hitván keziv.

58. Haragra inditottac őtet az ő magas oltároc által, és az ő faragott bálványoc által bocsfzontottac őtet.

59. Meg-hallá az Isten és fel-gerjede: és az Izraelt felette igen meg-utálá:

60. Es el-hagyá a' Silonac fátort, a' fátort mellyet helyheztetet vala az emberek között:

61. Es fogságba adá az ő erejét, és az ő dicsőségét az ellenségnek kezébe:

62. Es fegyver alá rekeszté az ő népét; és az ő öröksége ellen fel-gerjede.

63. Az ő ifjait a' tűz emészté-meg, és az ő leányoc nem tiszteltettec.

64. Az ő papjai fegyver miatt el-hullottac; és az ő özvegyei nem sírtanac.

65. Es fel-ferkene az Vr ugy-mint álombol, és mint az erős, ki a' bor után-kiált;

66. Es

66. Es meg-veré az ő ellenségét hától : örök szidalmat vete rájoc.

67. Az után meg-utálá a' Joseph fátorát , és az Ephraim nemzetségét nem választotta. (rett ;

68. Hanem választotta a' Juda nemzetét , a' Sion hegyét mellyet sze-

69. Es építé az ő templomát mint egy várat ; mint a' földet mellyet fundált hogy öröcké álljon.

70. Es választá Dávidot az ő szolgáját , és el-vővé őtet az juhoknak aklaiból ;

71. A' szopratós juhoc mellől voná-el őtet , hogy a' Jácóbot az ő népét legelterné , és az Izraelt az ő örökségét.

72. Es ő azokat az ő lelkénec tökéletessége szerént , és az ő kezeinéc okofsága szerént vezérlette.

S O L T A R LXXXI.

Vallás tétel az Istennek sok jó téteményéről és az báládatlan-ságért méltán esett büntetés.

E Nekellyetec Istennek a' mi erősségünknek , vigadgyatoc a' Jacob Iste-nének.

2. Vegyetec éneklő szerzfámokat , vegyetec dobot , gyönyörűséges hegedőt és lantot.

3. Enekellyetec az új holdnac innepén kürtvel , a' rendeltetett innepeken , a' mi innepinknek napjain.

4. Mert végezett dolog ez Izraelben a' Jacob Istenétől szereztetett rendtartás.

5. Ezt bizonyfágul adta Joseph nemzetsége között , mikor Egyptum földé ellen ki-jőne , holott olly szót hallottam mellyet nem tudtam.

6. Meg-fzabadítottam a' terehtől a' te válladat , és a' te kezeidet a' téglá csinálástól.

7. A' te nyomorúságodban segítségül hívál engemet , és meg-fzabadítálac tégedet , meg-halgatálac tégedet , a' menydörgésnecrejteken : meg-probáltalac tégedet a' versengésnece vizeinél.

8. Halgasd-meg én népem , és szolloc néked ó Izrael , ha meg hal-gatz engemet.

9. Ne légyen te néked idegen Istened , és idegen Isten előtt ne hal-jolly-meg.

10. En vagyoc a' te Vrad Istened, ki az Egyiptumnac földéből kihoztalac tégedet, széleszits-el a' te szádat és bé-töltöm azt.

11. De nem hálgatá az én népem az én beszédemet, és az Izrael nem engede nékem.

12. Annak-okáért hagyám őket az ő sziveknec gonofságánac, hogy járnánac az ő tanácsokban.

13. O ha az én népem halgatott volna engemet, és az Izrael az én útaimban járt volna.

14. Az ő ellenségeket meg-aláztam volna: és azok ellenfordótam volna az én kezemet.

15. Az Vrnac ellenségi hazudtac volna ő néki, és az ő jó szerencséjeknek ideje előtt volna öröcké.

16. Es meg-elégitettem volna őket gabonánac kövérivel, és kösziklából folyo mézzel töltöttem volna-bé őket.

S O L T A R LXXXII.

Hamis Magistratusokról.

AZ Isten áll az Istenec gyülekezetiben; és az Istenek között ítéletet téfzen.

2. Meddig ítéltec hamiságot, és a' gonoszoknac személyeket kedvellitec?

3. Tegyetec ítéletet a' szegénec és árvánac: a' nyomorultat és a' szegényt igazítsátok-meg.

4. A' szegényt és a' szűkölködőt mentsétek-meg, és a' gonoszoknac kezeből szabadítsátok-meg.

5. Nem tudnac semmit, és nem értenec; a' fetétségben járnac: a' földnec minden fundamentomi meg-indulnac.

6. En mondom, Istenevadatok, és a' magasságos Isten fiai mindnyájá.

7. De minden kétségnélkül mint egy köz ember meg-haltoc, és mint akar ki, ti fejedelmec el-hullotoc.

8. Kely-fel Isten, ítélde-meg a' földet, mert te birod mind a' pogány népeket.

S O L T A R LXXXVII.

Eörvendezés az Isten Ecclesiájánac nevedéférol.

Az Isten.

A Z Istennek fundálása a' szent hegyec között vagyon.

2. Szereti az Vr a' Sionnac kapuit, a' Jácóbnac minden hajlékinac felette.

3. Felette igen tisztettségfecz azok a' mellyec te fölöled hirdettetnec, te Istennek városa.

4. Az Egyptomot és Babyloniát azok közzé számlálom a' kik engemet esmérnec; Imé a' Philisteusoc és Tyrusbéliec a' Szerecseneckel egybe ott születtetnec:

5. Es a' Sion följövendőbe ezt mondgyác: mind e' mind amaz ott születtetett; és a' felséges Isten erőfsiti azt meg.

6. Az Vr bé-irván meg-számlállya a' népeket *ezt irván*: ozott született.

7. Es léfnec ott éneklőc, és sípolóc: és minden énforrásim te bened lesznec.

S O L T A R C I.

Az jó Vdvar tartó Magistratusokrol.

K Egyelmességet és ítéletet éneklec, és tenéked Vram éneket mondok.

2. Szorgalmatoson igyekezem a' tökéletes útnac őrizésére, mikor én hozzám jövendesz: Jároc az én szívem nec tökéletességében az én házamban.

3. Nem követec gonosz dolgot, a' gonosz tévők nec cselekedeteket gyöölölöm, és azoc én barátim nem lesznec.

4. A' gonosz szívű ember távol leszen én tőlem; és a' gonoszokat hozzám nem bocsátom.

5. Az őfelebarátyoknak titkon való rágalmazoit el-vesztem, és a' ki kevély szemő, fel-fuvalkodott szívű, azt el nem szenvedem.

6. Az én szemeim figyelmetesec lesznec a' földnec igaz mondoira, hogy én velem lakozzanac: a' tökéletességnec utában járó szolgál énnékem.

7. Nem laknac az én házamban az álnokság tselekedőc; a' ki hazug-ságot szól, nem leszen maradása az én szemeim előtt.

8. Nagy hamar el-vesztem e' földnec latrait, hogy ki-gyomlállyam az Vrnac városából mind a' hamisság cselekedőket.

S O L T A R C V I I I .

*A' jó és szerencsés birodalomért, s' lelki képpen az Isten
Tiszteletinec, és Ecclesiájának terjedéséért.*

Kesz az én szívem Isten; éneklec és dicséretet mondoc, az én dicsőség-
gemmel-is éneklec.

2. Kely-fel én lantom és hegedűm: fel-ferkenec-jó reggel.

3. Dicsérlec tégedet a' pogányoc között Vram, és éneket mondoc
néked a' népec között:

4. Mert mind az egeknec felette fel-magasztaltatott a' te jó voltod:
és mind a' felhőkig vagyona' te igaz mondásod.

5. Magasztaltság-sál-fel az egeknec felette Isten, és mind az egész föld-
dön a' te dicsőféged: Hogy szabadullynak-meg a' te szerelme-fid, rars-
meg a' te jobb karoddal, és halgass-meg engemet.

6. Az Isten szollott az ő Szentséges helyéből: Örvezdec, azért e'
Sichimitáknac foszágot el-osztom: és a' Suchornac völgyét el-mérem:

7. Enyima' Gilead, enyim a' Manasse; és az Ephraim az én fejem-nec
éreje; és a' juda én törvény tévőm.

8. A' Moab én mosdó medenczém; Az Edomra vetem az én faruimot;
és a' Philisteu-fokon örvezdec.

9. De kitsoda viszen engemet a' kerített városokba? kitsoda vinne-
engemet az Edom ellen?

10. Avagy nem teé Isten, ki minket meg-vetettél vala, hogy ki ne-
mennél Isten a' mi sereginczel?

11. Légy segítségül mi nekünk az háboruságban: Mert hiába való
az emberi segítség.

12. Az Istenben bizván tselekedgyünk erőssen: és ő meg-tapodgya a'
mi ellenséginket.

S O L T A R C X X X I .

Az igaz Alázatosságrol.

VRam nem fuvalkodik-fel az én szívem, sem az én szemeim nem e-
melkedtek-fel, és nem jártam nagy és én felöttem való csudalatos
dolgokban.

2. Ha olyan nem voltam, és az én lelkem olyan nem volt mint a'
réjtől

tétől el-választott gyermek: és hasonlatos volt én bennem az én lelkem a' téjtől el-szakasztott gyermekhöz.

3. Bizzál Izrael az Vrbán, mostantol fogva mind öröcké.

S O L T A R CXXXII.

Az Istennec jelenléteért az Ecclesiái és Politiai igazgatásban.

Emlékezzél meg Vram a' Dávidrol, és minden őnyomosságáról.

2. Ki meg eskütt az Vrbac, fogadást tört a' Jacobnac erős Istenénec.

3. Ha bé-menendec az én házamnac hajlékába: ha az én ágyamban fel-hágoc.

4. Ha az én szemeimnec alunni hagyoc, és az én szemöldökimnec szunnyadni, *Bátor el. vesztetec.*

5. Míg nem meg-találom az Vrbac helyét, és a' Jacobnac erős Istenének sátorinac helyét.

6. Imé hallottuc hogy volt a' régen Ephratanál. Volt az ideje mikor meg-találtuc azt a' Jáárnac mezején.

7. El-megyűnc most az ő hajlékihoz, hogy meg-hajtsuc magunkat az ő lábainac fámulyánál.

8. Kelly-fel Vram, *hogy meny a' te nyugodalmodba*, te és a' te erőd-zek ládája.

9. A' te papid öltöztetsenek-fel igazsággal, és a' te szentid örvendezzenek.

10. A' Dávidért a' te szolgáért, ne utáld-meg a' te meg-kenetett királyodnac orcáját.

11. Meg-eskütt az Vr Dávidnac igazsággal, és azt meg nem másol-lyá, *ezt mondván*: A' te ágyéknac gyömolcséből ültetec *királyt* a' te székedbe.

12. Ha meg-örizendic a' te faid az én szövetségemet, és az én bizonyfágimat, mellyekre őket meg-tanitom, azoknac fia-i is mind öröcké, ülnek a' te székedben.

13. Mert választotta az Vr Siont, szerette azt magánac lako helyül, *ezt mondván*.

14. E' léfzen az én nyugodalmom mind öröcké: itt lakozom, mert ezt kívántam vala;

15. Az ő csefégét meg-áldom gazdagon: és az ő szegényit bé-től-tőm kennyérrel.

16. Es az ő papjait meg-oltalmazom, és az ő szentei nagy örömmel örvendeznek.

17. Azt mivelem ott hogy teremjen a' Dávidnac szarva, holott szerzetem szövétnéket az én meg-kent királyomnac.

18. Az ő ellenségit gyalázattal vészem környül; ő rajta pedig fénlie az ő ékelsége.

S O L T A R CXXXIII.

Az Hivéknek ő közzőc való egyféségérr.

I Mé melly igen jo és melly gyönyörűséges dolog az atyafiaknac egyféségben való lakáfoc.

2. Ez igaz olyan mint az ember fejére öntetet drága kenet melly Aaron pap szakálán mégyen alá, melly le-foly szinte az ő öltözetinec alfo perémjére.

3. Mint az Hermon hegynec harmattya, melly a' Sion hegyeire száll: mert ott parancsollyá az Vr, hogy légyen áldás és élet mind öröcké.

S O L T A R CXXXVII.

Rabságban lévőknec s' abból szabadultaknac Enekek.

A Babyloniánac folyo vize mellett ülűnc vala, és sirunc vala, mikor meg-emlekeznénca' Sionrol.

2. A' fűzfákra fel-függesztettűc vala a' mi hegedűinket, Babylonnac közepette.

3. Jollehet ott ugyan azonok, kik minket fogva el-vittec vala és el-rontattac vala, kívánnac vala mi tölűnc vigaságos éneket, ezt mondván: Enekellyetec mi nekűnc a' Sionnac énekei közzül.

4. Mimodon éneklettűc volna az Vrnac énekét az idegen földön?

5. Ha el-feledkezem te rolad Jerusálem: felelkezék-el magárol az én jobb kezem.

6. Ragadgyon az én nyelvem az én inyemhez, ha meg nem emlekezem rolad: ha az én ő vigaságom a' Jerusálemben nem lészén.

7. Emlekezzél-meg Vram, az Edomitác ellen a' Jerusálemnec napjáról, kik ezt mondották: Rontsátoc, rontsátoc mind fundamentomig, valami abban vagyon.

8. Baby-

8. Babylonnac leánya te is el-pusztítatol: Boldog léfzen valaki meg-fizet néked a' te gonofságodért, mellyel mi hozzá 10 voltál.

9. Boldog ember léfzen, a' ki meg-ragadgya és a' kősziklához veri a' te kitsiny gyermekidet.

S O L T A R CXXI.

*Bizodalmas könyörgése az Istenben meg-nyugott lélek-
necá teljes oltalomért.*

FEl-emelem az én szemeimet a' hegyekre, honnét jőne énnékem se-
gítségem. (földet;

2. Az én segítségem az Vrtol vagyon, ki teremtetten a' mennyet és a'

3. Nem engedi hogy a' te lábad el-éssék: nem szunnyad a' te őriződ.

4. Imé nem szunnyad és nem aluszik az Izraelnek őrizője.

5. Az Vr tenéked őriződ, az Vr tenéked árnyékod, és a' te jobb ke-
zed felől vagyon. (det.

6. Az Vr meg-őriz tégedet minden gonosztól: meg-őrizi a' te lelke-

7. Az Vr meg-őrizi a' te ki-meneteledet és bé-meneteledet: mostan-
tol fogva mind öröcké.

S O L T A R CXXVII.

Isten egyedől a' segítő.

HA az Vr nem éppéti a' házat, hiába fáradsz a' kik azt éppétic: ha az
Vr nem őrizi a' várost, hiába vigyáznak az őrizők.

2. Hiába való dolog: néktec reggel hamar fel-kelnetec, későnfe-
kennetek-le, és nagy fáradsággal kenyeret ennetec: holott az Isten az ő
szerelmefinec enged álmodot.

3. Imé az Vrnac örökségi a' fiak, és az aszfzonyi állatnac méhénecc
gyömmölése, jutalom.

4. Miképpen a' nyilac a' hatalmas erősnec kezében, olyanoc az
ifiuságnac fiai.

5. Boldog a' ki meg-tölti az ő tegzét azockal, nem szégyenülnek-meg,
mikor az ő ellenfégeket a' kapuban meg-fzolittyác.

*Vegye észébe az Olvasó, hogy némely Soltároknac két s több
részben lévén értelmec, több helyeken is jegyeztettek-fel a-
zoknac mi voltoc szerént való részei, külön külön lévén alkal-
masztatván, mint a' 19-diké s többeké.*

GILEAD BALSAMUMJANAK II. TABLAJA.

Melyben foglaltatnac az egyéb Szent Bibliabéli Imádságok, az Apocryphus Könyvekbéliekkel egyetemben; Három Karban.

I.

Az Ov Testamentumnac Isteni méltoságu
Könyveiből való Imádságok.

1. A' Viz Eőzön előtt való Szenteknek Imádságok, és közönséges Isteni tiszteletek, jelentetik Moyses 1. Könyvének 4. dik Részében.

v. 25. A' Sethnek is lönfia, kit nevezte E NO Snak: *akkor kezdetek az Istennek neve segítségül hivatni.*

2. Viz őzön után a' NOE-E, Mos. 1. Köny. 8. dik Részében.

v. 20. Es építé Oltárt NOE az Vrnac, és vön minden tiszta állatból, és minden tiszta repeső állatból, és áldozékégo áldozattal azon az oltáron.

v. 21. Es illatozá az Vrazt a' kedves illator.

3. ABRAHAM könyörgési. Mos. 1. Könyv. 18. dik Részében, mellyeket tört vala Lothért; és a' mellyekkel ma-is élhetni, a' meg-érett bűnő, s' azért már szintén el-veszendő felekezett között Lappango Hivekérr.

v. 23. Avagy el-vesztédé az igazakat is a' gonoszszal egyben?

v. 24. Talám vannac ötven igazac abban a' Városban, avagy el-vesztédé

veszted és nem kedveszszé az helynec, az ötven igazakért, a kik vannak a' Városban?

v. 25. Távol légyen te tölled, hogy ilyen dolgot cselekednél, hogy el- vesztess az igazat az istentelennel, és úgy járjon az igaz mint az istentelen, távol légyen ez te tölled; avagy az egész földnec bírása nem cselekednéké itéletet?

Esmét,

v. 27. Im most kívánnéc szolni az én Vramnac, noha por és hamu vagyoc; talám az ötvennec léfzen őt hiya: avagy el- veszténédé az egész Vároft az őtért?

30. Kérlec ne haragudgyék- meg az én Vram ha szolloc: Talám találtatnae ott harminczan.

31. Imé még kívánnéc szolni az én Vramnac, talám találtatnac húfszan.

32. Ne haragudgyéc kérlec az én Vram, ha szolloc csak egyszer: talám találtatnac ott tizen.

4. I S A K Aldása.

Mellyel el-bocsátá Jacobot az ő kisebbik Fiát házá-
tul, házasodni, Mos. 1. Kőn. 28-dik Rész. Mellyel ha-
sonlo állapotban élhertni, csak azt hagyván-el, a' mi ki-
váltképpen valo abban; mindazáltal Lelki értelemmel
azt-is kívánhatni; mivel a' Canaán földé, a' Meny Or-
szágának vala ábrázattya. Rom. 4. 13.

v. 3. Azerős mindenható Isten pedig áldjon- meg tégedet, szaporit-
son és fokasítson- meg tégedet, hogy nagy fok néppé légy.

v. 4. Es adja néked az Abrahámnac áldását, te néked mondom és a'
te magodnac te veled egyben, hogy örökkégszerént birjad a' földet,
mellyen jövevény voltál, melyet az Isten adott az Abrahámnac.

5. JACOB Kőnyörgése midőn fel- menne Bátyjá-
nak Esaunakeleiben. Moses 1. Kőny. 32-dik Rész.

v. 9. En atyámnac Abrahámnac Istene, és az én atyámnac Isáknac
Istene, Vram ki énnékem azt mondád: Eredgy haza a' te földedbe, a' te

rokonságid közzé, és jól téfzec te veled.

v. 10. Kissebb vagyoc minden te jó téteményidnél, és igazságodnál; mellyet cselekedtela te szolgáddal. Mert egy páltzával mentem vala által e Jordán vizén, mostan pedig hét feregem vagyon.

11. Szabadits-meg engemet az én bátyámnac kezéből, az Efaunac kezéből, mert félec hogy el ne jöjjön és el-veszeffen engemet, és az anyát az ő fiaival egybe.

12. Te pedig azt mondottad: Jól téfzec te veled, és a te magodat ollyanná téfzem mint a tengernecc fővenye, mely meg nem számláltathatic az ő foksága miatt.

6. IZRAEL Népénec Moseffel és Mariával Háládó Enekek. Mos. 2. Könyv. 15. Rész.

v. 1. Eneklec az Vrnac, mert az ő nagyságos hatalmaaságát megjelentette, a lovakat és a lovagokat a tengerbe veszté.

2. En erőségem és én énekem az Vr: mert engemet meg-szabadita. Ez az én erős Istennem, ezt dicsérem, ez az én atyámnac Istene, azért fel-magasztalom őtet.

3. Az Vr erős hadakozó: Vr az ő neve.

4. A Pharahónac szekereit és az ő feregét a tengerbe vetette: és az ő válogatott hadnagyi, a veres tengerbe merültec.

5. A tengernecc örvényi burították-el őket: a mélységbe szállottanac mint a nehéz kö.

6. A te jobb kezed Vram fel-magasztaltatott, a te nagy erődnec általa: a te jobb kezed Vram meg-rontotta az ellenséget.

7. Ez a te nagyságodnac fokságában meg-rontottad a te ellenfégit: a te haragodat rájoc borsáttad, és el nyelé őket mint a pozdorját.

8. Es a te orrod szelénec általa egyben gyűltenec a vizec, és a viznec folyási rakásba állottac, a tengernecc közepette még a mélyseges vizek-is meg-fagytanac.

9. Az ellenség azt mondá: Vtánnoc mégyec, el-érem őket, az nyereféget meg-olsztom, bételic azoknac gazdagságoeckal az én lelkem fel-emelem az én fegyveremet, az én kezem el-veszti őket.

10. A te szeledet meg-inditád, és a tenger bé-burítá őket, fenekre mentec mint az óna vizekben.

V. 11. Kitsoda az Istenec között olyan mint te *oh* Vram? Kitsoda, olyan nagyságos szentséggel mint te, nagy félelemmel dicsérendő, és csudálatos *dolgoknak* cselekedője?

12. Ki-nyujtottad a' te jobb kezedet, és el-nyeléd őket a' föld.

13. El-vezérled a' te irgalomságodnak általa ezt a' népet a' *mellyet* meg-szabadítottál: el-vezérled a' te hatalmas erődnec általa, a' te szent lakó helyedre.

14. Minek-utánna meg-halják ezt a' népec meg-háborodnac: a' fájdalom környül veszi a' Palestinánac lakóit.

15. Ackor, meg-háborodnac az Edomnac sejedelmi, a' félelem, környül veszi a' Moábnac erőseit: a' Canahánnac minden lakosi el-lankadnac a' *félelem* miatt.

16. Efik ő reájoc félelem, és rettegés, a' te karodnac nagysága miatt meg-némulnac mint a' *kővek*, a' mig által mégyen a' te néped Vram, mig által mégyen e' nép mellyet meg-szabadítottál.

17. Bé-viszed őket, és meg-plántáld őket a' te örökös hegyeiden, az helyen a' mellyet készítettél *oh* Vram hogy ott lakozzál a' szent helyen Vram *mellyet* a' te kezeid meg-erősítettéc.

18. Az Vr uralkodic mind öröckön öröcké.

19. Mert a' Pharahonac lovai, az ő szekereivel és lovaival bémentenec a' tengerbe: és az Vr reájoc burította a' tenger nec vizeit: Az Izrael fiai pedig szárazon jártac a' tenger nec közepette.

7. Szent JOBNAK nyomorúságiban. lőtt könyörgési és keserves panaszai. Job. 7-dik Rész.

V. 7. Emlekezzél-meg *Vram* (holott az én életem olyan mint egy szél, és az én szemem viszont ismét e' világi jót nem láthattya.

8. Es senki az ő fényes szemével az után engem nem láthat,) és a' te szemeiddel tekénts reám, hogy többé ne éllyec.

9. Miképpen a' felyhő el-mulic és el-mégyen: így a' ki a' koporóban el-temetetic: nem jő többé-fel e' *nyomorúságra*.

10. Sem pedig nem tér vizsgálja az ő hajlékába, és meg-sem esmérí ötet többé az ő helye.

11. Azokért én sem tiltom-meg az én szájamat, hanem szolloc az én lelkem nec fájdalmában, és panaszkodom az én szívem nec keserűségé *ben*.

12. Vram mi nem olyan engedetlen vagyoc mint a' tenger? avagy mint a' kegyetlen Cethalac, hogy én ellenem ugyan áráfát állasz?

13. Mikoron ezt mondom az én nyoszolyám engem meg-vigasztal, az én panaszolkodásomat az én ágyas házam meg-könnyebíti.

14. Ackoron rettentesz-meg engem, álmockal, és látáfockal háborétsz-meg engem.

15. Vgy annyéra hogy az én lelkem inkább kívánnya magánac a' keserő halált, hogy sem mint az én csontaimat. Mellyeket utáloc, hogy hofszu ideig ne élheffec.

16. Távozzál-el Vram én töllem, mert az én életemnec napjai csak nyomorúságosoc.

17. Vallyon s' mitsoda az ember, hogy ötet illy nagynac böcsüllöd, és a' te szivedet őreá vetéd?

18. Es hogy reggeli időekben meg-látogatod, és minden szempillantásban próbálod?

19. Miglen nem fordítod-el rollam haragos szemeidet? Nem távozol csak addig-is el tőlem, miglen az én nyáloomat el-nyelném?

20. Vértkesztem: de mit cselekedhetném te veled ő embereknek őrizője? Miért rőtél-ki engemet mint egy tárgyat, annyéra hogy életem is ennékem terheimre legyen?

21. Sőt inkább miért nem kegyelmész-meg az én vétkemnek? mire nem töröld-el az én álnokságomat? holott immár szintén a' porban fekszem? avagy miért hogy jó idején engem meg nem kerestél hogy most ne élnék?

3. Szent ANNA Afzszony, Samuelnec Anyja Imádsága. Sam. 1. Könyv. 2. Rész.

v. 1. Eőrül az én szívem az Vrban, fel-magasztaltatott az én szarvam az Vrban: Az én szájam meg-nyilatkozott az én ellenségim ellen: mert én örvendek a' te szabadításodban.

2. Nincsen senki olyan szent mint az Vr, sőt nincsen senki te kivüled; és nincsen senki olyan erős mint a' mi Istenünk.

3. Ne szollyatok azért ennek-utánna kevély szokat, és szátokból ne származzék kérkedéken szó; mert mindent tud az Vr, és minden cselekedtetit véghez viszi.

4. A' kézives erős emberek meg-rontatnak; és azerőtlenek fel-építetnek hatalommal.

5. A' bé-töltek a' kenyér keresésben foglalatások, az éhezők pedig a' kereséstől meg-szüntenek, úgy-annyira hogy a' magtalan hét gyermekeket szült; és a' kinek gyermeki feleslen valának meg-fogyatkozott. (hoz.

6. Az Vr meg-ől és ismét meg-elevenit; pokolra alá-vét és ismét fel-

7. Az Vr szegénnyé téssen és meg-gazdagit; meg-aláz és fel-magasztal.

8. Fel-emeli a' porból a' szegényt, és a' gánéból a' szükölködőt; hogy ültesse a' fejedelmek közzé, és a' dicsőségnek székibe; mert az Vr az földnek kerekései, és azoknak határt vetett.

9. Az ő hiveinek lábokat meg-oltalmazza, de az Istentelenek a' szeretésben meg-némulnak; mert az embernek nem lehet bizodalma az ő erejében.

10. Az Vrnak ellenségei meg-töretnek, ő ellenek mendőgés léssen; Az Vr a' földnek határait meg-ítéli, és az ő királyának hatalmat ad és fel-cé meli az ő meg-kent királyának szarvát.

9. Szent DAVID Kőnyörgése midőn a' Templum építésére szándékoznék. Sam. 2. Kőnyv. 7. Rész.

v. 18. Mitsoda vagyocén Vram Isten, és mitsoda az én házam népe, hogy engemet ennyire elő vittél?

19. Es még-is mindazáltal igen kitsinyec tettzett ez tenéked Vram Isten: hanem imé szolasz a' te szolgádnac haza felől meszve időre valókat: de ez az embereknek törvényec Vram Isten.

20. Es mi szükség Dávidnac többet szollani tenéked, holott te jól eszméred Vram Isten a' te szolgádat?

21. A' te ígéretedért, és a' te jó akaratod szerént cselekedted mind ezeket e nagy dolgokat, hogy meg-jelentenéd a' te szolgádnac.

22. Ennek-okáért fel-magasztaltattál Vram Isten, mert nincsen senki olyan mint te, és nincsen Isten te kívülled, mind a' szerint valamin mi a' mi füleinkel hallottuc.

23. Mellyic nép azért olyan mind az egész földön, mint a' te néped az Izrael? mellyért el-ment volna az Isten hogy meg-váltaná és választatná azt, magánac való népül és ő magánac nevet szerezne: és ti vele-tte nagyokat cselekedné, mellyec csudálatosoc lennének a' te földedben.

ben, ki-üzvén a' te néped elől (mellyet meg-szabadítottál Egyptomból,) a' pogányokat és az ő isteneket ?

24. Mert meg-erősítetted a' te népedet az Izraelt, ki te néped mind öröcké, és te voltál Vram ő nékiec Istenec.

25. Mostan annak-okáért Vram Isten, a' mit szollottál a' te szolgád felől, és az ő háza felől, tellyefits-meg mind öröcké: és cselekedgyél úgy a' mint szollottál.

26. Hogy fel-magasztaltasséca' te neved mind öröcké, ilyen szokkal: A' Seregeknek Vra Istene az Izrael népének, és a' Dávidnac a' te szolgádnac légyen állandó te előtted.

27. Mert meg-jelentetted a' te szolgádnac fülében, ő Seregeknek Vra, és Izraelnek, ezt mondván: Házat építec tenéked. Ennek-okáért inditá a' te szolgád az ő szívét hogy tenéked könyörgene ilyen könyörgéssel:

28. Mostan azért ő Vram Isten, (mert te vagy az Isten, és a' te be-széded igazság, és te mondtad ezt az jó a' te szolgád felől.)

29. Légyen a' te jó akaratodnac áldása a' te szolgádnac házán, hogy légyen te előtted mind öröcké: mert te szollottál Vram Isten, és a' te áldáforddal áldassék-meg a' te szolgádnac háza mind öröcké.

10. SALAMON könyörgése a' Templum-építéskor. Kir. 1. Könyv. 8-dik Réfz.

v. 15. Aldott légyen az Izraelnek Vra Istene, ki ő maga szollott Dávidnac az én atyámnac, és azt az ő hatalmosságával bé-tellyesítette, mondván.

16. A' melly napságtol fogva ki-hoztam az én népemet az Izraelt Egyptomból, nem választottam egy várost-is az Izraelnek egész nemzetsége közzül, hogy ott nékem házat építenének mellyben lenne az én nevem: Hanem Dávidat választottam hogy ő lenne az én népemnek az Izraelnek vezére.

17. El-végezte vala pedig Dávid az én atyám, hogy ő építene házat az Izrael Vránac Istenének nevének.

18. De az Vr monda Dávidnac az én atyámnac: Mivel hogy el-végeztél volt magadban hogy az én nevemnek házat építs, jól cselekedted hogy szivedben ezt végeztél.

19. De mindazáltal te nem építesz házat énnekem, hanem a' te fiad a' kit te nemzesz, az épít házat az én nevemnek.

20. Meg-teljesíté azért az Vr az ő beszédét mellyet szollott vala, és én lők az én atyám helyett, Dávid helyett, király: és ülék az Izraelnek királyi székibe, a' miképpen meg-mondotta vala az Vr, és meg-éppítém a' házat az Izrael Vránac Istenének nevének.

21. Es helyet szerzettem ott a' ládának, melyben az Vrnac szövetségé vagyón, mellyet tölt a' mi atyáinckal, mikor ki-hozta őket az Egyptumnac földéből.

22. Meg-állapéc pedig Salamon az Vrnac oltára előtt, az Izraelnek egész gyülekezetének láttára, és kezeit az égbe fel-emelé.

23. Es monda: Izraelnek Vra Istene, nincsen te hozzád hasonló Isten, sem az égben oda-fel, sem a' földön ide alá, ki meg-tartod a' te szolgáltnac tölt fogadást, kik te előtted tiszta szível járnak.

24. Ki meg-tartottad a' mint a' te szolgáltnac Dávidnac az én atyámnak szolottál: mert te magad szolottál néki, és a' te hatalmaddal bé-teljesítetted, a' mint e' mai napon meg-tetzic.

25. Moston annak-okaért ő Izraelnek Vra Istene, tarts-meg a' miné a' te szolgáltnac Dávidnac, az én atyámnac igértél, ezt mondván: A' te Magodból való férfit meg nem fogyatozic én előttem, ki az Izraelnek királyi székiben üllyen: csak hogy a' te fiad meg-örizzéc az ő útokat, hogy én előttem járjanac a' mint te én előttem jártál.

26. Mostan *mondom* ő Izraelnek Vra Istene, erősíts-meg kérlec, a' te ígéretedet, mellyet meg-igértél a' te szolgáltnac Dávidnac, az én atyámnac.

27. Igazé hogy az Isten lakozzéc a' földön: Imé az ég, és az egeknek egei bé nem foghatnac tégedet: sokkal inkább ez ház mellyet én épírtettem.

28. De te tekénts a' te szolgáltnac imádságára és az ő könyörgésére, ő én Vram és Istenem, meg-halgarván a' kiáltást és az imádságot, mellyel a' te szolgál imádkozic te előtted e' mai napon.

29. Hogy a' te szemeide házra nézzenec éjjel és nappal, ez helyre *mondom*, melly felől azt mondottad: Ott lészén az én nevem: és hogy meg-halgaßad az imádságot mellyel imádkozic a' te szolgál ez helyen.

30. Hal-

30. Halgafsd-meg, *mondom*, a' te szolgádnac és a' te néped nec Izrael nec könyörgését, a' ki imádkozándic ez helyen, halgafsd-meg, *mondom*, a' te lako helyedből a' mennyekből: és meg-halgtván légy kegyelmes.

31. Mikor vétkezéndic valaki fele baráttya ellen és hitire hadgya és kényszeríti őtet meg-eskenni: és a' hit ide a' te őltárod eleibe jövend ebbe ez házba.

32. Te meg-halgassad mennyekben és vidd véghöz, és tegy igazat a' te szolgaid között: kárhoztatván az istentelent, hogy fején tellyék a' mit keresett: Es meg-igazítván az igazat, meg-fizetvén néki az ő igazsága szerént.

33. Mikor meg-verettetic a' te néped az Izrael az ő ellenfégitől az ő bűneért, és te hozzád meg-térend nec, és vállalt tész nec a' te nevedről, és tenéked könyörgene ez házban.

34. Te halgafsd-meg a' mennyekben, és bocsásd-meg Izrael nec a' te néped nec vétkét: és hozd vissza őket a' földre, mellyet adtál az ő atyoknak.

35. Mikor bé-rekesztetic az ég, és nem léfzen első, mivel hogy elened vétkeztenec, és imádkozándic ez helyen, és meg-tér nec az ő bűnökből, mikor meg-nyomorgatándod őket:

36. Te halgafsd-meg őket a' mennyekből, és légy kegyelmes a' te szolgaid nec és Izrael nec a' te néped nec vétkénec minek-utánna meg tanítándod őket a' jo útra mellyen járjanac: és adgy első a' te földedre, a' mellyet örökségül adtál a' te néped nec.

37. Mikoron éhség lezend e' földön avagy dög-halál, avagy aszály, avagy ragya, vagy fáská, vagy cserebogár, vagy mikor az ő ellenfége meg-szállja az ő kapuit, vagy valami egyéb csapás és nyavalya reájoc jő.

38. Valaki akkor te néked imádkozic és könyörög, vagy az egész Izrael népe: és meg-érzi ki ki az ő szivében a' csapást, és ki-terjeszténdi kezeit e' házban.

39. Te halgafsd-meg mennyekből a' te lako helyedből és légy kegyelmes, és cselekedd ezt, hogy kincé kincé fizess az ő útai szerént, a' mint meg-esmérted az ő szivét, (mert te egyedül látod az emberek nec szivék nec gondolattyát.)

40. Hogy féllyenec téged mind éltig, míg e földnec színén lákoz-
nak, mellyet adtál a mi atyáinknac.

41. Sőt még az idegenek-is kik nem a' te néped közzül az Izrael köz-
zül valoc, ha el-jövendened megszűze földről a' te nevedért.

42. *Hamondom*, el-jövendened halván a' te nagylágos nevedet, és a' te
hatalmas kezedet és a' te felhuzott karodat, és imádkozándanac e' házbá:

43. Te meg-halgassád az égből a' te lako helyedből, és add-meg az
idegeneknek mind azt a' miért könyörgenec: hogy mind az egész földön
való népec meg-esmérjéc a' te nevedet, és féllyenec ugy tégedet, mi-
képpen a' te néped az Izrael: és esmérjék-meg hogy a' te nevednec szen-
tetetett ez a' ház, mellyet én éppittettem.

44. Mikor a' te néped ki-mégyen a' hadba az ő ellensége ellen, az u-
ton a' mellyen el-bocsátod őket, és imádkozándanac az Vrnac, fordul-
ván az úton a' várofra, mellyet magadnac választottál, és ez házra mel-
lyet éppittettem a' te nevedenec.

45. Meg-halgassád mennyekből az ő imádságokat és könyörgéseket,
és állly bocsáztat ő érettec.

46. Ha te ellened vétkezéendnec, (mert nincs az ember ki nem vét-
keznéc) és meg-haragszol reájoc, és ellenségnec kezébe adod, és fogva
el-viszic őket az ellenségnec földére, megszűze vagy közel.

47. Es eszekben vészic magokat a' földön, a' mellyre fogva vitette-
nek és meg-térvén könyörgeni kezdenec néked azoknac földőkben, a'
kiktől fogva el-vittetec, mondván: Vétkeztünc, hamissan és istentele-
nül cselekedtünc.

48. *Hamondom*, meg-térnec te hozzád tellyes szivekből lelkekből, az
ő ellenségeknec földében, kik őket fogva el-vittéc és imádkozándanac te
hozzád az úton, az ő földöc feléfordulván, mellyet adtál az ő attyok-
nac, és a' város felé, mellyet magadnac választottál, és ez ház felé mel-
lyet a' te nevednec éppittetem.

49. Halgassd-meg mennyekből a' te lakó helyedből az ő imádságokat
és könyörgéseket, és állly bocsáztat érettec.

50. Es légy kegyelmes a' te népednec kik ellened vétkezéendnec,
meg-botsátván ő nékiec minden bűnüket, mellyecket ellened vétkezte-
nec: és szerezz kedvet nékiec azok előtt a' kik őket fogva el-vittéc, hogy
könyönyörüllyenec rajtoc.

51. Mert ők a' te néped és örökséged, kiket ki-hoztál Egyiptomból a' vas kementzének közepiből.

52. Hogy a' te szemeid nézzene a' te szolgádnac imádságára: és a' te néped nec Izrael nec könyörgésére, meg-halgtván őket mindenkor, mikor téged segítségül hívna.

53. Mert te választottad őket magadnac örökségül e' földön minden népec között, a' miképpen meg-mondottad volt Móses nec a' te szolgádnak általa, mikor ki-hoztad a' mi atyáinkat Egyiptumból, Vram Isten.

Ismét,

v. 56. Aldott legyen az Vr, ki nyugodalmat adott az ő népének Izrael nec minden ő beszéde szerént: csak egy beszéd is hijába való nem volt minden ő jó beszédi között, a' mellyet szolott Móses nec az ő szolgájának általa.

57. Legyen mi velünk is a' mi Vranc Istenünk, a' miképpen volt a' mi atyáinkal, ne hadgyon-el minket, el se távozzék mi tőlünk.

58. Hanem hajtja hozzája a' mi szívünket hogy járjunc minden ő utáiban, és őrizzük meg minden ő parancsolatit, az ő végezést és ítéletit, a' mellyeket parancsolt a' mi atyáinknac.

59. Es ezek e' beszédec mellyekkel imákoztam az Vr előtt, legyen jelen a' mi Vranc Istenünk előtt éjjel és nappal, úgy hogy gondgyát viselje az ő szolgájának és az ő népének az Izrael nec minden időben.

60. Hogy meg-ésmérjék a' földön való minden népec hogy az Vr legyen csak az Isten: és hogy ő kivölötte nincsen más.

61. Es legyen a' ti szivetec tokéllates a' mi Vrankal Istenünkkel, járván az ő végezésuben és meg-őrizvén az ő parancsolatit, miképpen e' máinapon cselekedtec.

II. ASA Király Könyörgése rejá jövő szántalan Ellenségi ellen. 2.Kronik. 14. Rész.

v. 11. OVram nem nehéz tenéked meg-segélteni vagy fokakat vagy azokat kik nec erejec nincsen: Segélly-meg minket ő mi Vranc Istenünk, mert te benned vagyon minden bizodalmunc, és a' te nevedben jöttünk e' szántalan fok népre: ő Vram te vagy a' mi Istenünk, ne vegyen embert te rajtad erőt.

12. JOSAPHAT könyörgése hasonlo állapotban.

2. Chronik. 20. Rész.

v. 6. O Vram mi atyáinknac Istene, nem te vagy egyedül Isten a' menyben, és ki uralkodol a' pogányoknac minden országain? te kezdedben az erősség, az hatalom, és senki nincsen ki te ellened alhatna.

7. O mi Istenünc nem te üzedé ki e' földnec lakozoit a' te néped előtt az Izrael előtt, és nem te adád a' földet lakoull az Abrahám magvánac a' te barátodnac mind öröcké?

8. Azért laktac e' földön, és építettec azon a' te nevednec szentséges hajlékot, mondván:

9. Ha mikor jövend mi reánc veszedelem, tudni-illie Isten ítéletinec fegyvere, avagy dög-halál, avagy éhség, ez házban elődben állunc, (mert a' te neved ez házban vagyon,) azért mikor kiáltunc te hozzád a' mi nagy nyomorúságinkban, halgass-meg és szabadíts-meg minket.

10. Mostan pedig az Ammonitác, és a' Moábitác, és a' Seir hegyén lakozoc, (kiknec földökön nem akarád hogy által mennénec az Izrael fiai, mikor Egyiptumbol ki-jövénc: hanem mellőlőc el-menénec, és őket el-nem vesztéc.)

11. Es imé mivel fizetnec nekünc erette, mivel hogy e' végre jönc hogy minket ki-üzzenec a' te örökségedből, mellyet minékünc örökségül adtál vala.

12. O mi Istenünc nem itéledé-meg őket? Mert nincsen mi bennünc annyi erő hogy ellene alhatnác e' szántalan sokaságnac melly reánc jő: Nem tudunk hová lenni, hanem csak te reád néznec a' mi szemeinc.

13. ILLYES Prophéta Imádsági. 1. Kir. 17. Rész.
A' Sarepta Eözvegynec meg-holt fiáért.

v. 20. En Vram Istenem, miért akartad az özveget, a' kinél lakom meg-nyomorítani, az őfiát meg-ölvén.

v. 21. En Vram Istenem, kérlec térjen-meg a' gyermeknec Lelke, őbeléje!

Esmét, 13. Rész. Az igaz Istennee, az hamis Istenec ellen való maga ki-mutatásáért.

v. 36. Abrahámnac Iáknac, és Izraelnec Vra Istene, hadd esmérjék-meg a'

meg a' mái napon hogy te vagy Isten az Izraelben, és hogy én te szolgád legyec: és hogy mindezeket a' te parancsolatodból cselekedtem légyen.

v. 37. Halgass-meg engemet Vram halgass-meg engemet, hogy esmérje-meg e' nép hogy te vagy az Vr Isten, mikoron te az ő sziveket meg-fordítándod.

14. EZECHIAS Imádsága Sennacherib ellen;
2. Királyoc Könyv. 19. Rész.

v. 15. Izraelnec Vra Istene, ki a' Cherubimoc között lakol te vagy egyedül e' földön való minden országoknac Istene, te teremtetted mind az eget mind a' földet.

16. Hajts hozzám Vram a' te füleidet és hald-meg, nyisd-fel a' te szemeidet és lásd-meg, és hald-meg a' Sennacheribnec beszédét, ki ide küldött hogy szidalommal illetné az élő Isten.

17. Bizonyára Vram az Assyriabéli királyoc el-pusztítottát a' pogányokat, és azoknac földöket.

18. Es az ő isteneket a' tűzbe hántát: mert nem istenec valánac, hanem emberi kéznec csinálmányi, fa és kő, azért vesztették-el őket.

19. Mostan annak-okaért mi Vruuk Istenűnc szabadits-meg kérlek minket az ő kezéből hogy meg-ismérjé-e' földnec minden országi hogy te egyedül vagy az Vr Isten.

15. ESAIAS Prophéta Imádsági, 63. Rész.

v. 7. Az Vrnac kegyelmességéről emlekezem, és dicsérem az Vra mind azokért mellyeket mi velűnc cselekedet az Vr, és az Izraellel tötfok jó téteményiért, mellyeket cselekedet ő vélec az ő irgalmafsága szerént, és az ő kegyelmességénec soksága szerint.

8. Mert ezt mondotta: Bizony én népem ez, oly fiac kik én velem álnokol nem cselekednec: annak-okaért lett ő meg-tartójoc.

9. Minden ő háboruságokban ő-is vélek együt háborgattatott; Az ő ortzájánac Angyala meg-szabadította őket: hozzájoc való szerelméből és kegyelmességéből meg-szabadította őket, hordozta és viselte őket minden időben.

10. Eők pedig engedetlennec voltanac, és meg-haragitottát az Istennec szent lelkét; annak-okaért lett ő nékic ellenségec, és hadakozott ő ellenec.

11. De meg-emlekezőc a' régi időkről, Mosefről és az ő népéről: *eze mondván*: hol *vagyon* a' ki ezeket ki-hozta a' tengerből az ő népének pásztoraival egybe? Hol *vagyon* a' ki ő beléje attá az ő szent lelkét?

12. Ki vezérli vala a' népet Mofes job keze által, az ő dicsőséges karjával, ki a' vizeket ő öltők ketté választotta, hogy magának örökké való nevet szerzene?

13. Ki viselte ezeket a' mélységes örvényekben, hogy meg ne ütköz-nének, mint a' ló a' fík mezőn?

14. Mint a' juhokat mellyec a' völgyre szállanac alá, úgy viselte ő-
ket az Vrnac leke: Így vezérletted a' te népedet, hogy magadnac dicső-
séges nevet szereznél.

15. Tekénts alá az égyből, és nézz alá a' te szentségednec és dicső-
gednec hajlékából: hol *vagyon* a' te buzgó szerelmed és hatalmaságod,
a' te irgalmaságodnac és kegyelmédségednec foksága, meg-tartozotté
én tőlem.

16. Mert te mi atyánk vagy, ha az Izrael nem esmér-is: mindazáltal
Vram te mi atyánc vagy, és mi meg-szabadítonc, öröktől fogva *vagyon*
a' te neved.

17. Miért engednél minket Vram a' te utaidrol el-tévelyednünk; a'
mi szívünket miért idegenitettél-el a' te félelmedtől: térj-meg a' te-
szolgaidért kik a' te örökségednek nemzetségiből valók.

18. Kevés ideig bírta a' te szentségednek népe a' te örökségedet, a'
mi ellenségink meg-tapodták a' te szent Templomodat.

19. Ollyanocká lőttűnc minéműec valánc mikor rajtunc nem urál-
kodnál, és mikor a' te nevedről nem neveztetnénc.

Esmét, 64-dik Réiz.

v. 1. **V**Ajha meg-szakasztanád a' zegeket és le-szállanál, a' hegyec
a' te orczád előtt olvadnának-el.

2. Miképpen mikor a' sebes tűzneclángja miat mindenec meg-olvad-
nánac, és a' tűz a' vizet forralná, hogy a' te ellenségidnec a' te nevedet
meg-jelentenéd, és a' pogányoc té tölled rettegnének.

3. Mikor rettenetes dolgokat eselekednél, mellyeket nem vártunc
volna: le szállottal, és a' te orczád előtt a' hegyec el-olvadtanac.

4. Világ teremtfétől fogva nem hallottac, és fülökbe nem ment:

Szem nem látott más *Istent* te kívülled, ki így cselekednéc azzal a' ki őtet várja.

5. Segétsséggel voltál az örülönec és az igafság cselekedőjénec, a' kik a' te útaidban meg-emlekez nec vala te rollad: Imé pedig meg-haragudtal mivel-hogy vétkeztűnc, ha szünetlen a' te útaidban maradtunc volna, meg-tartattunc volna.

6. De mi mindnyájan olyanoc voltunc mint a' tisztátalan, és mint a' meg-fertőztettet ruha minden mi igafságinc; el-hullunc mi mindnyájan mint a' fak levele, és a' mi álnokságinc el-hordanac minket mint a' szél.

7. Es senki nincsen ki a' te nevedet segéttségül hiná, és a' ki fel-indulna hogy téged követne, mikor a' te orczádat el-rejted mi tőlűnc, és a' mi álnokságinkban minket el-rothasztottál.

8. Mostan annak-okaért Vram mi atyánc vagy, mi pedig fár vagyunc, te mi teremőnc vagy, és mi mindnyájan a' te kezed nec munkája vagyunc.

9. Ne haragudgyál Vram felettéb, és soha meg ne emlekezzél a' mi álnokságinkrol: Imé lássad kérűnc, mi mindnyájan te néped vagyunc.

10. A' te szentséged nec városi olyanoc mint a' puszta, a' Sion mint a' puszta, Jerusálem mint a' kietlen.

11. A' mi szentségűknec és ékecségűknec háza, mellyben a' miatyáinc tégedet dicsértene, tűzzel meg-égettettet; és minden kívánatos marhánc el-pusztult.

12. Avagy meg-tartoztatodé magadat mind ezekért Vram? és minket felettéb nyomorgatnálé.

16. JEREMIAS Prophéta Imádsági, 10-dik Rész.

v. 23. Tudom Vram hogy az ember nec úta nincsen az ő tulajdon hatalmában, sem az úton járonac, hogy az ő maga lépését igazgassa.

24. Ostorozz-meg Vram engem, de a' te ítélésedben, ne haragodban, hogy engemet el ne ronts.

25. Fordéts haragodat a' pogányokra, kik nem esmértene nec tégedet, és az országokra, kik segétsegre nem hiyác a' te nevedet: Mert meg-emészttéc a' Jácobót, azt mondom hogy el-nyeltéc őtet és meg-ötték, és az ő sátorát el-pusztították.

Esmét, 11-dik Rész.

v. 20. Ó Seregeknek Vra, igaz bíró ki az embernek veséjeket, és sziveket meg-probálad, lássam-meg a' te büntetésédet ő rajtoci: mellyel meg-büntered őket; mert tenéked jelentettem-meg az én igyemet.

Esmét, 12-dik Rész.

v. 1. **I** Gaz vagy Vram, ha pörölők-is veled, de mindazáltal ugyan a' törvénykezem veled: Mitsoda oka hogy ilyen boldoglagos a' hitetleneknek útoc, és békeségben vadnac mindnyájá az Isten telene.

2. Hogy meg-plántálad, és meg-gyökerezne, fel-nevedne, gyömolcsözne, kiknek szájakban forgasz, de tavul vagy az ő szivektől.

3. Bizonyára te Vram elmérsz engemet, látsz engemet, és azért próbálad az én szivemet, hogy te hozzád ragaszkodgyéc, holott az istentelenekeket, ő szive gyűjtöd, mint a' mészárszékre rendeltetett juhokat, és készíted őket a' meg-ölésnek napjára.

4. Meddig sirna a' föld? és a' mezőnek füve meddig száradna? A' benne valoknac gonfságokért, miért fogyatkoznának el minden okatlan állatok és madarak? mert azt mondotta: Nem látta Isten a' mi végünket.

Esmét, 13-dik Rész.

v. 15. Te tudod Vram, emlekezzél-meg rólam, és látogass-meg engemet, és ments-meg engemet az én ellenségimtől, a' te haragodnac halasztásában ne végy-ki engemet: tudgyad hogy te éretted szenvedem a' gyalázatot.

16. Mikor a' te beszéded jelen volt, helyet adtam annak, és a' te beszéded énnékem örömömre volt, és az én szivemnek vigaságára: Mert a' te nevedről neveztettem ő seregeknek Vra Istene.

17. Nem ültem a' csufoloknac gyülekezetekben, és nem örvendeztem a' te kezedért, csak egyedül ültem: mert buzgósággal bé-töltöttél engemet!

18. Miért lészen az én fájdalom örököké való, és az én veretetésem gyogyulhatatlan? Lennél énnékem mint az álhatatlan hazug pataknek folyása?

Esmét, 16. Rész.

v. 19. Az Vra zenerősségem, és az én bástyám, és az én oltalmam az én nyomoruságomnak napján: te hozzád, nécc a' népec a' földnek határából, és azt mondgyák: Bizony hazugságot birtanac a' mi atyánk c-hijába valóságot, és semmi haszon nem volt benne.

Esmét.

Esmét, 17. Réfz.

v. 13. Oh Vram Izraelnek reménsége, mindenek kic el-szakadnac te tőled meg szégyenűlnek: és kik én tőlem el-szakadnac, a földön irat-tatnak-bé, mert el-hattác az Vrat, az élő vizeknek kút fejét.

14. Gyogýíts-meg Vram engem, és meg-gyogýuloc, tarts-meg engemet, és meg-tartatom mert az én dicséretem te vagy.

15. Imé ők mondgyác nékem: Hol vagy az Vrnac szava jőjön-el most.

16. En pedig nem utáltam-meg a te utánnad való páfztorfágot: és a háborúfágnac napját nem kívántam te tudod: a mi az én számból ki-jött, te előtted volt.

17. Ne légy énnékem félelmemre, te vagy nékem reménségem a háborúfágnac napján.

18. Meg-szégyenűlteffenek kik kergetnek engemet, és én ne szégyenűllyek-meg, féllyenek ők, én pedig ne féllyc. Hozd reájoc a háborúfágnac napját, és kétféle nyomorúsággal ronts-meg őket.

Esmét, 18-dik Réfz.

v. 19. Figyelmezzél Vram én reám, és az én pörösimnek szavokat hald meg.

20. Avagy a joért gonoszszal kellé fizetni, hogy árkot ástanc az én lelkenek? Emlekezzél-meg hogy én te ellőttem állottam, hogy ő érettőc jól szollanéc, hogy ő roloc a te haragodat el-forditanám.

21. Annak-okáért az ő fiokat vesd-az éfégre, és hánd őket a szablyára, és legyenek az ő aszszony népei özvegyec, és árvác, és azoknac férjecz halálos halállal veretteffenek-meg, az ő ifiai fegyver miat veszfzenek-el a harczon.

22. Hallataféc a kiáltás az ő házokból, mikoron nagy hirtelen reájok hozod a sereget: mert vermet ástanc, hogy meg-fogjánac engemet, és tört vetettenec az én lábamnac.

23. Te pedig Vram tudod minden tanácsokat az én halálomra én el-lenem, ne kegyelmezz-meg az ő álnokságoknak, és az ő bűnőket elne felejts, el-hullyanac te előtted, a te haragodnac idején, cselekedgyél ellenec.

Esmét,

Esmét, 20-dik Rész.

7. Meg-csáltál Vram engem, és meg-csalatkoztam, erősebb voltál nálamnál, és fellyül haladtál engemet: Szüntelen csufolnac engemet, az egész Jüda csufol engemet.

8. Mert mioltától fogva szolni kezdtem, kiáltoc az ellenem való boszszuságról, és az én romlásomról kiáltoc: Mert az Vrnac szava énnékem mindenkoron gyalázatomra és csufolásomra vagyon.

9. Azért mondéc: Soha többé arról meg nem emlekezem, sem az ő nevében nem szolloc. De az én szivemben az Vrnac ígéje olyan volt, mint az én csontraimba rekesztetett égő tűz, és azt hordozván el-fáradoc, és nem hordozhatom.

10. Jol lehet hallyam sokaknac rágalmazásokat, és az ő mindenfelől való fenyegetéseket, azoknak-is a' kik így szolnac: mondgyátok-meg mit szollyunc: Minden én barátim az én tántorodásomra figyelmeznec, mondván: talám meg-botránkozic, és meg-foghattyuc ötet, és boszszut állhatunc rajta.

11. De az Vr én velem úgy-mint erős orias, azért az én kergetőim el-esnec, és nem ér nec én velem, igen meg-szégyenül nec, mert nem-jól léfzen dolgoc, öröcké való gyalázat léfzen rajtoc, melyről el nem felekez nec.

12. Azért ő Seregeknec Vra, ki szereted az igazat, ki látod a' veséket, és a' szivet, lássam a' te büntetésedet ő rajtoc, mert néked jelentetem-meg az én igyemet.

13. Enekellyetec az Vrnac, dicsérjétec az Vrat, mert a' szegényneekelkét meg-szabadította a' gonoszoknac kezéből.

14. Atkozott légyen a' nap, mellyen születtettem volt, a' nap mellyen az én anyám szült engemet, ne légyen áldott.

15. Atkozott az ember, ki meg-mondotta az én atyámnac, mondván: Születtetett néked férfiui magzatod, és meg-örvendeztette ötet.

16. Es légyen az ember olyan mint a' városoc, kiket el-vesztett az Vr, és meg nem bánta, annak-felette hallyon reggel kiáltást, és zenebonát délben.

17. Miért Isten hogy meg nem ölrél engemet az én anyámnac méhében? Es az én anyám nekem koporsóm lett volna, és méhében soha senkit ne fogadott volna?

18. Miért jöttem-ki az én anyámnac méhéből, hogy látnám a' nyomorúságot és a' bánatot, és hogy az én életemnec napjai gyalázatban végeztetnének-el?

Esmét, 32-dik Rész.

v. 17. Ah ah Vram Istenem: Imé te teremtetted mennyet és a' földet, a' te nagy hatalmaddal, és a' te ki-terjesztett karoddal: semmi nincsen te tőlled el-rejtve.

18. Ki irgalmasságot cselekedel ezeriglen, és az atyáknac álnoklágokat az ő fioknac kebeleikben ki-öntöd ő utánnoc, te vagy a' nagy Isten, hatalmas: Seregeknek Vra az ő neve.

19. Nagy tanácsu és nagy cselekedetű: Mert a' te szemeid nyitván, vádnac az embereknek fiainac minden utaira: hogy kinek kinek mind megfizess az ő utok szerént, és az ő cselekedeteknek gyömölcsoz szerént.

20. Ki jeleket és csudákat töttél az Egyptumnac földében mind e' napiglan, és az Izraelben, és az emberekben, és szerzettél magadnac nevet mind örökké.

21. Es ki-hoztad a' te népedet az Izraelt Egyptumnac földéből jeleikkel és csudákkal, és hatalmas kézzel, és ki-nyujtot karral, és nagy retegésben.

22. Es adtad nékic e' földet, mely felől megesküttél az ő atyoknac, hogy adnál nékic téjjel és mézzel folyó földet.

23. Es bé-mentenec és örökségül magoknac vöttéc azt, mindazáltal nem engedtenec a' te szódnac, és a' te törvényedben nem jártanac a' melyeket nékic parancsoltál: hogy meg-cselekednének, nem cselekedtec. Annak-okaért mind e' gonoszt reájoc buritottad.

Jeremiáfnak Siralmas Enekei, 1. 2. 3. 4. 5. Rész. a' Sidó Nemzetbe mind Politiai mind Egyházi Allapatoknak el-romlásán.

I. R E S Z.

MIképpen ül pusztán csak ő maga a' Város, mely bővölködik vala főc néppel: ugy-mint özvegygyé lön a' Pogány népeknek aszszonya: a' tartományoknac fejedelme lön adó fizetővé.

2. *Mimodon* sir felőtte igen étfzaka, és az ő könyhullatái az ő orszáján le-folynac, nem találtatéc minden ő baráti közzül ki meg-vigasztalná

talná őtet. Minden ő baráti meg-utálac őtet, és lötec néki ellenségi.

3. Számkiverésre méne a' Juda a' nagy nyomoruságnac és a' nagy szol-gálatnac miatta, es ő lakozvána' pogányoc között nem találá nyugodal-mat, a' kik őtet kergetic vala, el-éréc a' szoros utakon.

4. Sionnac utai mint sírnac, hogy nincsenec kik fel-mennének az in-nep napra, néki minden kapui el-pusztultanac, minden papjai sírnac, az ő izüzei szomoruac, és ő maga vagyon nagy keserűségben.

5. Az ő ellenségi fővé löttec, az ő ellenségi szerencséssen csele-kedtec, mert az Vr verte-meg őtet az ő bűnének fokaágáért, az ő kisdéd gyermeki a' rabságra menének az ellenség előtt.

6. Es el-távozcá' Sionnac leányától minden ő ékecsége, löttec az ő fejedelmi olyanocká mint a' szarvafoc, mellyec nem találac eledelt, és el-futánac minden erő nélkül az ő ellenséget előtt.

7. Meg-emlekezcé Jerusálem az ő nyomoruságánac, és az ő keserűsé-gének napjain minden gyönyörűségéről, mellyec voltanac eleiről fogva: mikoron esné a' nép az ő ellenségének kezébe, és nem volna semmi fe-gedelme: Látá az ellenség őtet, és csufolá az ő gyönyörűséginec meg-szűnését.

8. Vétkezcé felette igen a' jerusálem, annak okáért csufoltaték-meg. Mindnyájan a' kik tisztelic vala őtet, meg-utálac őtet, mert látac az ő rutságát, ő pedig sírván foházkodott, mivel-hogy hátra vettetett.

9. Az ő rutsága vagyon az ő ruhájánac perémén: nem emlekezett-meg az ő utolsó idejéről, le-szálla csudálatos képpen: nem volt néki vi-gasztalója: Tekénts-meg Vram az én nyomoruságomat, mert az ellen-ség én rajtam erőt vött.

10. Az ellenség az ő kezét ki-nyújtotta minden drága kívánatosira, mert látta a' pogányokat bé-menni az ő szent helyébe, kik fölől meg-parancsoltad vala hogy bé ne menyenec a' te gyülekezetébe.

11. Minden ő népe foházkodic, kenyeret kérévén, adtak az ő drá-ga marhájakat kenyérért, hogy meg-ujjítanac lelkeket: Lásd-meg Vram és tekints-meg hogy lettem utálatossá.

12. Ne légyen néktec nehéz mindnyájan kik által mentec az uton, tekintsétek-meg és lássátok, ha vagyoné olyan bánat mint az enim, mert keserűséggel illetett engemet az Vr az ő haragjánac napján.

13. A' magasságból tüzet bocsátott az én csontaimra, és uralkodott azokon: halott vetett az én lábaimnac: el-vetett engemet, pufztává tölt engemet, és szüntelen bánkodom.

14. Egybe kötött az én álnokságimnac igája az ő kezével, egybe fonattattac és bé-vettettec az én nyakamban, erőtelenné tőtte az én erőmet: adott engemet az Vr azoknac kezekbe, kiktől meg nem szabadulhatoc.

15. Meg-tapodta az Vr mind az én erő's virézimet én közötttem, gyűlést tölt én ellenem hogy az én ifjaimat meg-rontaná, fajtót nyomott az Vr a' juda leányinac.

16. Ezekért firok, az én szememből, az én szememből alá mégyen a' viz, mert megszűze távozott tőlem a' Vigasztaló, ki meg-vigasztalná az én lelkemet, az én fiaim el-vesztenec, mert hatalmat vőtt az ellenség.

17. Ki-térjesztette Sion az ő kezeit: nincsen néki vigasztaloja, az Vr parancsolt Jacob ellen, hogy az ő ellenségi környül vennéc őtet: lett Jerusálem ő közöttőc utálatos.

18. Igaz az Vr mert az ő szája ellen rugodoztam; halljátok-meg kérléc minden népec, és látsatok-meg az én bánatomat, az én szűzeim és az én ifjaim a' rabságra mentenec.

19. Kiáltottam az én barátimat, de ők meg-csalánac engemet, az én papim, és az én veneim a' városban holtanak-meg, ételt keresvén magoknac, hogy meg-elevenitenéc az ő lelkeket.

20. Tekénts-meg Vram mert gyötrelemben vagyoc, az én beső részeim el-eptetenec, el-fordult az én szívem én bennem, mert te ellened rugodoztam otkin a' fegyver pufztit, othon vagyon halál.

21. Hallottác hogy foházkodom, de nincsen nékem vigasztalom, minden ellenségim halván az én nyomoruságimot örültenec rajta, hogy te ezt cselekedéd. El-hozád a' napot *reájok* mélyet te rendeltél, és olyanoc lesz nec mint én vagyoc.

22. Minden ő gonofságoc mennyenec elődbe, és cselekedgyél vélec miképpen cselekedtél én velem az én gonofságimért, mert fok az én foházkodásom, és az én szívem szomorú.

II. R E S Z.

Mikép-

MIképpen homályosította-meg haragjában az Vr Sionnac leányát, az égyből alá-hajtá a' földre Izraelnec ékeségét, és meg nem emlékezett haragjánac idején az ő lábai alatt való székről?

2. El-vesztette az Vr minden kiméllés nélkül Jácóbnac minden hajlékit, le-töreté haragjában Juda leányánac minden erősségit, a' földre hanyatván meg-rutitá az országot és az ő fejedelmet.

3. Le-töré haragjában Izraelnec minden szarvát, hátra vonván karját az ellenségtől, és gerjesztett Jácob ellen úgy-mint köröskörnyűl meg-emésztő lángnac tűzét.

4. Meg-voná kézivét mint az ellenség, meg-erősíté az ő jobb karját mint az ellenség, és mindent, valami szép vala meg-ölé Sion leányánac sátorában, ki-önté mint a' tüzet az ő boszszú állását.

5. Volt az Vr olyan mint az ellenség, el-vesztette az Izraelt, el-vesztette minden ő palorait, el-hányatta néki minden erősségit, és meg-fokasította Judánac leányában a' firást és a' jajgatást.

6. Es el-hánta mint a' kertet az ő sátorát, el-vesztette az ő gyülekezetét, el-felelkezett az Vr a' Sionban való gyülekezetről, és a' szombatrol, és meg-utálta haragjában a' királyt, és a' papokat.

7. Meg-utálá az Vr az ő oltárát, meg-veté az ő Szentséges helyét, az ellenség kezébe adá az ő palotáinac kőfalait: kiáltást tön az Vrnac házában az ellenség, mint az innep napon.

8. Gondolá az Vr, hogy el-vesztené Sion leányánac kőfalát, ki-terjeszté mérő kötelét: az el-vesztéstől meg nem voná kezét, és el-pusztitá a' bástyát, és a' kőfalt, egyetembenezek el-pusztítottac.

9. A' földre le-töretteténec az ő kapui, el-veszté, el-töré annac zárait, az ő királlyá és fejedelmi a' Pogányoc között vadnac törvénynélkül: Es a' Prophétáknac nincsen az Vrtol jelentetett látszó.

10. A' földre le-ültene, halgatnac a' Sion leányánac vénei, port hántanac a' fejekre, sákokban öltözene; fejeket a' földre bortsátác Jerusalemnec leányi.

11. Meg-fogyatkozta szemeim a' siralom miatt, meg-haborodtanac az én belső részeim, az én májjam földre ki-öntetett, az én népem leányánac gyötrelme miatt, holott el-fogyatkozott a' kis gyermek, és a' csecsszopó a' városnac utzáin.

12. Azt mondották az annyoknak: hol vagyon a kenyér, és a bor? mikor tudni-illik el-vánfzorodtat volna, mint a febeseca városnak útzáin, mikor az ő lelkek ki-mulnéc az ő annyoknak ölökben.

13. Mitsoda bizonyosságot hoztat néked elődbe? Mitsoda példát mutathatnéc tenéked Jerufalemnek leánya? mit hasonlitsac hozzád, hogy meg-vigasztallyalac tégedet Sionnak szűz leánya? mert nagy mint a tengera te nyomoruságod: ki-gyógyit-meg tégedet?

14. A te Prophétáid látták tenéked huzugságodat, és bolondságodat, és ki nem jelentették a te álukságodat, hogy meg-téitettene volna tégedet a fogságból: azt mondom hogy hiában való Prophéciákat láttanac tenéked, és számkivetéseket.

15. Az ő kezeket egybe csapták a te veszedelmeden a kik által men-tenec az úton, süvöltöttec, és se-jeket csoválták Jerufalemnek leányin, mondván: Ezé a város, mely felől azt mondották, bezzeg szép, az egész földnek öröme.

16. Meg-nyitották te rajtad szájokat, mind a te ellenségid, és süvöltöttec, és csikorgatták fogokat, ezt mondván: Veszefsük-el, bizonyára ez a nap kit vártunc, meg-leltüc, láttuc.

17. Meg-cselekedte az Vr, a miket meg-gondolt, meg-telleyesítette szavát, mellyet eleitől fogva meg-parancsolt vala, el-rontotta-nem ked-vezet, és meg-vidámitotta te rajtad az ellenséget, fel-emelte szarvát a te ellenségidnek.

18. Kiáltott az ő szívec az Vrhoz: O Sion leányánako-fala, éjjel és nappal folyanac a te könnyhullatásid, mint a folyó viz meg ne szűnnyél, meg ne nyugodgyéc a te szemednek fénye.

19. Kely-fel kiáltás éjjel első álmokor, önts ki mint a vizet a te szívedet az Vr előtt, emeld-fel kezeidet hozzá a te kiédedidnek lelkekért, kik el-fogyatkoznac az éhség miatt.

20. Lásd-meg Vram és tekints-meg kivel cselekedtél így: avagy illiké hogy meg-egyéc az aszfzonyi állatoc az ő méheknek gyümölsét, tudni-illik az ő egy signi gyermekeket: avagy illiké meg-öletetni az Vrnac szent helyében a papnac és Prophétánac?

21. Az utzákon a földön hevertene a gyermek és a vén ember, az én szűzeim és az én ifaim fegyver miatt el-hullottanac: meg-öltél haragod-nac napján, meg-öltél és nem kedveztél.

22. Egy-

22. Egybe hittad mint az innep napra az én félelmimet, minden fe-
lől, és senki meg nem szabadult az Vrnac haragjánac napján: a' kiket fel-
tartottam és neveltem, az ellenség emészttette meg azokat.

III. R E S Z.

ENvagyoc a' sányarúság látott ember, az ő haragjának vesztéje miatt.

2. Engem vitt a' setétlőgre, és nem a' világosságra.
3. Bizonyára reám fordúlt, kezét reám fordította mind nap estig.
4. Meg-száraztotta az én testemet, és az én bőroimet, őszverontotta
az én csontaimat.
5. En ellenem erősséget eppített, és környülvött engemet méreggel
és nyomorúsággal.
6. A' setétben fektetett engemet, mint a' kik régen meg-holtának.
7. Meg-rekesztett engemet és ki nem szabadhatok: nehéz békákat ve-
ret az én lábaimra.
8. Ha kiáltok-is bedugta füleit az én imádságomra.
9. Farágott kövel rekesztette-bé az éa utáimat az én őszvényimet el-
fordította.
10. Eő mint az olálkodó medve én utánnam, mint a' rejtekben való
orofzlán.
11. Az én utáimat el-fordította, és darabokra vagdalt engemet, el-
pusztított engemet.
12. Az én veséimben lőtte-bé az ő nyilait.
13. Az én népemnek csúfja voltam, és énekek nap estig.
14. Bé-töltött engemet keferűséggel, meg-részegített engemet mé-
reggel.
15. A' kőbe kitörte az én fogaimát, a' proba nyomott engemet.
16. Es el-távozott az én lelkem a' békeségtől, el-felekeztem a' jóról.
17. Azért azt mondtam: el-veszett az én erősségem, és az én remén-
ségem az Vrtól.
18. Meg-emlekezvén az én nyomorúságimról, és az én siralmimról,
a' meregről és a' keferűségről.
19. Mert meg-emlekezik a' nyomorúságokról, és meg-aláztatik ben-
nem az én lelkem.
20. Erről meg-emlekezem, azért reménségem léfzen

21. Az Vrnak kegyelmessége, hogy tellyességgél meg nem emesztetünk: mert nem fogyarkoztak el az ő irgalmasági.
22. Minden reggel meg-újúlunk az ő irgalmasági, nagy a te igazságod.
23. En örökségem az Vr, azt mondgya az én lelké: azért várom őtet.
24. Jó az Vr, azoknak kik várják őtet, a' léleknek, ki keresi őtet.
25. Jó a' várni és csendességben lenni az Vrnak szabadításáig.
26. Jó a' ferfiának mikor ifjuságában viseli az igát.
26. Eő magának ül, és halgat, mert hordozta az igát nyakában.
28. Tészi az ő száját a' porban, ezt mondván, talam vagyok még reménség.
29. Fordittya ortzáját a' verekedőnek, elégzik meg-szidalommal.
30. Mert mind örökké el nem hágy az VR.
31. Mert bánattal illet, ismét kegyelmes leszen, az ő kegyelmességének gazdagsága szerint.
32. Mert nem szive szerint vér, sem bánattal nem illeti az embernek fiát.
33. Hogy meg-rontsa lábaival a' földnek minden foglyait.
34. Hogy el-forditassék az embernek ítéleti az hatalmas előt.
35. Hogy el-forditassék az ember az ő törvényében: ezt az Vr nem miveli.
36. Kicsoda parancsolatryából vagyok valami, ha az Vr nem parancsolta?
37. Avagy nem a' felséges Istennek szájából jó-é ki minden jó és gonosz?
38. Miért panaszkodik az élő ember, és a' ferfi az ő bűnének büntetése felől?
39. Tudakozzunk inkább a' mi útaink felől, és keressük meg, és térjünk meg az Vrhoz.
40. Emellyük fel sziveinket kezeinkel egyetemben az égben az Istenhez.
41. Mi vétkeztünk és engedetlenek voltunk, azért nem kedveztél te.
42. Ellenünk támasztottad haragodat, és üldöztél minket, megöltél, és nem kedveztél.

43. Felyhőt vetettél elődbe, hogy által ne mennyen az mi imád-
ságunk.

44. Polyvává, és el-vetött állatokká tettél minket minden népek
között.

45. Meg-nyitották mi ellenünk szájokat minden mi ellenségink.

46. A' rettéges; és a' törvölt mi rajtunk, a' pusztítás és a' rontás.

47. Folyovizek mentenek alá az én szőmemből, az én népem leányá-
nak nyomorúságáért.

48. Az én szemem nem szűnik-meg a' fártól; úgy annyira hogy sem-
mi nyugodalma nincsen.

49. Mig reánk nem tekint az Vr az égből.

50. Az én szemem bánatban ejtő az én lelkemet, az én városomnak
minden leányiért.

51. Vadászván vadásztak engemet mint a' madarat, az én ellenségim
méltatlan.

52. Bé-szorították az én életemet a' tömlőtbe, és reám követ hám-
tanak.

53. A' vizek fellyül áradtak az én fejem fölött, és azt mondtam:
ki-vágattattam.

54. Segítségre hittam a' te nevedet ó Vram az alsó tömlőtből.

55. Hallottad az én szómat, a' te füledet ne rejts-el az én kiáltásom
előtt, és az én könyörgésem előtt.

56. Hozzám közelgettél a' napon, mellyen segítségre hittelak tége-
det, azt mondtad: Ne fély.

57. Meg-ítélted Vram az én lelkemnek ítéletit, meg-szabadítottad az
én életemet.

58. Láttad ó Vram az én nyomorúságomat, ítél-d-meg az én igyemet.

59. Láttad nékik minden boszszú állásokat, minden én ellenem való
gondolattokat.

60. Hallottad az ő szidalmokat Vram, minden én ellenem való gon-
dolattokat.

61. Az én reám támadoknak nyelveket, és az ő én ellenem való min-
den napi gondolattokat.

62. Le-üléseket, és fel-keléséket láld-meg, én vagyok énekek nékik.

63. Fizefs-még nekik Vram, az ő kezek munkája szerint.
 64. Adgy nekik szívek fájdalmat, és a te átkodat vedd rájuk.
 65. Kergesd őket haragodban, és veszed el őket az ég alól Vram.

IV. R E S Z.

MIképpen homályosodott meg az arany, el-változtatott a szép arany, el-hányattattanac a szentséges helyeknek kövei az utzákra.

2. Sionnac drági fiai, kik tisztá aranyban valánac fel-öltöztetvé, miképpen hasonlítottanac a fából csinált edényhez, mellyet a fazékas csinált.

3. Még a farkányok-is kivetic az ő emlőjüket, szoptattya az ő kőlyköket, az én népem leánya pedig kegyetlen, mint a pusztában való Strutzmadarac.

4. A szopó gyermekeknek nyelve az inyekhez ragada, a szomjú-fág miatt, a disdedec kenyeret kérénec, és nem találtatéc kiadna nekic.

5. Kik gyönyörűséges étkeket észnec vala, meg-halánac az urzákon: kik veres bársonyban neveltetnec vala-fel, ölelgetéc a ganéjokat.

6. Nagyobb lön azért az én népem leányánac vétke, hogy sem mint Sodománac az ő bűne, ki szémpillantásban el-vesze, és a veszedelem-nec helyei benne nem maradánac.

7. Az ő Nazareusi fejrbec valánac a honál, fejrbec a réjnél, veresfebbec valánac az ő testec, hogy sem mint a drága kővec: olyanac valánac mint a szépen ki-metzettetett Saphir kő.

8. De mostan feketébbec a koromnál, és meg nem ismértette az urzákon, az ő bőröc az ő csontyokhoz ragadott, el-szárat mint a fa.

9. Jobban volt dolgoc azoknac, a kik fegyverrel ölettek-meg az éhel meg-holtaknál, és a kik meg-emészttette sebnecc miatta, hogy nem mint a kik meg-fosztattac a földnec gyümölcsétől.

10. Az irgalmas anyáknac kezec meg-főztéc az ő gyermekeket, kik voltanac nekik étkec az én népem leányánac nyomoruságában.

11. Bé-töltötte az Vra az ő haragját, és az ő boszszu állását ki-öntötte, és meg-gyújtotta a tüzet Sionban, ki meg-emészttette annac minden fundamentomit.

12. Nem hiszic vala az földnec királyi, és e föld kerekségénec lakozoi, hogy az ellenség be-jöne Jerusálemnek kapuin.

13. Az ő Prophétainak vértke miatt, és az ő papfainak alnokságokért kik abban ki-önrögték az igazaknak véreket.

14. Tántorgottak mint a vakok az útzákon, vérben meg-förtöztetek, mert nem lehetséges, hogy vért ne illetnének az ő ruháikkal.

15. Távozzatok el, a' tisztátalanok azt kiáltották nekik, távozzatok el; távozzatok el ne illesseetek. Azért el-röpkültek, és bújdoztanak: azt mondották a' pogányok között; nem térnek többé vissza hogy ott lakoznának.

16. Az Vrnac haragja oszlatta-el őket, többé nem tekint rájuk, mivel hogy a' papokat nem tisztelték, a' véneken nem könyörültek.

17. Még mikoron békeségben volnánk meg-fogyatkoznánk a' mi személyeink a' hitében való segítségnek várása miatt, a' mi várásunkban melyet vártunk, a' nemzetségek, melly meg nem szabadithat.

18. Vadászták a' mi jarásinkat, hogy ne járnánk a' mi utzáinkon: elközelgettek a' mi napjaink, bizony el-jött a' mi végünk.

19. A' mi kergetőink gyorsabbak voltak az égen röpkülő saskefelyöknel, a' hegyeken kergettek minket, a' pusztában lefelkedtek utánunk.

20. A' mi életünctudni-illik, az Vrnac meg-kent királlyal meg-fogatatták az ő törökben, ki felől azt mondottuk, hogy az ő árnyékában élünk a' pogányok között.

21. Örülly és vigadozz Edomnac leánya, ki lakozol Hufnac földében, mert még te rajta-is által mégyen a' pohar, meg-részegülsz, és okádol.

22. Minek-utánna meg-émésztetik a' te alnokságod, Sionnac leánya, nem hágy tégedet a' számkivetésben: De meg-latogattya a' te alnokságodat Edomnak leánya, meg-jelenti a' te bűneidet.

V. R E S Z.

EMLEKEZZÉL meg Vram arrol a' mi esett mi rajtunc, tekénts ránc, és láfd-meg a' mi gyalázatunkat.

2. A' mi örökségünk szállot a' kívül valókra, a' mi házainc az idegenekre.

3. Arvác voltunc atya nélkül, a' mi anyáinc olyanoc, mint az özvegyek.

4. A' mi vizünket árron ittuc, a' mi fáinkat pénzen vettüc.
5. A' mi nyakunkon uralkodóc miatt háboruságot szenvedtünk, fára-
doztunc, és nem volt nyugodalmunc.
6. Ki-nyujtottuc kezeinket az Egyptombélieknek, és az Affyriabé-
lieknek, hogy kenyeret adnának.
7. A' mi atyáinc vétkeztenec, és nincsenec, mi pedig az ő álnoksá-
gokat hordozzuc.
8. A' szolgác uralkodtat mi rajtunc, nem volt ki minket kezeiből
meg-szabadítana.
9. Eletünknek veszedelmével hozzuc vala kenyerünket, a' puszta-
ban való fegyver miatt.
10. A' mi bőreinc mint a' kementze meg-feketedtec, a' nagy éhség
miatt.
11. A' Sionban az aszszonyi állatokat nyomorgattác, és a' szűzeket
Judának városiban.
12. A' fejedelmec azoknac kezeiktől fel-akasztattac, a' véneket nem
bőcsültéc.
13. A' fel-ferdült ifiakat a' malomban fogtác, és a' gyermekec a' ra-
kás fánac terhe alatt el-eszenec.
14. A' vénec meg-szüntenec a' kapuból, és az ifiac az ő éneklésektől.
15. Meg-szünt a' mi szívünknek öröme, siralomra fordult a' mi örö-
münk.
16. El-esett a' mi fejünknek coronája, Jaj most nekünk, mert vétkez-
tünk.
17. Azért szomorú volt a' mi szívünk, ezekért meg-homályosodott a'
mi szemünk.
18. A' Sionnac hegyéért, mivel-hogy el-pusztult, úgy annyira hogy
rókác lakjác azt.
19. Te Vram öröcké meg-maradsz, a' te ülő széked öröcké állandó!
20. Miért felekezél-el öröcké mi rolunc? el-hadszé minket sok ide-
iglen.
21. Téríts-meg Vram minket te hozzád, és meg-térünk, éppits-fel
a' minapinkat, mint *vala* a' régi időben.
22. De mindeneftől meg-vetettél minket, felette igen meg-hara-
guttál mi reánk.

17. DANIEL Propheta Imádsága. 2. Rész.

v. 20. Aldott legyen az Vrnacneve öröckön és öröcké: övé a' bölcsesség és az erő.

21. Es ő a' ki meg-változtattya az időket, és az időknec részeit le-vett a' királyokat, és szerez királyokat: ad bölcseséget a' bölcsnek, és értelmet a' tudóknak.

22. Eő-jelenti-meg a' mélységes el-rejtett dolgokat, érti a' mi a' sötétségben vagyon, és világosság lakozic ő véle.

23. Tégedet vallac én atyáimnac Istene, és dicsérlec tégedet, hogy bölcseséget és erőt adtál énnékem, és mostan meg-jelentetted énnékem a' mit kértünc te tőled, mert a' király álmát meg-jelentetted mi nekünc.

18. Jonás Propheta Imádsága a' Czethalnac gyomrából, 2. Rész.

v. 3. Kiáltéc az én keferűségemben az én Vramhoz, s' meg-halgatá engemet, a' koporsonac torkából kiáltéc s' meg-halgatá az én szomat.

4. Mert vettél vala engemet a' mélységbe, a' tenger nec örvényebe, a' viz környülvött vala engemet, a' te hánkodo vizeid és a' te habjaid én rajtam által mennec vala.

5. Annyra hogy én azt mondanám, el-vettettem a' te szemeid elől: mindazáltal meg nem szűnöm nézni a' te szent Templomodra.

6. Környülvötte nec vala engemet a' viz ec veszedelmesen, a' mélység környülvött vala engemet minden felől, fű tekeredett vala az én fejemre.

7. A' hegyek nec alsó részeibe szállottam vala, a' föld bészároltatott vala az ő zarjaival én környülem mind öröcké: Mindazáltal meg-szabadítád az én életemet a' rothadástól, ő én Vram Istenem.

8. Mikor az én lelkem el-fogyatkozott volna, meg-emlekezém az Vrról, és béméne imádságom te hozzád a' te szent Templomdba.

9. A' kic hiába való hazugságoc után indulnac, minden boldogságtól el-rekesztic magokat.

10. En pedig haláadó szóval áldozom tenéked, és a' mit fogadtam, meg-adom tenéked. Az Vré a' szabadítás.

19. MICHEAS Propheta Imádsága, 7. Rész.

IA, énnékem, mert ugy maradéc mint a' nyári takarodás után a' tárló,
és a' szedés után a' meg-szedett szőlő, egy enni való gerezd sem maradt: elein erő gyümölcsöt kíván vala az én lelkem.

2. El-veszett e' földről a' jó tévő ember, egy igaz-is nincs az emberek között, mindnyájan vér után olalkodnak, kiki mind hálóval vadászza az ő atyafiát.

3. Hogy véghöz vigyék a' gonofságot a' mely kezek között vagyon, a' fejedelem *adományt* kíván, a' bíró fizetésért *ítél*, és a' ki fő ember, ő magabézféli az ő lelkének gonofságát, és azt meg-erősítik.

4. A' ki legjobb közöttök, olyan mint a' rővis, a' ki leg igazb közöttök olyan mint a' rővisbokr: a' te örálloidnac napjok, és a' te meg-látogatásodnac napja el-jött, akkor szégyenölnek ők meg.

5. Ne hidgyetek barátotoknak, ne bizzatoc tanácsadótokhoz, annak a' kit kebeledbe tartasz ne jelentsed meg titkodat

6. Mert a' fiú boszszuval illeti az ő atyát, a' leány, anyja ellen támad, a' meny az ő napára, és ember nec az ő házanépe ellensége.

7. En pedig az Vrra nézek, várom az én szabadításomnac Istenét, és meg-halgar engemet az Istenem.

8. Ne örülly az én nyavalyamon én ellenségem, mert noha elestem: de felkelec, mikor a' setétségben üléndek-is, az Vr lészén nekem világoságom.

9. Az Vr haragját hordozom, mert vétkeztem ő ellene, mind addig mig nem meg-láttya az én pörömet, és igaz törvént téfszen énnékem, ki-viszen engemet a' világofsagra, hogy meg-lássam az ő igazságát.

10. Es meg-látván az én ellenségem ezt meg-szégyenli magát, ki ezt mondotta én felőlem, hol vagyon a' te Vrad Istened? Az én szemeim meg-láttyc, hogy az én ellenségem majd el-tapodtatik mint az után való fár.

11. A' melly napon meg-epíti az Vra' te meg-romlott gyözüidet, a' napon megszűze veri a' te ellenségednek parancsolattyát.

12. A' napon te hozzád-is eljönec Assyriából és az erős várasokból, és minden erősből mind az Euphrates folyoviztől fogva, és egygyic tengertől fogva a' másic tengerig, egygyic hegytől fogva a' másic hegyig.

13. Es el-pusztitatic' föld az ő lakói miatt az ő cselekedeteknek gonofsagáért

14. Legel

14. Légelteffed a' te népedet Vram te veszfzöddel, a' te örökséged-
nec feregit, melly csac ő maga lakozic az erdőben, és a' mezőnek közepet-
te: legeltefsénec a' Basanac mezején és a' Gileadon mint a' régi időkben.

15. Mint az Egyptum földéből való ki-jövelednec idején, azon-
képpen meg-mutatom neki az én tsudálatos dolgaimat.

16. Meg-látták ezt a' poganyok és meg-szégyenül nec minden ere-
jekben, az ő kezeket szájokra teszic, és az ő füloc meg-süketül nec.

17. A' port nyallják mint a' kigyóc, mint a' földi férgec az ő fészkek-
be meg-rémül nec, a' mi Vranc Istenünc előtt fél nec, és retteg nec te-
tőled.

18. Kicsoda olyan Isten, mint te vagy, ki el-veszed a' mi álnoságin-
kat, és a' te örökséged nec maradékánac gonofságát el-halgatod? Nem,
mind öröcké tartya meg az ő haragját mert gyönyörködic az irgalmas-
ságban.

19. Hozzánc térvén könyörül rajtunc, el-tapodgya a' mi álnokságin-
kat, és a' tenger nec mélységes örvényiben veti minden bűneinket.

20. Nyilván meg-mutatod Jácobnac tört fogadáodat, és Abrahám-
nac ígért irgalmaságodat, mellyeket és küvessel fogadtál vala a' mi a-
tyáinknac még régi időkben.

20. H A B A C U K Rropheta Imádsága, a' tudat-
lanfágnak bűnéért. Habac. 3. Rész.

v. 2. Vram hallám a' te fenyegető beszédedet és meg-rettenéc: V-
ram a' te munkádat az ő esztendejénec közepette eleveníts-meg, az ő
esztendejénec közepette mondom jelents-meg irgalmaságodat, hara-
godban irgalmaságodrol emlekezzél-meg.

3. Az Isten Theman hegyéről ki-mutatá magát: és a' szent Isten a' Pa-
ran hegyéről, Selah bé-fogá az egeket az ő dicsősége: az ő dicsőségevel
rakva a' föld.

4. Es az ő fényessége olyan volt mint a' napnac világossága: és ő
mellte az ő szarvai, és abban rejtetett el az ő erőssége.

5. Az ő ortzája előtt dög halál jár vala, és az ő lábai előtt tüzes kelé-
fek járnac vala.

6. Fel-állá az Isten és el-oztrá a' földet: reájoc tekintet és el-ol-
vasztotta a' pogányokat: meg-félemlettec a' kiké valánac az öröcké való

hegyec.

hegyec, meg-aláztattac a' kiké valának az öröcké való halmoc, öröcké való az ő útai.

7. Láttam a' Chusan sátorinac romlását, a' Midian földének kárpit-tyai reszkettenec.

8. Avagy a' folyo vizec ellen gerjedett válaé-fel a' te haragod: avagy a' tenger ellen busultál válaé: mikor ülnél a' te lovaidon, és a' te szabadító szekereiden.

9. A' vizek nec folyásinac helye meg-jelentetett a' te kézived által, a' Sidó nemzetség nec rött esküvéfid és beszéded által, Selah: Es a' föld nec folyó vizeit ketté választád.

10. Látánac tégedet és meg-rémülénec a' hegyec: a' vizek nec foklá-ga el-méne: a' tenger nec mélysége szót ada néked, és az ő kezeit fel-emelé.

11. A' Nap és Hóld meg-állánac az ő helyekben: és a' napnac vilá-gánál nyilaid le-szállottanac, és annac fényességénél a' te villagó kopjád.

12. Haragodban meg-tapodád a' földet, busultodba meg-csépléd a' pogányokat.

13. Ki-támadál a' te néped nec szabadtására, a' te néped nec szabadtására mondom a' te Christufoddal, meg-rontád a' főt az hitetlen nec há-zában, és meg-mutatád a' fundamentumot mind a' nyakáig, Selah.

14. Az ő Seregénec fejét által verted az önnön fegyverével: mint a' fogó szél ugy támadtac vala az én veszedelmemre: és örvendez nec vala mint a' kik titkon a' szegénynec rontására fel-támadnac.

15. A' te lovaidal tapodtattad a' tengert, a' mélységes vizek nec ra-kálát.

16. Hallám és meg-rettene az én szivem, a' te szódra ajakim-is resz-kettenec: az én csontaimra-is rothadás szálla, és magamban meg-hábo-rodám: mindaz által nyugoszm a' nyomoruságnac napján, mikor on az ellenség sereggel ő-fel e nép ellen hogy azt el-rabollya.

17. Mert a' figefa nem virágzic és femmi gyümölcs nem léssen a' szőlőkben, meg-csal az olajfa, és a' mezőc élést nem teremtnec, ki-vész a' juh az akolbol: nem léssen ökör az istállóban.

18. En pedig az Urban örvendezec, és vigadoc az én meg-szabadító istenemben.

19. Az Vrlsten az én erőszágem, ki az én lábaimot olyanocká tévzi mint a' nőstény szarvasoknac lábot, és magas helyeken jártat engemet. Ackor is hálá-adó dicséretet éneklec vigaság tévő szerzőszámokban.

21. NEHEMIAS Könyörgése. Neh. 1. Rész.

v. 5. Kérlec Vram. Mennec Istene, erős, nagy, és rettenetes Isten, ki meg-tartod fogadásodat és irgalomságod a' teged szeretőknek, és a' te parancsolatidat meg-tartóknac.

6. Légyen kérlec figyelmes a' te füled, és a' te szemeid nyillyanac meg, hogy halgasd meg a' te szolgádnac könyörgését, mellyel most én éj-el és nappal könyörgök az Izrael fiáiért a' te szolgaidért. Mert vallást tévzec az Izrael fiainac vétkekről, hogy vétkeztenec te ellened, en-is vétkeztem az én atyámnac házával egyetembe.

7. Felőtte igen vétkezűnc te ellened, és meg nem őriztűc a' te parancsolatidat és rendelésidet, és törvényidet, mellyeket parancsoltál, a' te szolgád által Mozes által.

8. Emlkezzel-meg kérlec a' te fogadásodrol, mellyet törtél a' te szolgádnac a' Mozesnek általa mondvan: Ti vétkeztéc én ellenem, én pedig el-felhetlec titeket, foc-külömb külömb népec közibe.

9. Mikor pedig meg-térendetek én hozzám, és meg-őrizénditéc az én parancsolatimat, és a' szerint cselekedendetek, ha az égnec utolsó szelire ki-űzetnétek is, onnet-is őszvegyűjtéc titeket, és bészállitlac az helybe, mellyet rendeltem arra hogy ott helyheztessem az én nevemet.

10. Ezec pedig te szolgaid és te néped kiket meg-szababitottál a' te nagy erődnec általa, és a' te nagy erős kezednec általa.

11. Kérlec azért tégedet Vram, kérlec figyelmezzék a' te füled a' te szolgádnac könyörgésére, és a' te szolgaidnak könyörgésekre, kik kíváns nyac félni a' te nevedet, és adgy kérlec a' te szolgádnac majó előmentet.

22. ESDRAS Imádsága a' Levitákkal egygyütt. Könyv. Rész. 9.

v. 6. En Istenem szégyenlem és általlom te elődben fel-emélni az én ortzámat: mert a' mi álnokságinc fellyül haladtac a' mi fejűnc felett, és a' mi vétkeinc mind az éig nevedtenec.

7. A' mi atyáinknac idejétől fogva nagy vétekben voltunc mind e' mái napiglan: Es a' mi álnokságinkért adattattunc vala mi, a' mi kirá-

lyinc, és a' mi Papinc, a' földi királyoknak kezekbe, fegyverre, rabságra, ragadományra, és ortszánknac pirulására, mind e' máinap bizonyság arrol.

8. Mostan pedig nem sok ideje hogy a' mi Vranc Istenünc mi rajtunc könyörült, hogy meg-hagyna minékünc maradéc embereket: kik viszfizethnénc a' rabságbol, és valami fészket adna a' szent helyen, hogy így meg-világosítaná a' miszemeinket a' mi Istenünc: és adna minékünc egy kevés ideig való életet a' mi rabságunc után.

9. Jollehet szolgálac vagyunc, de a' mi rabságunkban el nem hagyott minket a' mi Istenünc, hanem irgalmaságát meg-mutatá rajtunc a' Persiaiac királlyal előtt, hogy élnünc hagyna minékünc, hogy fel-emellyüc a' mi Istenünknek házát, és meg-éppitsüc az ő pusztaságát, és adna minékünc bátorságos lakást Sidó országban és Jerusalemben.

10. Mostan annak-okáért mit mondgyunc, ő mi édes Istenünc mind ezek után? Mert el-hadtuc a' te parancsolatidat.

11. Mellyeket parancsoltál a' te szolgálid a' Prophetác által mondván: a' föld mellyre bé-mentec hogy birjátoc azt, tiszrátalan föld, a' föld népének utálatosságc miatt mellyekkel bé-töltöttéc azt tellyefséggel.

12. Annak-okáért mostan immár a' ti leányitokat ne adgyátoc az ő fioknac, és az ő leányokat ne vegyétéc a' ti fiaitoknak, és ne keréfsétéc az ő barátságokat, sem javokat soha, Hogy meg-erősítessetec; és egyétéc a' földnek javát, és örökös képpen adhasátoc a' ti fiaitoknak birni mind öröcké.

13. Minek-utánna pedig mind ezec estec mi rajtunc a' mi gonosz cselekedetinkért és a' mi nagy vérkünkért: Holott te mi Istenünc lévén, kedveztl minékünc, hogy a' mi bűneinc el-nyomnánac minket, főt inkább adtl nekünc szabadulást.

14. Nem de hátra térünké a' te parancsolatidnac rontására, és ez utálatos néppel való főgorságra? Avagy nem haragudnálé mi reánc mind adig mig meg-emésztenénc, úgy hogy senki közülünc meg ne maradna és el ne szaladna?

15. Izraelnek Vra Istene igaz vagy te: Mindazáltal meg-maradtunc, mint e' máinap bizonyittya. Iméj elen vagunc mi te előtted a' mi bűneinkben, és nem lehet mi tölünc hogy meg-álhassunc ezért te előtted.

II.

Új Testamentumbéli Imádságok.

1. ZACHARIAS Papnak hálá-adó Eneke, a' születet Messiás felől. Luc. 1. Rész.

v. 68. Aldott az Izráelnek VRa Istene! hogy meg-látogatta és meg-váltotta az ő népet.

69. És felemelte az idveségnec szarvát mi nekünk: az ő szolgájának a' Dávidnac házában.

70. A' mint szollot az ő szent Prophétainac általa: kik eleitől fogva vóltanac.

71. Hogy a' mi ellenséginktől meg-szabadítana: és azoknac kezeiből a' kik minket gyűlölnec.

72. Hogy irgalmaságot cselekedné a' mi atyáinckal, és meg-emlekezzec az ő szent fogadásáról.

73. És esküvéséről, mellyel meg-esküött a' mi atyánknac az Abrahámac: tudni-illik hogy ő meg-adná minékünk.

74. Hogy a' mi ellenséginknec kezeiből meg-szabadulvan: minden kételkedés nélkül szolgállyunc ő néki.

75. Szentséggel és igazsággal ő előttre, a' mi életünknc minden idejében.

76. Te pedig kis gyermek a' magaságos Istennec Prophétájanc hivatol: Mert az VRnac előttre jársz, hogy az ő utait meg-keresítsed.

77. És az idvőségnc esméretire meg-tanítsd az ő népet, mely vagon az ő bűnöknc bocsánáttya által.

78. Az mi Istenünknc nagy irgalmaságáért, mellyel meg-latogator minket, a' magaságból való tsemete.

79. Hogy meg-jelennyec azoknac ki a' ferétségben, az halálnac árnyékában vadnak, hogy a' milábainkat igazgassa a' békeségnc utára.

2. A' szent Szűznc MARIAnak hálá-adó Enek. Luc. 1. Rész.

v. 46. Magasztalja az én lelkem az Vrat!

47. És örvendez az én lelkem; az én meg-tartó Istenemben.

48. Mert meg-tekinté az ő szolgáló leányának alázatos állapattyát: Mert imé engemet ez időről fogva boldognac mondanac minden nemzetségek.

49. Mert az hatalmas Isten. én velem nagyságos dolgokat cselekedéc: és szent az ő neve.

50. Es az ő irgalmafsága nemzetségről nemzetségre vagyon; azokon a' kik ötet félík.

51. Hatalmas dolgot cselekedéc karjánac ereje által: és a' kevés lyeknecs ziveknec gondolattyának esztét vészte.

52. Az hatalmasokat le-voná az ő székekből; és az alázatosokat fel-magasztalá.

53. Az éhezöket minden jockal bé-tölté; és a' gazdagokat üressen borsátá.

54. Hozzáfogád Izraelt az ő szolgáját: hogy meg-emlekeznéc az ő irgalmafságáról.

55. (Miképpen szollott vala a' mi atyáinknac: Abrahámnac és az ő maradékinac) mind öröcké.

3. A' VÉN SIMEONNAK Encke, látván a' született Messiást. Luc. 2. Rész.

v. 29. Mostan borsátod-el a' te szolgádat Vram békefességgel, a' te beszéded szerént.

30. Mert láttác az én szemeim a' te idvezitödet.

31. Mellyet készítettél minden népeknek szemec előtt.

32. A' pogány népeknee meg-világosítáfokra való világofságot, és a' te népednec az Izraelnec dicsőfséget.

4. CHRISTVS Urunknak maga Személlyebéli Imádsági. Matthi. 11. Rész.

v. 25. Hálakat adoc néked én atyám, földnec menyec Vra, hogy el-re/tetted ezeket a' bölcsektől, és az értelmefektől, és azokat meg-jelentetted a' kis gyermekeknek.

26. Jól vagyon atyám, mert e' volt a' te jó kedved.

János 11. Rész.

v. 41. Atyám hálakat adoc néked hogy engem meg-halgattál.

42. En pedig tudtam hogy mindenkör meg-halgatfz engemet, de a' környül.

környül álló népert mondtam azt, hogy hidgyéc hogy én te töled bocsátattam.

Esmét, 17-dik Rész.

A Tyám, el-jött amazora, dicsőíts-meg a' te fiadat, hogy a' te fiad-is dicsőítsen tégedet.

2. Miképpen adtál néki hatalmat minden testen, hogy valakiket neki adtál adgyon azoknak örök életet.

3. E' pedig az örök élet hogy tégedet egyedül esmérjenek lenni igaz Istennec, és a' kit el-bocsáttál a' Jesus Christust.

4. En dicsőítettelek tégedet e' földön, el-végeztem a' dolgot mellyet én reám bízta volt hogy el-végezzem.

5. Mostan annak-okáért dicsőíts-meg engemet atyám te magadnál, azzal a' dicsőséggel, mely dicsőségem volt tenálad minekelőtte e' világ lenne.

6. Meg-jelenttettem a' te nevedet az embereknek a' kiket adtál nékem e' világ között, tiéid valának, és nékem adtad azokat, és a' te beszédedet meg-tartották.

7. Mostan tudták-meg, hogy mindennek a' mellyeket nékem adtál te töled vadnak.

8. Mert a' melly beszédeket én reám bízta, nékiek adtam, és ők el-vőtték, és bizonynal meg-tudták hogy én te töled jöttem és el-hitték hogy én te töled bocsátattam.

9. En azokért könyörgök, nem e' világért könyörgök, hanem azokért a' kiket nékem adtál, mert tiéid.

10. Es énnékem mindenem tiéid, és néked mindened enyim, és én, meg-dicsőítettem ő benne.

11. Es nem vagyoc többé e' világon, de ezec e' világon vadnac és én te hozzád megyec. Szent atyám, tarcs-meg a' te neved által azokat, a' kiket adtál nékem, hogy egyec legyenec mint mi.

12. Mikor ő vélec volnéc e' világon én meg-tartom vala őket a' te nevedbe: A' kiket nékem adtál én meg-öriztem, és egygy-is azok között el-nem veszett, hanem amaz veszedelemnek fia, hogy az irás be-telnék.

13. Mostan pedig te hozzád megyek, és ezeket szolom e' világon, hogy az én örömem tellyes legyen náloc.

14. En a' te beszédedet nékiec adtam, és e' világ őket gyűlölte, mert nem e' világból valóc, miképpen hogy én is nem e' világból való vagyok.

15. Nem kérlec azon hogy e' világból ki vegyed őket, hanem hogy meg-örizd őket gonosz veszedelemtől.

16. Nem e' világból valóc, miképpen én is nem e' világból való vagyok.

17. Szenteld meg őket a' te igasfágoddal; a' te beszéded igasfág.

18. Miképpen engemet el-küldöttél e' világra, azonképpen én is el-küldöttem őket e' világra.

19. Es ő elöttök szentelem-meg magomat, hogyők-is szenteltec legyenec valóba.

20. Nem csak ő érettec könyörgöc pedig, hanem azokért-is a' kik az ő beszédec által hiendöc leszne ébennem.

21. Hogy mindnyájan egygyec legyenec, miképpé te atyám én bennem, és én te benned, hogyők is mi bennűnc egygyec legyenec, hogy el-hidgye e' világ hogy én te töled bocsáttattam.

22. Es én a' dicsőséget mellyet adtál nekem, nékiec adtam hogy egygyec legyenec miképpen mi egygyec vagyunc.

23. En ő bennec, és te én bennem, hogy legyenec tökéletesec mind egyetembe, és hogy meg-tudgya e' világ hogy énte töled bocsáttattam, és hogy te őket szereted miképpen engemet szerettél.

24. Atyám a' kiket nekem adtál, akarom hogy a' hol én vagyok, azok is én velem legyenec, hogy lássác amaz én dicsőségemet mellyet néké adtál; mert szeretted engemet e' világ fundamentománac felvetese előtt.

25. Igaz atyám, e' világ téged nem esmért, én pedig esmértelec, ezek is tudgyác hogy én te töled bocsáttattam.

26. Es a' te nevedet meg-jelenttettem nékiec, és meg-jelentem, hogy a' te szerelmed a' mellyel engemet szeretted légyen ő benne, és én is ő benne.

Matth. 26-dik Rész.

v. 39. En atyám ha lehetséges, mullýék-el e' Pohár én tölem. Mind-azáltal nem úgy légyen mint én akarom, hanem a' mint te.

v. 42. En atyám ha el nem mulhatic én tölem e' Pohár, hogy meg ne innám azt, légyen a' te akaratod.

Luc. 23-dik

Luc. 23-dik Rész.

v. 34. Atyám bocsásd-meg nekik, mert nem tudgyák mit csele-
kesznek,

Matth. 27-dik Rész.

v. 46. En Istenem, én Istenem miért hagyál el-engemet!

Luc. 23-dik Rész.

v. 46. Atyam a' te kezeidben tésem-le az én lelkemet.

5. BELPOKLOS, SZAZADOS, CANAAN nembéli
ASZONY, Bartimeus Koldus Könyörgési. Matth. 8-dik R.

v. 2. Vram ha akarod, meg-tisztíthat szengemet.

Esmét azon Rész.

v. 8. Vram nem vagyoc, én arra méltó, hogy az én házámba jőj,
hanem csak szövel parancsoly, és meg-gyogyul az én szolgám.

v. 9. Mivel én fejedelenfég alá vemetett ember vagyoc, és vadnac
az én hadnagyságom alatt vitézec, és ha azt mondom egyyiknec eredgy-
el, el-megyen, a' másíknac mondom jőjzte, el-jő, és ha mondom szolgám-
nac, ezt miveld, azt miveli.

Matth. 15-dik Rész.

v. 22. Könyörülly rajtam Vram Dávidnac fia, az én leányom az ör-
dögtől gyötrettetic.

v. 25. Vram, légy segítséggel nékem!

Luc. 18-dik Rész.

v. 38. Jéfus Dávidnac fia, könyörülly én rajtam!

6. A' TANITVANYOKnac Könyörgésec közön-
féggel. Matth. 8-dik Rész. a' veszedelemben.

v. 25. Vram, tarts-meg minket, el-veszünk!

Luc. 17-dik Rész.

v. 5. Vram, öregbitsd a' mi hitünket!

Luc. 11-dik Rész.

v. 1. Vram, tanéts-meg minket könyörgeni!

7. Az Apostoloc és az Ecclesiai Könyörgések. Act. 4.

v. 24. Vram te vagy az Isten, ki teremtetted a' mennyet, földet, ten-
gert, és mind azokban való állatokat.

25. Ki a Davidnac a' te szolgádnac általa ezt mondottad: Miért zúgó, lodnac a' pogányoc, és a' népec miért gondolnac hiába valokat?

26. Fel állottac a' földnec királyi és a' fejedelmec egybegyűltenec az Vrellen és az ő Christusa ellen.

27. Mert bizony egybegyűltenec a' te szent fiadellen a' Jესus ellen a' kit meg-kentel, az Herodes, Pontius Pilatus, a' Poganyockal, és az Izraelnec népével.

28. Hogy azokat veghőz vigyéc mellyeket a' te kezed és a' te tanácsod el-végezett volt, hogy kellene cselekedni.

29. Mostan azért Vram, tekints az ő fenyegetésekre, és adgyad a' te szolgádnac, hogy nagy bátorsággal szollýac a' te befédedet.

30. A' te kezeidet ki-nyújtván hogy gyógyúlásoc, jelec, és csudac legyenec a' te szent fiadnac a' Jესusnac neve által.

8. Szent PAL Könyörgéfi. Cselek. 9-dik Rész.

v. 5. Mit parancsolsz Vram, hogy cselekedgyem.

Ephes. 3-dik Rész.

v. 14. Meg-hajtom az én térdeimet, a' mi Vranc Jესus Christusnac attya előtt.

v. 16. Hogy adgya-meg néktek az ő gazdag dicsőségéért, hogy áthatatón erősidgyetek-meg a' Szent Lélec által a' belső emberben.

17. Hogy lakozzék Christus az hitnec általa a' ti sziveitekben.

18. Hogy a' szeretetben meg-gyökerezvén és fundamentomot vetvén, meg-tudhásátoc mind a' szenteckel egybe, minémű légyen az *Istenjovoltának* amaz szélesége, hofszúsága, mélysége, és magassága.

19. Es meg-tudhásátoc a' Christusnac amaz szerelmét, melly minden esmértnél fellyeb való, hogy bé-telleyesédgyetec az Istennek amaz minden telleyiségeig.

20. Annac pedig a' ki véghetetlen bővséggel mindenecket meg-cselekedhetic, fellyeb hogy nem mint kérjűc, vagy elménkbe bé-fogjuc: a' mi bennűnc mulkalkodo erő szerént.

21. Dicsőség légyen az anyaszentegyházban a' Jესus Christus által, minden időben, és mind öröckön öröcké, Amen.

9. Szent ISTVAN Könyörgéfi Halála oráján magáért. Cselek. 7-dik Rész.

v. 59. Vram Jésus, vedd hozzád az én lelkemet!

Ellenségiért, a' kik kövezic vala, azon Réfzben.

v. 60. Vram, ne tulajdoníts nekic ez bünt!

10. Az MENNYEI JELENE Sbéli Imádságok. 4-dik Réfz.

v. 11. Méltó vagy Vram, ki végy dicsőséget, tisztetséget és erőt, mert te teremtetél mindeneket, és a te akaratodért vadnac és terítettéc.

5-dik Réfz.

v. 9. Méltó vagy hogy el-vegyed a' könyvet, és meg-nyissad annae pecsétit, mert meg-ölettél, és meg-váltottál minket Istennec a' te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetségből.

10. Es töttél minket a' mi Istenünknek királyokká és papocká, és u-zalkodunc a' földön.

11. Estekintéc, és hallám a' királyiszéknec a' lelkes állatoknac, és a' véneknek környülöc számszerént száz ezer szer való ezer és tiz százezer fok Angyaloknak szávokat.

12. Kik nagy felszoval ezt mondgyác vala: Méltó hogy amaz meg-öletett bárány vegyen erőt, gazdagságot, bölcseséget, hatalmasságot, tisztetséget, dicsőséget és áldást.

13. Söt minden teremtetett állat, mely menyben, földön, föld alatt, a' tengerben, és minden ezekben való állat, hallám hogy azt mondgya vala: a' királyi széknec ülönec, és a' báránnac, áldás, tisztetség, dicsőség, és hatalom mind öröckön öröcke.

7-dik Réfz.

v. 12. Áldás, tisztetség, bölcsesség, hálá-adás, dicsőség, hatalom és erő a' mi Istenünknek mind öröckön öröcké, Amen.

11-dik Réfz.

v. 17. Hálákat adunc tenéked Vram mindenható Isten. Ki vagy, ki valál, és ki jövendő vagy, mert a' te nagy birodalmodat kezedhez vöted, és a' te országlásodat el-kezdette.

v. 18. Es meg-busultanac a' pogányoc, és el-jött a' te haragod, és a' halottaknac idejéc hogy meg-ítéltesenec és jutalmat adgy a' te szolgaidnac a' Prophetáknac, és a' szenteknek, és a' kik a' te nevedet félic,

kicsi-

kitsinyeknek, nagyoknak, és elveszeffed azokat a kik ezföldet puszttítyák.
15-dik Rész.

v. 3. Nagyoc és csudálatosoc a' te dolgaidd, mindenható Vr Isten, igazac a' te utaid szenteknek királlya.

v. 4. Kitsoda nem félne tégedet Vram, és nem dicsőiténé a' te Nevedet? mert csak egyedül vagy szent? Mert minden pogányoc el-jőnec és te előtted le-hajolnac: Mert a' te itéletid meg-nyilatkoztanac.

19-dik Rész. Az Antichristus Romlásán való hála-adása az Ecclesiánac.

Halleluja, idveffség, tisztettség, dicsőffség, és hatalom a' mi Vrunknac és Istenünknek.

2. Mert igazac tökéletesec, az ő itéleti, és amaz nagy paráznát, mely a' földet meg dögllette az ő paráznaságával, meg-itélte és boszfzút állott ő rajta az ő szolgainac véreket ki kerefvén az ő közéből.

3. Es masodszor-is mondanac: Halleluja: és annac fűst fel-megyén mind öröckön öröcké.

4. Es lebúrulásac az hufzonnégy vénec, és a' négy lelkes állatoc, és a' székben ülő Iftent imádác, mondván: Amen Halleluja.

5. Es a' széktől szózat jöve ki, mely ezt mondgya vala: Dicsérjétek a' mi Iftenünket minden őszolgai, és kik félitec őret kicsinyec és nagyok.

6. Es hallécugy mint fokaságnac szavát, és ugy mint fok vizeknec zúgását, és ugy mint nagy menydörgéseknek szavát, kik ezt mondgyác vala: Halleluja, Mert uralkodic amaz mindenható, a' mi Vrunc Iftennunc.

7. Eörüllyunc és örvendezzunc, és adgyunc dicséretet néki, mert el-jötte a' báránnac menyegzője, és az ő felesége el-keszítette magát.

8. Es adattatot néki hogy felöltözzéc tiszta és fényes biborba, mert a' bibor a' szenteknek meg-igazulafok.

22-dik Rész. Az Anyaszentegyháznak fohászkodása, az ő tellyes meg-szabadittatásáért, az Antichristustól, és minden Ellenségitől; és fok harczai után meg-nyugotásáért.

v. 17. Jövel! Jövel.

v. 21. Jövel Vram Jესus! Amen!

III.

Apocryphus Könyvekbéli Imádságok.

1. MANASSES könyörgése a' fogságban. Man. 1. R.

Mindenható Vram Isten, ki vagy a' mi atyáinknac, Abrahamnac, Isáknac, Jacobnac és az ő igaz maradékjoknac Istene.

2. Ki a' mennyet és a' földet teremtetted minden ékeiségeekkel.

3. Ki meg-állattad a' tengert a' te parancsolatodnac beszédével, ki bérekesztéda' mélységet, és meg-pecsétletted a' te rettenetes dicsőséges neveddel.

4. Kitől mindenec rettegne, és reszketne a' te hatalmas ortsád elött.

5. Mert a' te dicsőségedne nagysága el-viselhetetlen, és a' bűnösök ellen való fenyegető haragod-is el-hordozhatatlan.

6. Meg-ígért irgalmaságodis pedig véghetetlen és csudálatos: Mert te vagy a' felséges Vr, magafságos kegyelmes nagy tűrhető, és igen irgalmas, a' ki az embereket szánod.

7. Te vagy Vram ki a' te jóvöltodnac nagysága szerint ígérted, hogy meg-szánod az embereket, és meg-botsátasz azoknac, a' kik ellened vétkezédenec, és a' te nagy kegyelmességed szerint a' te Decretomodol adsz meg-térést a' bűnösökne az ő idvőiségekre.

8. Te mondom, Vram Isten, az igazaknac Istene, nem hattál az igazaknac penitenciát, mint Abrahamnac, Isáknac: és Jacobnac, kik te ellened nem vétettek, hanem énnékem hattál penitenciát ki bűnös vagyoc.

9. Mert az én bűneim a' tenger fővenyének számlálhatatlan fokságát fellyől halladgyác. Igen fok Vram az én hamisságom igen fok, és nem vagyoc méltó, ki a' magas egekre fel tekintsz az én hamisságomnac foksága miatt.

10. Meg-görböttem a' rajtam való fok vasác miatt, annyéra hogy még fejemetis nem emelhetem fel, de senki nem könyörül rajtam, mert haragodat felgerjesztettem, mivel hogy te előtted utálatos dolgokat cselekedtem, úgy mint ki akaratomat hátra hagyám parancsolatidat nem tartam.

tam-meg, hanem ezek helyett minden utálatos dolgokat cselekedtem, és sok botránkozásokat.

11. Azért most az én szívemnek térdeit meg-hajtom kérvén tőled kegyelmet. Vétkeztem Vram ellened, vétkeztem és az én hamiságomat csmérem.

12. Kérlek azért Vram tégedet, bocsáts-meg Vram, énnékem bocsát-engemet az én hamiságimmal egyetemben el ne veszezs, és a' te haragodban ne tarts mind öröke e' kinokban, és engemet pokolnac kinnyára ne ítélj, mert te vagy az Isten az igaz penitencia tartóc Istene.

13. Mutasd meg én bennem minden jóvótodat, engemet méltatlant meg-szabditván, a' te nagy irgalmaságodból.

14. Kiért én is egész eitemben dicsérlec tégedet, mert tégedet dicsér a' mennyeknek minden ereje, és tiéd a' dicsőség mind öröckön öröké, Amen.

2. Az égő kemenczében vettetett Három Iffiaknak Imádságoc, DANIEL első Toldalékja.

v. 26. Aldott vagy Vram a' mi Atyáinknac Istene, dicséretes a' te neved, és mind öröké dicsőséges.

27. Mert igaz vagy mindenekben valamiket velünc cselekedtél: és minden te cselekedetid igazac.

28. Mert igaz ítéletidet mutattad mindenekben, valamiket reánc, és a' mi atyáinknac szent varosára Jerusalembre bocsátrál: mert igazságban és ítéletben hoztad mind ezeket *mi reánc*, a' mi bűneinkért.

29. Mert, vétkeztünc és álnokul cselekedtűnc, kik el-szakadtunc te tőled, és mindenekben vétkeztűnc.

30. Kik nem halgattuc a' te parancsolaidat, sem meg nem tartottuc, sem nem cselekedtűc a' mit parancsoltál, hogy jól lenne dolgunc.

31. Valamiket azért hoztál reánc, és cselekedtél, igaz ítélettel cselekedted.

32. Es adtál minket az hamis és Istentől el-szakadt kegyetlen ellenfégeknek, és az hamis királynac, ki gonofszab *mindeneknél* valakic vadnac az egész világon.

33. Es most a' szánkat nem szabad fel-nyitnunc, gyalázat és szidalom: *bltűnc* a' te szolgaidnac, és mindeneknek, kik téged tisztelnec.

34. Ne vesd azért el minket tévelyességgel a' te nevedért, és a' te friyedet meg ne lezgd.

35. Es mi tőlünk a' te irgalmaságodat meg ne vonnyad Abrahámért, ki nálad kedves volt, és Isákért a' te szolgáért, és a' te szentedért, Izraelért.

36. Kiknecs zollottál, igérvén ő nékie, hogy az ő magvokat mint az égisillagokat, és a' tenger határa fövenyit meg-szaporitod.

37. Mert Vram minden népec felett kik e' világ kerektségében vad-nac, igen meg-kevesedtünk, és e' mái napon minden földön a' mi bü-neinkért meg-aláztattunc.

38. Nincsen minékünk fejedelmünk e' mostani időben, nincsen Propheta, nincsen előttünk járó, nincsen tüzes áldozat, nincsen háláadáfra való áldozat, nincsen ajándék áldozat, nincsen jó illatu füst, nincsen hely, holott kellyen áldoznunc előtted.

39. Hogy a' te irgalmaságodat meg-nyerhesuc: de miért hogy tő-re delmes elmével és fanyarodott léleccel vagyunc, végy hozzád minket.

40. Es miként kosoknak és bikáknac tüzes áldozati és sok ezer kövér bárányoknak áldozati vitetnénc elődben, ugy légyen ma te előtted a' mi áldozatunc, és a' te színed előtt kedves áldozatullégyen: mert meg nem szégyenülne azok, kik az ő bizodalmodat te benned helyeztetic.

41. Es mostan tellyes szívből követünk és félünk, és a' te színedet keresűc:

42. Ne szégyenits-meg minket, hanem a' te kegyességedért, és irgalmaságodnac nagy voltaért cselekedgyél mi velünk.

43. Az te csuda télelid szerint szabadits meg minket, és a' te nevednek Vram szerez dicsséget.

44. Szégyenüllyenek meg, kik gonoszúl cselekedtenec a' te szolgaidal és minden ő hatalmáságoval egyűt gyaláztatsanak meg, és minden ő erejek rontásék-meg.

45. Es esmerjenec téged egyedül Vrnac Istennec lenni, és az egész földnecc kerektségén diccségesnek.

Esmét Második Toldalék.

v. 52. Aldott vagy a' mi atyáinknac Vra Istene, dicsérendő és mind

örökké felmagasztalandó: áldott a te dicsőségednek szent és mindenek-
nek felőtte igen dicsérendő neve, és örökkön örökké felmagasztalandó.

53. A te szent felségednek templomában méltó vagy ki dicsértelsél,
és örökké való dicséreteckel tiszteltsél ki felőtte igen dicsőséges vagy.

54. Dicsérendő vagy a te országodnac dicsőséges székiben, és minden
időkre minden nagy dicsérettel és dicsőséggel tisztelendő.

55. Dicsérendő vagy ki a mélységeknek mély fenekéit állatod,
Cherubimon ülsz, örök időig dicsérendő és felmagasztalando.

56. Dicsérendő, vagy az égnek erős állandóságában, és felőtte igen
tisztelendő, dicsőséges örökké.

57. Az Vrnac minden munkái hirdecsétek az Vrat, és örökké énekel-
lyetec és felmagasztallyátoc.

58. Az Vrnac Angyali hirdecsétec az Vrat, dicsérjétec ötet és ma-
gasztallyátoc örökké.

59. Hirdecsétek égec az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc ö-
rökké.

60. Az égec felött való minden vízec hirdecsétec az Vrat, dicsérjétec
ötet és magasztallyátoc örökké.

61. Az Vrnac minden erei hirdecsétec az Vrat, ötet dicsérjétec és ma-
gasztallyátoc örökké.

62. Nap és Hóld az Vrat hirdecsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyá-
toc örökké.

63. Egnec csillagi Vrat, hirdecsétec: ötet dicsérjétec és magasztal-
lyátoc örökké.

64. Minden zápor és ő ez harmat hirdecsétec az Vrat, dicsérjétec ö-
tet és magasztallyátoc örökké.

65. Minden lelkec hirdecsétec az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztal-
lyátoc örökké.

66. Tűzes hévség az Vrat hirdecsétec, dicsérjétec és magasztallyá-
rok örökké.

67. Hidegség és hévség az Vrat hirdecsétec, dicsérjétec és magasz-
tallyátoc örökké.

68. Hirdecsétec az Vrat harmatoc és köcsőc, dicsérjétec ötet és ma-
gasztallyátoc örökké.

69. Fagy és hideg, az Vrat hirdefsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyátoc öröcké.
70. Zuzmarázoc és havac az Vrat hirdefsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyátoc öröcké.
71. Hirdefsétec az Vrat éjjece és napoc, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
72. Világosság és fetétség az Vrat hirdefsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyátoc öröcké.
73. Villámásoc és földhőc az Vrat hirdefsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyátoc öröcké.
74. Az Vrat hirdefse a' föld, ötet dicsérje és magasztallya öröcké.
75. Hegyec és halmoc az Vrat hirdefsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyátoc öröcké.
76. A' földnec minden jövesi hirdefsec az Vrat: dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
77. Hirdefsétec forrásoc az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
78. Tengersoc és folyovizec hirdefsétec az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
79. Cethalac és minden vizben úszó állatoc hirdefsétec az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
80. Minden égi madarac az Vrat hirdefsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyátoc öröcké.
81. Hirdefsétec az Vrat oktalán állatoc, és minden barmoc, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
82. Emberec fia hirdefsétec az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
83. Izrael hirdefse az Vrat, ötet dicsérje és magasztallya öröcké.
84. Vr Papjai hirdefsétec az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
85. Vr szolgálai hirdefsétec az Vrat, dicsérjétec ötet és magasztallyátoc öröcké.
86. Lelki állatoc és igazaknac lelkei az Vrat hirdefsétec, ötet dicsérjétec és magasztallyátoc öröcké.

87. Hirdeséte az Vrat szentec és alázatos szível való, dicsérjéte öröc és magasztallátoc öröcké.

88. Anania, Azarija, és Misael, az Vrat hirdesétek, öröc dicsérjéte és magasztallátoc öröcké: mert ki ragadott minket pokolból, és a' halálnac hatalmától meg-szabadított minket, és a' lángal egő kementzénec közepiből kimentett minket.

89. Vallást tegyetec az Vrról, mert jó, mert öröcké való az ő irgalmafsága.

90. Az Vrnac minden tisztelői hirdeséte az Istenek nec Istenét, dicsérjéte, vegyéte csezetekben, mert az ő irgalmafsága minden időkre való.

3. ESDRAS Kőnyörgési, 3. Kőnyv. 8. dik Rész.

V. 75. Vram meg-szégyenültem, és szégyenlem a' te ortzád elelibe menni.

76. Mert a' mi büneinc fejűnc felett meg-fokasultanac, és a' mi álnokságinc szintén az égig fel-érnec.

77. Mert a' mi eleink nec idejétől fogva, mind e' mái napig nagy vétekben vagyunc.

78. Annak-okáért a' mi büneinkért el-adattattunc, a' mi királyinc és a' mi Papjunc a' földi királyok nac fegyverre, rabságra és prédálásra, szidalomra mind e' mái napiglan.

79. De mostan miért hogy te töled minékűnc irgalmafság adattratott. Vram Isten, ki minékűnc a' te szentséged nec helyén gyökeret és nevet hattál.

80. Ki a' mi Vrunknac Istenűknec házában ki-nyilatkoztattad a' mi világosságunkat, és a' mi rabságunk nac minden ideiben minékűnc ételt adtál.

81. Mikoron szolgálánac, a' mi Vrunac Istenűnc minket el nem hagyott, hanem minket kedvesecké tett, és rendelé hogy a' Perfiánac királyai minékűnc eledelt adnának.

82. Hogy a' mi Vrunknac Istenűknec templomát fel rakjuc és a' Siornak pusztaság it meg-épitsűc; végezetre Judzában és Jerusálemben minékűnc meg-maradtál adott.

83. Mostan azt mondom, mit szollyunc, holott ezeket mivelte min velűnc?

velűnc? mert által hágtuc az te parancsolatidot, mellyeket a' te szolgaidnac a' Prophétáknac, kezekbe adtál vala, mondván.

84. A' föld, melynec örökségül való birására ti bé-mentec az ő lakoinac undokságival meg-fergettetett, kik azt az ő tisztátalanságokkal meg-töltötték.

85. Mostan annak-okáért a' ti leányitokat az ő fioknac ne adgyátok, és az ő leányokat a' ti fiaitoknac ne vegyétek.

86. Es soha azokkal békeséget ne tartsatoc, hogy el-hatalmazván a' földnec jó gyümölcsét ehessétek, és örökséget osztogathassatoc a' ti fiaitoknac mind éltig.

87. Minek-utánna azért, a' mellyec mi rajtunc törtétenec, minde-nec a' mi gonosz cselekedetinkért, és a' mi nagy bűneinkért vóltanac, és adtál minékűnc meg-maradást.

88. Avagy ismét te tőled el-fordulván által hágnoké a' te törvényedet; és idegen aszszonyi állatoknac, és e' föld népénec tisztátalanságába, egyelednéneké.

89. Nem de mi reánc meg-haraguván nem veszténél-e el, miglen a' mi gyökerűnc és nevűnc ingyen meg sem maradna?

90. Izraelnec Vra Istene, igaz vagy te; mindazáltal a' gyöker minde' mái napig meg-maradott.

91. Imé a' mi bűneinkben vagyunk te előtted, jöllehet nem kellene te előtted azokban állanunk.

Esmét, 4-dik Kőnyv. 3. Rész.

v. 4. Vram Isten te az te igéddel a' földet eleitől fogva egyedül erősfittetted és abban népet szerzettél.

5. Te adtál Adámnac holt testet, (mert az-is a' te kezeidnec munkája,) és mikor abba éltető lelket adtál volna, te előtted élővé lőn.

6. Te ötet Paradicsomba bé-vívén, mellyet a' te job kezed ültetett, vala, minek-előtte aze' földre jőne.

7. Parancsolád ő néki hogy a' te utadat szeretné; de azt által hága. Annak-okáért ötet és az ő maradékit halálra ítéled.

8. Ecképpen minek-utánna sok pogányoc, nemzetségek-népec számtalan nemzetec el-szaporodtat volna, egyenként minden nemzet az ő akaratya szerint jára, és cselkedvén azt a' mi a' te szemeid előtt gonosznac

láltatic, meg-utálák a' te parancsolatidat.

9. Annak-okaért idő jártában e' földnec lakoiira özönvizet hozál, mellyel el-vesztéd őket.

10. Es kiváltképpen mindenikre jöve, mint Adámra a' halál, ugy ezekre a' vizözön.

11. Eggyet pedig ő bennec meg-tartál. Noet az ő házanépével, honnét minden igazac *vadnak*.

12. Mikor pedig e' földnec lakoi igen sok fiakkal meg-kezdettéc volna sokasulni, honnét e' népec és sok nemzetség szaporodánac, mikoron ismét az istentelenséget amaz elsőknél fellyeb kezdettéc volna gyakorlani.

13. Mikoron azok hamissan cselekednénc te előtted, ő közülök magadnac választál egy embert, kinec neve Abrahám.

14. Es szeretvén őtet, egyedül ő néki mutatád-meg a' te akaratodat.

15. Es szerzél ő vélec öröcké való frigyet, ezt mondván ő néki, hogy az ő magvát soha te el nem hagyod.

16. Annak-okaért adád ő néki Isakot, Isaknac pedig Jacobot és Esaut; kik közül választván Jacobot, minek-utánna Esaut el-szakasztád tőle. Jacob igen meg-sokasodéc.

17. Es mikor az Egyptombol meg-szabadított magvát a' Sína hegyére hoztad volna.

18. Az Egeket meg-indítván a' földet meg-rázád, a' földnec kerek-ségét meg-mozgatád a' melységeket meg-reszkettetéd, és e' világot meg-háborítád.

19. Es a' te dicsőségednec tüze, földindulása, és szeles és hideg köde, négy felé elől kimenvén, törvént adál a' Jacob magvánac, és az Izrael nemzetinec hogy azt szorgalmatoson meg-tartanác.

20. De nem vöd-el ő tőlőc a' gonosz szivet, hogy ő benne a' te törvényed gyümölcsét teremthetné.

21. Mert a' gonosz szivet elsőben Adam hordozá, miolta a' törvény által hágasától meg-győzetterék és mindnyájan azok-is, kik ő tőle születtenek.

22. Es meg-maradandó lőn az erőtlenység és az erőtlenségnec törvénye igen gonosz gyökértrel ragadván a' népek szívéhez, mellyben a' jó-ság el-távozván csak a' gonofság marada-meg.

23. Mi-

23. Mikoron pedig idő forgásában az esztendőc béröltene volna, mellyekben magadnac támasztál egy szolgát, kinek David vala neve

24. Meg-parancsolád néki hogy a' te Nevednec várost rakván, ott té-méked tömjennel és áldozatokkal áldoznának.

25. Melly mikoron fok esztendeig lőtt volna, tégedet a' városnac lakói el-hagyának.

26. Szintén úgy cselekedvén mint Adam cselekedett vala, és minden ő nemzete; és ők-is gonosz szível cselekedének.

27. Annak-okáért a' te városodat adád a' te ellenségednek kezekben.

28. Avagy pedig jobban cselekedneké Babyloniának lakói, hogy e-zokáért uralkodgyanae Sionon?

29. Mert mióta ide jöttem, meg-számlálhatatlan Istentelenséget láttam, és e' harmintz esztendőben fok bűnösöket látott az én lelkem.

30. Az okáért el-faradt az én szívem, mert látom miképpen el-szenveded a' bűnösöket, és az Istentelenül cselekedőknek kedvesz: El-vesztet pedig a' te népedet, meg-tartván a' te ellenségedet, mellyet meg nem jelentettel vala.

31. Semmi oka nem jüt énnékem eszembe, ez utnac miért kellyen, mozdithatatlannac lenni; mert Babylon Sionnal vallyon s' jobban cselekediké?

32. Avagy Izrael kivől egyéb nemzetség csinérte meg tégedet? Avagy micsoda nemzetek hittene a' te szövetségednek úgy, miképpen cselekedett e' Jácob?

33. Mindazáltal ezeknek jutalmoc nincsen meg, és munkájoknak nem volt haszna: A' pogányok között pedig vallamelly feléjártam, láttam azokat bővölködni, noha a' te parancsolatodról meg sem emlékeznec.

34. Mostan azért vesd fontba a' mi álnokságinkat ez egyebekével kik e' világon laknak: bizonyára a' te nevednec emlékezeti sohol nem találatic hanem csak Izraelben.

35. Vallyon s' mikor nem vétkeztenec te előtted kik e' földön laknak? avagy mellyic nemzetség tartotta úgy meg a' te parancsolatidat?

36. Ezeket nevezet szerint meg-tapasztalhatod, hogy a' te parancsolatidat meg-tartottác, a' pogányokat pedig nem találod.

4. MARDOCHEVS Kőnyörgése, ESTER Toldalék. 13-dik Rész.

v. 8. Vram, Vram, mindenható király, a' te hatalmadban vadnac mindenec.

9. Es nincsen senki a' ki néked ellened állana ha az Izraelt te megakarod tartani.

10. Mert te vagy a' Mennekföldnec, és minden csudálatos dolgoknak mellyec az ég alatt vadnac teremője.

11. Te mindeneknec Vra vagy, és nincsen senki ki a' te méltóságodnec ellene állhatna.

12. Te tudsz mindeneket, és tudod hogy nem bocszfuszuságból, kevélységből vagy valami tisztettségnek kívánásából indítatván miveltem ezt, hogy az kevély Amánt nem tisztelném.

13. Mert az Izraelnek megmaradásáért, ő néki az ő lábánac talpat-is megcsokoltam volna.

14. Hanem annak-okaért miveltem azt, hogy az ember tisztetiséget az Isten méltóságánál fellyeb ne becsüllem.

15. Es hogy te kívüled senkit ne imádnéc ném hogy azt kevélységből mivelném.

16. Annak-okaért mostan Vram Isten, és király kedvez a' te népednec, mert azok mi reánc néznec hogy minket el-veszessene, és kívánják azt el-vesztetni melly néked eleitől fogva örökséged volt.

17. Ne hadd-el a' te örökségedet, mellyet Egyiptomból váltottál meg magadnac.

5. ESTER Kőnyörgése. 14-dik Rész.

v. 3. Csak te egyedül vagy mi királyunc Vram. Légy segítségül énnekem el-hagyattatotnac, kinec náladnál több segítése nincsen.

4. Mert az én veszedelmem jelen vagyon.

5. Bizonyára az én gyermekségemtől fogva hallottam Vram, hogy te az Izraelt minden pogány népek között, és a' mi atyáinkat mind közöföckel egyetembe öröcké való örökségül vötted magadnac, és hogy valamit nekik szoltottál, meg-telleyesítéd.

6. Mostan pedig mi vérkezünk te előtted, azért adtál minket a' mi ellené-

ellené-

ellenféginknek kezekbe. Mert az ő Isteneket tiszteltűc: Igaz vagy te Vrá.

7. De ők meg nem elégedvén a' mi szolgálatunkkal.

8. Az ő kezeknek erejét az ő bálványoknak hatalmának tulajdonítván.

9. El akarják a' te szádnac decretomát törleni, és örökségedet vesztetni, a' téged dicsérőknek szájokat bé-akarják dugni, és a' te házdnac és óltárodnc ékekségét el-óltani.

10. A' pogányoknak pedig szájokat meg akarják nyitni, hogy dicsérjék a' bálványoknak erejét és a' testi királynac szerezzenec öröcké való csudálatosságot.

11. Ne adgyad Vram a' te birodalmodat azoknac a' kik semmi, és ne nevefsék ezec a' mi romlasunkat, hanem fordíts ő ellenec az ő tanácsokat, és tégy példát azon a' ki mind ezeknek oka.

12. Emlkezzél-meg Vram mirőlunc, és a' mi nyomoruságunknac idején magadat jelents meg, és engemet erősíts meg pogány népeknek királya, és minden birodalomnac Vra.

13. Adgy az én számba ekes beszédet az oroszán előtt, fordítsad az ő szivét az ellen a' ki minket háborgat, ő nekik és mind azoknac veszedelmére kik ő véle egyget értenec.

14. Minket pedig a' te kezeid által szabadíts-meg, énnékem el-hagyatottnac, és kinec náladnál több segítője nincsen, légy segítségem.

15. Mindene te előtted nyilván vadnac, te tudod hogy én gyűlölöm a' hamisaknac dicsőségeket, és a' környül metélkedetleneknek és minden idegeneknek ágyokat utálok.

16. Te tudod hogy az szükség kényszerített engemet: mert gyűlölöm ez én kevély ékekségemet, melyet fejemen hordozoc: mikor a' nép eleibe ki még' ec szinte úgy utálok mint az aszfonyi állatnak tisztátalan ruháját, és nem viselem azt mikor házamban vagyoc.

17. Az Aman asztrálánnis nem őtt a' te szolgáló leányod, a' király lakodalmatis én nem nagynac becsüllöttem, bort-is ott nem ittam.

18. Sem pedig én te szolgáló leányod nem vigadtam adtol fogva hog' az én állapotom el-valtozott mind e' mai napig, hanem csak te beuned Abrahamnac Vra Istene.

19. Halgald-meg mindeneknek hatalmas Istene a' nyomorultaknac szavokat, szabadíts ki minket a' gonosz embereknek kezekből, és engemetis e' félelemből végy ki.

6. VÉN TOBIAS és SARA könyörgései. 3. Rész.

v. 2. Igaz vagy Vram, és minden cselekedetid igazac, és minden utaid irgalmasság, és igazság, és igaz és méltó ítéletet tész mind öröcké.

3. Emlkezzél-meg rolam, és tekénts reám és ne állj boszszút az én bűneimért se az én atyáimnac vétkeikért, kik te ellened vétkeztec.

4. Mert a' te parancsolatidnac nem engedtenec: melly dologért minket prédára, fogságra, halálra, csufságra és gyalázatra vetettél mind azok között, kik között el-özlottunc, jöllehet fok igaz és illendő okaid vadnac.

5. Hogy én velem az én bűneim szerént, és az én atyáimnac vétkek szerént cselekedgyél, mert nem tartottuk-meg a' te parancsolatidat, és tökéletesen nem jártunc te előtted.

6. Most azért a' te akaratom szerént cselekedgyél én velem, és vedd-ki az én lelkemet hogy halljak-meg, és legyec földé, mert jobb énnékem meg-halnom hogy nem élnem: mert méltatlan szemre való hányásokat hallottam, és nagy bánatban vagyoc, engedd-meg, hogy meg-szabadulván e' nyomorúságokból, mennyec az öröcké való helyre: a' te orzadat ne fordíts-el én rólem.

Esmét,

v. 11. Dicsérendő vagy te Vram Istenem, dicsérendő a' te dicsőséged nec, szent és becsülletes neve mind öröcké: Téged mind öröcké minden kezéd munkái dicsérjenec.

12. Mostan pedig, oh Vram, te reád vetvén az én szemeimet és orzám.

13. Kérlec hogy végy-ki engemet e' földről, hogy ennek-utánna semmi gyalázatot ne halljac.

14. Te tudod Vram, hogy én minden férfin gyalázattul tiszta vagyoc.

15. Es soha, sem az én nevemet, sem az én atyáimnac nevét, az én rabságomnak földén semmi rútságnac vétkevel meg nem undokítottam.

16. Eggyetlen egy leánya vagyoc az én atyáimnac, csak egy gyermek-cseje-is nincsen, ki örököse lehetne, sem közel való atyafia, avagy annak fia, kinec én magamat feleségül tartanám, immár énnékem hét férjem veszett-el. Miért kívánhatnám én e' világon tovább való életemet? Ha tenéked nem kedves halálom, te nézz én reám, és irgalmasságodat mutasd.

mutasd-meg rajtam, hogy én ennekutánna efféle gyalázatot ne hallyak-

Ésmét, 13-dik Rész.

Dicsérendő az Isten a' ki él mind örökké, és az ő országa-is hirdetendő.
2. Mert ő ostromoz-meg, és ísmét könyörül: ő viszen pokolra és ísmét ki-hoz, és senki nincs ki az ő keze előtt el-szaladharna.

3. Ennek adgyatoc dicséretet Izraelnek fiai a' pogányok előtt, mert ő oszlatott titeket azok közibe.

4. Ott beszélléte az ő nagyságát, és őtet minden élőc előtt fel-magasztallátoc: Mert ő a' mi Vranc, és ő a' mi Istenünk, és atyánk mind ő-röcké.

5. A' mi álnokságinkért meg-ostoroz minket: és viszontag könyörül rajtunc és minket minden pogányok közül, a' kik közibe oszlatott, ő szve-gyűjt.

6. Ha tellyes szivekből tellyes lelkekből ő hozzá-meg-térendetec, hogy tökéleteségre igyekezzetec ő elötte, ő is ti hozzátoc meg-tér, és ti töletem az ő országát el-nem röjri, hanem meg-láttátoc mit cseleke-szik vélec: Teli torokkal hirdéséte pedig őtet: Dicsérjete az igazság-nak Vrat és az örökké valóságnac királyát magasztallátoc. En pedig az én rabságomnac földén dicsérem őtet, és az ő hatalmát, és nagyságos dolgait a' bűnös népnek kijelentem: Térjete meg-bűnösőc, és ő elötte igazságot cselekedgyete ki tudgya ha akarattya vagyon hozzátoc, és ha irgalmasságot nyújtgya ti hozzátoc.

7. En fel-magasztalom az én Istenemet, és az én lelkem az Egnek ki-rályát és az ő nagyságát hirdeti.

8. Hirdeśc mindnyajan, és őtet az igazságért dicsérjék.

9. Tégedet Jerusálem szent város, a' te fiadnac cselekedetiért meg-ostoroz, és az igazac fiai könyörül.

10. Hirdeśc az Vrat, és dicsérd az örökké való királyt, hogy ísmét te benned az ő hajlékát, nagy örömmel feléppite és te benned meg-vigasztallya a' foglyokat, és a' nyomorultakat mind örökké szerezse.

11. Az Vrnac nevére nagy sok népec megszize földről réajonec, aján-dékokat hoznac kezekben, a' jándekokat hoznac mondoc a' mennyei ki-rálynac, minden időbeli emberec dicsérnec tégedet e' igazsággal tisztelnek.

12. Atkoztac mind azoc valakik téged gyűlölnec: Boldogoc pedig mind öröcké a' kik téged szeretnec.

13. Eörrülly és vígadgy az igazaknacfiain. Mert a' kik az igazaknac Vratdicsérendic, egybe gyűjtetnec.

14. Oh boldogoc a' kik téged szeretnec: mert örülnece te békeségeden: Boldogoc a' kik a' te vereségiden, mellyeket te szenvetél, bánkodtat: Mert te előtted örülnece, mikor minden te dicsőségedet meglátványos és mind öröcké örvendnek.

15. Az én lelke az Isten, ki nagy kiraly, hirdeffé: mert meg-szabadított Jerusalemet az ő városát, minden nyomorúságból, a' mi Vranc Istenünce.

16. Mert Jerusálem Saphirusból és Smaragdusból és drága kövekből épitetik-fel, a' te kerítésid tornyaidval, és báfiyaidval tiszta aránból rakatának-meg.

17. Es Jerusalemetec útzái Berillus- Carbunculussal és Ophirból hozott kövel pádimentomoztatnak-meg.

18. Minden benne lakó férfiac Allelujat mondanac, és dicsérvén, ezt mondgyac: Dicsérendő az Isten ki Jerusalemet mind öröcké fel magasztalta.

19. Es ebben végezé az Istennek dicséretit Tobias.

7. Ifiu TOBIAS és RAGVELnek Könyörgési. 8. R.

v. 5. Dicsérendő vagy ő miatyáinknac Istene a' te Neved-is szent, és dicsőséges, áldott mind öröcké. Téged az egek, és minden teremtetett állatid dicsérjenec.

6. Te teremtetted Adámot, és Evat attad ő mellé segítő társul, és erős gyámolul az ő feleségét, és ezektől származott az emberi nemzet: Te mondat az: Nem jó az embernek egyedül lenni, teremtsünc ő néki segítő társot.

7. Mostan pedig ő Vram nem a' bujaságból, hanem az én tiszta szivemből indítván az én hugomat feleségül veszem magamnac: Tégy olly irgalmaságot én velem hogy együtt vénhedgyünk-meg.

Esmét,

v. 15. Minden tiszta és szent dicsérettel dicsérendő vagy, ő Isten: Es tégedet a' te szentid dicsérjenec, és minden te teremtetett állatid, és minden

mindē te Angyalid, és mindē te hived, mind öröcké tégedet hirdeffenec:

16. Dicsérendő vagy hogy engemet meg-vigasztaltál, és a' mitől félec vala hogy én rajtam nem esett, hanem a' te nagy irgalmaságod szerrint cselekedtél mi velűnc.

17. Aldandó vagy hogy mind a' két egy szülötteken könyörültél. Toz vábbá pedig oh Vram, terjezd-ki rajtoc a te irgalmaságodat hogy az ő életeket éllýecégységben, és békefégyben nagy örömmel a' te irgalmaságodból.

8. JUDIT Aízfzonymac Imádsági. 9-dik Rész.

v. 2. Vram én atyámnac Simeonnac Istene kinec az idegen népeknek büntetésére adad a' fegyvert.

3. Kik a' szűzet meg-szeplőstívén, és ágyékát gyalázatra meg-mezitelenítvén (*mellyet te meg-tiltottál hogy ne lenne*) oly dolgokat cselekedtek vala, a' mellyekért az ő fejedelmeket halálra adrad, hogy meg-salatkozván az ő ágyokat az ő vérecekkel meg-ásztatnák: A'kor a' szolgákat a' fejedelmec előtt és ő magokat az ő fejedelmeket az ő székekben levágtad: Feleségeket pedig prédára, és leányokat rabságra, és mind azoktól nyert gazdagságokat adad el-oftani a' te szerelmes fiaidnac: Kik a' te hozzád valo buzgó szeretettel fel-gerjedvén utáltác az ő véreknek meg-szeplőstítését, és tégedet hívta segítségre, ő én Istennem, ő én Istennem, engemet-is özvegyet halgass-meg?

4. Mert mind azokat mellyec ezek előtt voltanac, mind azok után, mellyec voltanac, te cselekedted: Te mind jelen valokat mind jövőndőket meg-gondoltál.

5. Tenéked készén vagynac a' mellyeket végeztél, Es imé jelen vagyunc, azt mondyác: Mert készec a' te rendelésid, és a' te ítéletid meg-gondoltattac.

6. Imé az Assyriabélic az ő hatalmokban meg-fokasodtac, lovokban és lovagokban fel-fuvalkoddac, gyalogoknak erejekben kevélykednec, paifokban, kézivekben, és parittyájokban biznac: Es nem ismérnec téged oly Vrnac lenni, ki a' hadakat meg-vered, a' te neved Vr.

7. Te a' te hatalmaddal az ő erejeket törd-meg, és a' te haragodban az ő hatalmokat ronts-meg: Mert el-végeztéc hogy a' te szentségidet meg-rutítsác, és a' te dicsőséges nevednec sátorát meg-ferteztessék, és

hogy a' te óltáródnac szarvát fegyverrel le-törjéc.

8. Tekints az ő kevélységekre, és a' te haragodat onts-ki az ő fejek-re, és add az én özvegyi kezembe az erőt, mellyet gondoltam.

9. Az én alnoc ajakim által, a' szolgát a' fejedelem által, és a' fejedelmet a' szolgája által vágasd-le, az ő kegyetlenségeket ronts-el az aszszonyi állatnac keze által.

10. Mert a' te erődnem áll a' sokaságban, sem az te hatalmad az erőf-fekben, de az alázatosóknac vagy Vra, az erőteleneknec segítője, veszedelembe esteknec óltalma, a' ketségben esteknec meg-tartója.

11. No azért ő én atyámnac Istene, Izraelnek te örökségednec Istene, Vram egeknek és földnek és vizeknek teremtője, minden te teremtet-t állatidnac királlya.

12. Adgy beszédet énnékem, és álnokságot, és sebet, és ostort azok-ra, a' kik a' Testamentomod ellen, és a' te szent házad ellen, és Sionnac magassága ellen, és a' te fiaidnac birodalmánacháza ellen, kegyetlen-zanácsot tartottak.

13. Tégy emlékezetre való példát minden nép közt, a' te nemzetsé-ged közt, hogy mindenestől fogva esmértefsél-meg, hogy te minden erő-nec és hatalomnac Vra vagy, és hogy nints te kívülled az Izrael nemzet-ségénec más oltalmazója.

Esmét, 16-dik Rész.

v. 2. Kezdyetek az én Istenemnec dobolni, az én Vramnac énekel-lyetec zimbalmockal, énekellyetec dicséretet néki, és az ő nevét hijátoc segitségül.

3. Mert Isten a' hadaknac meg-verője, Vra az ő neve.

4. Ki helyhezterte a' nép között az ő táborát, és az én kergetőimnec kezekből meg-szabadított.

5. El-jöve az Assyriabéli nép az hegyekről, el-jöve északrol meg-tzámlálhatatlan ezerszereggel, kiknek sokasága a' folyo patakokat el-re-keszté, és a' völgyeket a' lovagoc el-lepéc.

6. Es monda hogy az én határimat rúzzel-el-pusztittya, az én ifjai-mat fegyverrel le vágja, az csecs szopókat földhöz veri, az én kis gyer-mekimet prédára hányja, és az én szüzeimet mint egy prédát el-hajtja.

7. A mindenható Vr őket egy aszszonyi állatnac kezével el-vefzté.

8. Mert

8. Mert sem ifjakkac munkájával nem holt az erős vitéz meg, sem az Titánusoc fiai verték meg őket, sem nem a' nagy Oriásoc támadta c'őreá, hanem Judith Merári leánya az ő személyénec szépségével vesztette el őte.

9. Mert mikor levetette volna az ő özvegységénec ruháját, hogy a' nyomorult Izraelitákat, fel magasztalná.

10. Ortzáját kenettel meg-kenvén, és haját ékes beretrommal meg-ékesítvén, lenből csinált ruhájával ötet meg-csalá.

11. A' Juditnak bokáncsa az embernek szemét meg-csalta, és az ő szépsége annac szívét meg-fogá: az ő nyakát a' fegyver járálta.

12. Az Persiabéliec iszonyodta az ő vakmerőségétol: A' Mediabéliec álméltak az ő birodalmán.

13. Akkor énekelte az én aláztatosim, és az erőtlenc fel-kiáltotak: Es meg-rettentec azok, és fel-kiáltván meg-futamtak.

14. Leányoknac fiai verték őket által, és mint szökött szolgákat meg-sebesítettec. Es az én Vramnac Istenem nec fegyverével veszték el.

15. Eneket és dicséretet monda az Vrnac.

16. Nagy vagy Vram és dicsőséges csudálatos és győzhetetlen erős.

17. Minden teremtet állatod tenéked szolgállyon, mert parancsolta énnekem és Iőrt: ki küldötted a' te lelkeket és midenek teremtetec: Es senki nincs ki a' te beszéded nec ellene álljon.

18. Mert a' hegyec fundamentomiból meg-indúlta a' vizeckel, és a' kösziklák mint a' viasz ugyan el-olvadna te előtted: Mert azokhoz a' kik téged félnek, kegyelmes vagy: Mert kicsiny te előtted minden áldozat, akar miném öjófagú legyen, és igen kicsiny minden meg-gyújtott áldozatnac kövérsége.

19. A' ki pedig az Vrat becsüllettel féli mindeneben: nagy az.

20. Jája' pogányoknac kik az én nemzetfégemre támadna: az Vra-zokat meg-bünteti ítélenec napján. (röcké érezven sirjanak.)

21. Hogy azoknac testekre tüzet és férgeket bocsáson, melyeket ő-

9. BARUCH KÖNYÖRGÉSI. I. RÉSZ.

v. 15. A' mi Vrunknac Istenünk nec adasácc igaság: nekünk pedig szégyen vallás, a' mint most a' Sidón vagyon és a' Jerusalemnec lakosin.

16. A' mi királyinkon, főfő Vrakon, a' Papokon, a' Prophétákon, és a' mi atyáinkon.

17. Mert vétkeztünk az Vr előtt és néki nem hittünk.

18. Senk

18. Sem az ő szavát nem hallottuc hogy az ő parancsolatiban járnác, mellyeket nyilván nékűnc ki-adott vala.

19. A' napról fogva mellyen az Vr a' mi atyáinkat ki-hozta vala Egyptomnac földéből, e' napiglan ellene támadtunc a' mi Vrunknac Istenünknek, és az ő szavát semminec bocsúltuc.

20. Es jollehet szállottanac mi reánc e' veszedelmec, és az átok mellet az Vr Moses által az ő szolgája által megmondott vala az időben melyben a' mi atyáinkat ki-hozta Egyptomnac földéből, hogy a' téjjel és mézzel folyó földet nékűnc adná, miképpen ma-is nyilván vagyon.

21. Mindazáltal még-is nem hallottuc a' mi Vrunknac Istenünknek szavát, mind azokban mellyeket a' Prophétác meg-mondottac, kiket küldött mi hozzác.

22. Hanem kiki mind az ő szivénec gonosz gondolattját követte, hogy idegen Isteneket követnénc, és a' mi Vrunknac Istenünknek szemei előtt gonofságokat cselekednénc.

Ésmét, 2-dik Rész.

A Zokáért bé-is töltötte az Vr az ő szavát, mellyet mi ellenűnc és a' mi biránc ellen kik íteltéc az Izraelt, annak-felötte a' mi királyinc és fő fő Vrainc ellen, továbbá minden Izraelitác és Juda nemzetségi ellen szollott.

2. Hogy mi reánc nagy nyomorúságokat bocsátana, minémövec semmi országban az ég alatt sohá nem löttenec, a' minémövec löttenec Jerusálemben, a' szerint a' mint Moses törvényében meg-vagyon írva.

3. Hogy az ő fioknac és leányoknac hufokat ennéc némellyec a' mi emberinc között.

4. Es adta őket minden országoknak kezébe, és rabságába kik környülűnc vagynac, a' szidalomnac rutságára, és pufztuláfra minden nemzetségec között kik környülűnc vagynac, kik közzé el-szélhethe őket az Vr.

5. Ecképpen meg-aláztattac nem fel-magasztaltattac: Mert vétkezűnc a' mi Vrunknac Istenünknek, hogy az ő szavát nem halgattuc.

6. A' mi Vrunknac Istenünknek igazság adáséc minékűnc pedig gyalázat, minémö mostan nyilván vagyon.

7. A' melly nyomorúságokkal minket az Vr fenyegetett, mind azok bé-töltene rajtunc.

8. Mind-

8. Mindazáltal nem könyörgöttünk az Vrnac, hogy ki ki mind az ő fizénec gonosz gondolatjától el-távoznék.

9. Es azért vigyázott az Vr mind e' háboruknac reánc való bocsátásában, mellyeket reánc hozott: Mert igaz az Vr minden cselekedetiben, kik felől nekünk parancsolatokat adott.

10. Az ő szavát sem halgattunc, hogy az ő parancsolatiban járnánc, mellyeket minékünk előnkben adott.

11. Es most Izraelnec Vra Istene, ki a' te népedet kihoztad Egyiptomnac földéből hatalmas kézzel, jeleekkel és csudákkal, nagy hatalommal és nagy erővel, és te magadnac hirtnevet szerzettél minemő mostis nyilván vagy.

12. Mi bizonyára, mi Vranc Istennünk vétkeztűnc, és hamisan cselekedtűnc, és minden te ítéletidben gonoszúl forgódtunc.

13. De a' te haragod fordúllyon el rólunc, mert kevesen maradtunk a' pogányoc között, kik között ki-űztél.

14. Hald meg Vram a' mi imádságunkat és kérésünket, és te magadért szabadíts meg minket, és szerezz nekünk kegyelmet azoknál, kik minket hazánkból ki hoztanac.

15. Hogy ezegész föld meg-efinérjen tégedet mi Vrunknac Istenünkneclenni, és hogy a' te nevedről neveztetett az Izrael, és az ő nemzetsége.

16. Tekints reánc Vram a' te Sanctuariomodnac házából és figyelmezzél reánc, ha jts-le a' te füledet, és halgafs-meg.

17. Nyisd-fel Vram a' te szemeidet, mert nem a' meg-hóltac, kik vadnac a' föld alatt, kiknec testekből el-vétettetett az lélec tulajdonitanac az Vrnac igaságnac dicséretét és tisztességét.

18. Hanem a' nyomorúságnac és gyalázatnac nagysága miatt bánkodó lélec, és az meg-fogyatkozott szemec, és az éhezőlélec, tulajdonét Vram tenéked dicsőiséget és igaságot.

19. Mert nem a' mi atyáinknac jó cselekedetiben, sem a' mi királyinknac jó cselekedetiben bizván, könyölgűnc Vram tenéked.

20. Hanem miért hogy a' te haragodat és boszszu állasodat bocsáttad mi reánc, a' miképpen a' te szolgaid Prophétac által szolotrál vala.

21. Mondván: Azt mondgya az Vr, ha jtsátok meg a' ti hátaitokat és

szolgálatot a' Babyloniai királynac, és meg-maradtot a' földön mellyet a' ti atyáitoknak adtam.

22. Ha az Vrnac szavát nem akarjátot hallani, hogy szolgáljátot az Babyloniai királynac, azt cselekedem hogy juda várofiból és Juerusá-lemből.

23. El-vétefsék az öröm és a' vigaság, az völegénnéc és a' meny asz-zonnac szava: és az egész föld el-pusztitassék lakozó nélkül.

24. Mi pedig nem halgattuc a' te szódat hogy szolgálnánc a' Babyloniai királynac: Azért valoba meg-jelenttetted a' te szavaidat, mellyeket a' te szolgálid által a' Prophétac által szoltal vala, tudni-illíc hogy a' királyoknak és a' mi atyáinknac csontyoc helyekből masuvá vitetnénc.

25. Imé azon csontoc a' napnac melegségére: és az étfzakánac hidegségére ki hajítatván fekűsznec, és azoc keserves fájdalommal, éhséggel, fegyverrel, és szám kivetéssel holtanak-meg.

26. A' te házadat pedig mellyben nevedet segítségre hívtác, olly állapotra jutattad, minéműt ez nap meg-mutat az Izrael és a' juda hazánac gonofságáért.

27. Este mi Vrnuc Istenűnc a' tejó vóltod és irgalmafságod szerint, cselektél mi velünk.

28. Miképpen Moses által a' te szolgád által ranubizonságot tettél a' napon, mellyen parancsoltad a' te törvényedet az Izrael fiaí előtt meg-irni.

29. Mondván: Ha az én szomat nem hallándgyátok, ez népnc fok-sága, melly mint az rajméh zöng a' pogányoc között igen meg-kevesedíc kik közzé én riteket kivetlek.

30. Mert tudom hogy engemet nem halgatnac: mert kemény nyakú nép, hanem az ő rabságánac földében eszében véfzi magát.

31. Es akkor meg-esméríc hogy én vagyok az ő Vroc Istenec: és adoc nékik szívet, hogy ért-senek, és füleket hogy hallyanac.

32. Es dicsérnec engemet és az én nevemről meg-emlekeznek.

33. Es amaz ő engedetlen hátokat le-tészic, és az ő gonofságokat el-hadgyác, mikoron meg-emlekeznek az ő attyoknak utairol, kik vétkeztenec az Vrnac.

34. Es víszzahozom az földre, mellyet hitemmel ígértem az ő attyoknak,

tyoknak. Abrahamnac. Isááknac és Jákobnac: hogy el-vegyéc azt, annas felőtte őket meg-sokasítom, meg sem kevesednek.

35. Es szerzec ő vélec öröcké való frigyet, hogy Istenec legyenek ő nékiek, ők viszontag nekem legyenec népeim, többé az Izraelnec népét a' földről, mellyet nekik adtam, ki nem vetem.

Előnév 3-dik Rész.

Vram Izraelnec hatalmas Istene, a' nyomoruságban lévő lélec, kiále te hozzád.

2. Hald-meg Vram és könyörülly mi rajtunc, mert irgalmas vagy: Azt mondom hogy légy kegyelmes nekűnc mert vétkeztűnc ellened.

3. Mert te öröcké meg-maradsz: Mi pedig öröcke el-veszűnc.

4. Vram, Izraelnec hatalmas Istene, hald-meg kérlec a' meg-hólc Izraelnec könyörgését, és a' te ellened vétkezett fiaknac, kik az ő Vroknac Isteneknek szavát nem halgattác, mellyért szállottac mi reánc ez nyavalyác.

5. A' mi atyáinknac álnokságokról meg ne emlekezzél, hanem emlekezzél-meg hatalmaságodról és a' te nevedről ez időben.

6. Mert te vagy a' mi Vranc Istenűnc és dicsérűnc tégedet Vram.

7. Mert azért verőtted a' mi sziveinkbe a' te félelmedet, hogy a' te nevedet segítségre hívjuk, és tégedet a' mi számkivetetésűnkben dicsérűnc, úgy mint kik a' mi atyáinknac kik te előtted vétkeztenec minden gonofságokról meg-emlekeztűnk.

8. Imé mi most a' mi számkivetetésűnkben, szidalomban vagyunk, átokban és nagy adó fizetésben, és a' mi atyáinknac minden álnokságok szerint kik a' mi Vrancról Istenűnktől el-szakadtanak.

10. SIMEON Pap Imádsága. Mach. 3-dik Könyv. 2-dik Rész.

v. 2. Vram, Vram, mennyeknec királya, és minden teremtetett állatknac Vra, ki a' szentec között szentséges vagy, mindenható és egyedül való fejedelem, nezz mi reánc, ki az Istentelen pogány embertől, az ő bátorságában és hatalmában kevélykedőtől nyomorgattatunc.

3. Mert te vagy ki mindeneket teremtettrél, igaz tejedelem ki mindeket bírsz, te vagy bírása az erővel és kévelységgel cselekedőknek.

4. Te a' régi hamiság cselekedőket, kik között voltanak az ő erejek.

ben és

ben és méréségekben bizakodó Oriások, rájok hozván a' mélységes ö-zön vizet el-törölted.

5. Te égetéd-meg tüzzel a' kevély Sodomabélieket, és kik latorsá-gokkal nevezetessék valának, az ő utánnok valoknak példát hagyván.

6. Te az engedetlen Pharahonak, ki szolgálattal fárasztja vala a' te, szent népedet Izraelt, meg-mutatád a' te hatalmadat, kit sok külömb kü-lömb és sok büntetésekkel ostromozál, mellyekkel a' te nagy hatalmad ki-jelentetett.

7. Es ötöd a' mélységes tengerbe buritád mikor a' te népedet szeke-rekkel és sok néppel kergetné, a' kik pedig te benned minden teremtet állatoknak fejedelmébe biztanak egészségbe által vitted, kik a' te kezéd-del lett dolgokat meg-ismérvén, tégedet mindenhatót dicsértenek.

8. Te a' véghetetlen és mérhetetlen földnek teremő királya, vá-lasztottad e' várost és ez helyre a' te tiszteletedre noha semmi nélkül nem szükkölködöl, és a' te dicsőséges meg-jelenéssel azt fel-magasztaltad, és azt becsülletessé titted a' te nevednek dicsőségéért.

9. Es az Izrael házához való szerelmedből meg-igérted, hogy ha-minket bűnösöket a' szorongató nyomoruság környül venne, és e' hely-re jönnék könyörögni, meg-halgtatád a' mi könyörgésünket.

10. Bizony pedig hívséges és igaz mondó vagy. Mert a' mi atyáink-nak kik gyakran nyomorgattattak, segítségül voltál a' nyomoruságban, és őket nagy veszedelmekből meg-szabadítottad.

11. Es most-is imé szent király, mi a' sok és nagy bűneinkért nyomorgattatunk és a' mi ellenségink ereje alá vettetvén erőtlenségünk mi-at el-fogyatkozunk a' mit nyomoruságunkban.

12. Ez makverő pedig és tisztátalan akarja meg-ferteztetni a' szent helyet, mellyet e' földön a' te dicsőséges nevednek szenteltél.

13. Mert a' te házad a' magasságos egek, hová emberek nem mehet-nek. De mivel hogy tetszett tenéked a' te dicsőségedet az Izrael né-pe között helyhezetni, és ezte' helyet meg-szentelted.

14. Ne állj bocsfuzt rajtunk e' tisztátalan emberek által, és ne bűn-tess minket a' pogányok által, hogy elméjébe ne dicsekedgyenek a' gon-nosfjak, se az ő nyelveknek kérétséggével fel-fuvalkodván ne mondgyák azt, hogy ők a' szent házat el-tapodták, miképpen az utálatos házak el-tapodtatnak.

15. Töröld-el a' mi bűneinket, és a' mi vétkeinket vesd-el és ez mostani időben a' te irgalmaságid mutasd-meg. A' te irgalmaságid vegyenek elől minket, és adgy dicséretet a' keserves szivőveknek szíjokban, adván nekünk békeséget.

II. ELEAZAR Könyörgése. Mach. harmadik Könyv. 6-dik Rész.

v. 2. Oh atyánc, nagy hatalmas király, és felséges mindenható Isten, ki minden teremtettt állatokat kegyelmessen vezérlel, tekint meg az Abrahamnac magvát, és a' szent Jácobnac nemzetségét, a' te néked szenteltetett résznec népet, kik az idegen földön veszedelem alá vettettek.

3. Te a' szekereckel bővölködő Pharaot régen az Egyiptomnac fejedelmét, ki vakmerő engedetlenséggel és nyelvének kérkedékenységevel fel-fuvalkodott vala, az ő kevély hadával a' tengerbe meritvén el-vesttetted, a' te irgalmaságodnak világával meg-világosítván az Izrael nemzetét.

4. Annak-felette a' számlálhatatlan hadával kérkedő Sennacheribot, az Assyriaiaknak hatalmas királyát, ki immár fegyverrel az egész földet birodalma alá vetette vala, ki a' te szent városod ellen fel-fuvalkodott vala, és ki kevélyen és mérészen átkot szol vala, meg-törted Vram, sok nemzetségeknek nyilván meg-mutatván a' te hatalmadat.

5. Te ama' Babyloniában valo három társokat, kik vidámon adták vala életüket a' tűzre, hogy a' hijába valokat ne tisztelnék, az égő kegmentzét meg-harmatozván, meg-tartottad hogy hajok-is meg ne pör-földödnék, és a' tűznek lángját az ellenségre fordítád.

6. Te az irigységből valo vádolófok által az orofzlánokhoz a' föld alá vettetett Danielt, hogy a' vadaktól meg-étetnék, egészséggel a' világosra viszsz hoztad: és a' tengerben élő Czethalnak hasában szorongatott Jonást az övéinek ismét egészségre mutattad, ó atyánk!

7. Most-is ne kétsél mindennek kegyelmes nézője, hanem mutasd-meg mindgyárt magadat az Izrael nemzetének, mely az utálatos és istentelen pogányoktól hamisan nyomorgattatik.

8. Hogy ha a' mi bujdosunkba a' mi életünk istentelenséggel megfergettetett, meg-mentvén az ellenségnek kezéből ó Vram, akar minémű büntetéssel veszed minket.

9. Hogy ezeckic hijában való dolgokban bölcselednec, a' hijába-
valoknac ne kedveskedgyenec azoknac el-veszésén kiket szeretz, és azt
mondgyác: Még az ő Istenec sem szabadította meg őket.

10. Ennek-okaért te erőcké való, ki nagy erejű és nagy hatalmu vagy,
tekints meg most és szány meg minket, kik az istenteleneknek hamis e-
rejek által lefelkedőknek modgyoc szerént ölettétűnc meg.

11. Tedd azt hogy álmélkodgyanac a' pogányoc ma a' te győzhetet-
len hatalmadon, és a' te nagy erődet a' Jácob nemzetének szabadulásában
mutasd meg.

12. Néked könyörög mind a' kicsinkének foksága, és azoknac szű-
léi siralmockal. Légyen nyilván minden nemzeteknek, hogy te Vram
nékünc jelen vagy, és a' te orczádat töllünk el-nem fordítottad.

13. Hanem a' mint szóltál, hogy még az ellenség földén sem hagyod
a' tiédet, acképpen cselekedgyél VRam.

12. Judás MACHABÆUS és a' Sidoság Imád-
ságok, 1. Könyv. 4. dik Rész.

v. 30. Aldandó vagy Izraelnek meg-szabadítója, ki a' te szolgádnac
Davidnak keze által a' hatalmasnac erejét el-törted, és a' kívül való po-
gányoknak hadát Jonatháznak Saul fiának, és az ő aprodgyának kezébe
adád.

31. E' fokaságot-is rekezd a' te népednek Izraelnek kezébe, hogy
meg-szegyenedgyenec az ő hatalmaságokban és lovagokban.

32. Botsáls rettegést rájoc, és az ő erejeknek bátorságát erőteleníts-
meg, hogy ez ő romlásokon álmélkodgyanak.

33. Verd le őket a' régéd szeretőknek fegyverével, és dicséreteckel
tiszteljenec tégedet mindnyájan a' kik esméric a' te nevedet.

Esmét, 7-dik Rész.

v. 37. Te választottad ez házat, hogy a' te nevedről neveztetnéc,
hogy a' te népednek imádságának és könyörgésének háza lenne.

38. Ally boszszut ez emberen és az ő hadán, hogy fegyverrel ölettef-
senek meg: emlekezzél meg az ő átkokrol, és ne adgyad hogy meg-
maradhassanac.

Esmét, 2-dik Könyv. 1. Rész.

v. 24. Vram Isten, ki mindeneknec rettenetes, hatalmas, igaz írgalmas teremője vagy, ki egyedül vagy király és jó akaró.

25. Egyedül bővön adakozó, egyedül igaz, mindenható, és örökké való, ki Izraelt minden gonosztól meg-szabadítod, ki választottad a mi atyáinkat és őket meg-szentelted.

26. Kedvellyed ez egész te Izrael népedért néked vietett áldozatot, a te részedet tarts-meg és áld meg.

27. Gyűjts egybe a mi el-széledet népeinket, szabadíts-meg a pogány nemzetség között szolgálókat, a meg-utáltattakat és gyalázatosokat tekints-meg hogy a pogányok meg-ismérjék hogy te mi Istenünk vagy.

28. Verd-meg azokat a kik minket el-nyomnac, és gyalázatosan és kevélyül nyomorgatnac.

29. Es a miképpen Moses mondotta, plántáld-meg a te népedet a te szent helyeden.

Esmét, 15-dik Rész.

v. 22. Te Vram az Ezechiásuac Judánac királyánac alatta el-küldötted a te Angyalodat, ki a Sennachérib vitézi közzül száz nyolczvanöt c-zert ölt meg.

23. Most-is mennyeknek Vra, botsádsd-le a jó Angyalt, ki mi előttünk mennyen ezeknek el-rettentésére.

24. Kik a te szent népedre gyalázattal jönnek, a te karodnak nagy voltával rémitessének-meg.

Esmét,

v. 34. Aldando az Isten ki az ő helyét fertelmesség nélkül meg-tartotta.

13. SIRACH Könyörgési. 36-dik Rész.

Könyörülly mi rajtunc, Vram mindeneknec Istene, és nézz reánk.

2. Es botsádsd a te félelmedet minden pogányokra, kik nem keressnek tégedet.

3. Emeld-fel kezedet az idegen pogányoc ellen, hogy lássák a te hatalmadat.

4. Miképpen ő előttők meg-szenteltettél mi bennünk: azon képpen fel-magasztaltsál mi előttünk ő bennec.

5. Es esmérjenek-meg tégedet, miképpen mi-is meg-ismértünk tégedet, hogy nincsen te kivüled több Isten Vram. (dolgozat.)

6. Tégy új jegyeket, és cselekedgyél külömb külömb csudálatos

7. Szerezzdicsőtséget a' kezednek, és job' karodnac, hogy hirdessék a' te csudálatos dolgaidat.

8. Indíts-fel busuláfodat, és ontski-haragodat.

9. Veszeld-el ellenkezőidet, és ellenségedet töröld-el.

10. Siets az idővel, meg-emlekezhén haragodrol, hogy hirdessenek tégedet a' te csudálatos dolgaid.

11. Tűzes haraggal emésztesék-meg a' kiel-szaladott, és a' kik háborgatták a' te népedet, el-veszfzenec.

12. Törd-meg fejeket a' pogányok között, valo fejedelmeknek, kik ezt mondgyák: senki nincsen fejedelem több mi nálunknál.

13. Gyűjts össze a' Jácobnac minden nemzetségét, és adgy örökséget ő nékik, miképpen kezdettül fogva.

14. Könyörülly a' népen, mely a' te nevedről neveztetik, Vram és az Izraélén, kit első szülődnec neveztl. (godalmadnac helyét.)

15. Szánnjad a' te szentségednek városát a' Jérusálemet, a' te nyu-

16. Tölcs-bé a' Siont, hogy a' te befédidet fel-magasztallya, és a' te dicsőségeddel a' te népedet tölcs-bé.

17. A' te régtül fogva valo örökségedről tégy bizonyosságot, és a' melyekről a' Prophéták a' te nevedben jövőndöket mondtak, azokat indíts-meg.

18. Adgy jutalmat a' téged váróknac, és adgyad hogy a' te Prophétáidnak hidgyenec.

19. Halgasd-meg Vram a' te szolgaidnak könyörgéseket: melyet az Aaronnac áldása szerint töltene, hogy esmérjenek-meg tégedet minden e' földön lakozók, öröcké valo Vrnac lenni.

Esmét, 51-dik Rész.

Hirdetlek tégedet Vram király, és dicsérlek tégedet én meg-tartó Istenemet.

2. Hirdetem a' te nevedet, mert oltalmam és segitőm voltál énné-kem, és meg-szabadítottad az én testemet a' veszedelemből.

3. Es a' rágalmazó nyelvönc töreből az hazugság szoló ajakaktól, és azok el-

azok ellen, kik ellenem támadtanak, segítőm voltál.

4. Megszabadítottál engemet a' te nevednek irgalmafságának sokságáért a' bé-nyelésre fel-tártott torkoktól.

5. Az én életemet kergetőknek kezeiből, a' fok nyomorúságokból, melyec' énnékem voltanac.

6. A' környös körül meg-fojtó tűzektől, a' tűznek közepiből, annyéra hogy meg nem égtem.

7. A' mélységnek hasából, a' tisztátalan nyelvtől, és az hazug beszédől: a' királynál az hamis nyelvtől való káromláستól.

8. El-közelített vala szintén az halálhoz az én lelkem:

9. Es az én életem közel vala a' mély koporsóhoz.

10. Környül vötte nec vala engemet minden felől, és nem vala ki meg-segitene: nézek vala az emberi ostalomra: de nem vala.

11. Annak-okaért meg-emlekezém a' te irgalmafságodról Vram. és eleitől fogván vala cselekedetedről.

12. Hogy te ki-mented azokat a' kik békeférségesen tűnnek, és megtartod azokat ellenségeknek kezéből.

13. Azért a' földről fel-emelém az én könyörgésemet, és az haláltól való meg-szabadulást kérék.

14. Kérvén az Vrat az én Vramnac attyát, hogy ne hadna-el engemet nyomorúságomnac napján, a' kevélyeknek idején, melyen meg-fogyatkozom vala segítség nélkül.

15. Diesérem a' te nevedet szüntelen és hálá adással éneklek, hogy meg-halgattartott az én könyörgésem.

16. Mert meg-tartottál minket a' veszedelemből, és meg-szabadítottál engemet a' veszedelmes időről. (nevedet Vram.

17. Annak-okaért magasztallak és dicsérlek tégedet, és áldom a' te

BEREKESZTES.

Idvezető Christusunk maga formálta Imádság.

MI Atyánc ki vagy a' mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jöj-jön-el a' te országod: Légyen meg a' te akaratod, mint a' menyben, ugy itt e földön-is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. Es bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi-is meg-bocsátunc azok-

nak, a' kik mi ellenünk vétkeztenec. Es ne vigy minket a' késértetbe. De szabadíts meg minket a' gonosztól. Mert tiéd az ország, a' hatalom, és a' dicsőség, mind örökké, Amen.

Anno 1657. 31. Julii. Tatár országi Chám Rabságában esett, és Chrim országbeli lako helyen, Bakses szarai városa felett, kiskiklaretetén építettett Sidó Városban szörnyű sorsára vitetett Raboknak buzgó Imádságok.

OH hozzá járulhatatlan dicsőségben lakozó Mennyei Felség, örök-ké-való és mindenható Istenség, kinek teremtfi, és azoknak igazgatási csudálatosság, bölcseséges tanácsi meg-gondolhatatlanok, titkos, végére mehetetlenek: kitermészeti tulajdonságod szerint igen igaz; de egy szer s' mind Irgalmas Isten vagy: ki noha késedelmes, de rettenetes vagy a' büntetésben; kegyes pedig és Irgalmas a' meg-engedésben.

Imé mi bűneinknek terhe alól a' nyomoruságoknak és gyalázatoknak fertőjében nem csak eset, s' el-merült, sőt öröktől abban fel-kelhetetlenül fetrengő szegény teremtet állati Felségednek, kiáltunc te hozzád sziveinknek nagy szomoruságával és orcánknae pirulásával emlekezvén a' te mi velünk örök rendelésed szerént, születésünk idejéről fogva közlőrt Lelki és Testi bőséges áldásidról: vallást tévén pedig a' mi azokért való nagy háládatlanságinkról, és szent parancsolatid ellen való minden féle utálatos bűneinkben bé-merültségünkéről, mellyekkel régedet édes Atyánkat, és Istenünket, jaj mely sok képpen meg-bántottunc, az haragra és bosszú állásra minden képpen ingerlettünk, mind addig miglen a' mi bűneinknek pohárát ki-folyásáig töltvén, azokból való meg-térésünknek, és poenitentia tartásunknac pedig csak árnyékozó jelét-is nem mutatván, a' te dicsőséged nem szenvedheti hogy szent szemeid azokat tovább büntetés nélkül erefzthetné.

Ezec miat Vram a' te rettenetes büfűlésodban, meg-vonzod kegyelmedet mi tőlünk, szabad indulatunkra boesátottál, hogy magunc keresűc magunknac veszedelműnkre való utainkat: azonban pedig meg-fosztál erőnk-ről, s' minden emberi segedelmektől, kikben fel-szvalkoddván bizakodunc vala; sőt minden alkalmatosságokat ellenünk támasztál, mind addig miglen a' te titkos Tanácsidban el-rendelt büntetésre jutván, világ csudájával, sokaknak csufjával, ellenséginknek örömöccel, egyéb Nemzeteknek pediglen példájával, ez utálatos pogány Nemzeteknek kezekben, szörnyű rabságra jutatl és adál.

Jaj jaj

Jajjaj jaj minékünk mert vétkeztünk, mert háládatlanul és istentelenül eselekedtünk Uram a' te szemeid előtt. Igaz vagy Uram te, igazságosok a' te ítéleted, azt kívánta a' te igaz bíróságod. Tied légyen Uram a' dicsőség és tisztesség, miénk az orza pirulás, és igen méltán érdemlet büntetés alatt való fenyvedés.

Dicsőség adásék Uram tenéked ezért-is, hogy a' te rettenetes busulásod között-is meg-emlekezzén irgalmaságodrol, meg-mértékletted a' büntetést, mert mi ennél sokkal-is nagyobbakat, sőt a' gyalázatos, és véghetetlen kárhozatot érdemlyűc vala, ha a' mi bűneinc szeréat cselekezzel vala velünk.

Ugy vagyon Felséges és igaz Isten, mi vagyunc a' kik vétkeztünk: de vallyon Judással egygyűr kétségben esünké? Vallyon Cainnal bujdoslunké a' te szemeid előtt? Nem cselekezzük Vram semmi képpen; mert vagy jóc, vagy gonoszoc, de ugyan a' te kezeid munkáinac lárai vagyunc. Ha meg-akarsz ölni, az halálban-is te benned bizunc: ha azt mondod, nem kellünk, még-is a' te szent akaratom alá bocsátkozunc, mert tudgyuc azt, hogy még a' te szent Szolgáidnak-is nem adtál volt változhatatlan erőiséget, sőt még az Angyalokban-is találtál bünt, és még a' Csillagok-is nem tiszták a' te szemeid előtt, menyivel inkább az halandó ember, ki olyan mint a' fereg. Nem olyan vagy te oh mi Istenünk mint az ember: nem haragszol őročke, és nem porlódöl vég nélkül mi velünk; kinek mi semmi képpen meg nem felelhetünk. Ha szinte igazac volnánk-is, de ha mondanóc, a' mi szívünknek vallása kárhoztatna: ha tökélleretséginket állatnóc, ugy-is a' magunc szívéne bűnössé tennénec.

De mivel a' te biztató szavaid ezek: Híj segítségül engemet a' te meg-szorulásodnac idején, én meg-halगतlac tégedet, te pedig dicsőítesz engemet. Tenéked annak-okáért magunc meg-alázásával, töredelmes szível le-leckel esedezünk, hogy a' miképpen igaz ítéletedet el-kezdetted rajtunc a' meg-büntetésben, ugy a' te irgalmaságodnak-is fényes napját virraz-fel mi rajtunc a' meg-szabadításban.

Te vagy Uram ki minden igazságodból a' Bűnösök ellen harmad és negyed iziglen fenyegetőzől: ellenben irgalmaságodat ezer iziglen ígéréd a' te benned bizoknac, és kinek irgalmasági mindenben munkáidat feljűl haladjác.

Te vagy ki azt mondtad, élek én Isten, és nem akarom a' bűnösöknek veszedelmeket, hané hogy meg-térjenec és éljenec; sőt azt fogadtad, hogy valamely orában meg-térend, és fel-kiált te hozzád a' bűnös ember, meg-halगतod, és az ő bűneiről soha meg nem emlekezel.

Es te vagy ki a' te szent Fiadat nem bocsátottad az igazakért, hanem az ol-tévelyedet juhokért. Uram az égig vagyon a' te irgalmaságod, és a' te igaz mondalód a' felhőkér éri.

Ugyan-is Uram a' mi bűneinc a' te irgalmaságodnac, és ígértednec igaz

igaz voltát meg-hibáséthatták? vallyon s' a' te természetned tulajdon-
ságát, az irgalmaságot meg-változtathatták? vallyon s' Sz. Fiadnak kin-
szenvetésének érdemét semmisé tehetik? lehetetlenec mind ezec. Azért
lehetetlen ez-is hogy meg ne kegyelmeznél minékünk, te hozzád folyamo-
dot szegény bűnös Teremter állatidnac. Könyö-űj, könyörtűly annak-oká-
ért mi rajtunc, és a' mi bűneinket szent Fiadnac drágalátos vérénec erejével,
és érdemével el-mosogatván, elégeld-meg azokért való büntetések-et-is.

Tenéked Uram sok ezer modgyaid vadnac a' te akaratodnac végben vi-
telére; sőt mind hatalmas erődben áll, csak a' te szent akaratodban. Te
bírsz mindennemzeteknek nemzetségeknec szíveivel.

Ha kedves Uram annak-okáért a' te szemeid előtt, és ha idve séges a' mi
lelkeinknec, ne késsél el-hozni a' mi meg-szabadulásunknac vigasztaló nap-
ját, meg-bocsátván bűneinket elégeld-meg azokért való kemény bünteté-
sínket: ford-el a' veszfűzőket mellyekkel meg-sújtottál: fordíts már a' te íté-
letedet azokra a' Pogány nemzetekre, kik a' te ísméreted kívül vadnac: kik
nem a' te bocsátásodat, hanem az ő istentelen indulattjuknac végét nézik a' te
népeidnec sanyargatásokban.

Mutasd-meg Uram irgalmaságodat a' te benned bizókhoz, hatalmas-
ságodat pedig azoknac ellenkezőihez; hogy azt látván minden népec, Nem-
zetec, te hozzád meg-térjenec, és tenéked tulajdonítsanac minden dicsősé-
get. Minket-is pedig fordécs, és vigy vízfűza édes hazánkban, Nemzetünk
köziben. Engedd boldog állapotban találnunc minden kedvesínket, hogy
kegyelmet nyervén szegény bűnös fejűknec, és lelkűknec a' te Gyüleke-
zetedben mind azokkal, kik a' mi meg-szabadulásunknac ohajtyác, tenéked
örvendező hálákat adhaszunc: szabad kézzel lábbal, csendes elmével, szí-
vel, s' lélekkal, életűnket szent akaratod szerént rendelheszunc: és amaz
jövendő életet-is követhesűnc: holot a' szent Angyalokkal, és minden id-
vezűteekkel tégedet vég nélkül magasztalhaszunc, és dicsérhesűnc. Miglen
penig el-hozod a' te titkos ítéletedben el-rejtet mi meg-szabadulásunknac
kévánt idejét, örvendeztesd-meg szíveinket jó híreknek hallásával: készíts-
el pedig bennűnket, adgy erőiséget, és szent lelket arra-is, hogy minden
ni-reánk most el-rendelt látogatásodat békeséges türeffel, és hálá-adással ve-
hesűnc, és szenvedhesűnc, kegyelmed felől való csallhatatlá reménség alatt.

Ajánlván szent kezeidben szegény bűnös lelkeinket, testeinket, nyomo-
rult forrunkat, édes hazánkat, Nemzetűnket, abban le-telepítetett Anya-
szentegyházadat, minden kedvesínket és javainkat, most és életűnknec min-
den napjaiban a' te szent lelked, és szent Angyalid legyenec mi velűnc, hog'
az ördög, és az ellenség, azokon, s' rajtunc hatalmat ne vehessen. A. Mi. E. C.

*Nagj részre Sz. Dávid és Job szavai közzől ki-fordozot, és fellyűl
meg-irt Raboknak állapotjukra alkalmaztatot, Azoknak
Rab Attyocfia KEMENY JÁNOS által,*

V E G E.

Szent György nem kőszelhet

Kezelmés meg nem lehet en
mert az ember igen szerget engem nagy
hatalommal hatalommal ellenem hogy engem
el ejthessen sok ellenem ha
bergatnak szerezni el szentat
hogy be nyeljenek kőszeljen. Az
isten en igen nagy igazság
bennelem reményem

Az Isten Jelen Székesedem
Szent igazságon nem kőszelkedem
mit kőszelnek az ember en nem
az ember szerget engemet Vise
fordítanak az en befizem az
napen kint aban hangok est
let hogy nem vesztet meg
szereztetek csak gonosz gon
szak

Mennyi az ellenem jutottak hogy
meg kőszelnek azon forgatnak esille
Szent meg fog kőszelnek es mindien
u szentek az gonoszban nagy u
bizodalmak az kőszel hogy jól

Légy életöm uram, mert hűséggel
jartam; és életm magyarral la-
nul Azert hűzem az Isten, hogy
Pech ő engemet meg ment, minden nem
halasztul.

Probály es kísértes meg, ügyemet nem
zol meg, meg Latóv tihtat
sagomat vizsgál meg ves-
met és probály meg hivem

Latom Hivem elött, kegyelme-
tegedet és az on vagytok hű-
telen! Hogy minden dolgai
ban járjatok igazságodban

Az Istenre, felseged ellen
razug. emberek haland nem
hűverek az tető eralard
hat hivem hűrent gyűlöltöm
és nagy fagyok kegyelme Az
alnot is gél járhat.

U R Istén aloys meg jó volcsdél
Es legyessen fordít hozánk
oltalmaz meg minden gonosz
Hogy e földön minden meg ismét
je legyen ate utadat es a pogany
nepek teged tisztelljenek
Dmegtartozokat

ah Eorow diuivnek teged
diuivnek. teged a nepek
nagy tisztessiget tisztelnek
mely a poganyok ismételten
midőn mindenképpen es a pogany nipt
nagy hatalmadat bírá es itélés es
Jora vezér led nagy hatalmadat.

Dicsőjen Isten minden szent U R Istén
Isten Dicsőjen az Isten Isten
bű gyümölcsöt meg a gyon minket
az Isten alogia Isten alogia
nyjcsa alogia es a Isten Isten
a ritijje is Isten Isten mint
a Isten

Kiáltasom had meg Isten, Ved
fűlben Az en Könyörgésemet
mert fűlbenet nagynságban,
mekke fűlbenet Kialtat fűlbenet
2 Vég fel engemet fűlbenet fűlbenet,
Magassagra Hol batorságom
legyen, Mert te vágy en erős
toronyom Vigaságom enellenre-
gim ellen

Te hajlekodban lalásom, enlin
vanom, Es okajom fűlbenet
Szavajaidnak aronyekabam fűlbenet
fűlbenet, Vagyok es remenséggel
Mert meg halgac leeresemben okajom
Ugy Isten Nygvan fűlbenet fűlbenet
Öröksegedet meg adod Es megadod
A fűlbenet fűlbenet mevedat

11
Lad. meggy llham ea llgyem et mely
miltatlan befut pbenyval et
il tinden.
Itily meggy igaban engem es igaba
ga bon ely mellem lltenem

Halgaad meg. Ivarl pastor
es. Jotetnek veberlö Ura kit
örb mint egy ganyajat fordul
hossant bent orszadat ki ülsz
az Cherubimokon Zelenyis meg
villa gossan

Mutad meg Uram nagy erödet Latad
meg az Uramim ellöf mutad
meg Bejamminkis így szigaz
mana Bevali!

Maga
Zivener Helioslag Embler
es benne lilom Urad
men nyvém elhaimar
fjaram mun kessime
Ziv
Ap nyv bjo

Ich will mich nicht beschweren
 daß ich nicht mehr gesehen werde
 als ein gemeines Menschenkind
 das sich nicht um die Welt
 kümmert und nicht wissen will
 was die Welt ist und was
 sie will. Ich will mich nicht
 beschweren daß ich nicht
 gesehen werde als ein
 gemeines Menschenkind.

Ich will mich nicht beschweren
 daß ich nicht mehr gesehen werde
 als ein gemeines Menschenkind
 das sich nicht um die Welt
 kümmert und nicht wissen will
 was die Welt ist und was
 sie will. Ich will mich nicht
 beschweren daß ich nicht
 gesehen werde als ein
 gemeines Menschenkind.

Ich will mich nicht beschweren
 daß ich nicht mehr gesehen werde
 als ein gemeines Menschenkind
 das sich nicht um die Welt
 kümmert und nicht wissen will
 was die Welt ist und was
 sie will. Ich will mich nicht
 beschweren daß ich nicht
 gesehen werde als ein
 gemeines Menschenkind.

